సంప్రదాయాలు



వరల్డ్ టీచర్ ట్రస్ట్ ప్రచురణ

ాషణాలు — సమన్వయాలు



కూర్పు

మోపిదేవి కృష్ణస్వామి M. A.



రల్డ్ టీచర్ ట్రస్టు ప్రచురణ

విశాఖపట్నం – 2

ప్రథమ ముద్రణము — 1,000 ప్రతులు

జనవరి : 1980

(Paper used for the printing of this book has been made available by the Government of India at concessional rate)

వెల : **8-00**

ప్రతులకు :

ది వరల్డ్ టీచర్ ట్రస్ట్
14-38-2, రాధామాధవమ్,
మువ్విడి కోలనీ,
విశాఖపట్నం-530 002.

ముద్రణ :

ఎక్వేరియన్ ప్రింటింగ్ స్కూల్,
శ్రీనగర్, విశాఖపట్టణము-530 016.



కులపతి

ఎక్కిరాల కృష్ణమాచార్య

తొలి పలుకు

— మోపిదేవి కృష్ణస్వామి

ఒక చెట్టు సారం, ఆ చెట్టు యొక్క పండులో అనుభవానికి వచ్చినట్లు, ఒక వ్యక్తి సారమూ, సంస్కారమూ ఆ వ్యక్తి వాక్కులో వెల్లడి అవుతాయి. ముఖం చూస్తే మనస్సు స్థితి బోధపడుతుందన్నాడు షేక్స్పియర్. అలాగే మాటలోనే మనిషి సంగతి పూర్తిగా వెల్లడి అవుతుంది. మానవుడు చేస్తున్న సాధన, పొందిన సిద్ధి వాని వాక్కులో అంతర్లీనంగా ప్రవహిస్తూ వుంటుంది. ఆవు తన శరీరసారాన్ని పాలుగా పిండి యిచ్చినట్లు మనిషి తన సాధనా సంస్కారాల సారాన్ని తన వాక్కులలో అప్రయత్నంగా వ్యక్తం చేస్తూ ఉంటాడు. జీవితాన్ని సద్వినియోగ పరచుకుంటూ, ఋషిత్వంతో ప్రకాశించే వ్యక్తి వాక్కు కామధేనువు వంటిదని వేదవాఙ్మయం చెబుతోంది. ఆ కామధేనువు ఎవరికి కావల్సినది వారికి అందిస్తూ వుంటుంది. ఇదివ్వగలదు, ఇదీయలేదు అనే పరిమితులు దాని దగ్గర ఉండవు. కోరిన వారిని కోరినంతగా ఆ కామధేనువు కరుణించగలదు. మన అదృష్టవశాన మనకా కామధేనువు తన సాన్నిధ్యాన్ని మనకనుగ్రహించింది. మాస్టరుగారి వాక్కే ఆ కామధేనువని మన కందరికీ అనుభవమే గదా!

మాష్టరుగారి దినచర్య అంతా ఆర్తజన సేవతోనూ, ఆస్తికులకు ఆవశ్యకమైన దివ్యగ్రంథ రచనతోనూ నిండి ఉంటుంది. ఆయన ఖాళీగా కనబడటమే అరుదు. ఏ భోజనం చేస్తున్నప్పుడో, ఏ రాత్రి పడుకోబోయే ముందో ఆవశ్యకతనుబట్టి, ఆయనకు ఆయనగా అవకాశాన్ని కలిగించినప్పుడో, ఆయనతో సరదాగా అన్ని విషయాలమీద మాట్లాడానికి అవకాశం దొరుకుతుంది. ముఖ్యంగా ఊరి ప్రయాణాలు చేసేటప్పుడు ఆయనతో వివరంగా మాట్లాడేటందుకు వీలు చిక్కుతూ ఉంటుంది. ఈ అవకాశాలకు నోచుకున్న వాళ్లు తగినరీతిలో వాటిని సద్వినియోగ పరచుకుంటూ ఉంటారు. ఎన్నాళ్లినుండో తమలో గూడుకట్టుకొని ఉన్న సంశయాలను నివృత్తి చేసుకోవడానికి, తమకున్న రకరకాల అనుమానాలను తీర్చుకోవడానికి, తా మెదుర్కొంటున్న సమస్యలకు పరిష్కారాలు పొందడానికీ, తమకు కావల్సిన ప్రత్యేక అంశాలపై తగిన వివరణలు పొందటానికి, ఆ అవకాశాలను సద్వినియోగపరుచుకొంటూ ఉంటారు. కొందరు దేశంగూర్చి అడుగుతుంటారు. కొందరు దేశంగూర్చిమాట్లాడతారు. కొందరు దేవుళ్ళనుగూర్చి అడుగుతుంటారు. కొందరు సంప్రదాయపు లోతుపాతులు అడిగి తెలుసుకొంటూ ఉంటారు. కొందరు సాహిత్యమంటారు. ఇలా ఎన్నెన్నో రీతులలో ఆ సంభాషణలు సాగిపోతూ ఉంటాయి. ఆ సంభాషణల్లో అడుగుతున్న వారికీ, ఆ సమయంలో అక్కడున్న వారికి, మాత్రమే కాక అన్ని కాలాల వారికి, అన్ని దేశాలవారికీ ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే, యావత్ మానవ జాతికీ పనికివచ్చే సమన్వ

యాలు మాస్టరుగారినుండి లభిస్తూ ఉంటాయి. అలాంటి సంభాషణల నెన్నిటినో ఆయనతో జరిపే అదృష్టం నాకు కలిగింది. మరెందరో ఎన్నెన్నో అంశాలమీద ఆయనతో సంభాషణ జరుపుతున్నప్పుడు పాల్గొని వినే అవకాశం కూడా కలిగింది. ఆ సంభాషణలలోని శక్తి అపూర్వమైనది. దేశకాలాల కతీతమై, మానవాళికి సర్వకాల సర్వావస్థలయందు చేయూత నిచ్చి, కనువిప్పు కలిగించి ముమ్ముందుకు నడిపించే శాశ్వతమైన సమన్వయాలు ఆ సంభాషణల్లో నిండియుండటం చేత అవి నా మనస్సులో అలాగే ముద్రింప బడ్డాయి. వాటి నన్నిటిని ఒక పద్ధతిలో, అందరికీ అందుబాటులో ఉండే తీరులో, ఆకర్షణీయమైన రీతిలో, అందరి అభిరుచులకు తగినట్లుగా కూర్పుజేసి కొన్ని గ్రంథాలుగా అందిస్తే, ఉపయోగకరంగా ఉంటుందన్న సంకల్పం కలిగింది. ఆ సంకల్పమే ఇప్పుడీ గ్రంథాన్ని తీర్చిదిద్దింది. ఇక మీదట ఎన్ని గ్రంథాలుగా ఈ సంభాషణలు—సమన్వయాలు వెలువడ గలవన్నది రచన జరిపిస్తున్న ప్రణాళికకు సంబంధించిన అంశం మాత్రమే.

మనలో చాలమందికి కొన్ని సంశయాలు కలుగుతూ ఉంటాయి. మనమున్న పరిణామ స్థితినిబట్టి సంశయాలు కలగడం సహజమేగాని దోషమేమీ గాదు. ఎంతమంది పెద్దల ఉపన్యాసాలు విని అనుభూతి చెందినా, మళ్ళీ మన సంశయాలు మనకు మిగిలిపోతూ ఉండటం మనలో చాలా మందికి అనుభవంలోని విషయమే. పెద్దలు, మహానుభావులు మానవులకు సహజంగా కలిగే సంశయాలను తీర్చి వాళ్ళెదు ర్కొంటున్న సమస్యలకు ఆచరణీయమైన పరిష్కారాన్ని

చూపి, వాళ్ళకున్న ఈతి బాధలనుండి బయట పడేందుకు చేయూత నిచ్చి, ఆపైన బ్రహ్మ విద్యను బోధిస్తే, జనులు తేలికగా అందుకొని ఆచరించి తరించ గలుగుతారు. జనం ఉన్న స్థితిగతులూ, పరిస్థితులూ పట్టించుకోకుండా బ్రహ్మ విద్యను బోధించుకుంటూ పోతే కలిగే ప్రయోజనం చాలా తక్కువనే చెప్పాలి. టెలిఫోన్ డయిల్‌ను తొమ్మిదిదాకా త్రిప్పి వదిలినా మళ్ళీ 'సున్నా' దగ్గరకు వచ్చి ఆగినట్లు, ఆ పెద్దల సాన్నిధ్యంలో తాత్కాలికంగా అనుభూతి పొందినా మళ్ళీ మనకున్న సంశయాలలోనే మనం పడిపోతూ ఉండటం జరుగుతూఉంటుంది. ఈ సత్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని మనకు తరచుగా కలిగే సంశయాలూ, నేడు మనం ఎదుర్కొం టున్న సమస్యలూ, ఈ సంభాషణల్లో చర్చించబడ్డాయి. తగిన సమన్వయాలు, పరిష్కారాలు అందించబడ్డాయి. రానున్న గ్రంథాలలో ఇదే ప్రణాళికలో పరిధిని విస్తృత పరచుకుంటూ సంభాషణలు కూర్పు చేయటం జరుగుతుంది. బహుముఖాలుగా సమన్వయపు వెలుగును విరజిమ్ముతున్న మాస్టరుగారి సంభాషణలు తగిన రీతిలో కూర్పు చేయబడితే మానవునికి కావల్సిన సర్వస్వమూ వాటిలో లభించగలదు.

ఈ గ్రంథంలో అయిదు అధ్యాయాలున్నాయి. మొదటి అధ్యాయం "మన సమాజంలో స్త్రీ." నేడు మన సమాజంలో 'స్త్రీ' నిగూర్చి ఎందరెందరో ఎన్నెన్నో రకాలుగా అభిప్రాయపడుతున్నారు. కొందరు ఆడవారికి అన్యాయం జరుగుతోందంటే, మరికొందరు అనాదిగా స్త్రీ జాతి అణగ దొక్క బడుతూనే ఉందంటున్నారు. కొందరు మగవాళ్ళ

జులుం పోవాలనీ, ఇంకొందరు స్త్రీలకు సమాన హక్కులు కావాలనీ రకరకాలుగా సిద్ధాంతాలు చేస్తున్నారు. వీటన్నిటి రూపంలో కనబడుతున్నది వివిధ భంగిమలు ధరిస్తున్న ఆవేశం మాత్రమే. నిజానికి స్త్రీ అని వేరుగా లేదుగదా! తల్లిగానో, భార్యగానో, అక్కచెల్లెళ్ళుగానో, కుమార్తెలుగానో, బంధుమిత్రుల రూపంలోనో ఉంటున్నదామె. అలాగే పురుషుడని వేరే ఉన్నాడా? భర్తగానో, తండ్రిగానో, బిడ్డగానో అన్నదమ్ముల, బంధుమిత్రుల రూపంలోనూ ఉంటున్నాడు తప్ప. మనం నేర్వవలసిందేమిటంటే స్త్రీ పురుషులు ఒకరితో ఒకరు ఏ సందార్భాలలో ఎలా ప్రవర్తించాలో అలా ప్రవర్తించ గలగడం. కనుక ఈ అధ్యాయంలో స్త్రీల యెడల మనం అనుసరింపవలసిన బాధ్యతాయుతమైన ఆచరణమార్గం మాస్టరుగారెలా బోధపరస్తున్నదీ కూర్చు చేయబడింది. స్త్రీల విషయంలో తూలనాడేవాళ్ళూ, స్త్రీల అభ్యుదయం కోసం పాటుబడదామనుకునే వాళ్ళూ ఒక్కసారి ఈ అధ్యాయాన్ని అధ్యయనం చేస్తే వాళ్ళలో రావల్సిన మార్పు వస్తుంది.

మనకు కొన్ని సందేహాలు వస్తూ ఉంటాయి. మరణించిన తర్వాత మనిషి ఏమౌతాడు? మనవాళ్ళు చెప్పే స్వర్గనరకాలు నిజంగా ఉన్నాయా! మనం చేసే పితృకర్మలూ, పిండ ప్రదానాలూ పోయిన వారికి చెందుతాయా? అసలు పునర్జన్మ ఉందా? ఉంటేదాని తీరుతెన్నులేమిటి? పూర్వ జన్మలు గుర్తుకొస్తాయా? వస్తే కొందరికే ఎందుకువస్తాయి? మొదలైన సంశయాలు మనకు కలుగుతూ ఉంటాయి. అలా

కలగడం సహజమే. చిత్రమేమిటంటే ఈ దేహంలో ఉన్న మనకు ఈ దేహం ధరించకముందు మన మెవ్వరమో, ఎక్కడ ఉండేవారమో తెలియదు. ఈ దేహం విడిచాక మన మెక్కడికి పోతామో, ఏమై పోతామో మనకు తెలియదు. అంటే మనకు మొదలూ తెలియదు, చివరా తెలియదు. ఆ మొదలూ చివర్లేమిటో తెలుసుకోవాలని కోరిక గలగడం సహజమే గదా! అయితే ఈ సందేహాలను తీర్చగల వారెవరు? దేహాలలో ఉన్న మనలాంటి వాళ్ళు తీర్చలేరు. మనకెంత తెలుసో వాళ్ళకీ అంతే తెలుసు. కాకపోతే సంస్కార వంతులూ, పండితులు పెద్దల గ్రంథాలు చదివి వివరించ గలరు. అప్పుడు గ్రంథాలలో ఉన్నది నిజమో, కల్పనో అన్న అనుమానం కొందరికి వచ్చి తీరుతుంది. మరి ఆ అనుమానాన్ని తీర్చగలవాడెవ్వడు? మాస్టరు గారి వంటి దృష్టలే ఈ సందేహాలను తీర్చగలవారు. మన మంతా దేహాలలో ఉంటున్నాం. మాస్టరుగారులాంటివారూ దేహాలతో ఉంటున్నారు. మన సౌకర్యం కొరకు వాళ్ళు దేహాలద్వారా వ్యక్తమవుతూ ఉంటారు. మనకు మన యిళ్ళు ఎలాంటివో వాళ్ళకు వాళ్ళ దేహాలలాంటివి. అవసరాన్నిబట్టి యింటికి తాళం వేసి బయటకుపోయి పనులు చూసుకొని వచ్చి తాళం తీసి యింట్లో ప్రవేశిస్తూ ఉంటాం మనం. అలాగే మాస్టరుగారి లాంటి వారు ఆవశ్యకతనుబట్టి శరీరాన్ని భద్రపరచి ఆయా సూక్ష్మ లోకాలలోనికి ప్రవేశిస్తూ ఉంటారు. చి॥ సత్తిబాబు కూర్పు జేసిన మాస్టరుగారి ప్రేమలేఖలలో ఇలాంటి సన్నివేశాలు కొన్ని మనకు కనబడతాయి. వారికి స్థూల సూక్ష్మ లోకా

లన్నిటితో సూటియైన సంబంధ బాంధవ్యా లున్నాయని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. అలాంటి మాస్టరుగారు మన సందేహాలకు కావాల్సినంత వివరంగా సమాధానా లివ్వడం "నమ్మకాలు–నిజానిజాలు" అన్న అధ్యాయంలో వరుసగా మనం చూడగలం. ఇంతవరకు ఇటువంటి సమన్వయంతో, ఇంత పరిపూర్ణమైన వివరణ రావటం ఏ భాషలోనూ జరగలేదు.

అలాగే మనకు కొన్ని అనుమానా లుంటాయి. చేతబడులు, చిల్లంగులు ఉన్నాయా? పూనకాలూ, ఆవేశాలూ సత్యమేనా? దెయ్యా లున్నాయా? మొదలైన ఈ అనుమానాలతో బాటు నిత్య పూజలో సంశయాలను కూడా మనం తృప్తి పడేటట్లుగా తీరుస్తుంది. 'నమ్మకాలు–నిజానిజాలు' అనే అధ్యాయం.

మూడవ అధ్యాయం 'శిష్యులతో మాస్టరు గారు'. మాస్టరుగారు ఎవరికి తగిన సంభాషణలు వారితో జరుపుతారు. ఎవరికి కావల్సిన రీతిలో వారితో మాట్లాడతారు. మాస్టరుగారి సరసమైన సంభాషణలను సజీవంగా పట్టివ్వడానికి ఈ అధ్యాయంలో ప్రయత్నం జరిగింది. ఈ అధ్యాయంలో మాస్టరుగారు శిష్యులకు చేయూత నిచ్చే చిత్రమైన విధానం మనకు దర్శనమిస్తుంది. ఈ సంభాషణలు ఎంత వినోదంగా ఉంటాయో, అంత వికాసాన్ని కలిగిస్తాయి. ఎంత వికాసాన్ని కలిగిస్తాయో అంత వినియోగ పడతాయి.

నేడు మనం సామాజికంగా లెక్కలేనన్ని సమస్యలను

ఎదుర్కొంటున్నాం. సమస్యలకు తట్టుకోలేక దుఃఖించేవాళ్లూ, ఆ సమస్యలను ఏకరువు పెట్టుకుంటూ కాలక్షేపం చేసేవాళ్లూ, వాటిని గూర్చి భీకరంగా మైకుల్లో వర్ణించి పదవులు మొదలైనవి పొందుతున్నవాళ్లూ, నిత్యమూ మనకు తగులుతూనే ఉంటారు. చిత్తశుద్ధితో ఈ సమస్యలకు పరిష్కారాలను అన్వేషించే వాళ్లూ, తమకు తట్టిన పరిష్కారాలను తాము ఆచరణలో పెట్టి పదిమంది చేత పెట్టించే వాళ్లూ చాల తక్కువ మంది కనబడుతున్నారు. ఇలాంటి స్థితిలో మాస్టరుగారు నేటి సమస్యలకు పరిష్కారాలను ఆచరణాత్మకమైన రీతిలో సూచిస్తున్నారు. వాటిని తా నాచరించి కొన్ని వేల మందిచేత ఆచరింపజేస్తున్నారు. నేడు మనకు అత్యంతావశ్యకమైన ఆ పరిష్కార మార్గాలను ఈ అధ్యాయంలో పొందుపరచడం జరిగింది. ప్రస్తుతం సమాజంలో కర్తవ్యాన్ని హృదయ పూర్వకంగా కోరేవాళ్ళకి సమస్యలు–పరిదారులు అనే ఈ నాల్గవ అధ్యాయం ఎంతైనా ఉపయోగపడుతుంది.

ఈ గ్రంథంలో చివరి అధ్యాయం మహానుభావుల మర్మాలు. మనం విన్న, ఎరిగున్న మహానుభావులను గూర్చి ఎన్నో ప్రచారాలు మనకు వినబడుతూ ఉంటాయి. ఈ ప్రచారంలో వాళ్ళను గూర్చి కొన్ని అనుమానాలు మనకుకూడ కలుగుతుంటాయి. ఈ ప్రచారాలను నమ్మేవారు కొందరుంటారు. నమ్మనివారు కొందరుంటారు. కాని వీటిని గూర్చి సరైన తీరులో విశదీకరించ గలవా రెందరుంటారు? పురుటి నొప్పులు తల్లికే తెలిసినట్లు, వజ్రం మాత్రమే మర్మ

వజ్రాన్ని భేదించగలిగినట్లు మహానుభావుల జీవితాలలోని సూక్ష్మాంశాలను గూర్చి మళ్ళీ మహానుభావులే వివరించాలి. మహానుభావులలో కొందరిని గూర్చిన అనుమానాలకు, సందేహాలకు మాస్టరుగారు దర్శింప జేసిన విలువైన సమన్వయాలు ఈ శీర్షికలో కూర్చబడ్డాయి.

ఇప్పటికి మానవుడికి ఆవశ్యకమైన అంశాలలో కొన్నిటికి సూటియైన, సంపూర్ణమైన సమన్వయాలను మాస్టరుగారి నుండి అందుకొని జిజ్ఞాసువులకు అందించగలిగానన్న తృప్తి నాకు కలుగుతోంది. నేటి సంపాదన రేపటికి పెట్టుబడి అయినట్లు, నేటి తృప్తి రేపటి కర్తవ్య నిర్వాహణకు ప్రేరణ. మానవుడికి ఆవశ్యకమైన అంశాలన్నిటికి మాస్టరుగారందిస్తున్న సమన్వయాలను అందరికీ అందుబాటులోనికి తీసికొని రావల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది.

సంభాషణలు జరుగుతున్నప్పుడు గాని, ఈ కూర్పు జరుగుతున్నప్పుడు గాని నాకు కలిగిన అనుభూతి ఏమిటంటే ఈ సంభాషణలు నేటి నరుడికి కావల్సిన గీత అని. ఆనాడు కృష్ణుడు బంధుమిత్రులను చూచి మోహం చెంది విషాదాన్ని పొందిన అర్జునుడికి సత్యదర్శనాన్నందించి ధర్మరక్షణాకై ధనుస్సు పట్టించాడు. అలాగే ఈ నాడు మాస్టరుగారు హక్కుల పోరాటంలో పడి కొట్టుకొంటున్న మానవుణ్ణి బాధ్యతా నిర్వహణమనే రామరాజ్యంలోనికి మేల్కొలిపి శిక్షణ నిస్తున్నారు. ఎప్పుడెప్పుడు ధర్మానికి గ్లాని ఏర్పడు

తుందో, అప్పుడప్పుడు తనను తాను సృజించుకొంటానని గీతలో చేసిన వాగ్దానం కృష్ణుడు నిలబెట్టుకొన్నాడనిపించింది. ఇది రచన జరుగుతుండగా నాకు లభించిన దర్శనం. తరువాత మాస్టరుగారి విశ్వరూపంలాంటి గురుపూజల్లో ఈ గ్రంథం ఆవిష్కరింపబడటం కూడ ఈ గ్రంథ వైభవాలలో ఒకటి. తరతరాల సోదరులు తరుగని ఈ ధనాన్ని స్వీకరించి తరించ గలరని విశ్వసిస్తున్నాను.

వాల్తేరు. మీ
3-1-80 మోపిదేవి కృష్ణస్వామి.

సామాన్యుని సంభావన

— వావిలాల సుబ్బారావు

ఇదేం చిత్రమో! నన్ను ఉపోద్ఘాతం వ్రాయమన్నారు కృష్ణస్వామిగారు. సుప్రసిద్ధుణ్ణి గాని, గ్రంథగత విషయంలో నిష్ణాతుణ్ణిగాని, ఫలానావారివల్ల ప్రాచుర్యం వస్తుందనుకున్న వాళ్ళనుగాని ముందుమాట వ్రాయమని కోరుతారు సాధారణంగా. ఈ చూపుతో నేనెంత అర్హుణ్ణో నాకు తెలుసు. ఇదే చూపుతో నేనెంత అనర్హుణ్ణో రచయితకు తెలుసు. ఈ రెండు రకాల తెలియటం ఒకటే. అది అందరకు తెలుసు.

మరయితే నన్ను ఎందుకు వ్రాయమని అడిగినట్లు? "మాస్టారు"గాని, వారి శిష్యులుగాని చేసే పనుల్లో నాకొక నమ్మకం ఉంది. వాళ్ళు ప్రాపంచికమయిన ఆలోచనల వల్లగాక, భౌతికేతరమయిన ప్రేరణలవల్ల—మామూలు కంటికి కనుపించని ప్రణాళికలో కార్యకర్తలుగా పని చేస్తుంటారు. ఈ పని నాకు అప్పగించటంలో గూడ బహుశ అట్లాంటి కారణమేదో ఉండి ఉంటుంది. నాకు గూడ ఆ అదృశ్య ప్రణాళికలో ఏదో పాత్రవచ్చి ఉండాలి. అందుకు ఇదొక ఆకర్షణీయమైన శిక్షణ అయిఉండవచ్చు. అందుకని నమస్కరించి సరేనన్నాను.

అసలు భౌతికేతరమయిన విషయమే మిథ్య అనో, భ్రాంతి అనో, కల్పన అనో చప్పరించే వారికి ఈ పుస్తకం ఇప్పు డప్పుడే అక్కర లేదు. ఎందుకంటే వాళ్ళ హేతువాదం భౌతిక జగత్తుకు మాత్రమే పరిమితం. అన్నింటికీ హేతువుల్ని భౌతిక పరిధిలో మాత్రమే వెదకాలని వాళ్ళదీక్ష. భౌతిక శాస్త్ర నిర్ధారితములయిన సత్యాల ననుసరించి హేతువులను నిరూపించడం మాత్రమే హేతువాదమని శాస్త్ర దృష్టికి రాని అంశాలను హేతువులుగా చూపడం హేతు వాదం కాదని హఠం చేసేవరకు వెడతారు. అంటే వారి యిష్టా యిష్టాలను పరిశీలన మీద రుద్దుతున్నారు. కాని భౌతికేతర జగత్తునుండి గూడ హేతు పరిశీలనం చేసేవారు మాత్రం శాస్త్ర శోధిత సత్యాలన్నింటినీ స్వీకరించే జగత్కారణాన్ని వివరిస్తున్నారు. ఇప్పుడు చెప్పండి ఎవరిది పిడివాదమో!

అంటే శాస్త్రీయ హేతువాతం ద్వారా మనఃపరిధి లోకి వచ్చిన జ్ఞానాన్ని ఆమోదిస్తూనే దానికంటే ఉన్నత మయిన కోశాలనుండి వచ్చిన విజ్ఞానాన్ని లోకానికి తెలియ జెప్పే వారున్నారు. వారేజ్ఞానులు. వారిజ్ఞానం ఎల్లా వస్తుందన్న ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పగలవాణ్ణి నేనుగాదు. వారే. అయితే వారి మాట నమ్మడం ఎల్లాగా - అనేది అవిశ్వాసికి కలిగే శంక. వారి మాటలు అనుభవంలో నిర్ధారణ కావడం చేత—అనేక విషయాలను శాస్త్రం గూడ తర్వాత నిరూ పించడం చేత–ఇట్టి జ్ఞానులు భిన్నకాలాల్లో, భిన్న దేశాల్లో చెప్పిన విషయాలు ఏకరూపంగా ఉండటంచేత - ఈ జ్ఞానాన్ని

అందించడంలో వారికి స్వప్రయోజనం ఏమి లేక పోవడం చేత - అవి లోకోపకారకంగా ఉండటంచేత - వారందించిన జ్ఞానాన్ని శిరస్సున ధరిస్తాము. అట్టి వారిలో "మాస్టారు" ఒకరు.

సందేహభావులు అనేకులు మాస్టారితో చేసిన సంభాషణలవల్ల వెల్లడయిన సమన్వయాల క్రోడీకరణమే ఈ గ్రంథం. సరయిన వాహిక మిత్రుడు శ్రీ కృష్ణస్వామిగారు.

ఏ బుద్ధిమంతుడయినా వచ్చి "అయ్యా! మాకెందుకు ఇవన్నీ? హాయిగా ఇంత సంపాదించుకుంటున్నాను. అనుభవిస్తున్నాను. చాలదా!" అంటే "పాపం ఇతనికి మరో రెండు కాళ్లు తక్కువగా ఉన్నాయి కాబోలు అనుకొని ఊరుకోవడమే మార్గం. భోగాసక్తిలో తృప్తి ఎంతగుణమో, జ్ఞానార్జనలో అంతదోషం. ఆకాశం వైపుకు ముఖం పెట్టుకొని వెల్లకిలా పడుకోగల జీవి మానవుడొక్కడే. వాడి దృష్టి గ్రహాలను దాటి ప్రయాణం చెయ్యటం గూడ అప్పటి నుండే. దాని ఫలితంగానే తన చుట్టూ జరుగుతున్న సంఘటనలకు కారణాల్ని ఇతర లోకాల్లో చూడగలిగాడు. తనకు తానే కారణం కావడం గూడ తెలుసుకున్నాడు. అయితే అక్కడ ఏవో క్రొత్త సూత్రాలు ఉన్నాయి. ఆ సూత్ర రహస్యాలు తెలిస్తే అంతా కరతలామలకమే. అంతా హేతుబద్ధంగానే ఉన్నట్లు బోధపడుతుంది. వట్టి నమ్మకాలు మాత్రమే ననుకున్న వాటికి గట్టి పునాదులు కనిపిస్తాయి.

పూర్వ జన్మ కర్మలకు ఈ జన్మలోని ఫలితాలను గూర్చి చర్చిస్తూ అనేక ఉదాహరణలను "నమ్మకాలు–నిజా నిజాలు" అన్న భాగంలో విశదం చేసారు. చేసేపనికంటే ఆ పని వెనుక నున్న మనస్సు ముఖ్యం. ఏడుస్తూ దానం చెయ్యడం కంటే దానం చేసే మనస్సంస్కారం ముఖ్యం. ఈ సంస్కారమే మన కర్మ ఫలితాన్ని నిర్ణయిస్తుంది.

దయ్యాలు–ప్రయోగాలు మొదలయిన విషయాల్ని గూడ వివరించారు. వాటికి ఎంత శక్తి ఉన్నదో–వాటిని ఎదు ర్కొనగల శక్తిగూడ ప్రతి వ్యక్తికీ అంతగానే ఉన్నది. ఆత్మ విశ్వాసం – భగవద్విశ్వాసం–శుచి–ప్రార్థన ఇవి ఎదుర్కొనే శక్తినిస్తాయి.

మరణానంతరం ఏం జరుగుతుంది? అన్నది మానవుణ్ణి చిరకాలంగా వేధిస్తున్న ఆసక్తికరమైన ప్రశ్న. అందుకు "మాస్టారు" ఇచ్చిన సమాధానాలు భిన్నమత విశ్వాసాలను సమన్వయం చేస్తున్నాయి. ప్రాచీన ఆచార వ్యవహారాలకు ఇచ్చిన వివరణలు–స్త్రీపురుష సంబంధాన్ని గూర్చి, సమా జంలో వాళ్ళ స్థానం గూర్చి వారిచ్చిన అవగాహన ఎంతో సత్యబోధకంగా ఉంది. ప్రాచీనులు అందించిన జ్ఞాన ప్రవా హాన్ని కొంత అజ్ఞాన కశ్మలంగూడ ఆవరించింది. ఏది అజ్ఞా నమో గూడ నిరూపించారు ఇందులో. ఉదాహరణకు నక్ష త్రాల మంచి చెడులను గూర్చి. వశీకరణ ఉంగరాలగూర్చి, ఇట్లాంటి వాటిల్లో మాస్టారు చెప్పే అధికార సూత్రం ఒకటే. ఋషిప్రోక్తాలనే గాని పండిత ప్రోక్తాలను నమ్మ నవసరంలేదని.

వారిచ్చే ప్రబోధాత్మకమయిన గొప్ప సందేశం శిష్యులతో సంభాషణల్లో కనిపిస్తుంది. అందులోనే మాస్టారి కార్యక్రమ లక్షణం గూడ ద్యోతకమవుతోంది. అదే సత్కార్యాచరణకు ప్రేరణ కలిగించటం. ఇప్పటి వరకు భగవదారాధన ఏకాంతోపాసనగాను, సదాచార నిష్ఠగాను మాత్రమే అనుకుంటున్నాం. ఇది మనుష్యులను ఏకాకులను చేస్తున్నదేగాని సమాజం యెడల క్రియాశీలమయిన ఆరాధనగా మారలేదు. 'మానవసేవయే మాధవసేవ' అన్న సూక్తి అందమయిన వాక్యంగా ఉందేగాని, అందరి ఆచరణగా పరిణమించలేదు. మాస్టారు ఒక నూతన మార్గాన్ని బోధిస్తున్నారు. ఈ మార్గంలో వ్యక్తిగత జీవిత సమస్యలు మొదలుకొని ప్రపంచ ఆర్థిక సమస్యల వరకు పరిష్కారం లభిస్తుంది.

సత్కార్యాచరణం-దేన్నయినా వైరాగ్య భావంతో చెయ్యటం – ఎక్కువ చేసి తక్కువ ఆశించటం – తనకు తోచినట్లుగా ఒక్కడే ఏదో చేసుకుంటూ పోవడంగాక ఒక మంచి పనికై నలుగురిని కూడగట్టుకొని రావటం – ఇవి. చదవటానికి ఎంత స్వల్పమయిన ప్రణాళికగా ఉంది!

ప్రార్థన అయినా సరే ఒంటరిగా కంటే కలిసి చెయ్యడం ముఖ్యం. ఎవడికి వాడుగా గిరి గీసుకొని బ్రతుకుతున్న నేటి సమాజానికి – కలివిడిగాఉండి సామూహిక సత్సంగాన్ని పెంపొందించుకోవడం పరిష్కారమని బోధిస్తున్నారు. మంచి కాలం ఎంతో దూరం లేదు – త్వరలోనే వస్తుందంటూ

తరం మారితే స్వర్ణయుగమేనని ముందుకు వేళ్లు చూపిస్తున్నారు.

ఈ సందేశం కర్మాచరణ ద్వారా భగవదారాధనను బోధిస్తుంది గనుక మానవుని భౌతిక మానసిక జీవితాలకే గాక, ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి గూడ మార్గదర్శకం అవుతున్నది. క్రియాశీలురయిన యువతరానికి దేవుని రాజ్యాన్ని భూమిపైకి తెచ్చే కార్యక్రమాన్ని అందిస్తున్నది.

కృతజ్ఞతలు

'సామాన్యుని సంభావన' లో తమను వరించిన సంస్కార యుతమైన దార్శనిక భావనతో గ్రంథాన్ని పాఠకులకు పరిచయం చేసిన ప్రియ మిత్రులు శ్రీ వావిలాల సుబ్బారావు గారికి కృతజ్ఞతలు. ముఖ చిత్రాన్ని తీర్చి దిద్దిన సోదరుడు శ్రీ ఎ. నరసింహమూర్తికి అభినందనలు. గ్రంథ రచన జరుగుచున్నప్పుడు వ్రాయసకాడుగా దీక్షతో పని జేసిన చిరంజీవి డి. సూర్యనారాయణమూర్తికి, ముద్రణకు ప్రతిని సిద్ధము జేసిన సోదరుడు శ్రీ శ్రీపతి రఘురామ కుమార్ కూ శుభాశీస్సులు. వ్యవధి తక్కువగా నున్ననూ శ్రమ కోర్చి అందముగా గ్రంథమును ముద్రించిన ఎక్వేరియన్ ప్రింటింగ్ స్కూలు సోదర బృందమునకు ప్రత్యేకాభినందనలు.

వాల్తేరు.
3—1—1980

మోపిదేవి కృష్ణస్వామి.

విషయసూచిక



I మన సమాజంలో స్త్రీ

	పేజీ నెం.
ఆడవాళ్ళు ఆధ్యాత్మికతకు అడ్డమా ?	1
స్త్రీ మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోకూడదా ?	3
కుంకుమ, పూలు, పెట్టుకోకూడదా ?	4
స్త్రీకి స్వేచ్ఛ కూడదా ?	5
స్త్రీ జాతి అణగద్రొక్క బడిందా ?	9
నెలసరిలో వేరెందుకు ?	10
నెలసరి రాకుండా మాత్రలు వాడవచ్చా ?	13
నెల సరిలో మంత్రోపాసన	14
ఆడవాళ్ళు - ఉద్యోగాలు	15
ఆడవాళ్ళు - ఆస్తిహక్కు	16
కట్నాల కంత మెప్పుడు ?	18
కాంతలు సంసార బంధ కారణాలా ?	19

II నమ్మకాలు - నిజానిజాలు

A. పిశాచాలు - పూర్వాపరాలు

చనిపోయినవాళ్లు పిశాచాలవుతారా ?	28

గిట్టని వాళ్ళను పీడిస్తారా ? 29
మనం చూడగలమా ? 30
కొరివి దయ్యా లున్నాయా ? 31
వదిలించడానికి తతంగం అవసరమా ? 32
భూతాలను వశపరుచుకోవచ్చా? 33
గృహమెలా వుంటే దెయ్యాలు రాలేవు ? 35

B. దేహాలు విడిచిన తరువాత.

చనిపోయే ముందు తెలుస్తుందా ? 37
చనిపోయిన తరువాత 39
స్వర్గ నరకా లున్నాయా ? 41
పుత్రుడు – పున్నామ నరకం 47
వైతరణి అంటే ? 48
నరక బాధలనుండి విముక్తి పొందడ మెలా? 50
యముని నిజస్వరూపం 52
చిత్రగుప్తుని కథ 54
దున్నపోతే యమవాహనం ఎందుకయింది ? 55
యమపాశం 56
ఇంద్రుని నిజస్వరూపం 56

C. పితృకర్మల పరమార్థం

కర్మల వలన యితరులకు మేలు జరుగుతుందా ? 61
పిండాలు కాకులకే పెట్టాలా ? 65
మైల పట్టడ మెందుకు ? 66
మైలలో మంత్రోపాసన 67

చెడ్డ నక్షత్రంలో పోతే ఇల్లు మూసివేయాలా ? 68
గరుడ పురాణం మామూలుగా చదువ కూడదా ? 69

D. పునర్జన్మల తీరు తెన్నులు.

మృత్యువుకు, పునర్జన్మకు మధ్యకాల మెంత ? 71
అనుకున్న వారికి పుట్టగలమా ? 75
మానవజన్మ లభించాక మళ్ళీ జంతు జన్మలు వస్తాయా ? 76
పురుషుడు స్త్రీగా, స్త్రీ పురుషుడుగా పుట్టే అవకాశం ఉందా ? 77
దంపతులు మళ్ళీ దంపతు లవుతారా ? 79
ఏ కులంలో వారు ఆ కులంలోనే పుడతారా ? 81
ఏ దేశం వారు ఆ దేశంలోనే పుడతారా ? 83
ఏసు ప్రభువు పునర్జన్మ లేదన్నాడా ? 86
ఈ జన్మలో పుణ్యం, వచ్చే జన్మలో అక్కరకు వస్తుందా ? 88
అంగ వైకల్యాలకు పూర్వజన్మ పాపమే కారణమా ? 95

E. పూర్వ జన్మల స్మృతులు.

పూర్వ జన్మలు గుర్తుకొస్తాయా ? 100
దేహాన్ని విడిచేముందు పూర్వజన్మలు గుర్తుకొస్తాయా ? 104
దేహం విడిచిన తరువాత గుర్తుకొచ్చే అవకాశం వుందా ? 105

కుండలిని దగ్గర జన్మలు రికార్డు అయి ఉంటాయా ? 109
నాడీ గ్రంథాల కథ 112

F. చేతబడులు – దిగదుడుపులు

చేతబడులున్నాయా ? 120
దిగదుడుపుల కథ 122
తాయెత్తుల మహిమ 126
నరుని దృష్టికి నల్లరాయి 128

G. మందులు - వశీకరణం.

వశపరుచుకునే మందులు. 132
వశీకరణ ఉంగరాలు 134

H. పూనకాలు – ఆవేశాలు

పూనకాల నిజస్వరూపం 135
ప్రశ్నలు చెప్పే దేవుళ్ళు 138
సోదిలో సత్యం 140

I. నిత్యపూజలో సంశయాలు.

దేవి నెత్తి అడుస్తుందా ? 143
విగ్రహాలు పెట్టుకుంటే ? 144
శివలింగం ఇంట్లో ఉంటే ? 145
నైవేద్యాల తారతమ్యాలు 146
మంత్ర జపాలు – వేదమంత్రాలు 146
జపమాల అవసరమా ? 148
జింక చర్మం ఆవశ్యకమా ? 149

ఏ దిక్కుకు తిరిగి ప్రార్థన చెయ్యాలి ? 150
పడక గదిలో దేవుని పటాలు పెట్ట వచ్చా ? 152

III శిష్యులతో మాస్టరుగారు

A. వివిధ కేంద్రాలవారు

మీ వూరు రావడం మీ చేతుల్లోనే వుంది. 153
మంచిపని – అయస్కాంతం. 154
ఆచరణ వెనకాల 156
అదృష్టం మీదేనా ? 157
బాధ – బోధ 159
మనం పని చేయడం మానేస్తేనే... 160
నడుచుకో వలసిన పద్ధతి. 163

B. పెళ్ళివారు

మీ ఆవిడ నీకు నిజమైన గురువు 166
నన్నేం చెయ్యమంటావో నీవే చెప్పు 169
పెళ్ళికి చూడవలసిం దేమిటి ? 170
జాగ్రత్తగా బుట్టలో పడేయి. 173
తిరుపతిలో పెళ్ళికి ముహూర్తం 174
పెద్ద వాడికి పెళ్ళి కాకుండా...... 174
ముహూర్తం నిశ్చయ మయ్యాక 175
మీ విశ్వాసమే రప్పించ గలదు. 176

IV సమస్యలు - పరిష్కారాలు

కుటుంబ నియంత్రణ ధర్మమేనా ? 17
జనాభా తగ్గేదెలా ? 18
యువతరం దారి తప్పడానికి కారకులెవరు ? 18
పిల్లలకి పద్ధతి వచ్చేదెలా ? 18
పల్లెటూళ్ళు ఎందుకిలా మారేయి ? 18
పట్టణాల కెందుకు ఎగబ్రాకుతున్నారు ? 19
ధరలు తగ్గేదెప్పుడు ? 19
కులాలు ఉండటం మంచిదా ? 19
సెక్యులరిజం అంటే ? 20

V. మహానుభావుల మర్మాలు

సత్యసాయిబాబా

a) మహిమలు చేయడ మెందుకు ? 20
b) అంత వైభోగమా ? 20
c) ధనధాన్యాలు సృష్టించ వచ్చుగా ? 20
d) నిజంగా అవతార పురుషుడేనా ? 20
e) ఏమిటా అవతార పురుషుని లక్షణం ? 20
రమణ మహర్షికి క్యాన్సరు రావడమా ? 20
ఆశ్రమంలో శిష్యుల కోపతాపాలు 21
అరవిందుడు సాధించిన దేమిటి? 21
బాలయోగి – ఆహార స్వీకరణ 21
అమ్మ సన్నిధిలో దొంగతనమా ? 21
ఎక్కువగా మాట్లాడ దేమి ? 21
ఇంతమంది అవతార పురుషులైతే ఎలా ? 21

మన సమాజంలో స్త్రీ

ఆడవాళ్ళు ఆధ్యాత్మికతకు అడ్డమా ?

వ్యక్తి : మన పెద్దలు, ఆడవాళ్ళు ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి అడ్డం అని చెప్పడానికి కారణం ఏమిటి? ఇలా అనడం ఎంతవరకు సబబు అంటారు?

మాస్టరుగారు : మన పెద్దల మాటలు మనం సరిగ్గా బోధపరచుకోక పోవడం వలన ఆడవాళ్ళు ఆధ్యాత్మికతకు దూరం అనే అభిప్రాయం మనలో కరడు గట్టుకు పోయింది. మన పెద్దలు ఆధ్యాత్మికమైన అభివృద్ధిని కోరేవారు. స్త్రీ సంపర్కాన్ని తగుమాత్రం పొందడం అభ్యాసం చేయాలన్నారు. అంటే సంతతి కొరకు మాత్రమే కామాన్ని సద్వినియోగ పరచుకొనే స్థితికి ఎదగాలని వారి ఉపదేశం. అసలు సత్యం ఏమిటంటే సంతానోత్పత్తి కొరకే ఈ సృష్టిలో స్త్రీ, పురుష భేదం అనేది ఏర్పడింది. అంతకుమించి స్త్రీ, పురుషులకు మరేమీ తేడా లేదు. శారీరక, మానసిక కక్ష్యలను దాటినపుడు స్త్రీలు, పురుషులు భేదమే ఉండదు. ఈ కారణం వల్లనే కొన్ని విశిష్టమైన ఆధ్యాత్మిక క్రతువులలో సంబోధించేటప్పుడు స్త్రీ, పురుష భేదాన్ని పాటించరు. అందరినీ అతడనే సంబోధిస్తారు. ఈ సత్యాల నన్నిటినీ ఒకచోట చేర్చి చూసినపుడు మనవాళ్ళు నియమాన్ని పాటించమన్నది కేవలము స్త్రీ, పురుష సంసర్గ విషయంలో మాత్రమే నని తెలుస్తుంది. అలాగని అసలా సంసర్గాన్నే కాదని కేవలం బ్రహ్మచారిగా ఉండిపోవడం కూడా కూడదని పనే.

అన్నం ఎక్కువ తింటే అజీర్తి చేస్తుందిరా అని చెప్తే అన్నం తినడం మానేయమని అర్థం కాదుకదా! అన్నం తినడం అవసరం. అన్నాన్ని అతిగా తినడం ప్రమాదం. అలాగే స్త్రీ, పురుష సహజమైన దాంపత్యాన్ని అనుభవించడం అవసరం. దానికి లొంగిపోయి అతి చేసుకోవడం మాత్రం జరుగకూడదని పని.

వ్యక్తి : అయితే ఆదిశంకరుల మాట ఏమిటి? ఆయన వివాహమే చేసుకోలేదు కదా ?

మాస్టరుగారు : ఆదిశంకరులు ఆయన వివాహం చేసుకోలేదు కాని, చేసుకో కూడదని మాత్రం చెప్పలేదు. ఆయన ప్రణాళిక ప్రకారం భూమి మీద ఆయన చేయవలసిన పని చేసి వెళ్ళిపోయారు. ఆయన శరీరంలో ఉన్నది కేవలం 32 సంవత్సరాలు. ఆ తక్కువ కాలంలో ఆయనకు వివాహము యొక్క ఆవశ్యకత లేకపోయింది.

ఈ సందర్భంలో ఇంకో సూక్ష్మం కూడా తెలియాలి. యోగసాధనలో పురోగమిస్తున్న కొద్దీ క్రమంగా జీవి పరిణామంలో పై స్థితికి చేరుకుంటాడు. అప్పుడు అతనికి కామానికి అతీతమైన దివ్యశరీరం లభిస్తుంది. ఆ స్థితికి వచ్చిన తరువాత అతడు భూమి మీదకు ఎప్పుడు దిగి వచ్చినా, ఆ దిగి వచ్చిన ప్రణాళికలో వివాహం యొక్క ఆవశ్యకత ఉంటే వివాహం చేసుకుంటాడు. లేకపోతే దాని ప్రసక్తి తల పెట్టడు. ఆదిశంకరులు ఆ కోవకి చెందినవారు. అలాంటివారిని చూసి సామాన్యులు బలవంతాన వివాహాలు విరమించడం

పులిని చూసి నక్క వాత పెట్టుకోవడం. దాంతో మనం చెడి పోవడమే కాకుండా పెద్దల మార్గానికి వక్రభాష్యం చెప్పిన వారము కూడా అవుతాము. ఇంతకీ దాంపత్యం మనం అను భవించే భోగంగా భ్రమపడినపుడు ఈ ఇబ్బంది అంతా వస్తుంది. అలాకాకుండా దాంపత్యం అనేది ప్రకృతి మన కప్పగించిన బాధ్యతగా గ్రహించ గల్గిన నాడు మరి సమస్య లనేవే ఉండవు.

స్త్రీ మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోకూడదా ?

వ్యక్తి : మాస్టరు గారూ! భార్యపోతే మగవాడు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడు- భర్త పోతే స్త్రీ మళ్ళీ ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకోకూడదు ?

మాస్టరుగారు : భారతీయ స్త్రీ యొక్క ఉత్తమ స్థితికి అది నిదర్శనము. భర్త పోయిన తరువాత చేసుకో వాలా, అక్కర్లేదా అన్నది మనం నిర్ణయించకూడదు అది ఆ స్త్రీలకే వదలిపెట్టడం ధర్మం. స్త్రీల మనోభావాలు, ముఖ్యంగా భారతీయతను జీర్ణించుకొన్న స్త్రీల మనో భావాలు మన ఊహల కందేవి కావు. మన సిద్ధాంతాలకు లొంగేవి కావు. మనం మన సంస్కారాలతో నిర్ణయం చేస్తూ ఉంటే, వాళ్ళు వాళ్ళ సంస్కారాలతో కర్తవ్యాన్ని నిర్ణ యించుకుంటూ ఉంటారు. ఒక్కొక్క స్త్రీ భర్త ఎడల ఆరాధన పెంపొందించుకుంటూ అతనినే దైవంగా భావించి పూజించుకుంటుంది. అలాంటప్పుడు భర్త శరీరాన్ని వదలినా, ఆమె హృదయంలో మరింత పెద్ద మూర్తితో భర్త నిండు

తాడు గాని, నిష్క్రమించడు. అలాంటప్పుడు ఆమె ఆరా
ధన మరింత పెరుగుతుంది. అలాటి స్త్రీని మనకు తోచిన
హేతువులు చూపి పెళ్ళి చేసుకో మనడం ధర్మమెలా అవు
తుంది? ఆరాధన మూర్తీభవించగా భారతీయ స్త్రీ రూపు
కట్టుకుంది. అందువల్ల భారతీయ స్త్రీలలో ఎక్కువమంది మళ్ళీ
వివాహానికి ఇష్టపడరు. ఇలాగే మగవాళ్ళు కూడా ఆచ
రించాలని రాముడు తన జీవితంలో చూపాడు. అది మన
మగవాళ్ళు ఎంత వరకు ఆచరిస్తున్నారన్నది మనకు సంబం
ధించిన విషయం. మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటున్న మగవాళ్ళని
ఎలా అడ్డు పెట్టడం లేదో, మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటామన్న ఆడ
వాళ్ళని అలాగే అడ్డుపెట్టనక్కరలేదు. అయితే మన పెద్దలు
ఒకమాట చెప్పారు. సంతతి కలుగకుండానే భర్త పోయి
నపుడు— సంతతికొరకై మళ్ళీ వివాహం చేసుకోవడం తప్పు
కాదు అన్నారు. కాని అప్పుడు కూడా వ్యక్తుల ఇష్టాలకు
మనం ఎప్పుడూ వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించకూడదు. పరి
ణామమనే నిచ్చెనమీద ఒక్కొక్కరు, ఒక్కొక్క మెట్టు
మీద ఉంటారు. వాళ్ళున్న మెట్టు బట్టి వాళ్ళు తీసుకునే
నిర్ణయాలు అవీ ఆధారపడి ఉంటాయి. అందరూ ఒకేలా
ఉండటం అనేది ఎప్పుడూ సాధ్యంకాదు. లోకాన్ని పరి
శీలించేటప్పుడు మన మీ సత్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి.

కుంకుమ, పూలు పెట్టుకోకూడదా ?

వ్యక్తి : భర్త పోయాక పసుపు కుంకుమలు, పూలు
మొదలైనవి ధరించక పోవడం, జుట్టు తీసివేసి వికృతమైన

అవసరమని హెచ్చరిక. చిన్నతనంలో తల్లిదండ్రులు, పెళ్ళి అయ్యాక భర్త, తరువాత కుమారులు స్త్రీని రక్షించుకోవాలి. అంటే ఆమెను నిర్లక్ష్యం చేయకుండా ఆమె ఎడల పూజ్యభావంతో ప్రవర్తించాలి అని అర్థం. ఎక్కడ స్త్రీలు పూజింప బడుతున్నారో, అక్కడ దేవతలు విహరిస్తూ ఉంటారని ఆ శాస్త్రకారులే చెప్పిన వాక్యాలని ఈ సందర్భంలో గుర్తుచేసుకుంటే మనము పట్టాలు తప్పకుండా ఉండటానికి పనికివస్తుంది.

లాంతరు వెలుగుతున్నంతవరకు, లాంతరు గ్లాసు తప్పకుండా ఉండాలి అంటే ఆ వెలుగును అవమానించినట్లు అర్థం కాదు. వెలుగు నీకు ఉపయోగ పడాలి అంటే రక్షణగా గ్లాసు పెట్టుకోవడం అవసరమని అర్థం. అలాగే సున్నితమైన స్త్రీ స్వభావాన్ని పూజ్య భావంతో రక్షించుకోవలసిన ఆవశ్యకత, బాధ్యత ఉన్నదని పెద్దలు తెలియ చెప్పారు. పెద్దల వాక్యాలను పఠించబోయే ముందు మన కంటిని సరి చేసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

వ్యక్తి : మీరు చెప్పిన వివరణ బావుంది మాస్టారూ! అలాగే మరో అనుమానాన్ని కూడా తీర్చి పుణ్యం కట్టుకోండి

మాస్టరుగారు : దాని కేమిటి! చెప్పు.

వ్యక్తి : అనాదిగా మన సమాజం ఆడవారిని అణగ తొక్కిందని, వంట ఇంటి కుందేళ్ళుగా మార్చిందని కేవలం మగవాళ్ళ పై ఆధారపడే వాళ్ళుగా సామాజిక వ్యవస్థ

సృష్టింప బడటం జరిగిందని ఆంక్షలు, కట్టుబాట్లు స్త్రీని కట్టి పడి వేశాయని చాలమంది అంటున్నారు. ఇది ఎంతవరకూ సత్యం?

మాస్టరుగారు : వాళ్ళ నినాదాల మాటెందుకోయ్! నే నొకమాట అడుగుతాను చెప్పు, మీ ఇంట్లో మీ ఆవిడ మంచిమాట చెప్పిందనుకో నువ్వు వింటున్నావా! లేదా!

వ్యక్తి : భలేవారు మాస్టారూ! ఇంటి వ్యవహార మంతా ఆవిడే చూసుకుంటూ ఉంటుంది. ఆ విషయాల్లో నే నెపుడూ వేలుపెట్టనుకూడా. ఆవిడ సామర్థ్యం ముందు నా చదువు, ఉద్యోగం ఎంత అనిపిస్తుంది. ఆవిడ ఆలోచన ఎప్పుడూ కుటుంబాన్ని గురించే. ఆవిడ మాటలు నేను కాదనవలసిన పని వుండదు.

మాస్టరుగారు : చూశావా మరి! ఆ చాలమంది చేస్తున్న నినాదాలు మీ ఇంట్లో ఎంతవరకు వర్తించాయో! ఈ విధంగా పరిశీలిస్తూ పోతే మనలాంటి సాధువైన కుటుం బాలే ఎక్కువగా కనపడతాయి. అయితే స్త్రీలను నిర్లక్ష్యం చేసే పిచ్చివాళ్ళు లేరని నేను అనను. అలాంటి పిచ్చివాళ్ళు పెరిగినప్పుడే స్త్రీలకు జరిగిన అవమానం కారణంగా కరువులు, కాటకాలు మొదలైనవి ఆ ప్రాంతాలను క్షోభింపచేస్తూ ఉంటాయి. కలకంఠి కంట కన్నీరొలికితే కలిమి మరి కనపడ దని మనపెద్దలు ఘంటాపథంగా చెప్పారు కదా! పరిణామంలో మానవ శరీరాలు మాత్రం ధరించి, ఇంకా జంతు స్వభా వాలు పూర్తిగా వదలని ఆడ, మగ ఒకళ్ళనొకళ్ళు తక్కు వగా చూసుకుంటారు. మానవత్వం ఉన్నవా డెవడూ

మరొకమనిషిని తనకన్నా తక్కువగా చూడదు. అయితే అనాదిగా అణచి పెడుతున్నారు అంటున్నావు. మనలో కొంతమంది కున్న రోగ లక్షణాలను సమాజాని కంతటికీ ఆపాదించటమే తప్పు. అంతటితో ఆగక అనాదినుంచి ఈ రోగ లక్షణా లున్నాయనడం క్షమించరాని తప్పు. మాతృ దేవోభవ, పితృ దేవోభవ అని తల్లికి మొదట పీఠం వేసింది వేదం. వేద భాగాలను దర్శించిన వారిలో స్త్రీలు కూడా ఉన్నారు. ఇక పురాణేతిహాసాల దగ్గరకు వస్తే సీత లేకపోతే రామాయణం లేదు. ద్రౌపది లేకపోతే భారతం లేదు. సీత కొరకు రాముడెంతగా తపించాడో మనకు తెలుసు. అలాగే ధర్మరాజు పరిపాలనకు సంబంధించిన విష యాలన్నీ తల్లి అయిన కుంతీదేవితో సంప్రదించి చేసేవాడు. రాజ్యపాలనలోనూ, అంతఃపుర నిర్వహణలోనూ, ద్రౌపది ఎంతటి బాధ్యతాయుతమైన పాత్రను నిర్వహించేదో భారతం చదివితే మనకు బోధపడుతుంది. చివరకు జమాఖర్చులు కూడ ఆవిడే సరిచూచేది. ఆవిడున్నదన్న ధైర్యంతో పాండ వులు ఆదమరచి నిద్ర పోగలిగేవారు. సత్యభామను, నరకా సుర సంహారానికి వెంట తీసుకు వెళ్ళాడు కృష్ణుడు. ఆ సంద ర్భంలో ఆవిడ ఆ రాక్షసులతో కొద్దిసేపు యుద్ధం చేసింది కూడా. తప్పు తెలుసుకున్న దుష్యంతుడు శకుంతల పాదాలపై సాష్టాంగ పడ్డాడని రాశాడు కాళిదాసు. ఈ విధంగా మన సంప్రదాయం స్త్రీని దేవతగా ఆరాధించింది. అయితే అందరూ అలా ఉంటున్నారని నేను చెప్పను. అందరూ ఉండాలని మాత్రం నేను పదే పదే చెపుతుంటాను.

సమాజం అన్ని రంగాల్లోనూ, కొందరు దుష్టులు ఎప్పుడూ ఉంటారు. మీ కాలేజీలో కొందరు విద్యార్థులు అల్లరి చేసినప్పుడు, ఈ నాటి యువకులంతా పనికిమాలిన వాళ్ళు అనడం ఎంత సత్యమో, వెనుకటి పురుషు లంతా స్త్రీలను అణగ ద్రొక్కారనడం అంతే సత్యం.

వ్యక్తి: మబ్బులు విడిపోయాయి మాస్టారు. మీ మాటలు వింటుంటే సత్యం బోధపడింది.

మాస్టరుగారు: నినాదాలు చేయడంవల్ల ఉపయోగం లేదు. మనం రొష్టుపడి, పదిమందిని రొష్టు పెట్టడం తప్ప, సమదృష్టితో కొంచెం నిదానించి ఆలోచిస్తే సత్యం దర్శన మిస్తుంది, కర్తవ్యం బోధపడుతుంది.

స్త్రీ జాతి అణగ ద్రొక్కబడిందా ?

వ్యక్తి: భర్తలు పెట్టే బాధలన్నీ సహిస్తూ భర్తలను ఆరాధించే సీతలు, దమయంతులు, సావిత్రులు, అనసూయలు, అరుంధతులు ఈ కాలంలో కూడ ఉండబట్టే స్త్రీ జాతి అణగ ద్రొక్కబడుతోంది అని కొందరంటున్నారు. ఇంతకూ ఆ మాటల్లో నిజం ఎంత ఉందంటారు మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు: అవును. సినిమా కవులు విశేషంగా అంటున్నారు. అది వ్యాపార సరళి. మరి పదిమంది ఆడవాళ్ళని సినిమాకి రాబట్టడానికి చేసే చవక బారు ప్రయత్నం. ఇంతకీ ఈ చెప్పిన అయిదు ఉదాహరణలు వారి వాదాన్ని లేవ

కుండా ఖండిస్తున్నాయి. సీతకు రాముడంటే ఎంత ప్రే
రాముడికి సీత అంటే ఎంతప్రేమ. ఆమె మాట కాదన
అతగాడు లేడికోసం వెళితేనే గదా కొంప మునిగిం
సీతను తనతో అడవికి రమ్మని రాముడు బలవంతం చే
లేదు. వస్తానని కుతూహలపడ్డది. రాముడు మగవాడు క
అని ఆమె కుతూహలాన్ని అణచిపెట్టలేదు.
దమయంతి నలుణ్ణి ప్రేమించి మోహపడి దేవతలను
దన్ని మరీ అతణ్ణి పెళ్ళి చేసుకుంది. ఇక సావిత్రి త
ప్రేమించిన సత్యవంతుడు చనిపోతాడని చెప్పినా లె
చేయకుండా వివాహ మాడింది. అనసూయ దాంపత్య
అత్రి మహర్షికి కూడ ఆమె గౌరవనీయురాలైన ఒక దే
అరుంధతి వసిష్ఠునకు గూడా పూజ్యస్థానం వహించిన దే
అణగ ద్రొక్క బడినదికాదు. పాపం ఈ సిని
వాళ్ళు ఇంకేమైనా ఉదాహరణలు తీసుకుంటే బాగుం
సమాజాన్ని పిచ్చివాళ్ళ క్రింద జమ కడుతున్నా
కొంటూ వాళ్ళేంత పిచ్చివాళ్లై పోతున్నారో ఈ ఉద
రణవల్ల తెలుస్తుంది. ఇక దాన్ని మెచ్చుకునేవాళ్ళ
తేటల్ని ఏమనాలి ?

నెలసరిలో వేరెందుకు ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! స్త్రీలు నెలసరి కా
వేరుగా ఉండాలన్న నియమం మన వాళ్ళెందుకు పెట్
ఇలా పెట్టడంలో పరమార్థ మేదైనా ఉందా ?

మాస్టరుగారు : తప్పకుండా ఉంది. ఋతుకాల

మొకటి మూడురోజులు వేరుగా ఉండటం అనేది చాల శాస్త్రీయమైన నియమం. ఆ మూడురోజులు ఒళ్ళంతా పచ్చిగా ఉంటుంది. శరీరాన్ని శ్రమపెట్ట కూడదు. బరువులెత్తడం, నీళ్ళు తోడడం మొదలైనవి చేయకూడదు. విశ్రాంతి చాలా అవసరం. విశ్రాంతి తీసుకోకుండా శరీరాన్ని శ్రమపెట్టి పని చేసిన వాళ్ళు నీళ్ళల్లో దిగి పనిచేసినవాళ్లు, తర్వాత కాలంలో తీవ్రమైన రోగాలకు గురి అవుతారు.

అలాగే ఆ మూడు రోజులూ స్త్రీ శరీరం చుట్టూ కొంత లెక్కవరకూ ఒక రకమయిన వాతావరణం ఏర్పడుతుంది. ఆ వాతావరణ ప్రభావం ఇతరులపై పడకుండా ఉండటానికి ఆమెను ముట్టుకోవద్దు అంటారు. ఈ సత్యం తెలియక ఆ మూడు రోజులు అందరిలో కలిసి తిరిగితే ఇంట్లో వాతావరణం అంతా disturb అవుతుంది. అలా disturb అయిన వాతావరణంలో ఉన్నవాళ్ళు దైవసాన్నిధ్యాన్నిగాని, పరమగురువుల సాన్నిధ్యాన్నిగాని, పెద్దల ఆశీస్సులనుగాని స్వీకరించే స్థితిలో ఉండరు. క్రమంగా దివ్యత్వాన్నుండి తెత్రిరింపబడతారు. తింటూ, తిరుగుతూ కాలక్షేపం చేయడాని కలవాటు పడిపోతారు. అంతకు మించి ఎదగటానికి అవకాశం లేకుండా చేసుకున్న వాళ్ళవుతారు. ఇన్ని కారణాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని మనవాళ్లు స్త్రీలను ఆ మూడు రోజులు దూరంగా ఉంచమన్నారు.

ఇది మన వాళ్ళలోనే కాదు. ఇంచలి సూక్ష్మ సత్యాన్ని గ్రహించిన అన్ని జాతుల ప్రాచీనులకు ఈ నియమం ఉన్నది. నాగరికత పెంపొందిన ప్రాచీన జాతుల

చరిత్ర పరిశీలించు. ఉదాహరణకు యూదు జాతి సం
దాయంలో ఋతుకాలం మొదలుకొని స్త్రీలు 7 రోజు
వెలుపల ఉంటారు. అలాగే ప్రాచీన ఈ జిప్టు సంప్రదాయ
కూడా చెబుతోంది. ఇంకో సత్యం పరిశీనకు సులువు
అందుతుంది. ఋతుకాలంలో స్త్రీలకి మనస్సు చాల సు
తంగా, అవ్యవస్థితంగా, చాలామందికి బాధాకరంగా ఉంటుం
నరాలన్నీ పచ్చిపుండులాగా ఉంటాయి. కొందరికి అ
ణంగా దుఃఖం కూడా కలుగుతుంది. కొందరికి గ్రంథు
నొప్పిచేస్తాయి. శీతోష్ణాలుగాని, పురుషుని పశుప్రవ
గాని సహించదు. అప్పటి స్థితి, బాగా చల్లని నీళ్ళతో కాళ
కడుక్కున్నా స్రావం ఆగిపోతుంది. ఎక్కువ వేడినీళ్ళతో కా
కడుక్కున్నా స్రావం ఎక్కువై నీరసం వస్తుంది. అంతేక
స్రావం సందర్భంలో భోజనాది విషయాలలో అపరిశుభ
అనేక రోగాలు కలిగిస్తుంది. అందరికీ అపరిశుభ్రత పాటిం
గలంత సంస్కారం ఉండక పోవచ్చు. ఇన్నిటినుండీ రక్షి
బడటానికే వేరుగా ఉండటం, పనులు చేయకుండా ఉండ
ఏర్పాటు చేశారు.

వ్యక్తి: ఏదో గుడ్డిగా అనుసరిస్తున్నారనుకున్నా
ఆచారం వెనకాల ఎంత కథ ఉంది మాస్టారూ! మీరు
తున్నది వింటున్న కొద్దీ మనవాళ్లు ఎంతగా తపస్సుచేసి
ఆచారాలను రూపొందించారనిపిస్తుంది.

మాస్టరుగారు: అంత కథ లేకపోతే ఇన్ని యుగాలు
కొన్ని వేల తరాలచే ఈ ఆచారాలు ఎందు కనుష్ఠింప
తాయిస్వామీ!

నెలసరి రాకుండా మాత్రలు వాడవచ్చా ?

వ్యక్తి : వివాహాదుల సందర్భంలోనూ, తీర్థయాత్రల సందర్భంలోనూ స్త్రీలు వెలుపల ఉండే టైమ్ తప్పించడానికి కొందరు మందులు వాడుతుంటారు. దానిని గూర్చి మీరేమంటారు ?

మాస్టరుగారు : పెళ్ళి ముహూర్తం కోసం కాలకృత్యాలు ఆపుకుంటం ఎలాంటిదో ఇదీ అలాంటిదే. ఒక మోటు ఉదాహరణ యిస్తాను. కోప్పడకు. ఒకామెను శోభనపు గదిలోనికి పంపవలసిన రోజున ఆమెకు అధిక సంఖ్యలో నీళ్ళ విరోచనాలు అవుతున్నాయనుకో. ఆమెను బిగపట్టి ఆపుకోమనడం సహజమా ! శోభనపు ముహూర్తం మార్చడం సహజమా ! ఏది వాంఛనీయం ? ఆమె బ్రతికి బట్ట కట్టాలంటే ముహూర్తం మార్చడం మంచిదని ఒప్పుకొని తీరాలి. అన్నం తినేవాడెవడూ దీన్ని కాదనలేడు. నువ్వు చెప్పిన విషయంలో కూడా అంతే! ఇక ఇలా చేస్తున్న వాళ్ళ విషయంలో తప్పెవరిది? ఈ మందులు తింటున్న వాళ్ళది మాత్రం కాదు. తినమని చెప్పిన వైద్యుడిదీ, తయారు చేసిన ఫార్మసీ వాడిదీ, అనుమతించిన ప్రభుత్వానిదీ. ఎవరి మాట ప్రజలకు ప్రమాణమో వాళ్ళు చెయ్యమన్నప్పుడు తప్పుగా సామాన్యులు ఎలా భావించగలరు ? డబ్బు కోసం గడ్డి తినటం అధికార వర్గాల వాళ్ళు చేయరాదు. వాళ్ళు ఆ నీచతకు పాల్పడితే, ప్రజలే జాగ్రత్త పడటం అవసరం. ఒక్క మారు మందులతో ఋతుకాల భేదనం చేసిన స్త్రీకి అంతకు ముందున్న ఆరోగ్యం ఇక

ఆ జన్మలో ఉండదన్నది అనుభవసిద్ధం. ఆచరించిన వాళ్ళని అడిగి చూడు.

పెళ్ళి ముహూర్తానికి బహిష్టు కాలం విఘ్నం కలిగించిందంటే అది ముహూర్తం కాదన్న విషయం స్పష్టం. ముహూర్తం పెట్టినవాడు అంత ప్రయోజకుడన్న మాట! అలాంటి మందులు తినమన్న డాక్టరు, తయారు చేసినవాడు, ఆమోదించిన ప్రభుత్వం, ముహూర్తం పెట్టినవాడు, ఒకే జాతికి చెందుతారు. అది ఏ జాతి అన్నది చెప్పనక్కరలేదు.

నెలసరిలో మంత్రోపాసన

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! స్త్రీలు నెలసరి కాలంలో ప్రార్థన, మంత్రోపాసన చేసుకోవచ్చా?

మాస్టరుగారు : స్త్రీ వెలుపల ఉన్నప్పుడు అపవిత్ర కాలం కనుక జప ధ్యాన పూజాదికాలు చేసుకోగూడదని కొందరి మతం. స్నానం చేసుకోకుండా జపం చేసుకో గూడదు అంటే ఎంతో, యిదీ అంతే. కాని పెద్దల సంప్రదాయం దీనికి భిన్నంగా ఉంది. అపవిత్రుడైనా పవిత్రుడైనా ఏ స్థితిలో ఉన్నా ఎవడు దైవ స్మరణ చేస్తాడో అతడు బహిరంత శుచిత్వాన్ని పొందుతాడని సంధ్యావందన ప్రార్థన చెబుతోంది. ఇదే వెలుపల ఉన్న స్త్రీల విషయంలో కూడా వర్తిస్తుంది. దేవుని స్మరణ మనలను పవిత్రం చేస్తుంది కాని మన మైల దేవుడికి సోకదు. కాకపోతే పూజలో కొన్ని పాత్రలు, పూజాసామగ్రి, పూజామందిరం ఉంటాయి కనుక వాటిని తాకడం వాడుకోవటం మంచిదికాదు. జప ధ్యానాదులకు మాత్రం తప్పు లేదు.

ఆడవాళ్ళు—ఉద్యోగాలు

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఇటీవలి కాలంలో స్త్రీలు కూడా పురుషులతో సమానంగా చదువులు చదివి ఉద్యోగాలు కూడా చేస్తున్నారు కదా! ఆడవాళ్ళు ఉద్యోగాల్ని చేయడం గూర్చి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?

మాస్టరుగారు : న్యాయమైన ఏ వృత్తి అయినా స్త్రీలు గాని, పురుషులు గాని చేసుకోవచ్చు. నీతిమంతులైన పురుషుల దగ్గర నీతిమంతులైన స్త్రీలు ఏ ఉద్యోగం చేసినా తప్పేమిటి? అది సంఘంలో సోదరభావాన్ని పెంపొందింపచేస్తుంది. అజ్ఞాతవాసకాలంలో ద్రౌపది చేసింది ఉద్యోగం కాదా! అలాంటివారు ఏ ఉద్యోగం అయినా చేయవచ్చు.

మరొక విశేషం ఉంది. పుట్టుక చేత స్త్రీ గౌరవింపబడటం సమాజం యొక్క అదృష్టాన్ని, సుఖ జీవనాన్ని పెంపొందిస్తుంది. గౌరవింపబడుతూ సరదా కోసం విజ్ఞానాభివృద్ధి కోసం స్త్రీ ఉద్యోగం చేయడం మంచిదే. పొట్ట తిప్పల కోసం తప్పని సరై ఉద్యోగం చేయడం మాత్రం మంచిది కాదు. ఏ సమాజంలో ఆడది ఉద్యోగం చేయకపోతే కుటుంబానికి జీవనోపాధి గడవదో ఆ సమాజంలో పురుషులు అసమర్థులని, ప్రభుత్వం ఒక చవట అని తేల్తుంది. అలాంటి సమాజంలో స్త్రీకి పూజ్య భావం ఉండదు. ఆ దేశంలో జరిగే పనులన్నీ నిష్ఫలం అవుతాయని మనువు చెప్పాడు.

యత్ర నార్యస్తు పూజ్యంతే రమంతే తత్ర దేవతాః
యత్రైతాస్తు న పూజ్యంతే సర్వాస్తత్రాఽఫలాః క్రియాః

మనువు వాక్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని మనం మనుగడ సాగించవలసి ఉంది.

పూజ్యభావంతో ఉంటే స్త్రీలు గౌరవంగా ఉద్యోగం చెయ్యడం దేవతల కథలలో కూడా కనిపిస్తుంది. బ్రహ్మ గారికి సరస్వతి స్టెనోగ్రాఫర్ (stenographer) గా పనిచేస్తోంది. పార్వతి అనేక అవతారాలెత్తుతూ రాక్షస సంహారం విష యంలో భర్త దగ్గర పార్ట్‌టైమ్ ఉద్యోగాలు చేస్తోంది. ఇలా విలాసార్థం స్త్రీలు ఉద్యోగం చేసుకున్నా తప్పు లేదు.

వ్యక్తి : నిజమే మాస్టారూ! స్త్రీలు తమ సామర్థ్యాన్ని సద్వినియోగపరచటానికి అభిరుచులను పెంపొందించుకోవటా నికి ఉద్యోగాలు చేసుకుంటే తప్పేమిటి? కాకపోతే వారిని పూజ్యభావంతో చూచుకోవడం మనకు చేతకావాలి.

ఆడవాళ్ళు - ఆస్తిహక్కు

వ్యక్తి : మన కుటుంబాల్లో సామాన్యంగా ఆస్తిహక్కు పురుషులకే ఉంటోంది గాని స్త్రీలకు లేదుగదా మాస్టారూ ఇలా ఎందుకు జరిగిందంటారు?

మాస్టరుగారు: నరజాతి చరిత్రలో పురుషులకి ఆస్తిహక్కు ...న్న సమాజంలో స్త్రీలకే ఆస్తిహక్కులున్న సమాజాలు ...తాబ్దాల తరబడి వేర్వేరుగా కనిపిస్తాయి. ఇది కేవలం అల ...వాటు చొప్పున సంక్రమించి చట్టంగా చరిత్రలో బిగిసి పోయిన విషయమే గాని పెద్ద సత్యా సత్యాలను నిరూపణ చేసే విషయం కాదు. ఇలాంటి విషయాల్లో సదుపాయం

మనువు వాక్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని మనం మనుగడ సాగించవలసి ఉంది.

పూజ్యభావంతో ఉంటే స్త్రీలు గౌరవంగా ఉద్యోగం చెయ్యడం దేవతల కథలలో కూడా కనిపిస్తుంది. బ్రహ్మ గారికి సరస్వతి స్టెనోగ్రాఫర్ (stenographer) గా పనిచేస్తోంది. పార్వతి అనేక అవతారాలెత్తుతూ రాక్షస సంహారం విష యంలో భర్త దగ్గర పార్ట్‌టైమ్ ఉద్యోగాలు చేస్తోంది. ఇలా విలాసార్థం స్త్రీలు ఉద్యోగం చేసుకున్నా తప్పులేదు.

వ్యక్తి: నిజమే మాస్టారూ! స్త్రీలు తమ సామర్థ్యాన్ని ్రనియోగపరచటానికి అభిరుచులను పెంపొందించుకొంటూ ఉద్యోగాలు చేసుకుంటే తప్పేమిటి? కాకపోతే వారిని ంజ్యభావంతో చూచుకోవడం మనకు చేతకావాలి.

ాళ్ళు - ఆస్తిహక్కు

క్తి: మన కుటుంబాల్లో సామాన్యంగా ఆస్తిహక్కు ులకే ఉంటోంది గాని స్త్రీలకు లేదుగదా మాస్టారూ ఎందుకు జరిగిందంటారు?

మాస్టరుగారు: నరజాతి చరిత్రలో పురుషులకి ఆస్తిహక్కు న్న సమాజంలో స్త్రీలకే ఆస్తిహక్కులున్న సమాజాలు ,తాబ్దాల తరబడి వేర్వేరుగా కనిపిస్తాయి. ఇది కేవలం అల వాటు చొప్పున సంక్రమించి చట్టంగా చట్రంలో బిగిసి పోయిన విషయమే గాని పెద్ద సత్యా సత్యాలను నిరూపణ చేసే విషయం కాదు. ఇలాంటి విషయాల్లో సదుపాయం

సద్వినియోగం అనేవే సత్యాలు. మిగిలినవన్నీ సభవారు బల్ల గుద్దుకోవడానికి పనికివస్తాయి. ఇలాంటి విషయాల్లో ఘర్షణ పడటాలు సంకుచితత్వాన్ని తెలియచేస్తాయి. కొన్ని కుటుంబాల్లో పొలాలు, ఇళ్ళ అద్దెలు, భార్యతే చూచుకుంటూ ఉంటారు. భర్త హాయిగా భోంచేసి విలాసంగా తిరిగి వస్తూ ఉంటాడు. ఇక ఆస్తి ఎవరిపేర ఉంటేనేమి? భర్తపేర ఉన్నదని ఏడ్చే భార్యలు, స్త్రీలకు హక్కులు లేవని పత్రికలలో చెరుక్కునే రచయితలూ పొందలేని సుఖాన్ని పైన చెప్పిన భార్యా భర్తలు పొందుతూనే ఉన్నారు. ఆస్తిలేని వాళ్లలో కూడా జీతాన్ని తెచ్చి భార్యకిచ్చి ఆ తిప్పలేవో ఆమెనే పడమనే భర్తలు, ఆ భర్తలకి ఏ లోపం రాకుండా లాలన చేసే భార్యలు కూడా ఉన్నారు గదా! ఇంతకీ సుఖపడటం తెలిసిన వాళ్లు గడుసువాళ్లు. హక్కులు, చట్టాలు, న్యాయస్థానాలు పట్టుకుని వేళ్లాడే వాళ్లు, ముందికి పోతున్నామనుకొని ఆవేశపడే రచయితలు, సుఖపడలేని శప్తజీవుల్లాంటి వాళ్లు. జీవితానికి సార్థక్యం సుఖంలో ఉంది అని మరచిపోనంత వరకు ఏది సదుపాయమో దాన్ని అవలంబించటానికి గాని మార్పులు చేసుకోవడానికి గాని కావలసిన గడుసుతనం ఉంటుంది. లేనివాళ్లకి ఎప్పుడూ ఉండదు. సుఖంకావాలో, హక్కులుకావాలో ఎన్నుకోవడంలోనే వాళ్ల వాళ్ల తెలివి, అతి తెలివి బయటపడుతుంది. చూస్తూ చూస్తూ సుఖపడలేని వాళ్లు సిద్ధాంతా లల్లుకుంటారు. పూర్వం సమాజం ఇలాఉంది,

మన తాతలు ఇలా చేశారు అని రోషపడుతూ
చచ్చిపోతారు.

వ్యక్తి: భార్యాభర్తలు ఆది దంపతుల్లా ఒక్కటిగా ఉం
గలిగినప్పుడు ఆస్తిహక్కు ఎవరిపేరనున్నా ఏమీ బెంగలేద
అలా కాకుండా దాంపత్యంలో పొత్తులేనపుడు ఎవరిపే
ఎంత ఆస్తి ఉన్నా ఒరిగే సుఖమూ లేదు. అంతే గదా మాస్టా
సుఖం ఆత్మీయతలో ఉన్నదిగాని ఆస్తిలో లేదుగదా!

మాస్టరుగారు: చెప్పానుగదా! సుఖపడటం తెలియ
వాళ్లే హక్కులని రోషపడుతూ ఉంటారని.

కట్నాల కంత మెప్పుడు ?

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! ఈ కట్నాల దొకటి పెద్ద స
స్యగా తయారయింది. దీనితో జనం ఏ స్థితికి వచ్చారం
ఆడపిల్ల పుట్టిందంటేనే బెంగపడే స్థితికి వచ్చారు. పుట్టినప్ప
నుండి పెళ్ళి అయ్యేదాకా బరువు మోస్తున్నట్లు ఫీలవ
తల్లిదండ్రులు పెరుగుతున్నారు. అన్ని ధరలూ పెరిగినట్లే పె
కొడుకుల ధరలు కూడా అమితంగా పెరిగి పోతున్నా
మరి ఈ కట్నాల సమస్య పరిష్కారం అయ్యేదెలా?

మాస్టరుగారు: కొన్ని శతాబ్దాలలో వరశుల్కమూ
కొన్ని శతాబ్దాలలో కన్యాశుల్కమూ ఉండటమనేది మా
వుని పశుత్వానికి చిహ్నం. దానివల్లనే వివాహాలు నర
ప్రాయాలుగా పరిణమించటం జరుగుతోంది. ఈ లో
సంఘాన్ని తిట్టినందువల్ల తీరదు. కట్నం పుచ్చుకోకుం

డడం వల్ల తీరుతుంది. జంతువులను చూచి అయినా
నవుడు సంసార సౌఖ్యం నేర్చుకోవలసిన స్థితిలో సమా
ఉన్నప్పుడు లోపాలు ఎత్తి చూపి తిట్టుకుంటే జంతువులలో
పశుత్వం మరింత మానవులకి అబ్బుతుంది. ఇది
త్యేక వ్యక్తుల ప్రవర్తనకు సంబంధించినది కనుక తీరే
ర్గం లేదు. అది జాతి అదృష్టంమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.
ు చేసుకున్నా, చట్టాలను లంగోటీలు లాగ బంధించినా
గే దేమీ లేదు.

వ్యక్తి : మనుషుల్లో మార్పు రానపుడు చట్టాలు మాత్రం
చేయగలవు మాస్టారూ! అవి చేసినవాళ్ళూ, తెలిసిన
ళ్ళూ ఆచరించని దుస్థితిలో ఉన్నప్పుడు అవి తెల్ల ముఖాలు
ుకుని దీనంగా చూస్తున్నాయి. మీరు అంటూ ఉంటారే
ాగ తరం మారితే ఈ విషయంలో కూడ మన అదృష్టం
గుండి మార్పు రాగలదేమో వేచి చూడాలి.

మాస్టరుగారు : మనిషికి మనిషి విలువ, సహజీవనం
ువ తెలిసి చేవతో బ్రతక గలిగిన తరం పుట్టుకొస్తేనే
ాంటి సమస్యలు పరిష్కారమయ్యే అవకాశం ఉంటుంది.

ంతలు సంసారబంధ కారణాలా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఒక ఘాటైన నిజాన్ని అడుగు
ను. మీరు దానికి ఎప్పటిలాగే సూటిగా సమాధానం
ప్పాలి.

మాస్టరుగారు : మన సంగతి తెలుసు గదా! మొహ
ాట పడనక్కరలేదు.

వ్యక్తి : మనవాళ్లు కాంతా కనకాలు బంధ కార
లంటారు. మోక్షం కోరేవాళ్ళు ఆ రెంటికీ దూరంగా ఉం
లంటారు. అంతే కాక చనిపోయేటప్పుడు భార్య వాకిట్లో
నిలిచి పోతోంది. పుత్రుడు నిప్పంటించి వెళ్ళి పోతున్నా
అని చెపుతూ ఉంటారు. మరి భార్యలు పోయినపుడు పు
షులు నిలిచిపోక వెంట వెడుతున్నారా? నిజాన్ని పరిశీలిం
నపుడు భర్తపైన ప్రేమతో భర్త లేని జీవితం తమ కక్క
లేదని చితుల్లో దూకిన స్త్రీలే ఎక్కువమంది ఉన్నార
అలాంటి పురుషులు వేళ్ళ మీదతప్ప మనకి కనపడరు. మో
జీవితానికి ఆలుబిడ్డలు అడ్డమంటారు. మరి అలాంటప్పు
స్త్రీ మోక్ష జీవితానికి భర్త, బిడ్డలు అడ్డం కారా? పైగ
ఈ మాటలన్నీ పెద్దవాళ్లు వ్రాసిన పుస్తకాల్లో కూడా క
పడుతున్నాయి. అంతమాత్రాన వీటిని ప్రమాణంగా స్వీ
రించగలమా? సిసలైన మార్గం ఏమిటి? ఏ ఒక్కరివైపు
మొగ్గేదీ ధర్మమెలా అవుతుంది? దీని అసలు స్వరూపం మీర
వివరంగా చెప్పాలి.

మాస్టరుగారు : కాంతలు సంసార బంధకారణాలనీ
క్షానికి అడ్డు తగులుతున్నారనీ వ్రాసిన వ్రాతలు మన
ద్దవాళ్ళ పుస్తకాల్లో కూడా చాలా ఉన్నాయి. ఈ లక్షణం
నజాతి రక్తంలో ఉన్న నీచ లక్షణాల్లో ఒకటి. దాన్ని
నం ప్రయత్నించి పోగొట్టుకోవాలి గాని
గ్గు పడకూడదు. కప్పిపుచ్చుకోనూ కూడదు.
స్వరూపం ఏమిటంటే స్త్రీలు పురుషులను గూర్చి, పురు
లు స్త్రీలను గూర్చి కామ విషయంలో చిక్కుకో కూడదు.

సుఖాలను యాదృచ్ఛికాలుగా అనుభవిస్తూ, లేనప్పుడు పట్టించుకోకుండా సంతోషంగా జీవించడం నేర్చుకోవాలి. అది లేకపోతే కాంతలు పురుషుల కెలాగో, పురుషులు కాంతలకీ అలాగే బంధకారణాలు అవుతారు. వైరాగ్యం పుండు పుట్టినట్లు పుట్టుకొస్తే పురుషుడు భార్యను, పిల్లలను వదిలి సన్యసించడం ధర్మం అనుకున్నప్పుడు భార్యకూడా భర్తనీ, పిల్లలనీ వదలడం ధర్మమే అవుతుంది. మోక్షానికి పరిత్యాగబుద్ధి ఇదే గనక అయితే అది ఎవరికైనా ఒక్కటే.

అయితే మన ప్రాచీన సంప్రదాయాల్లో ఇలాంటి అన్యాయమే అన్ని సందర్భాల్లోనూ జరిగింది అనడానికి వీల్లేదు. స్త్రీలు కూడా ఇలాంటి స్వాతంత్ర్యాన్ని అనుభవించారనడానికి శ్రీవిద్యా సంప్రదాయమే నిదర్శనం. కాళీతంత్రం మొదలైన సంప్రదాయాల్లో స్త్రీకి కామమవసరం ఉన్నదో లేదో తెలుసుకుని పురుషుడు అణకువతో, పూజ్యభావంతో ప్రవర్తించాలని ఉన్నది. ఆ సంప్రదాయంలో భార్యకి వైరాగ్యం కలిగితే భర్త వెంటనే ఆజన్మాంతం బూడిద పూసుకోక తప్పదు. ఇలా రెండు పక్కల ఎగదీసి దిగలాగిన పద్ధతులు మన సమాజంలో ఉన్నాయి. అలాకాక ఉభయపక్షాలకు సమదృష్టి కలిగి ప్రవర్తించిన సంసారజీవుల సమాజాలు బుధులలో ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు వరాహమిహిరాచార్యుడు స్త్రీ-పురుషుల సమాజ జీవితాన్ని గురించి ఏం చెప్పాడో వినండి.

1] ఏ పురుషులు వైరాగ్యమని వంకపెట్టి స్త్రీల గుణములు విడిచి దోషములను ప్రసక్తి చేయుచున్నారో వారు దుష్టులని

నా నిర్ణయం. వారికి సద్భావము, సత్ప్రవర్తన లేదని ఇందు మూలంగా చాటుకొంటున్నారు. వారు నమ్మని వ్రాతలను వ్రాస్తున్నారు.

2] స్త్రీలు ఆచరించారని చెపుతున్న దోషాలు పురుషులాచరించటంలేదా ? ఈ పురుషుల సహకారం లేనిదే స్త్రీలు దోషాలాచరించడం ఎలా సాధ్యం? పురుషులు స్త్రీలను తిరస్కరించే రచనలు చేయడం దబాయింపు. ప్రకృతి సహజంగా పరిశీలిస్తే పురుషుల కంటే స్త్రీలే గుణవంతులు. మను... దీనికి ప్రమాణం. (శీలం చెడటానికి పురుషుడికి ఉన్నంత... కారవ స్త్రీకి ఉండటానికి అవకాశం లేదని దీని అర్థం. కారణ... మేమంటే కాలుజారితే స్త్రీకి గర్భం కలుగుతుందనే భయ... ఉంది. పురుషుడికి అలాంటి కట్టుబాటు ప్రకృతిలో లేదుగను... తప్పించుకొనడానికి అవకాశం ఉంది. దీన్నే వరాహ మిహిరు... స్నేహితుడైన కాళిదాసు అభిజ్ఞాన శాకుంతలంలో మరొ... రకంగా తిప్పిచెప్పాడు. గాంధర్వ రాక్షస వివాహాలు ప... వస్తాయని చట్టం ఒప్పుకున్నా, మోసం ఒప్పుకోదని కాళిదాస... హాపించాడు. చట్టాన్ని బట్టి అలాంటి పెళ్లిళ్లు చేసుకున్న... ుంతలలాంటి వాళ్లని మొగాడు మోసంచేస్తే ఎలాంటి పాట్ల... ుస్తాయో చూడమని చిత్రించాడు. ప్రభుత్వం తాగుడు... అంగీకరించినంత మాత్రాన కల్లు, సారాయి జబ్బు చేయవని... కోవటం ఎలాంటిదో ఇది అలాంటిదే.)

3] బ్రాహ్మణులు పూజ్య ప్రవర్తనవలన పాదములందు మహిమ కలవారు. గోవులు తమ వెనుక పొదుగునందు మహిమ కలవి. గొర్రెలు, గుర్రాలు తలవైపున సారవం...

ములు. స్త్రీలు తమ సమస్తముచేతను సారవంతములు. (అనగా సత్ప్రవర్తన చేత, మాతృత్వం చేత, ఇల్లు తీర్చుకొనడంచేత, సౌందర్యంతో సంతోషం కలిగించటం చేత సారవంతులని అర్థం. ఈ లక్షణాలు పురుషులకు లేవు గదా!)

4] వ్యభిచారదోషం స్త్రీ పురుషు లిద్దరూ సహకరించనిదే జరుగదు. అప్పుడు కూడా నెల నెలకు స్త్రీ శరీరం రజోదర్శనంతో క్షాళనం అవుతూ ఉంటుంది. పురుషుడికి అలాంటి పవిత్రత లేదు.

5] స్త్రీలకు అమర్యాదచేసిన ఇండ్లలో స్త్రీల తిరస్కారం ఉంటుంది. ఆ ఇళ్లు చేతబడి ప్రయోగం చేయబడ్డట్టు క్రమంగా నశిస్తాయి.

6] ఆడది భార్యయైనా, తల్లియైనా ఇవ్వవలసిన మర్యాద ఒక్కటే. స్త్రీలు లేనిదే ఈ నిందించేవారు పుట్టడం ఎలా సంభవం? కనుక స్త్రీని తిరస్కరించటం కన్న, నిందాభావంతో చూడటం కన్న పురుషుడికి కృతఘ్నత ఇంకొకటి ఉండదు. అలా నిందించేవాడికి సుఖం ఎక్కడనుండి వస్తుంది?

7] ధర్మశాస్త్రం ప్రకారం స్త్రీ వ్యభిచరించినా, పురుషుడు వ్యభిచరించినా దోషం ఒక్కటే. కాని పురుషుడు తాను చేసే పాపాలను లెక్కచెయ్యక స్త్రీని మాత్రం నిందిస్తాడు. దీనిని బట్టి కూడా పురుషుడికన్న స్త్రీ మంచిదని స్థిరపడుతోంది.

8] పురుషుడు వ్యభిచారదోషం చేస్తే స్త్రీచేత కూడ చేయించినవాడు అవుతున్నాడు. కనుక వాడు ఆ దోషంనుండి

పరిశుద్ధి చెందాలంటే ఆరుమాసాలు రోమాలున్న గాడిద
చర్మం కప్పుకొని భిక్షాటనం చేసి భుజించాలి.

9] పురుషుడికి అసమర్థత వస్తేనేగాని కామతృష్ణ శాంతి
చదు. అసమర్థతే లేకపోతే నూరు సంవత్సరాలకైనా వా
మధం తగ్గదు. స్త్రీ మాత్రం తన ధైర్యంచేత, మానమర్యా
దల చేత దమించుకోగలదు.

10] సహజంగా స్త్రీ పురుషుల విషయంలో ఇంత భేదం
ఉన్నప్పుడు ఇక శీలసంపదగల స్త్రీలని నిందించే తుచ్ఛు
దుర్జనత్వాన్ని ఏమనాలి? దొంగతనం చేసి పారిపోతూ దొంగ
దొంగ పట్టుకో పట్టుకో అంటూ పరిగెత్తే దొంగల్లాంటి
వాళ్ళు వీళ్ళు.

11] పురుషులు ఏకాంతంలో స్త్రీలని చేసిన బుజ్జగింపులు
ప్రేమవాక్యాలు తరువాత మర్చిపోతారు. స్త్రీలు కృతజ్ఞులై
మర్చిపోరు. ఆ భర్త చనిపోయినా అవే తల్చుకుంటూ
భర్తతో నిప్పులలో కూడ దూకగలరు.

12] పరిపాలకులు రత్నాలు మొదలైన ఇతర సంపదలతో
పాటు స్త్రీలనుకూడా ఒకటిగా చూస్తారు. అంటే అర్థం ఏమిటి
పరిపాలకులకి తిండి, ఆడది ఒక్కటే. భర్త ప్రభువైనా
దుష్టివాడైనా ఆడదానికి భోగాపేక్ష ఒక్కటే. భర్త దరి
ద్రుడైనా, రాజైనా భార్యకు ప్రేమ ఒక్కటే. ఇవి వరాహ

మిహిరుడు చెప్పిన స్త్రీని గూర్చిన ముఖ్యాంశాలలో కొన్ని*
కనుక స్త్రీ విలువ తెలియనివాళ్లు అన్ని శతాబ్దాల్లోనూ ఎలా ఉంటున్నారో, తెలిసినవాళ్లు, చాటిచెప్పినవాళ్ళు కూడా అన్ని శతాబ్దాల్లోనూ ఉంటూనే ఉన్నారు.

వ్యక్తి : చాలా నిశితంగా వివరించారు మీరు. ముఖ్యంగా వరాహమిహిరుడు స్త్రీని గూర్చి ఇంత విలువైన సత్యాలను చెప్పాడని ఇప్పుడే నాకు తెలిసింది. ఇంకా మహనీయుల గ్రంథాలను తిరగేస్తే ఎందరెందరు ఇలాంటి మహనీయులు దొరుకుతారో చెప్పలేం. మొత్తంమీద స్త్రీయొక్క పరిపూర్ణ స్వరూపాన్ని వివరించి చెప్పిన మీకు హృదయపూర్వక ధన్యవాదాలు.

బృహత్సంహిత 14 అధ్యాయం 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, శ్లోకాలు.

1. యేఽప్యంగనానాం ప్రవదంతి దోషాన్
వైరాగ్యమార్గేణ గుణాన్ విహాయ।
తే దుర్జనా మే మనసో వితర్కః
సద్భావ వాక్యాని న తాని తేషామ్॥ 5.

2. ప్రబ్రూహి సత్యం కతరోఽంగనానాం
దోషోఽస్తి యో నాచరితో మనుష్యైః।
ధార్ష్ట్యేన పుంభిః ప్రమదా నిరస్తా
గుణాధికాస్తా మనునాత్ర చోక్తమ్॥ 6.

3. బ్రాహ్మణాః పాదతో మేధ్యా
గావో మేధ్యాశ్చ పృష్ఠతః ।
అజాశ్వాముఖతో మేధ్యాః
స్త్రియో మేధ్యాస్తు సర్వతః ॥

4. స్త్రియః పవిత్ర మతులం
నైతా దుష్యంతి కర్హిచిత్ ।
మాసి మాసి రజో హ్యాసాం
దుష్కృతాన్య పకర్షతి ।

5. జామయో యాని గేహాని
శపన్త్యప్రతి పూజితాః ।
తాని కృత్యా హతానీవ
వినశ్యన్తి సమంతతః ॥

6. జాయావా స్యాజ్జనిత్రీవా
సంభవః స్త్రీకృతో నృణామ్ ।
హే కృతఘ్నాస్తయోర్నిందాం
కుర్వతాం వః కుతః శుభమ్ ।

7. దంపత్యోర్వ్యుత్క్రమే దోషః
సమః శాస్త్రే ప్రతిష్ఠితః ।
నరా న తమవేక్షంతే
తేనాత్ర పరమంగనాః ।

8. బహిర్లోమ్నాతు షణ్మాసాన్
వేష్టితః ఖర చర్మణా ।
దారాతి క్రమణే భిక్షాం
దేహీత్యుక్త్వా విశుధ్యతి ॥ 13.

9. నశ తేనాపి వర్షాణా మప్యైతి మదనాశయః ।
తత్రాశక్త్యా నివర్తంతే నరా ధైర్యేణ యోషితః 14.

10. అహోదార్ష్ట్య మసాధూనాం
నిందతా మనఘా స్త్రియః ।
ముష్ణతామివ చౌరాణాం
తిష్ఠ చౌరేతి జల్పతామ్ ॥ 15.

11. పురుషశ్చటులాని కామినీనాం
కురుతే యాని రహోనతాని పశ్చాత్ ।
సుకృతజ్ఞత యాంగనా గతాసూనవ గుహ్యా
ప్రవిశంతి సప్తజిహ్వామ్ ॥ 16.

12. స్త్రీరత్న భోగోఽస్తి నరత్యయస్య
నిస్స్వోఽపి సంప్రత్యేవ నీశ్వరోఽసౌ ।
రాజ్యస్య సారోఽశన మంగనాశ్చ
తృష్ణా నలోద్దీపన దారు శేషమ్ ॥ 17.

నమ్మకాలు—నిజానిజాలు

A. పిశాచాలు - పూర్వాపరాలు

చనిపోయినవాళ్ళు పిశాచాలవుతారా ?

వ్యక్తి : చనిపోయిన వ్యక్తులు పిశాచాలవుతారని, కోరిక లున్నవాళ్ళు అలా అయి తిరుగుతూ ఉంటారనీ అంటారు. మాస్టరూ! ఇది ఎంతవరకు నిజమంటారు?

మాస్టరుగారు : చనిపోవడం అనేది జీవపరిణామంలో ఒక భాగం. పరిణామం ప్రకృతి చేసే యజ్ఞార్థమైన సత్కర్మలో ఒక భాగం. ప్రకృతి ఎప్పుడూ ఉత్తమగతి కల్గిస్తుంది గాని అధోగతికి కారణం కాదు. జీవసృష్టి జలచరాదుల నుండి బయలుదేరి సకల జీవరాసుల స్థితులనుండి దాటించి మానవ స్థితికి జీవుణ్ణి ఉద్ధరిస్తున్నది. అలాంటి జీవపరిణామంలో ఒక భాగమైన మృత్యువు ఉత్తమ గతిని కలిగిస్తుంది. గాని పిశాచపు స్థితులను కలిగించదు. కనుకనే శరీరం వదలినవారిని ఉత్తమగతులకు పోయారని, పరలోకానికి పోయారని, పరమపదించారని అనటం వాడుకలోకి వచ్చింది. నూటికి తొంభైమందికి పైగా నరులు చనిపోయిన తరువాత స్థూలసూక్ష్మకోశాల క్షాళనం పొంది అక్కడికక్కడే కర్మలఫల స్మృతి రూపాలైన స్వర్గనరకాలు అనుభవించి అంతకన్న ఉత్తమజన్మ పొందుతారు. భవ బంధాలు లేనివారు ముక్తులై స్వేచ్ఛామయ మూర్తులవుతారు. ఇక కొద్దిమంది తీవ్రద్రోహాలు చేసినవాళ్ళు మాత్రం పిశాచత్వాన్ని పొందుతారు. బ్రతికి ఉండగా

కోపాలు, పగ, దుఃఖాలు, దిగుళ్ళు, అవమానాలు, ఆశలూ, ఎక్కువకాలం పనిచేయక ఎప్పటికప్పుడే పట్టించుకోకుండా వ్యవహరిస్తూ ఉపయోగకరమైన పనులు చేస్తూ వెళ్ళే వాళ్లు మాత్రం ఎవరూ పిశాచత్వాన్ని పొందరు. తీవ్రమైన పగ, కృశించేటంత దిగులు, నిద్రపట్టనీయని ఈర్ష్యాదులు కలవాళ్లు భౌతిక దేహం విడిచిపెట్టి కూడా పట్టుదలలతో ముడివేయ బడిన లింగశరీరంతో కొంతకాలం వ్యవహరించవచ్చు. వారు పిశాచాలుగా వ్యవహరిస్తారు. ఇంకా భార్యాబిడ్డలపై తీరని వ్యామోహం కలవాడు డబ్బు, నగలు మొదలైనవి ఎవరితో చెప్పకుండా దాచిపెట్టినవాడు, ఆకస్మిక దుర్మరణము చెంది నపుడు అనగా హత్య, రైళ్ళు ఢీకొనడం మొదలైన సందర్భాల్లో చనిపోయినపుడు తప్పకుండా పిశాచాలవుతారు. వారి వ్యామోహానికి కారణమైన ప్రదేశంలో చాలాకాలం తిరుగుతూ ఉంటారు. రహస్యాలు వ్యక్తంచేయటానికి మనస్సు, నోరు, నాలిక కావాలి కనుక ఎవరినో పట్టి వారిద్వారా వాగుతూ ఉంటారు. మిగిలిన సామాన్య మరణాల విషయంలో పిశాచత్వం చాలా అరుదుగా సంభవిస్తుంది.

గిట్టనివాళ్లని పీడిస్తారా ?

వ్యక్తి : పిశాచాలైనవాళ్లు తమకు గిట్టనివాళ్లను పీడించడమనేది జరుగుతూ ఉంటుందా ?

మాస్టరుగారు : కొన్ని సందర్భాల్లో తప్పకుండా సాధ్యమవుతుంది. వాళ్ళు బతికి ఉన్నప్పుడు ఎవరైనా తీరని హాని చేసినా, హత్య చేసినా లేకపోతే వాళ్ళలో కక్ష్కుర్తి

ఏమాత్రం ఉన్నా వారిచేత పీడితులవుతారు. చనిపోయినవాడ
ఒక మంచివాడిమీద శత్రుత్వం పెంచుకొని చనిపోతే మాత్ర
ఆ మంచివాడిమీద వాడికేమీ పట్టుచిక్కదు. కర్మ ఉన్న
సందర్భాల్లో శత్రువునే కాక వాడితో ఉన్నవాళ్ళని కూడ
ఏడిపించడం సాధ్యమవుతుంది.

వ్యక్తి : ఆత్మహత్య చేసుకొన్నవాళ్ళు వాళ్ళ జీవిత కాల
అయిపోయేటంతవరకు దెయ్యమై తిరుగుతారంటారు. నిజం
అలా జరుగుతుందా మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు : ఆత్మహత్య చేసుకున్నవాడు జీవిత కాల
కన్న చాల ఎక్కువకాలం పిశాచమై తిరగడానికి వీలుంది
భౌతికానికన్న పై లోకాల్లో ఆత్మహత్య పరహత్య అ
ఉండవు. హత్యానేరం ఒక్కటే ఉంటుంది. సామాన్యం
తాను తెచ్చుకున్న చిక్కుల్లోంచి బయటికి రాలేనివా
ఎక్కువమంది ఆత్మహత్య చేసుకుంటారు. తన ఆశ్రితుల
కూడా అన్యాయం చేసిన నేరం ఉంది కనుక ఆ మొత్త
జీవుణ్ణి పట్టుకొని వేధిస్తుంది. భయ-దుఃఖాదులు మనస
ద్వారా వ్యక్తమౌతాయి గాని, మనస్సు కన్న పైన అం
ఉంటాయి. కనుక మనస్సు లేకుండా పోయాక కూడా
స్తాయి. మనస్సులేని చెట్లకి, గర్భకోశంలో ఉన్న పిండా
దెబ్బతగిలితే ఎలాంటి బాధ ఉంటుందో అలాంటి బా
మనస్సు పోయాక కూడా హత్య చేసిన జీవుణ్ణి వేధిస్తుంది.

మనం చూడగలమా ?

వ్యక్తి : దెయ్యాల్ని మనం చూడటానికి సాధ్య మవు
తుందా మాస్టారూ ?

మాస్టరుగారు : దెయ్యాలు కొందరికి కనిపిస్తాయి, కొందరికి కనిపించవు. ఇంద్రియాలద్వారా తెలివి తేటల ద్వారా మాత్రమే పరిసరాలని అర్థం చేసికొనటం అలవాటైన జన్మలు కలవాళ్ళకి కనిపించవు. అలాకాక కొందరు పరిసరాల్ని సూటిగా అర్థంచేసుకొనే వాళ్ళుంటారు. వారికి ఇంద్రియాల ప్రమేయం లేకుండానే, తెలివి తేటల ప్రమేయం లేకుండానే బోధపడుతూ ఉంటాయి. వాళ్ళు "నే నిలా ఫీలవుతున్నాను. నా కిలా అనిపిస్తోంది" అనే పదాలలో అంతరాంతరాలైన సత్యాలను వెలిబుచ్చగలుగుతారు. వాళ్లకి కొందరి ప్రక్కన కూర్చుంటే సంతోషంగా ఉండటం, నీరసం తగ్గడం, ఆరోగ్యం బాగుపడటం జరుగుతుంది. అలాంటివాళ్ళకి దెయ్యాలుఉన్నట్లు తెలియటం, అనిపించడం, రూపంతో కనిపించడం, మాట్లాడటంకూడా జరుగుతుంది. వాళ్ళని మీడియమ్స్ అంటారు. అలాంటివారు వాతావరణం, అభ్యాసాలు అపరిశుభ్రంగా ఉంచుకుంటే దెయ్యాలు కనిపిస్తాయి. పరిశుభ్రంగా ఉంచుకుంటే గురువులు సిద్ధులు మొదలైనవారు కనిపిస్తారు. ఆ కనిపించడం వినిపించటం కన్నులకీ, చెవులకే కాక మనస్సుకి అయిఉంటుంది. కనిపించని వాళ్ళు కనిపించేవాళ్ళని ఊహాజీవులనడం సత్యంకాదు. ఈ ఊహాజీవులు ఆ దెయ్యాలతో సంప్రదించిన వెనుక వారిని గూర్చిన విషయాలు ఎవ్వరూ ఎరుగనివి వివరంగా చెప్పగలగడమే దీనికి తార్కాణం.

కొరివి దెయ్యా లున్నాయా ?

వ్యక్తి : కొరివిదెయ్యాలుఅంటారే అవినిజంగా ఉంటాయా?

మాస్టరుగారు : ఉంటాయికాని అవి దెయ్యాలు కా
కొన్ని రసాయనిక పదార్థాలు ఏర్పడిన భూములనుండి కొ
రకాల వాయువులు బయటకువచ్చి ప్రాణవాయువుతో సంయో
గము చెందినపుడు రవ్వలు, వెలుతురు వస్తాయి. మిణుగు
పురుగులు ఎలా నిప్పురవ్వలు కావో కొరివిదెయ్యాలు అలా
దెయ్యాలు కావు.

వదిలించడానికి తతంగం అవసరమా ?

వ్యక్తి : దెయ్యం పట్టినవాళ్ళకు వదిలించడానికి భూ
వైద్యులు చాలా తతంగం చేస్తారుగదా! నిజానికి ఆదం
అవసరమా ?

మాస్టరుగారు : తతంగాలు అన్నిరంగాల్లో ఉన్నట్లే భూ
వైద్యంలోకూడ ఉన్నాయి. వైద్యుడుచేసే వైద్యంలో ప
కూటికి వేసే దుస్తులు మొదలైన ఆడంబరాలుంటాం
అదంతా వైద్యశాస్త్ర మనలేం గదా! ప్లీడరు ఇచ్చే తర్క
అంతా న్యాయశాస్త్రం అనలేం కదా! అలాగే భూతవైద్యం
న్న తతంగం భూతవైద్యం అనలేం. ముఖ్యంగా దెయ
ట్టినవాళ్ళని హింసపెట్టడం; చెప్పుతో, చీపురుతో కొట్ట
మొదలైన పశుప్రాయాలైన విధానాలు విషవైద్యా
వంటివి. నిజమైన భూతవైద్యంలో నిర్మలమైన, ప్రశాంత
వాతావరణాన్ని కల్పించడం, చక్కనిసంగీతం, దైవస్మ
మాత్రమే ఉంటాయి. ముఖ్యంగా దెయ్యంపట్టిన వా
వారిలో ఉన్న దెయ్యాన్ని, దైవంగానో, తన గురువుగా
ధ్యానంచేయడం తిరుగులేని మార్గం. కొన్ని ద్రవ్యాలు అ

యత్నంగా, సునాయాసంగా, దయ్యాలను పోగొడతాయి. ఉదాహరణకు తులసిదళం తినిపించడం, రావిచెట్టుకింద కూర్చోపెట్టడం, మంచిగంధం, కర్పూరం ధూపం వేయడం, తెల్ల జిల్లేడు వేరు, ఉత్తరేణివేరు దేహానికి తాకేటట్లు కట్టడం వల్ల మోటుప్రయత్నాలు ఏమీ అక్కర లేకుండా భూతావేశం తగ్గిపోతుంది.

భూతాలను వశపరచుకోవచ్చా ?

వ్యక్తి : భూతాలని కొందరు భూతవైద్యుల్లాంటి వాళ్ళు వశంలో వుంచుకొని గిట్టనివాళ్ల మీదకు ప్రయోగిస్తారు అంటారు. అది సాధ్యమా మాస్టారూ ?

మాస్టరుగారు : భూతాలను తమవశంలో వుంచుకొని కొందరిమీదకు ప్రయోగం చేయడం పూర్తిగా సాధ్యమే. కాని పుట్టుక చేత ఈర్ష్య, అసూయ మొదలైన లక్షణాలు లేనివాళ్లు కొందరు వుంటారు. వాళ్ళు సాధారణంగా చదువు మొదలైన వాటిల్లో చాలా ప్రావీణ్యం గడించినా ఇతరులతో వ్యవహరించడంలో తెలివితక్కువగా, అమాయికంగా, కొంచెం పిచ్చివాళ్ళలాగవుంటారు. ఎవరైనా హేళనచేసినా, నిందించినా వాళ్ళబుర్రకి ఎక్కవు. అవమానపడట మంటే యేమిటో వారికి తెలియదు. అలాంటి వాళ్ళమీద మాత్రం ఇవి పని చేయవు. లేదా ప్రకృతి శక్తుల రహస్యాలు సరియైన గురువు వద్ద తెలుసుకొని వైరాగ్యంతో జీవితాన్ని నడిపే వాళ్లమీద

కూడ పనిచేయవు. ఇక దయ్యాలచేత వస్తువులను కదలించడ
పనులు చేయించడం విశేషంగా సాధ్యపడదు. బ్రతికి వున్న
ప్పుడు వాళ్ళచేత చేయించే చిల్లరపనులు కొన్ని సాధ్యపడ
తాయి. ఇదికాక కొందరు భూతతంత్రజ్ఞులు పెద్దకొండరాళ్ళన
క్రిందకు దింపించడం మొదలైన మంచిపనులుగాని, నదుల్లో
పడవలు ముంచెయ్యడం మొదలైన చెడ్డపనులుగాని చేయిస్తు
ఉంటారు. అవి దయ్యాలవల్ల సాధ్యంకావు. ఒక్కొక్కచోట
వ్యక్తులుగా మెలిగేప్రకృతి శక్తులుఉంటాయి. వాటిని యక్షుల
ంటారు. ఉదాహరణకు చీకటిగావున్న కొండల యిరుక
లోయల్లో చిన్న కోనేరుచుట్టు గుబురుచెట్లు, వాటిలో సర
ృశ్చికాదులు ఒకగుంపుగా ఉంటాయి. అక్కడ విశేషం
మనుష్యసంచారము లేకపోతే ఆ మొత్తం ప్రదేశంలో ఒ
వుడు ఉంటాడు. మిగిలినచెట్లు, విషజంతువులు ఆ జీవుడి శరీ
గాలుగా పనిచేస్తుంటాయి. అందులో ఒక జంతువు
ితే నొప్పి మిగిలినవాటన్నిటికీ తెలుస్తుంది. కొన్ని క్షణాల్లో
గెత్తుకొని వస్తాయి. అలాంటి జీవిని యక్షుడు (grou
ంటారు. ఆ యక్షుణ్ణి శాస్త్రవిధానంలో వశపర
అనగా మైత్రిచేస్తే పడవలు ముంచడం చేయవచ్చు
రు రాత్రిపూట అనుకున్నచోటికి రాళ్ళువిసరడం, మ
్న ఈడ్చుకుపోవడం మొదలైన పనులు దుష్టతాంత్రికు
స్తారు. పూర్వం ఋషులు ఈ యక్షుల సహాయంతో
బ్బులు నయంచేయడం, వస్తువులు మోయించడం మొ
లైన ఉపయోగకరమైన పనులు చేయించేవారు.

గృహమెలా ఉంటే దెయ్యాలు రావు ?

వ్యక్తి: గృహ వాతావరణాన్ని ఏ రీతిగా తీర్చిదిద్దుకుంటే దెయ్యాల ప్రభావం పడకుండా ఉంటుంది ? ఆ తీర్చిదిద్దుకొనే విధం మీరు వివరంగా చెప్పాలి ?

మాష్టరుగారు: తప్పకుండా చెబుతాను. భూత ప్రేతాదుల ప్రభావం ఒక ఇంట్లో ఉన్న వాళ్ల మనస్సుల మీద ముఖ్యంగా ఆధారపడి ఉంటుంది. సామాన్యంగా వైద్యము, శుచి, ఆరోగ్య శాస్త్రము మొదలైన వాటిమీద ఆస్తిక్య బుద్ధి లేకపోవడం, భయకారణాల మీద నమ్మకం పెంచుకోవడం, ఉన్న యింట్లో దెయ్యాలు ప్రవేశించడానికి సులువు ఉంటుంది. ఉదాహరణకి వైద్యుడు తమ జీతగాడుగా అనుకోవడం, ఎవరో తనకు చేతబడి చేశారుఅనుకోడం, అందరూ తనను చూచి ఈర్ష్యపడుతున్నారు అనుకోవడం మొదలగు భావాలు ఉన్న చోట, సామాన్యంగా, అసమర్థమైన కోపంతో ఎప్పుడూ ఎవరో ఒకరిని ఆడిపోసుకోవడం ఉంటూ ఉంటుంది. అలాంటివాళ్ల ఇళ్లలోకి ఏ దెయ్యమైనా, ఎప్పుడైనా ప్రవేశించ వచ్చు. వాళ్లని ఆ మార్గము వదిలిపెట్టమని చెబితే వాళ్లకు సాధ్యం కాదు, నచ్చదు కూడా. ఇంట్లో అందరూ పరస్పరత్వం లేకుండా సూది మొనలు తేలిన కంకర రాళ్ల గుట్టల్లాగ ఉంటారు. ప్రతి యిద్దరి మధ్య మూడవవాడితో రహస్యంగా చెప్పుకొనేవి ఉంటూ ఉంటాయి. అలాంటి ఇళ్లలో మనస్సులు పరిశుభ్రపడటానికి అవకాశం ఉండదు. కాని ఏరోజు చెత్త ఆరోజు మనస్సులలోనుండి ఎత్తి పార

బోసుకొనటానికి వీలవుతుంది. దానికి ఒకటే మార్గః
ఒకే రూమ్‌కి నేతిదీపం, అగరువత్తి పెట్టి ఒకే చో
గాని, పూజ గాని జరుపుకోవాలి. ఆ రూమ్‌కి
అక్కడ ఉండాలి. దీనిని సాధ్యపరచుకొన్న
దెయ్యాలు రాలేవు. ఇంకా దొడ్లో తులసి చెట్టు,
వేప చెట్టు, రావిచెట్టు, తెల్ల జిల్లేడు చెట్టు,
దమనం, మరువం, పారిజాతం, మామిడి చెట్టు ఉ
దెయ్యాలు ఆకర్షింపబడటానికి వీలు లేకుండా
ఇంకా పొద్దెక్కకుండా స్నానం చేయడం, ఏ రో
ఆ రోజు మార్చుకోవడం, నెలసరులలో వేరుగా
పుటిటివాళ్ళను వేరేగదిలో ఉంచడం, కాళ్ళు చేత
కొక్కని భోజనశాలలోకి పోవడం ఈ విషయంలో చ
రిస్తాయి. భారత భాగవతాది గ్రంథాలుగాని, మః
సచ్చరిత్రలుగాని, నిత్యము కొంతసేపు చదివి వివ
డం ప్రబలంగా ఉపకరిస్తుంద.

B. దేహం విడిచిన తరువాత...

చనిపోయే ముందు తెలుస్తుందా ?

వ్యక్తి : మాస్టరు గారూ! చనిపోయే ముందు తాము చనిపోతున్నామని, ఆ చనిపోబోయే వారికి తెలుస్తుందా? ఒక వేళ తెలిస్తే అప్పటి అనుభూతి ఎలా ఉంటుంది ?

మాస్టరుగారు : చాలామందికి చావు అంటే ముఖ్యంగా సొంతచావు అంటే అంతో, ఇంతో భయం ఉంటుంది. వాళ్ళకి మాత్రం చనిపోయే సమయంలో తెలిస్తే గుండె బేజారై పోతుంది. అలాంటి వాళ్ళకి ఇంకా కొంచెం ముందు తెలిస్తే ఆ భయంతోనే చచ్చిపోవచ్చు. అలాంటి వాళ్లకు ఆ సమయంలో ప్రకృతి తెలియకుండా చేస్తుంది. అంటే మృత్యువుకు ముందు తెలివి తప్పుతుంది. భయం ఎంత తీవ్రంగా ఉంటే అన్ని గంటలో, రోజులో, నెలలో తెలివి తప్పిన స్థితిలో ఉండిపోతారు. ఆ స్థితిలో ప్రకృతి శక్తులు మత్తుయిచ్చి అట్టే పెట్టి ప్రాణానికి దేహానికి మధ్య బిగించి ఉన్న మేకులన్నీ పీకుతారు. దేహధాతువుల్ని పంచ భూతాల లోకి మలచి పార్శిల్ కట్టి వి. పి. చేస్తారు. తీరా పనంతా పూర్తి అయిన తరువాత మత్తువదలి తెలివివస్తుంది.

ఇక మృత్యుభీతి తొలగి పోయినవారు తప్పకుండా ఆరోగ్య వంతులు, జ్ఞానులు, ప్రపన్నులు, వైరాగ్య సంపన్నులు అనే కోవలలో దేనికో ఒక దానికి చెంది ఉంటారు. అలాంటి వాళ్ళకి కలగబోతున్న దేహ పరిత్యాగం స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. వాళ్ళకి చనిపోవడం ఉండదు. దేహం విడవటం

మాత్రం ఉంటుంది. వెన్నెముక దిగువనుండి పైకి
ల్లాగ అనిపిస్తుంది. అలా ఎందు కనుపిస్తుందం టే
మూలాధారంనుండి ఊర్ధ్వగతి పడుతుంది. ఇం
ఇంద్రియార్థాలు అందవు— ఏదో ఆలోచిస్తూ ఉం
ఎదుట నున్న వస్తువులు కనుపించనట్లు. అటుపై
శ్వాస కలిసి ఒక్కటి అవుతాయి. ఆ ఒక్క
పోతుంది. ఇంకొక కక్ష్యలో ప్రజ్ఞ మేల్కొంటు
మహానుభావులకు జరుగుతుంది.

అలాకాక పీకులాటలు, పితలాటాలు ఉన్నవా
చెవులు అన్నీ పనిచేస్తూనే ఉంటాయి. చుట్టూ వ
చేసే గోలంతా తెలుస్తూనే ఉంటుంది. కానీ ఏ భా
ఆధీనంలో ఉండదు. శ్వాస ఆడుతూ ఉన్నా మాట
నవి సాధ్యపడవు. ఏడవటానికి గాని, మాట్లాడటా
తల ఊపటానికి గాని అవసరమైన కీళ్ళు మేకులన్నీ
ఉంటాయి. ఉదాహరణకు వెనక డిప్ప ఊడదీసిన
రంలో ముళ్ళ చక్రాల్లాగ అన్నీ కొంతసేపు తి
ఉన్నా ఏమీ స్వాధీనంలో ఉండదు. బాకీలు వసూ
దని, భార్యాబిడ్డలు ఆదరించలేదని తీవ్రంగా
పడే వాళ్ళకి ఇలాంటి స్థితి కొన్నిరోజులుండవచ్చు

వ్యక్తి : అయితే పీకులాటలు, పితలాటాలు
నరకం అనుభవిస్తూనే దేహం వదులుతారన్నమా

మాస్టరుగారు : అందుకే అన్నారు మనవా
కున్న వాళ్ళకు చేసుకున్నంత అని.

చనిపోయిన తరువాత ?

వ్యక్తి : ఒక వ్యక్తి చనిపోయిన తరువాత అతను ఏమౌతాడు? ఈ విషయాన్ని గూర్చి రకరకాలుగా చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. నిజానికి జరిగేదేమిటో అనుభవజ్ఞులైన మీరు చెప్పాలి.

మాస్టరుగారు : అలాగే! మీకు అర్థమయ్యేటట్లుగా ఉన్న నిజాన్ని చెబుతాను. చనిపోవడంలో పోవడం అనేది ఏమీ ఉండదు. మనిషి అంటే చోటుతో, మట్టితో, నీళ్ళతో, గాలితో, వెచ్చదనంతో, చేయబడిన ఒకబొమ్మ. ఆ బొమ్మ మధ్య ఉన్న చోటు మనిషిగా మేల్కొని పనిచేస్తూ ఉంటుంది. శబ్దంచేస్తూ ఇద్దరి మధ్య ఉన్నచోటు ధ్వని తరంగాలుగా ఎలా మేల్కొంటుందో అలాగే శ్వాసచేసే గుండె కాయలో ఉన్నచోటు ఆల్టర్నేషన్ ఆఫ్ కరంట్స్ (Alternation of currents) గా మేల్కొని ఎలక్ట్రోమేగ్నెట్ (Electro Magnet)లాగ జీవ తరంగాల నింపుతుంది. పంపడం మొదలు పెట్టేవరకు ఆ కాశంలో ఉన్నశక్తి స్టార్టర్ (Starter) గా పనిచేస్తుంది. పంపడం మొదలు పెట్టాక గుండెకాయలో ఆకాశాన్ని మేల్కొలిపే శక్తి వేరవుతుంది. అప్పటినుండి దాని ఆధీనంలో శరీరం పనిచేస్తూ ఉంటుంది. అలా వేరైన మేలుకొలుపునే జీవుడు అంటాము. ఒకసారి వేరైన తరువాత మళ్ళా అది చోటుగా మారడం చాలా కష్టం. అలావాటు చొప్పున స్థూల సూక్ష్మ దేహాలుగా పనిచేస్తూ ఉంటుంది. స్థూల దేహం విడిపోయాక కూడా

కొన్ని వేల సూక్ష్మదేహాలు పనిచేస్తూనే ఉంటాయి. పాము
గాని, కోడికిగాని, మెడ నరికాక కొంతకాలం దేహభాగాలు
కదుల్తూనే ఉంటాయి. ఇదేవిధంగా భౌతికమైన చావు జరిగిన
తరువాత సూక్ష్మదేహాలలో జీవుడు బద్ధుడై ఉంటాడు
ఇంతలో మరొక దేహం ధరిస్తాడు. దానినే పునర్జన్మ అ
టారు. ఆవేశాలు, ఆదర్శాలు, ఆచారాలు తన మనస్సు
ఏమాత్రం బంధించకుండా చచ్చిపోయిన జీవుడికి ఈ సూక్ష్
దేహాలు కూడ విడిపోతాయి. అప్పుడు, ఆ మేల్కొన్న జీ
తరంగం చోటులో కలిసిపోతుంది. ఇక జీవుడుండడు. పునర్జ
ఉండదు.

తమ స్థూల సూక్ష్మ శరీరాల మీద స్వామిత్వం సిద్ధి
చిన కొందరు మహనీయులు కూడా స్థూల శరీరం విడిచా
సూక్ష్మ శరీరాలను చెదిరి పోకుండా నిలిపేస్తారు. అం
తమకు జన్మరాహిత్యం అక్కరలేదని కోరిమళ్ళీ భౌ
దేహాలలోకి వస్తారు. ఆ పని జగత్కల్యాణం కోసం చేస్తా
కనుక వారికవి పునర్జన్మలైన కారణ జన్మలు. భౌతిక జ
కన్న ముందే ఒక పవిత్ర కారణం ఏర్పాటు చేసుకోగలిగి
అతనిని కారణ జన్ముడు అంటారు. పరమగురువులు మె
లైన వాళ్లు అలాంటివాళ్ళు. చెప్పాలంటే సృష్టిలో జరు
తున్న కథయిదే.

వ్యక్తి: సృష్టిరహస్యాన్ని క్షణంలో సులువుగా :
చెప్పారు మాస్టారు! మీరు చెపుతుంటే జరుగుతున్న
కళ్ళకు కట్టినట్లుగా ఉంది.

మాస్టరుగారు : ఉన్న సత్య మింతేనోయ్! దీనిని అనేక కోణాలలో చూడటం వల్ల అనేక సిద్ధాంతాలు పుట్టుకు వచ్చాయి.

స్వర్గ నరకాలున్నాయా ?

వ్యక్తి : శరీరం విడిచి పెట్టగానే తానుచేసుకున్న కర్మ ఫలితాలను బట్టి స్వర్గ, నరకాలలో ఏదో ఒకదానికి పోతా డని పురాణాలలోను, కథలలోను చెపుతూ ఉంటారుగదా మాస్టరుగారూ! నిజంగా ఆ స్వర్గ, నరకాలనేవి ఉన్నాయా? ఉంటే వాటి నిజస్వరూపం ఏమిటి?

మాస్టరుగారు : భౌతిక దేహం విడచిన తరువాత కలిగే అనుభవాలు సూక్ష్మ శరీరాల చిక్కదనాన్ని బట్టి అనేక విధాలుగా ఉంటాయి. చనిపోగానే కలిగే అనుభవాలు చని పోకముందు చావునుగూర్చి అతనికున్న అభిప్రాయాలనుబట్టి ఉంటాయి. పురాణాలు నమ్మిన వాళ్ళు చనిపోగానే హిందూ చావు వస్తుంది. అంటే దున్నపోతు, యముడు కనుపిస్తారు. క్రైస్తవులు చనిపోగానే రెక్కల దేవకన్యలు, గులాబీ దండ, వెలుగుతున్న క్రాసు కనుపిస్తాయి. మహమ్మదీయుడు చని పోతే చంద్రవంక, "క బా" అనే అక్షరం కనుపిస్తాయి. విశ్వాస పాత్రుడయిన రాజకీయ నాయకుడు చనిపోతే వాడి తాలూకు జెండా కనుపిస్తుంది. ఇవి స్మరణలతో కలగలు పుగా బెడ్డలు, బియ్యము కలిసి నట్లుంటాయి. కనుక వీటిని అనుభవా లనరాదు. కలత నిద్రలో ఉన్నవాడికి బయట

మాట్లాడుకునే మాటలు వినిపిస్తూ ఉంటాయి. అప్ప
స్థితిని నిద్ర అనడం ఎంత సత్యమో, ఈ యమద
మొదలైనవి అనుభవా లనడం అంతే సత్యం. ఈ స్థి
పోకుండా మళ్ళీ అంతకుముందు దేహంలోకి మెలకువ
రావచ్చు. అప్పుడు వాడిని చచ్చి బ్రతికాడంటార
డెవడన్నా విభూతి గాని, మందుగాని వేస్తే చచ్చి
బ్రతికించాడంటారు. ఇవేవీ అక్కర లేకుండా బుద్ధి
కంగా చచ్చిబ్రతికిన వాళ్ళు కూడా ఉన్నారు.

ఈ స్థితిని దాటి ఇంకా కొంత లోతుగా చచ్చి
వాళ్ళకి కలిగేవి నిజమైన అనుభవాలు. అలాంటివాళ్ళు
మళ్ళా వెనక్కి బ్రతికిన వాళ్ళున్నారు. వాళ్లు పొంద
వాలు ఏ మతం వాళ్ళకైనా ఒకటిగానే ఉంటాయి. ఒక
భవం వాళ్ళందరి విషయంలో రికార్డు చేయబడింది. ఒ
గొట్టంలో నుండి ప్రయాణం చేస్తున్నట్లు, దాని
చక్కని వెలుగు ముద్ద ఉన్నట్లు, ఆ వెలుగుదగ్గరకు
ఉన్నకొద్దీ ఉక్కిరి బిక్కిరి తగ్గుతున్నట్లు, ప్రాణానికి
కలుగుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది. అయినా రాక తప్పక
తాన మళ్ళా వెనక్కి ఉక్కిరి బిక్కిరిలోకి దూ
ట్లనిపించి వెనుకటి శరీరంలో మేల్కొంటారు.

ఇకొంక విశేషం ఉంది. భౌతిక శరీరం ఉ
దానిద్వారా పనిచేసే మనస్సు ప్రజ్ఞ వేరు. భౌతిక
పోయాక సూక్ష్మ శరీరాలు మాత్రమే ఉన్నప్పుడు
ప్రజ్ఞ వేరు. భౌతిక శరీరంలో గుండా పనిచేసే ప్రజ్ఞ
యాలలో వస్తువుల ప్రతిబింబాలను మాత్రమే గ

దాన్నిబట్టి ఎదుట ఆ వస్తువులు ఉన్నట్లు గ్రహించ గలుగుతుంది. అంతేగాని వస్తువుల అస్తిత్వం సూటిగా గ్రహించడం దీనికి సాధ్యం కాదు. ఉదాహరణకి మన కంటి ఎదురుగుండా ఉన్న శరీరంపై పడిన వెలుగు కిరణాలు వెనుదిరిగివచ్చి మన కంటిమీద ఆ శరీరాకారం ఫోటోపడటం వల్ల మాత్రమే ఫలానా వ్యక్తి మన ఎదురుగుండా ఉన్నాడని మనం గ్రహించ గల్గుతున్నాం. అంటే మనం ప్రతి బింబాలను చూచి వ్యక్తులతో మాట్లాడుతున్నామన్న మాట. ప్రతిబింబం నిమిత్తంగా ఆ వ్యక్తిని గూర్చిన స్మరణ, లేక పూర్వ స్మృతి మనమీద సంస్కారంగా పనిచేయడాన్ని ఆ వ్యక్తితో పరిచయం ఉండడం అంటున్నాం. పరిచయం స్మరణకు సంబంధించినది. ప్రతిబింబం కంటికి సంబంధించినది. ఈ రెండింటిలో అలవాటు చొప్పున ప్రతిబింబం మీదే ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఉంటున్నది. శరీరం వదలగానే దీనికి అవకాశం పూర్తిగా పోతుంది. అంటే ప్రతిబింబాన్ని చూడటమనేది ఉండదు గదా! అప్పుడు వ్యక్తిని గూర్చిన స్మృతి, సంస్కారము మాత్రమే మిగులుతాయి. కొన్ని గంటలలో స్మృతికి ఆధారమైన మనస్సు కూడా పోతుంది. స్మృతి కూడా సంస్కారంగా వుండిపోతుంది. ఆ స్థితిలో స్మృతికి, ఆ వస్తువు అస్తిత్వానికి భేదం వుండదు. ఒక విషయం జ్ఞప్తికి రావడం అన్నా జరగడం అన్నా ఒక్కటే. అప్పులవాడు జ్ఞప్తికి వచ్చేసరికి నిజంగా వచ్చి నెత్తిన కూర్చుంటాడు. ఈ సంస్కార స్మృతులలో మంచివీ చెడ్డవీ రెండూ వుంటాయి. కానీ మంచి వాటి కన్నా ముందుగా భయకారణాలు, శోక కారణాలు తల

ఎత్తి ప్రాధాన్యం వహించడం సహజం. పొరుగూరు
నపుడు అక్కడ మనం ఎరుగున్నవాళ్ళలో సత్కరించేవాళ
అప్పులవాళ్ళు వున్నారనుకో. ఆ ఊళ్ళో దిగుతూ వుండ
మొదట అప్పులవాడు కనిపిస్తాడేమో ననిపిస్తుంది గాని,
వాళ్ళు కనిపిస్తే బాగుండును అని జ్ఞాపకం రాదు. అల
చనిపోయిన తరువాత అప్పులవాళ్ళు, శత్రువులు, రోగ
నొప్పులు అంతకుముందు ఎవరో చనిపోయిన దుఃఖా
తానుచేసిన నేరాల స్మృతులు, స్మృతి సంస్కారాల
తేలతాయి. అంటే వాళ్లంతా నెత్తినెక్కి కూర్చుంటా
వారిని గూర్చి ఏ బాధలు వస్తాయని భయపడుతున్నా
ఆ బాధలు పెడుతుంటారు. ఈ అనుభూతినే యమలో
అంటారు. తలనొప్పి, కీళ్ళ నొప్పులు జ్ఞప్తికి వచ్చినపుడు
నొప్పులకు రూపకల్పన వస్తుంది. ఆ రూపాలు ఈటెల
కత్తులతో, బల్లాలతో పొడుస్తారు. మూలవ్యాధి వ
దనుకో. దానికొక రూపం కల్పింపబడి ఆ రూపం నిః
మీద వేయిస్తుంది. చీము నెత్తురు బాధలుంటే ఆ నదుల
పీడు ఈదుతూ వుంటాడు. శస్త్రచికిత్సల్లాంటివి జరిగి ఉ
ఆ స్మృతులు కత్తులతో కండలు, ఎముకలు ముక్క
తీస్తారు. ఆ కోశంలో ఉన్న ప్రజ్ఞ అరిగిపోయేదాకా
యమలోక బాధలు తప్పవు. అది పూర్తిగా అరిగిపో
వెనుక తనకు తృప్తినిచ్చే సంస్కారాలు గుర్తుకొస్తా
ప్రేమ పాత్రులైన బంధువులు, మిత్రులు జ్ఞప్తికి వస
అంటే వచ్చి నెత్తిన కూర్చుంటారు. చనిపోయిన చుట్ట
మిత్రులు, తల్లి తండ్రులు అందర్నీ కలుసుకుంటా

వారితో తనివి తీరా సుఖపడతాడు. తీరని కోరికలువుంటే తీరుతాయి. తాను బ్రతికి వుండగా ఒక స్త్రీ సౌందర్యానికి ముగ్ధుడై ఆమెతో సుఖించాలని ఆశ పడ్డాడనుకో, స్వర్గ లోకంలో ఆమెతో సుఖిస్తాడు. దీనినే కవిత్వంలో చెబితే రంభా సంభోగాదులు అంటారు.

ఇందులో ఇంకొక విశేషం ఉన్నది. మెలకువగా దేహంలో ఉన్న మనస్సుకి కాలమానం వేరు, స్వప్నంలో కాలమానం వేరు, మృత్యువు తరువాత పరిజ్ఞకు కాలమానం వేరు. నిద్రపోతున్న వాడికి కాలిమీద పిన్నుగుచ్చితే క్షణంలో మెలకువ వస్తుంది. పిన్ను గుచ్చాక మెలకువ వచ్చేలోపున ఒక కల వస్తుంది. ఎవరో వెంటపడుతూ ఉంటే తాను పారిపోతూ ఉన్నట్లు, దారినిండా ముళ్లకంచెలు ఉన్నట్లు, చాలా దూరం చాలాసేపు పరిగెత్తి, పరిగెత్తి ముళ్లకంచెలో దూకినట్లు, ముళ్లు గుచ్చుకున్నట్లు కలవచ్చి మెలకువ వస్తుంది. ఇదంతా పిన్నుగుచ్చుకున్న నెప్పికి స్వప్నంలో తర్జుమా! క్షణంలో కొంతభాగం భౌతిక కాలమానంలో ముల్లుగుచ్చు కుంటే ఆ క్షణంలోనే మెలకువ వచ్చే లోపల స్వప్నంలో కొన్ని గంటలు పరుగెత్తుతాడు. అలాగే స్వర్గలోకపు, నరక లోకపు కాలమానాలు వేరు. అందులో ఎవడన్నా తంతూ ఉంటే అతని పూర్వానుభూతి తీవ్రత ననుసరించి నరకంలో కొన్ని సంవత్సరాలు తంతూనే ఉంటాడు. స్మృతుల భీతి తీవ్ర తరమైతే కొన్ని పదుల సంవత్సరాలో, వందల సంవత్సరాలో, వేల సంవత్సరాలో ఆయమభటుడు కత్తులు పెట్టి పొడుస్తూనే ఉంటాడు. అలాగే స్వర్గంలో ఇష్ట జనులతో కొన్ని వేల

సంవత్సరాలు సుఖిస్తూ ఉంటాడు. ఆపేక్షతో పాయసాన్న
బీదలకి పెట్టి, వాళ్లు తింటూ ఉంటే ఆనందించిన స్మృతివల
స్వర్గంలో కొన్ని వేల సంవత్సరాలు మధురాన్నాలు అను
విస్తూ ఉంటాడు. పుణ్యకర్మల వల్ల లభించే పుణ్యలోకాల
ఇది ఒక తరగతి. ఇక బ్రతికి ఉండగానే అనుభవించే గౌర
మర్యాదలు, పేరు ప్రతిష్ఠలు మరియొక తరగతి. ఇదే టూకీ
చెప్పాలంటే స్వర్గనరకాల వృత్తాంతం.

వ్యక్తి : చాలాబావుంది మాస్టారూ! మీరు శా
యంగా వివరించిన అంశాలనే మన పెద్దలు అనుభవంల
వచ్చేటట్లుగా వర్ణించారన్న మాట. వాళ్ళు చేసిన పని ఎ
ప్రతిభావంతమైనదో ఇప్పుడు బోధపడుతున్నది. సూ
మైన ఈ అంశాలను సామాన్యుడికి కూడ అనుభవంలోకి వ
టందుకే ఆ పెద్దల్లలా వర్ణించి ఉంటారని అనిపిస్తోంది.

మాస్టరుగారు : అనిపించడమేమిటి వాళ్ళు చేసిన
అది. సృష్టిలోని ఎన్నో సూక్ష్మాంశాలను శాస్త్రీయంగా
యిబ్బంది పెట్టకుండా మన పెద్దలు పిట్టకథల్లా చెప్
మనలో చాలా మంది ఆ కథల్ని పట్టుకు వ్రేలాడు
ఉంటాం. ఆ పిట్టలేమో ఎగిరిపోతూ ఉంటాయి.

వ్యక్తి : మళ్ళీ మీలాంటి వాళ్ళు ఆ పిట్టల్ని చూ
వరకు అంటే విప్పి చెప్పేవరకు పెద్దల ప్రణాళిక బోధప
మాస్టారూ!

పుత్రుడు – పున్నామనరకం

వ్యక్తి : పుత్రుడు కలిగితే పున్నామ నరకం తప్పుతుంది అంటారు. ఆ విశ్వాసం లోని పరమార్థమేమిటి? మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు : జీవుడి పరిణామానికి రెండు మార్గాలు ఉన్నాయి. ఒకటి రాబోయే జన్మ, ఇంకొకటి రాబోయే తరం. అందులో మొదటి దానికి దేవయానమని, రెండవ దానికి పితృయానమని పేర్లు. దేవ యానానికి తన సంస్కారాలు ఉపాధిగా నిలుస్తాయి. పితృయానానికి తన భార్య, గర్భంలో పిండోత్పత్తి ఉపాధిగా నిలుస్తుంది. జీవుని గతికి దేవత లనబడే ప్రజ్ఞలు మార్గము చూపుతారు. పిండోత్పత్తికి పితరు లనబడే దేవతలు మార్గం చూపుతారు. ఈ రెండు మార్గాలలో పురోగతి ఉన్నపుడే నరక బాధలు ఉండవు.

కొన్ని లక్షల సంవత్సరాల నుండి పరిణామంలో ముందుకు నడుస్తూ తెచ్చుకున్న నరజన్మకి దేహంలోని సప్త ధాతువులుగా నిరగ్నులనబడే పితృదేవతలు పనిచేస్తూ ఉంటారు. అందు శుక్రధాతువు ద్వారా ఆ పరిణామానికి ముందు గతి కల్పించటానికి భార్గవులు లేక ఉశనసులు అనబడే పితృదేవతలు సహకరిస్తూ ఉంటారు. వారి ఆశ్రయంలో తన తాత తండ్రులు అంతవరకూ వచ్చిన సంస్కారాల రూపంలో తన యందు వేళ్లాడుతూ ఉంటారు. వారికి రాబోవు గతి భార్య గర్భంలో పిండ ప్రదానం చేస్తే మాత్రమే పుత్రుడు రూపంలో సిద్ధిస్తుంది. అవి లేనపుడు మళ్లీ ఆ వెనకటి తరాల సంస్కారాలన్నీ మట్టిలో, గాలిలో, నీటిలో కలిసిపోతాయి. వైకుంఠ

పాళిలో పాముతోక లాగ మళ్లా అక్కడ నుండి పరిణా
మొదలు పెట్టాలి. దీనినే అధోగతి లేక పున్నామ న
అంటారు.

వ్యక్తి : అయితే మన పూర్వులు మన యందు సంసా
రూపాలను వదలి, తాము తమ పరిణామంలో పైకి
పోతారన్నమాట !

మాస్టరుగారు : ఆహా ! దేవయానంలో వారు ముం
సాగుతూనే ఉంటారు. వారు వదలిన సంస్కార రూ
మన యందు వ్రేళ్లాడుతూ మననుండి రాబోయే తరం కో
వేచి ఉంటాయి. వాటిని వినియోగించుకోలేక పోవ
పున్నామ నరకంగా చెప్పబడింది.

వ్యక్తి : ఇందువల్లనే కాబోలు మాస్టారూ! భారత
జరత్కారునికి తాతముత్తాతలు చెట్టుకు వ్రేలాడుతూ ఉన
కనపడటం, పెళ్లిచేసుకోమని కోరటం అప్పుడు జరత్కా
త్యాన్ని గ్రహించి పెళ్లిచేసుకోవడం, ఇప్పుడు వి
వరిస్తుంటే నా కా జరత్కారువు కథ కళ్లకు కడుతో
మాస్టారూ.

మాస్టరుగారు : ఈ సత్యాన్ని కళ్లకు కట్టేటట్లుగా
డానికే భారతంలో ఆ కథ చెప్పబడింది.

వైతరణి అంటే ?

వ్యక్తి : వైతరణి దాటడం ఉంటుంది అంటారు క
మరి అదేమిటి ? దాని స్వరూపం ఎలా ఉంటుంది ?

మాస్టరుగారు : నిద్రలో ఉన్నవాడికి కాలిలో పిన్ను గుచ్చితే మెలకువ వచ్చే లోపల రూపకల్పన ఆ నెప్పికి జరుగుతుందని చెప్పాను. ఆ రూపకల్పన ఆ వ్యక్తి మేల్కొని ఉన్నపుడు అతనికి నొప్పిని గూర్చి ఉన్న అభిప్రాయాల సమాహారం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. అంతకు ముందు అతనికి ముళ్లకంచెలో నడవడం అలవాటయితే ముళ్లకంచెలో అడుగు వేసినట్లు, ముల్లు గుచ్చుకున్నట్లు కల వస్తుంది. అరి కాలులో వ్రణం వేసి తగ్గిన వాడయితే వ్రణం లేచి బాధ పడుతున్నట్లు కల వస్తుంది. శస్త్ర చికిత్స పొందిన వాడికయితే కత్తులతో ముక్కలు తీస్తున్నట్లు కల వస్తుంది. ఈ రూప కల్పన అతని పూర్వ సంస్కారాల తరగతిని బట్టి ఉంటుంది. ఎక్కువ మంది సంసార జీవులకు కోప తాపాలు, భయము మొదలైనవి కలిగినపుడల్లా రక్తము యొక్క ఉష్ణోగ్రత మొదలైనవి మారుతూ ఉంటాయి. వాటి సంస్కారాల సమాహారం రక్తపు నదిలాగ అనుభవమౌతుంది. దేహం వ్యాధి గ్రస్తమై, రక్తం చెడిపోతే చీము నెత్తురు గూడు కట్టితే వాటి సంస్కారాల మొత్తం చీము నెత్తుళ్ల యేటివలె దుర్గంధాదులతో కనుపిస్తుంది. వాడు లోగడ పొందిన మంట మొదలైన బాధలు ఆ యేటి మీద తేలుతున్న అగ్ని జ్వాలల లాగ, నిప్పుల సుడిగుండాల లాగ అనుభవం తెస్తాయి. నొప్పులు, పీకులు, తీపుల సంస్కారాలు మొసళ్లు, తిమింగిలాలు కరుస్తున్నట్లు, మింగుతూ ఉన్నట్లు కనుపిస్తాయి. వాడు లోగడ పొందిన బాధల తీవ్రతను బట్టి, కాల పరిమి

తిని బట్టి, ఆ యేటిలో ఈదడం యొక్క సాధ్యా సాధ్యాలు రూపింపబడతాయి. ఇతరులకు బాధలు తగ్గించి హృదయ పూర్వకమైన మిత్రి ధర్మాన్ని అనుభవించి సంస్కారంగా పొందిన వానికి తనపైన ఎవరో దయ తలచినట్టు, ఆ నదిలో పడవ ఎక్కించి దాటిస్తున్నట్లు అనుపిస్తుంది. దేహం వదిలాక అనిపించడానికి, జరగడానికి భేదం లేదు గనుక పరహిత జీవులకు ఈ మొత్తం శాస్త్రీయ సత్యం. కనుకనే శాస్త్ర పురాణ గ్రింథాల్లో ఇది సత్యంగా వర్ణింపబడింది.

నరక బాధల నుండి విముక్తి పొందడ మెలా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! శరీరం విడిచాక ముందుగ దుఃఖాన్ని కలిగించే స్మృతులు యమలోకాన్ని సృష్టిస్తాయి అవన్నీ అనుభవించాక అప్పుడు మంచి స్మృతులు స్వ సౌఖ్యాలను సృష్టిస్తాయని చెప్పారు. ఈ విధంగా స్మృతు వలన ఇబ్బంది పడకుండా దేహంలో ఉన్నప్పుడు, దేహ విడిచాక కూడా ప్రిశాంతంగా హాయిగా ఉండాలి అం మానవుడు అనుసరించవలసిన మార్గము లేమిటి?

మాస్టరుగారు : దేహంలో ఉన్నప్పుడు, దేహం విడి వెనుక సుఖశాంతులతో ఉండగలగడాన్నే ఇహ సౌఖ్యాలు అన్నారు. ఇవి సిద్ధించాలంటే ఏం చేయాలో చె డానికే ఋషి ప్రోక్తమైన సకల ప్రిమాణ గ్రింథాలు నాయి. ఆ కర్తవ్యాన్నే ధర్మాచరణ మన్నారు. దానిని పాదించినవే వేదాలు, ఉపనిషత్తులు పురాణేతిహాసా ఆహార, విహార, నిద్రా దాంపత్యాది విషయాలలో

ంతుడై ప్రవర్తించడం, దేశకాల పాత్రలను వివేకంతో
రిగి మెలగడం, దాన ధర్మాది సత్కర్మ లాచరించడం,
భూతదయ, మొదలైన మార్గాలతో నలుగురితో మంచిగా
ప్రతికి మెప్పులతో సుఖాలు పొందడం, సత్సాంగత్యంతో
ఉన్నత కక్ష్యలో నిలబడటం, నాలుగాశ్రమాల ధర్మాలు
నిర్వర్తించడం, ఉపనయన వివాహాది సంస్కారాలతో పశు
త్వం నుండి కాపాడుకుంటూ సుఖాలు అనుభవించడం,
ఇంద్రియాలు, మనస్సు తన వశంలో ఉంచుకోవడం, హింసా
బుద్ధి లేకుండా పరోపకారంతో బ్రతకడం, వీటివల్ల వచ్చే
సంస్కారాలతో కూడిన సునాయాస దేహత్యాగం, మళ్లా
ఉత్తమ జన్మ పొందడం, ఈ మొత్తానికి సారాంశం. ఈ
మార్గానికి భిన్నంగా నడుచుకోవడం వల్లనే పైన చెప్పిన
దుర్మరణాలు, యమలోక బాధలు కలుగుతాయి. వేదాలలో
శాసనరూపంలో చెప్పినా, ఉపనిషత్తులు, పురాణాలలో
మిత్ర ధర్మంగా చెప్పినా, కావ్య మార్గంలో ప్రియురాలు
చెప్పినట్లు చెప్పినా, అందలి అర్థవాదాలు, కథలు, కమా
మీషలు ప్రతిపాదించేది ఇంతకన్నా వేరే ఏమీ లేదు. ఈ
మార్గాన్ని అవలంబించిన వారిని వేద మార్గగులని, ఆర్యులని
అంటారు. తప్పి త్రిప్పలు పడుతూ సుఖంకోసం వెతుకులాడు
కుంటూ, ఇంద్రియాల వెంట, ఆస్తిపాస్తుల వెంట, మత రాజ
కీయాల వెంట, కోర్టుల వెంట తిరుగుతూ సుఖపడటానికి
నోచుకోకుండా చచ్చేవారిని మ్లేచ్ఛులు అన్నారు. వారినే
వేద బాహ్యులు అన్నారు. వారి సాంగత్యం వల్ల సుఖజీవనం
కలిగించే వేద మార్గం నుండి దృష్టి చెదరడానికి అవకాశం

ఉంది గనుక అలాంటి వారిని పూర్వులు అస్పృశ్యులుగా భావించేవారు.

వ్యక్తి : మానవులకు శాంతియుత సుఖ జీవనాన్ని సిద్ధించేటట్లు చేయటానికి మన పెద్దలు చేసిన కృషి తల్చుకున్నప్పుడు ఆశ్చర్యానందాలతో వారికి చేయెత్తి నమస్కరించడం తప్ప వారికి మనం ఏం చేయగలం? వారి ఋణం ఎలా తీర్చుకోగలం?

మాస్టరుగారు : వారు నడిచినట్లు నడిచి పదిమందికీ ఆ మార్గాన్ని విప్పి చెప్పి వారి జీవితాలను కూడ సుఖశాంతులతో నిండేటట్లు చేయగలిగితే మనం ఆ పెద్దల ఋణాన్ని తీర్చుకున్నవాళ్ళం అవుతాం. వారెందుకు కృషి చేశారో దర్శించి ఆ కృషిని వివేకంతో సద్వినియోగ పరుచుకోనడమే మనం చేయగలిగింది, చేయవలసింది.

యముని నిజస్వరూపం

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! మనం సంప్రదాయంలో యముడు, యమధర్మరాజు అంటారు కదా! అతని స్వరూప భావాలేమిటి? సృష్టిలో నున్న ఒకానొక తత్వానికి యముడని నామకరణం చేశారు అనిపిస్తుంది. ఆ తత్వం ఏమిటో మీ లాంటివాళ్ళే వివరించి చెప్పాలి.

మాస్టరుగారు : మానవజన్మకు పశుకామం, ఇంద్రియ లోలత, ఈర్ష్యాసూయాదులు పరిణామం యొక్క అసంపూర్ణతకు లక్షణాలు. దాని సంపూర్ణతను ఆర్జించుకొనడానికి

మానవుడు తన్ను తాను కాలానికి, ప్రకృతికి విడిచి పెట్టి చూస్తూ ఉండనక్కర్లేదు. జంతువులకి, చెట్లకి పరిణామం పూర్తిగా ప్రకృతి కార్యక్రమంలో ఇమిడి ఉంటుంది. ప్రకృతి తెచ్చిన పరిణామానికి ఫలితమే మానవుడు. ఆ ప్రకృతే మానవుడికి వివేకం అనే శక్తిని ప్రసాదించింది. దాన్ని వినియోగించుకోనడం మొదలు పెట్టిన దశనుండి ప్రకృతి అతని పరిణామాన్ని క్రమంగా అతనికే వదిలి వేస్తుంది. కనుక మానవుడు జంతువులను చూచి తనకు కూడా భవిష్యత్పరిణామాన్ని ప్రకృతి చేకూర్చాలని చతికిలబడి కూర్చుంటే అధోగతే కాని పురోగతి ఉండదు. అలా కూర్చోనీయకుండా ముల్లు కర్రతో పొడవడానికి ఆ ప్రకృతే వాడికి కర్మ ఫలాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. జంతువులు మొదలైన వాటికి కర్మ ఫలం లేదు. కారణం ఏమంటే అవి చేసే పనులకి ఆకలి దప్పులు మొదలైన ప్రకృతి గుణాలే కారణం గాని అభిప్రాయాలు, ఆశయాలు కావు. అభిప్రాయాలు, ఆశయాలు ఉండటం వల్ల మానవుడికి కర్మఫలాలుంటాయి. చెడ్డ కర్మకి బాధాకరమైన ఫలితం ఉంటుంది. జంతువులకు అప్పుచేయడం ఉండదు కనుక అప్పుల వాళ్ళ బాధలు లేవు. నరుడు అప్పు చేసినా, తప్పుచేసినా ఇతరుల చేత దండింప బడతాడు. అంటే నరుడితోనే నరుడికి కర్మ ఫలాలును అనుభవింప చేస్తుంది ప్రకృతి. ఇలాంటి దుష్కర్మ ఫలితాలు శిక్షలుగా పనిచేసి శిక్షణ వైపుకి మనస్సుని మరలిస్తాయి. దీనినే యమించడం లేక యమము అంటారు. దీని వలన అపరిపూర్ణత నుండి క్షాళన పొంది

నరుడు పరిపూర్ణతలోనికి పయనిస్తాడు. ఇక్కడ వివేకాన్ని ఉపయోగించుకున్న వాడికి అనేక జన్మల పరిణామం ఒక జన్మలోనే జరుగుతుంది. నర ప్రకృతిలోని. ఈ, "యమించే" సామర్థ్యాన్నే యముడు లేక ధర్మరాజు అంటారు. వివిధ కర్మ ఫలాలే యమలోకంలో బాధలు.

చిత్రగుప్తుని కథ.

వ్యక్తి : చాలా చక్కగా బోధపడింది మాస్టారూ! మరి చిత్రగుప్తుడంటే ఏమిటో? ఆ తత్వంలో ఉన్న చిత్రమేమిటో కూడా వివరించి చెప్పండి?

మాస్టరుగారు : జ్ఞప్తి ఉన్నా లేకపోయినా అప్పులవాడు అన్నరోజుకు వచ్చి కనబడుతాడు. మనకు జ్ఞప్తి ఉండడం లేక పోవడంతో వాడికి సంబంధం లేదు. రుచిగా ఉన్నదని మరి యొక పెసరట్టు ఎక్కువతిని మర్చిపోతే అది మర్చిపోదు. సకాలంలో అజీర్ణవ్యాధి వస్తుంది. మన జ్ఞప్తితో సంబంధం లేక ఇలా వేచియుండి కాలబద్ధంగా పనిచేసే ఫలనిర్ణయం ఒక పద్దులాగ దాచబడివుంటుంది. కావలసిన తేదీన పద్దు తిరగ చేసి వసూలు చేసినట్లు పనిచేసే ఈ సామర్థ్యాన్నే చిత్రగుప్తుడంటారు. చిత్రంగా మనకు అంతుపట్టని విధంలో గోప్యం చేసిఉంచి ఫలానుభవాన్ని నిర్ణయం చేయడమని ఈ చిత్రగుప్తుడనే పదానికి అర్థం.

యముడు, చిత్రగుప్తుడు సర్వకాలాల్లో, సర్వమానవుల మీద పనిచేస్తూ పరిపూర్ణతకు దారితీస్తారు. అది బాధాకరంగా వుంటుంది గనుక వారిద్దరూ భయంకరులుగా వర్ణింప

బడ్డారు. సత్కర్మలాచరించేవాడికి సత్ఫలితాలు అనుభవానికి వచ్చి ఊర్ధ్వగతికి దారితీస్తాయిగనుక పుణ్యాత్ములకు యముడు సుందర, సుకుమార రూపంలో దర్శనమిచ్చి వరాలిస్తాడని కాశీ ఖండంలో శివశర్మోపాఖ్యానము చెబుతుంది.

వ్యక్తి: చాలాబాగుంది మాస్టారు! యముడు, చిత్రగుప్తుడు కేవలం యమలోకంలో దర్శనం ఇచ్చేవాళ్ళు కాదని, మానవులను మంచి మార్గంవైపు మలచేటందుకై నిరంతరం పనిచేసే దివ్యమూర్తులని బోధపడింది. ఇలా బోధపరుచుకుంటున్న కొద్దీ మన సంప్రదాయంలోని దేవతామూర్తుల స్వస్వరూపాలు నిత్యజీవితంలో అనుభవంలోకి రాగలవని అనిపిస్తోంది.

మాస్టరుగారు : ఒకసారి ఆ దేవతల నిజస్వరూపాలు బోధపడాలేగాని ఆ పైన వారు అడుగడుగునా సాక్షాత్కరిస్తూనే ఉంటారు. సృష్టి దేవతలతో నిండియున్నట్లుగా మన జీవితం కూడా దేవతలచే నిండియున్నదని, నిర్వహింపబడుతోందని అనుభవంలోకి వస్తుంది.

దున్నపోతే యమవాహనం ఎందుకయింది ?

వ్యక్తి : యముడి వాహనం దున్నపోతు అంటారు గదా! యమునికి, దున్నపోతుకి సంబంధం ఏమైనావున్నదా మాస్టారూ

మాస్టరుగారు : దున్నపోతుకి, యముడికి వున్న సంబంధం తెలియడానికి ఆధారాలేమీలేవు. ఎక్కువ మందికి అనుభవాన్ని బట్టి ఒక చిన్న సామ్యం కనిపిస్తుంది. దున్నపోతు కలలోకి వచ్చి వెంటపడినట్లు, తరుముతూ ఉన్నట్లు కనిపించి

స్వప్నంలో భయం కలిగితే మాత్రం తానో, తన ఆప్తులో చనిపోవడం గాని, జబ్బుచేసి చనిపోయి నంతపని జరగడం గాని అవుతుంది. ఇది నూటికి ఎనభై మంది విషయంలో సత్యం. దున్నపోతులు లేని తెల్లదేశాలలో ఈ స్వప్నం వైఖరి ఎలా ఉంటుందో చెప్పలేం గాని ఉన్న దేశాలన్నిట్టిలో ఈ సత్యం వర్తిస్తుంది. దీన్ని గమనించి పూర్వులేమైనా దున్నపోతుని యముని వాహనంగా చేశారేమోగాని చెప్ప లేము.

యమపాశం :

వ్యక్తి : మరి యముని చేతిలో కాలపాశం ఉంటుందంటారు. అదేమిటి మాస్టారూ ?

మాస్టరుగారు : పాశం అంటే తాడు. దానితో ఉచ్చు వేస్తే జీవుడు యముడికి పట్టుబతాడని పురాణాలు చెపు తున్నాయి. బహుశా వురిపోసుకోనడానికి, శ్వాసగతులు నిరోధం కావడానికి వున్న సన్నిహితత్వం ఈ సంకేతానికి కారణం కావచ్చు. చనిపోబోతూ వుండగా చాలామందికి శ్వాసబిగదీయడం, గాలి పీలుద్దామన్నా సాధ్యపడక పోవడం, ఉక్కిరి బిక్కిరి వుంటాయి. కొందరికి కంఠగతములైన కఫ గాతములు, గురక కూడ ఉంటాయి. అప్పుడు జీవుడు పడే బాధకి చిహ్నంగా యముని ఉరి తాడు పుట్టి వుండవచ్చు.

ఇంద్రుని నిజరూపం :

వ్యక్తి : మన పురాణాల్లో, ఇతర గ్రంథాల్లో యమలోకం ఉన్నట్లే, ఇంద్రలోకం కూడా ఉన్నట్లు వర్ణించారు కదా!

ఇంద్రుడు దేవతలకు నాయకుడని, దేవతలతని పరివారమని, బృహస్పతి అతని గురువని రకరకాల కథలు చెపుతారు కదా, మరి ఈ ఇంద్రుడి కథ ఏమిటి ?

మాస్టరుగారు : ఇంద్రియ ప్రవృత్తులు స్వతంత్రాలుకావు. మనస్సుమీద ఆధారపడి ఉంటాయి. మనస్సులో ఏర్పడిన ఇంద్రియాల కేంద్రమైన ప్రజ్ఞనే ఇంద్రుడిగా వర్ణించారు. ఇంద్రియాలద్వారా మనస్సు సుఖానుభవం పొందుతుంది గనుక ఇంద్రుడు భోగాలకు అధిపతి. శరీరంలోని భౌతిక ధాతువులను పరిపాలించేవి ఇంద్రియాలు కనుక దేహంపైన అవి అధికారం కలవి. వానిపైన అధికారం గలది మనస్సు, దానిపైన అధికారం గలది బుద్ధి, కనుక బుద్ధికి అధిదేవత అయిన బృహస్పతి ఇంద్రుడికి గురువన్నారు. మనస్సుకిగల పైచెప్పిన ఆధిపత్యం మీదనే సామర్థ్యం ఆధారపడి ఉంటుంది. కనుక సమర్థుడైన వాడిచుట్టూ ఆశ్రయించుకొని మిగిలినవారు చేరతారు. దీనిని బట్టి ఇంద్రుడంటే నాయకుడని కూడా అర్థం వచ్చింది. పరిపాలించే వాడిని నరేంద్రుడంటారు. కాలక్రమాన శ్రేష్టమనే అర్థం కూడా వచ్చింది. జంతువులలో శ్రేష్టము, సమర్థము అయిన దానిని మృగేంద్రుడని మొదలైన అర్థాలు వచ్చాయి. ఇలాగే ఆకాశంలో శక్తులను కూడగట్టుకునే ప్రజ్ఞ ఇంద్రుడుగా వేదాలలో చెప్పబడినది. పురాణాలలో మాత్రం ఇంద్రియాలద్వారా సమస్త భోగాలని అనుభవించే మనస్సుకు అధిదేవతగానే ఇంద్రుడు ఎక్కువగా వర్ణింపబడ్డాడు. వాడిచుట్టూ ఆక్రమించుకొని ఉన్న ఇంద్రియాది ప్రజ్ఞలు వాడి దేవతా పరివారంగా చెప్పబడ్డారు.

వ్యక్తి: అయితే మాస్టరుగారూ! ఇంద్రుణ్ణి సహ
స్రాక్షుడు అంటారు గదా! మరి ఈ వేయి కన్నుల కథ
ఏమిటి?

మాస్టరుగారు: సృష్టికి కేంద్రంగా పనిచేస్తూ ఉన్న
సూర్యుని విషయంలో ఇంద్రుని వేయికన్నుల కథ పుట్టింది.
కిరణాలే కన్నులుగా వర్ణించడం సమంజసమైన, శాస్త్రీయ
మైన వేదవాఙ్మయకవి సమయం. అహస్సు (పగలు)ని
తనలో లీనం చేసుకున్న రాత్రిని అహల్యగా వర్ణించడం,
సూర్యోదయంతో ఆమెను జరింప చేసిన సూర్యుడు అహల్యా
జారుడనడం, వాని వంటి నిండా కన్నులుగా కిరణాలు ఏర్పడి
నాయనడం వేద పురాణం కవిసమయం.

వాల్మీకి రామాయణంతో వేదవాఙ్మయం నుండి మొద
టిగా ఈ కథ లోకవాఙ్మయం లోనికి దిగి వచ్చింది. కాని
వాల్మీకి రామాయణంలో క్రొత్తగా గౌతము డొకడు
అహల్యను పెళ్ళి చేసుకుంటాడు. గౌ+తమ: అనగా భూమికి
ఉత్తమ సంతోషదాయకుడు లేక చంద్రుడని అర్థం. కుముద
అన్న మాటకు ఏ అర్థం చంద్రుడుగా సూచిస్తున్నదో
గౌతమ అన్న మాటకు కూడ అదే. అతడు అహల్యకు
భర్త అనగా చంద్రుడు రాత్రిని పరిపాలించే వాడని అర్థం.
అతడు తపస్సుకి పశ్చిమ దిక్కుగా వెళ్ళిపోయిన తరువాత
ఇంద్రుడు అహల్యను జరింప చేశాడంటే పూర్ణిమనాడు
చంద్రుడు పడమటకు దిగిపోతూఉంటే సూర్యుడు తూర్పున
ఉదయించి రాత్రిని జరింప చేస్తాడు. జారుడు అనగా జరింప

చేయువాడు లేక జీర్ణింప చేయువాడు అని ఒక అర్థం. శీల ధర్మాన్ని చెడగొట్టే వాడని ఇంకో అర్థం. ఇంద్రుడు కోడి పుంజుగా మారి ఇల్లెక్కి కూశాడని కూడా కథ ఉంది. సూర్యుడు కోడిలాగా మేల్కొలిపే కాలాన్ని తెలుపు తాడని అర్థం. ఇంతకీ గౌతముడి ప్రతిరూపంగానే ఇంద్రుడు వచ్చాడట. సూర్య చంద్రులు యిద్దరు వెలుగుతో కూడిన బింబాల రూపాలే అని అర్థం. వాల్మీకి రామాయణంలో మాత్రం వేదంలోలాగ కాక ఇంద్రుడు పొందిన శాపం మరోలాగ ఉంది. ఇంద్రుడు బీజాలు తెగి భూమి మీద పడవలెనని గౌతముడు శపించినట్లు ఉంది. సూర్యోదయం కారణంగా సూర్య కిరణాలు భూమి మీద పడి దివ్యత్వాన్ని కోల్పోయి భూమిపై సృష్టి కారణాలైనాయని దీనికి అర్థం. శాపం తరువాత ఇంద్రుడు దేవతలను యాచింపగా వారం దరు నానా తిప్పలు పడి మేషాండం తెచ్చి ఇంద్రునికి బీజంగా అతికించారని వాల్మీకి వ్రాశాడు. అంటే సూర్యుడు సంవత్సరమంతా సంచారం చేసి తన తేజస్సును శీతాకాలంలో కోల్పోయి మరల సంవత్సరాదిలో మేషరాశితో ప్రవేశించి మళ్ళీ వీర్యవంతుడై వసంతఋతువు కలిగించి సృష్టికి ఉత్తేజం ఇస్తాడని, అలా దిగివచ్చిన కిరణాల మార్గమే సూర్యవంశ మని, దానికి కవి సమయంగా రాముడు చైత్రమాసంలో పుట్టాడని, విన్యాసం చేయబడ్డది. చెప్పదలచిన విషయాన్ని ఇలా కథలోకి మలచి ఒకప్పుడు జరిగిన రాముడను చక్రవర్తి కథలో పొదిగి ఇచ్చే పద్ధతినే వేదార్థ ప్రతిపాదనం అంటారు.

వేదాలలో, పురాణాలలో కూడా భూమి
కిరణాల రూపంలో సృష్టిగా దిగివచ్చే దైవ
అను పేరు వాడబడినది. క్రిందికి ఊడిపడిన
వాడని దీనికి అర్థము. దీనికి కావ్యమార్గ వి
వ్రాసిన ఇంద్రుని కథ. కాగా పదాలలో
లకు మాత్రం విష్ణువు, ఇంద్రుడు, రుద్రు
దైవాలుగా కథలు అల్లించుకున్నారు. ఇవే
ర్థంలో వాడబడినపుడు ఇంద్రుడు, రుద్రుడు,
ర్యామి యొక్క వేరు వేరు ధర్మాలే గాని,
కారు.

వ్యక్తి : ఈనాడు ఇంత వివరంగా ఇం
మీరు వివరించటంతో ఇంద్రుడంటే మా
అభిప్రాయాలన్నీ కూకటి వేళ్ళతో పెళ్ళ
ఇంతటి విలువైన సత్యాలను తెలుసుకోలేక
పట్టుకొని హేళన చేస్తూ ఉండే వాళ్ళం.
వేదార్థం లేకపోతే ఈ కథలు ఇన్ని యుగ
నిలిచి ఉంటాయని ఇప్పుడనిపిస్తోంది. ఇలా
మీలాంటి పెద్దల దగ్గర శుశ్రూష చేసి గ్ర
గాంతగా చదువుకుంటే సత్యం బోధపడక
అభిప్రాయాలు ఏర్పడటానికి అవకాశం
చల్లగా చూస్తే మీకు దగ్గరలో ఉంటూ
హాసాలలోని ఇలాంటి పొడుపు కథలన్నీ
కోవాలని ఉంది.

C. పితృకర్మల పరమార్థం

కర్మలవలన పితరులకు మేలు జరుగుతుందా ?

వ్యక్తి: ఒక వ్యక్తి చనిపోయిన తరువాత నిత్యకర్మ మొదలైనవి చేస్తారుగదా! వీటిని చేయడంవల్ల ఆ పోయినవాళ్ళకు నిజంగా మేలు జరుగుతుందా ? ఒకవేళ ఆచరించకపోతే పోయినవాళ్ళేమైనా ఇబ్బందుల పాలవుతారా! మనం ఆచరించే ఈ పితృకర్మలకు పరమార్థం ఏమిటి ? వీటినిగూర్చి రకరకాల భావనలు లోకంలో ఉన్నాయి. సర్వజ్ఞులైన మీరు వివరించి చెబితే మా సంశయం తొలగిపోతుంది.

మాస్టరుగారు : ఇందులో విషయాలు విప్పిచెప్పడం కొంతమందికి అంత మంచిదికాదు. అది కొంతవరకు తప్పే అయినా విప్పిచెపుతాను. పోయినవాళ్ళకి కలగవలసిన ఉత్తమ గతులో, అధోగతులో వారు ఆచరించిన కర్మలను బట్టి ఉంటాయి గాని వారి పుత్రులో, దత్తపుత్రులో ఆ పది రోజులు ఆచరించే కర్మలను బట్టి మారవు. అపరకర్మకాండలో రెండు భాగాలు ఉన్నాయి. (1) వేదమంత్రాలు. (2) కల్పం వాక్యాలు. ఈ రెండు వేరే వేరే గ్రంథాలు. వేదమంత్రాలు ప్రాచీనమైనవి. కల్పాలు బోధాయన, అశ్వలాయనాది ఋషుల కాలం లోనివి. వాళ్ళు కల్పవాక్యాలతో వేదమంత్రాలను కూర్పు చేసుకున్నారు. ఈ కూర్పు మంత్ర ద్రష్టలకు సంబంధించినది కాదు. అంటే తక్కువ రకమని అర్థంకాదు.

వేద మంత్రాల్లో ఉన్న విషయం పితృదేవతలకి, పిండోత్పత్తికి సంబంధించిన విషయం, అనగా జీవులకు గర్భధారణం

గర్భపిండవృద్ధి, గర్భస్థ జీవుని సత్సంస్కారయుతునిగా చేయడం అనే జగత్కర్మకు సంబంధించిన దేవతలు పితృదేవతలలో ఒక తెగవారు. వీరు చంద్రకిరణాలయొక్క, చంద్రకళలయొక్క పరిభావం రూపంలో భూమి జీవులపై పనిచేస్తూ ఉంటారు. శనగగింజ నానవేస్తే తొలకల్లే మొక్క బయటికి వస్తుంది. దాని నిర్మాణానికి, వృద్ధికి, జలములయందు, జలములపై ఆధిపత్యము వహించే చంద్రునియందు, ఉన్న పితృదేవతలు పనిచేస్తూ ఉంటారు. అలాగే గర్భధారణాదుల విషయంలో కూడ పనిచేస్తూ ఉంటారు. ఈ ప్రజాసర్గకార్యక్రమానికి సంబంధించినవే అపరకర్మకాండలో ఉపయోగించే మంత్రాలు. వానిని భోక్తలపూజతో జోడించి చేసిన క్రతువు వలన కర్త ఇంటికి, వారి చనిపోయిన పెద్దలు సంతానంగా దిగి రావడానికి సంస్కార పూర్వకమైన, అంగీకారరూపమైన మార్గం ఏర్పడుతుంది. ఇంతవరకు అపరకర్మకాండలోగాని, ఆబ్దిక మంత్రాలలోగాని, అమావాస్యనాడు పితృతర్పణ విషయంలోగాని యిమిడివున్న శాస్త్రీయమైన విధానం

ఇక రెండవభాగం. కర్త, వాని బంధువులు, ఆత్మీయులు పోయినందువలన పొందే శోకతాపాదులు తగ్గించుకోమంటే తగ్గేవి కావు. అవి తగ్గటానికి వారిలో నున్న రాగద్వేషాలలోకానికి కొంత పని కల్పించాలి. దానికోసమే పరేతకు ఆవాహనచేసినట్లు, తాపం తగ్గటానికి స్నానాలు చేయిస్తున్నట్లు, అర్చన పూజనాదులు ఉంటాయి. సన్నిహిత రక్తసంబంధము కలవారు చనిపోయినపుడు మానసిక బాధ మాత్రమేకాక వేరే కొంత తాపం అనిర్వాచనీయంగా ఏర్పడు

తుంది. ముఖ్యంగా తల్లిదండ్రుల, అన్నదమ్ముల శరీర దహనం జరుగుతూ ఉన్నపుడు తమ శరీరంలో కొంత వేదన కలుగుతుంది. ఇది కొందరు విషయం తెలియకపోయినా అనుభవించడం కూడా అనుభవ సిద్ధమే. దూర దేశంలో వున్న తన కొడుకు చనిపోతూవున్న సమయంలో ఒకామెకు బొడ్డుదగ్గర విపరీతమైన వేదన కలిగింది. తల్లి దేహం దహనం చేస్తున్న సమయంలో ఆ వార్త తెలియని దూర దేశంలో ఉన్న కొడుకు ఒళ్ళంతా మంటలు, మంటలు అని స్నానం చేయటం మేమెరుగుదుము. ఇలాంటి బాధలు ఉపశమనం కావాలంటే శాస్త్రీయమైన మార్గాలు నవీనశాస్త్రాల్లో లేవు. ఇంతవరకు మానవుడు కనిపెట్టిన వైద్యశాస్త్రము ఇక్కడ అక్కరకురాదు. దీన్ని గూర్చిన సరియైన శాస్త్రీయ తాపోపశమన విధానం ఈ కర్మకాండలోని కల్పంలో వుంది. అది చేస్తే ఈ తాపం ఎందుకు తగ్గుతుంది ? అన్న ప్రశ్నకు ఒక్కటే సమాధానం. ఈ మందులు పుచ్చుకుంటే ఈ రోగాలు ఎందుకు తగ్గుతున్నాయి. దీన్ని వివరించగలిగితే దాన్ని వివరించగలగవచ్చు. వివరించలేకపోయినందువల్ల శాస్త్రంకాదు అంటే ఆ లోపం వైద్య శాస్త్రానికి కూడా సంక్రమించవలసి ఉంటుంది.

మరొక ముఖ్య విషయం. ఎంత పామండుడికైనా భూతదయ, దానబుద్ధి, సత్ప్రవర్తన అంటించవలెనంటే ఇంతకన్నా సరియైన సమయం దొరకదు. చనిపోయిన వారి యందు ఆర్ద్రమైయున్న మనస్సుకి దాన ధర్మాలు నేర్పాలంటే ఇవి మీ చనిపోయిన వాడికి చెందుతాయి అని చెప్పాలి. ఎంత విద్యావంతుడికైనా ముముక్షు ధర్మ విశారదుడికి తప్ప

భయాదులు పోవు. చదివిన వారిలోను, చదవని వారిలోను, భయపాశాలున్న వారి సంఖ్య ఎక్కువ. చనిపోయిన తమ బంధువులు బాధపడతారనే భయాన్ని చూపి దాన ధర్మాలు చేయించడం ఈ కల్పంలో ఇమిడి ఉంది. కనుకనే దీనిని విప్పి చెప్పడం అంతమంచిదికాదు అన్నాను. ఇది తెలుసుకున్నవారు కూడ పామరులకు విప్పిచెప్పడం వల్ల అపకారం, చెప్పక పోవడంవల్ల ఉపకారం జరుగుతుంది. ఇక తెలుసుకున్న వారి విషయం వారి యిష్టం మీద, దైవ నిర్ణయంమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

వ్యక్తి : ఇన్ని సత్యాలను కరతలామలకం చేసుకున్న మీరు మీ తండ్రిగారు దేహాన్ని విడిచినపుడు పితృకర్మ విధానాన్ని ఎంతటి శ్రద్ధాభక్తులతో, ఎంతటి దీక్షతో ఆచరించారో మేం కళ్లారా చూశాం. వాటిని అనుష్ఠానం చేస్తున్నపుడు మిమ్మల్ని చూస్తున్నమాకు పితృకర్మ నిర్వహణ ఎంత పవిత్రమైనదో బోధపడినది. దీక్షతో ఈ ర్మలను అనుష్ఠించే వారికి ఎంతటి తృప్తి, పరిపూర్ణత, భిస్తాయో అప్పటి మీ మూర్తిలో మాకు దర్శనమిచ్చింది. న సంప్రదాయంలో పెద్దలు దర్శించి యిచ్చిన కర్మకాండలన్నీ మానవుడిని సంస్కరించి అతని హృదయాన్ని విశాలమొనర్చి ముక్తజీవిగా మలచేటందుకేనని మీ సాన్నిధ్యంలో ఉంటున్న మాకు అడుగడుగునా బోధపడుతూనే ఉంది. మీ అడుగుజాడలే మాకు వెలుగుదారులు. మీ వాక్కు చెవిని సోకినవాడు కర్తవ్యంలోనికి మేల్కొనటమేగాని, కర్తవ్యం నుండి పక్కకు తప్పుకోవడం అనేది సాధ్యమయ్యే పనికాదని

మా అనుభవం. కనుక మీరిచ్చిన వివరణ మమ్మల్ని మరింత వికసింపచేస్తుంది. మా నుండి ఈ దర్శనాన్ని పొందే వాళ్ళు కూడ తప్పకుండా మానసికంగా మరింత వికసించి ధర్మాచరణకు అంకితమయ్యే వాళ్ళే అయి ఉంటారు.

పిండాలు కాకులకే పెట్టాలా ?

వ్యక్తి : మాస్టారూ! పిండాలు కాకులకు పెడుతూ ఉంటారు కదా! కాకులకు మాత్రమే పెట్టాలనే నియమం ఏమైనా ఉందా? కాకులకు పెట్టడంలో విశేషం ఏమైనా ఉన్నదా?

మాస్టరుగారు : కాకులకే పిండాలు పెట్టాలనే నియమం కల్పంలో ఎక్కడా లేదు. మంత్రంలో కాకుల ప్రసక్తే లేదు. కల్పంలో గృధ్రి, వాయస, జలచరాదులు తినాలి అని వుంది. ఆరోగ్య శాస్త్రాన్ననుసరించి పూర్వం రోజుల్లో దహనంగాని, కర్మకాండ గాని ఊరి వెలుపల నదీ తీరాన, కాలువ ఒడ్డున, లేక చెరువు ఆవతలి గట్టున చేయమని నియమం. అక్కడ పెట్టిన పిండాన్ని తినిపోయే జీవులు ముఖ్యంగా గృధ్ర, వాయస, జలచరాలు అని చెప్పబడ్డాయి. అపరిశుద్ధ భావాలకు గురైన కుక్క, నక్క, పంది తినకూడదు. గోవు తినవచ్చు.

ఇక్కడ ఒక చిన్న విశేషం. రంగుని, రూపాన్ని బట్టి, కంఠధ్వనిని, శకునాన్ని బట్టి, శరీర భాగాలను పీక్కు తిన

డాన్ని బట్టి, నిర్జీవ దేహభాగాలను త్వరగా ప్రకృతి
కలిపివేసే శక్తిస్వరూపంగా కాకి గుర్తింప బడింది. కను
కల్పంలో కాకి యమదూతగా వర్ణింపబడింది. దీనిని బ
పరేత కాకి రూపంలో వచ్చి తింటాడనే నమ్మకం ఏర్పడ
చనిపోయిన వాని జీవప్రజ్ఞ ఊర్ధ్వగతికి పోయే లోపు
సమీప విహంగాలను ఆవేశించి ఉండటం సహజం. కను
ఆ జీవి కోర్కెలకు తాత్కాలిక ప్రతిబింబంగా ఈ
ఇష్టా యిష్టాలు పనిచేస్తాయి.

వ్యక్తి : అయితే పోయిన వారు కాకిని ఆవేశించి ఇ
మైతే ముట్టుకోవడం, ఇష్టం లేకపోతే చేరకపోవడం,
బంధువులు తప్పు వొప్పుకొని నమస్కరిస్తే వచ్చి తినడ
ఇవన్నీ నిజమే నన్నమాట.

మైలపట్టడ మెందుకు ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ ! బంధువులు పోయినపుడు మై
పడుతూ ఉంటారు కదా ! ఈ మైల పట్టడం శాస్త్రీయమేనా
దీన్ని పాటించడం అవసరమే నంటారా ?

మాస్టరుగారు : మైల యొక్క శాస్త్రీయత అశౌచ
అన్న పదంలోనే ఉంది. చనిపోయిన వారి బంధువులు శో
మగ్నులై ఉండగా స్థూల సూక్ష్మ మలాలన్నీ శరీరం నుం
ముమ్మరంగా వెలువడతాయి. రోదనలో కంటి వెంట
ముక్కు వెంట నీరు ప్రత్యక్షమై, విషయం తెలియకపోయినా
దుఃఖితుల ఇంటిలోకి వెళ్లి వస్తే మనస్సు వికాసం తగ్గుతుంది

క వాతావరణం వాయురూపాలు, భావరూపాలు అయిన మలాలతో నిండి యుండటమే దీనికి కారణం. మంచి సహవాసాలు చెడ్డ సహవాసాలు, మనిషిని ప్రభావితుణ్ణి చేయడం భౌతికం అనలేం కదా! అది సూక్ష్మ మల సంసర్గంవల్ల కలుగుతుంది. అలాగే దుఃఖితుల సంసర్గం ప్రభావం కూడా. దాని వలన వారు ధరించిన దుస్తులు, వాడిన వస్తువులు కూడ ఇతరులకు సూక్ష్మ మలాలను సంక్రమింప చేస్తాయి. ఇది ఇతరులకు బాధ కలిగించకుండా జాగ్రత్తపడటమే మైల పట్టడం.

మైలలో మంత్రోపాసన.........

వ్యక్తి : మైలలో మంత్రోపాసన చేయవచ్చునా! దేవుడు, పూజలు ఇవేమీ పనికిరావంటారు. నిజమేనా మాస్టారూ! అలాగే సంవత్సర సూతకం ఉంటుందని ఆ సంవత్సరంలో పుణ్య క్షేత్రాలు వెళ్లకూడదని, దేవుడి గుళ్లలో ప్రవేశించ కూడదని ఆంక్షలు పెడతారు. ఇవన్నీ ఎంతవరకు నిజం మాస్టారూ?

మాస్టరుగారు : ఇది కేవలం అజ్ఞానం. దేవుడు గాని, మంత్రంగాని, మైలపడి పోతారనడం అతి తెలివి. ఇందులోనే గనుక సత్యముంటే " అపవిత్రః పవిత్రోవా " అనే శ్లోకాన్ని సంధ్యావందనంలోంచి కత్తిరించి పారేయాలి. ఆ శ్లోకాన్ని నమ్ముతారో, ఈ సిద్ధాంతాన్ని నమ్ముతారో ఎవరికి వారే తేల్చుకోవాలి. ఇకపోతే పూజాద్రవ్యాలు, పాత్రలు, విగ్రహాలు తాకినందువల్ల అతని అశౌచ వాతావరణం

వాటికి పోకే అవకాశం ఉంది. అది కూడా స్థిర బుద్ధిగల వాడికి వర్తించదు. శోక సంవిగ్నమానసులకు వర్తిస్తుంది. కనుక అశౌచ దినాల్లో పూజాద్రివ్యాదులు తాకకుండా మంత్ర, జప, ధ్యానాదులు నిర్భీతిగా చేసుకోవచ్చు. చేసుకున్నందువల్ల అశౌచం త్వరగా తొలగిపోతుంది. ఆ ఇంట్లో ఇంకొకళ్లు నిర్విఘ్నంగా పూజ జరపడం కూడ చాలా మంచిది. అది పనికిరాదంటే అశౌచ వాతావరణాన్ని ఎక్కువ చేసుకొనడమే అవుతుంది.

ఇక సంవత్సర సూతకం ఉంటుందని ఆ సంవత్సరంలో పుణ్యక్షేత్రాదులు దర్శించడం పనికిరాదని అనడంలో అర్థమే లేదు. పుణ్యక్షేత్రాల్లో ఉన్నవాళ్లకి సూతకం వస్తే ఊరు వదలి వెళ్లిపోవలసి ఉంటుందా! అదీ కాక దహనం చేసిన రోజునే స్మశానం నుండి సూటిగా శివాలయానికి వెళ్లి శివలింగం దగ్గర దీపదర్శనం చేయాలని ఉంది. శివాలయం పుణ్యక్షేత్రం కాక, పాపక్షేత్రమా ?

చెడ్డ నక్షత్రంలో పోతే యిల్లు మూయాలా ?

వ్యక్తి : ఎవరైనా చెడ్డ నక్షత్రంలో పోతే ఆ యిల్లు కొన్ని నెలలు మూసివేయాలంటారు. నిజంగా అలాచేయాలా మూస్తారా ?

మాస్టరుగారు : చెడ్డ నక్షత్రంలో పోవడం తప్పయితే యేవాళ్లు ఎలా పోతున్నారు ? వాళ్ల చేతుల్లో ఉన్న విషయం కాదు గదా అది ! ఒకడు వర్జంలో పుట్టాడనుకోండి.

వాడ్ని అవతల పారెయ్యరుగదా! నక్షత్రాలు చెడ్డవి, మంచివి అన్న విషయం ముహూర్తానికి సంబంధించినది. జనన మరణాలకు సంబంధించినది కాదు. కనుకనే ఋషిప్రోక్త గ్రంథాల్లో ఎక్కడా లేదు. ఇక నిర్ణయసింధు మొదలైన గ్రంథాలు పండిత ప్రోక్తాలేకాని, ఋషి ప్రోక్తాలు కావు. పండితుల మార్గంకావాలా, ఋషులమార్గం కావాలా అన్నది ఎవరికి వారు నిర్ణయించుకోవాల్సిందే.

గరుడ పురాణం మామూలుగా చదవకూడదా?

వ్యక్తి : గరుడపురాణం ఎవరైనా పోయినపుడు తప్ప మామూలు రోజుల్లో సామాన్యంగా ఎవరూ చదవరు, చదవ నివ్వరు. దీనికి కారణం ఏమైనా ఉందా ? మిగిలిన పురాణాల లాగ దీనిని మామూలుగ చదువుకోకూడదా ?

మాస్టరుగారు : గరుడపురాణం ఎవరన్నా చనిపోయిన తరువాత చదువుతారు కనుక, మిగిలిన సమయాల్లో చదవ రాదని అనుకొన్నారు. ఈ విషయం గరుడపురాణంలో గాని, ఏ ఇతర పురాణాల్లోగాని లేదు. పైపెచ్చు గరుడపురాణ పఠనం సకల శుభప్రదమని, భోగమోక్ష ప్రదాయమని, సకల పాపహరమని, ఆయుష్యమని ఆ పురాణంలోనే చెప్పబడి యుంది. నన్నయ్య భట్టుగారు అరణ్యపర్వం వ్రాస్తూ చనిపో యారు గనుక అరణ్యపర్వం మంచిది కాదని అనుకోవడంలో ఎంతటి సత్యం ఉందో దానిలోనూ అంతే ఉంది. పింగళి సూరన్న గరుడపురాణం తెనిగించానని వ్రాసుకున్నాడు. అది "జనములే మెచ్చగ" రచించితినని గర్వంగా చెప్పు

కున్నాడు. అంటే ఆ మెచ్చిన జనము అందరికీ బం
కాలంలోనే వినిపించి ఉంటాడని అనుకోలేం కదా
పద్యాన్ని బట్టి గరుడ పురాణాన్ని ఉదంచిద్రై
రచించాక కూడా తాను జీవించియుండి ఈ పద్యం ప్ర
తెలుస్తోంది. ఆ తరువాత ప్రభావతీ ప్రద్యుమ్నం ప్ర
కూడాను. గరుడపురాణం అతనిప్రథమ రచనగా కని
తరువాత అనేక సత్కావ్యాలు రచించి బ్రతికి బట్ట క
తెలుస్తుంది. సూరనవంటి సత్కవికి లేని భయం మనకి
ఎందుకు ?

D. పునర్జన్మల తీరుతెన్నులు

మృత్యువుకు పునర్జన్మకు మధ్య కాలమెంత?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఒక జీవి దేహం వదిలిన తరువాత మళ్ళీ దేహం ధరించే లోపున కాలపరిమితి సుమారు ఎంత ఉంటుంది? అది దేనిని బట్టి నిర్ణయ మవుతుంది?

మాస్టరుగారు : ఒక జీవి దేహం వదిలిన తరువాత మళ్లా దేహం ధరించే లోపున కాల పరిమితి అందరికీ ఒకలాగ ఉండదు. ఆ జీవి యొక్క పరిణామ స్థితికూడ, అప్పటి సంస్కారం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. దాన్ని అనుసరించిన కార్యక్రమం ఆ ముందు జన్మలో ఎలా అంతమైందో దాన్ని బట్టి ఉంటుంది. నిర్లిప్తత, మానసిక నిశ్చలత, వైరాగ్యం నిత్య సంతోషం సిద్ధించిన వారికి అన్ని కోశాలు పరిపూర్ణ మృత్యువును పొందుతాయి. ఆ కోశాలమధ్య జీవించిన పురుషుడు ఆకాశమైపోతాడు. అంటే ఇక పుట్టడు. ఇదే జన్మ రాహిత్యం, లేక మోక్షం.

మృత్యువు అన్ని కోశాలకి సంభవించక కొన్ని ప్రజ్ఞల పొరలు ఉండిపోయినవాళ్ళు ఎక్కువమంది ఉంటారు. ఆ పొరలలో అంతకు ముందు అసంపూర్ణమైన కార్యక్రమం సంస్కార రూపంగా మిగిలి ఉంటుంది. దానిని పూర్తి చేయాలనే పట్టుదల కూడా సంస్కారంగా ఉంటుంది. అది ఆ కోశాలను పట్టి ఉంచుతుంది. ఈ కోరిక బరువు వలన మరల భౌతిక పదార్థం వైపునకు ఆకర్షించ బడటం జరుగుతుంది. క్రిందటి కార్యక్రమం ఎంత తొక్కిడిగా వదిలి పెట్ట బడితే

అంత తొందరగా మళ్ళీ శరీరంలోకి దిగుతారు. మనస్సుకి, ఇంద్రియాలకి, కోరికలు, రాగద్వేషాలు, ఆస్తిపాస్తులపై ఆశలు గట్టిగా ఉన్నవాళ్ళు అంటే పశువుల్లా జీవించిన మనుషులు ఒక సంవత్సరం దాటుతూ ఉండగా మళ్ళా తల్లి దండ్రుల్ని వెతుక్కునేందుకు సిద్ధపడతారు. అంతకు ముందు పేచీకోరులుగా జీవించి ఉంటే ఆ కసితో తనకు వ్యతిరేక లక్షణం గల తల్లి దండ్రులకు బిడ్డలై పుడతారు. ఆ జన్మ శతృత్వాలతో పగ సాధిస్తూ దేహం విడిచిన వాళ్ళు తన స్వభావానికి గర్భ శతృవులైన స్వభావాలు గల తల్లి దండ్రులకు పుడతారు. పుట్టిన మొదలు వాళ్ళని ఏడిపిస్తూ వాళ్ళచేత తన్నులు, తిట్లు తింటూ పెరుగుతారు. ఇలాంటి వాళ్ళంతా సంవత్సరం కాగానే దిగివస్తారు. బహుశ ఇలాంటి వాళ్ళకోసమే కాబోలు తద్దినాలు సంవత్సరాంతా అదే తిథి నక్షత్రాలనాడు పెద్దలచే నిర్ణయింప బడతాయి కాని వాడు ఆ బిడ్డలకే కొడుకుగా పుట్టాలని ఎక్కడా లేదు ఇతరులతో మైత్రిని, సజ్జనత్వాన్ని సాధించుకొన్న వాళ్ళు తమ బిడ్డలకే బిడ్డలుగా పుట్టవచ్చు. అవి కూడా ఆ బిడ్డల సాధు శీలం గలవాళ్ళు, పరిశుభ్రమైన ప్రవర్తన గలవాళ్ళు అయితేనే జరుగుతుంది.

పరిస్థితులు, చుట్టరికాలు, ఆస్తిపాస్తులు మొదలైన వాటి అంతగా పట్టించుకోని మధ్యమ వైరాగ్యం గల వా పుట్టడానికి చాలా కాలం పడుతుంది. వారి నిర్లిప్తత ననుస రించి ఈ కాల పరిమితి ఐదువేల సంవత్సరాలు దాకా పొ గింప బడవచ్చు.

ఇక మూడవ తరగతి - యోగసిద్ధులు, జితేంద్రియులు, శమదమాదిగుణ సంపన్నులు, తమకోశములపై స్వామిత్వము సాధించినవారు కాలపరిమితికి కట్టుబడరు. లోకశ్రేయస్సు ననుసరించి అవసరాన్ని బట్టి బుద్ధిపూర్వకంగా దిగి వస్తారు. వారే పరమగురువులు మొదలైనవారు. అవసరమైతే అట్టి వారు దేహం విడిచిన ఇరవైనాలుగు గంటల తరువాత ఎప్పుడైనా గర్భస్థులు కావచ్చు. లేదా యుగాల తరువాతైనా దిగి రావచ్చు. 'జ్వాలాకూల్' మహర్షి ఒకే దేహంలో మూడు వేర్వేరు జీవితాలు జీవించాడు. మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామంలో సైనికుడుగా భౌతికంగా పనిచేసాడు. అదే రోజులలో తీరుబడి వేళల హిమాలయాల్లోని కులూ లోయ దగ్గర ఒక గ్రామంలో గృహస్థుగా ఉంటూ పాలేళ్లతో వ్యవసాయం చేయించేవాడు. అతడే యితడని ఎవరికీ తెలియదు. రెండు వేర్వేరు పేర్లతో మెలిగాడు. గ్రామంలో వాళ్ళకి అతడి యుద్ధ జీవితం తెలియదు. యుద్ధంలో వాళ్లకి, అతడు భారతీయుడనే తెలియదు. బెల్జియం వాస్తవ్యుడుగా చలామణీ అయ్యాడు. అదే జన్మలో ఇంగ్లండులోనూ, అమెరికాలోను ఉన్న 'యాలిస్. ఎ. బెయిలీ' అనే శిష్యురాలికి, ఆమె అనుయాయులకు దూరదృష్టి, దూరశ్రవణాలతో గ్రంథాలు డిక్టేట్ చేసి అచ్చువేయించాడు. ఆ శిష్యులకు మాత్రం తన మొదటి రెండు పేర్లు తెలియనీయక మూడవ పేరుతో వ్యవహరించాడు. ఆ పేరే జ్వాల్‌కూల్. జ్వాల్‌కూల్ పుస్తకాలు తెలిసిన వాళ్ళకి ఆ వ్యక్తి ఎవరో తెలియదు. తన గ్రామంలో వాళ్ళకి,

యుద్ధంలో వాళ్ళకి అతనికి జ్వాల్‌కూల్ అన్న పేరు
తెలియదు. ఒక్క యాలిస్. ఎ. బెయిలీకి మాత్రం
పేర్లు, వ్యక్తీ కూడా తెలుసు. బ్లావెట్‌స్కీకి రైతు జీ
వ్యక్తి, జ్వాల్‌కూల్ అనే పేరు తెలుసు. చాలాసార్లు
అకస్మాత్తుగా రోడ్డుమీద కనపడి కుత్‌హూమిగారి
లందించి పోయేవాడు. చూపించమని వేధించిన లెడ్
కలలాంటి స్థితిలో మాత్రం దర్శనం యిచ్చాడు. అట్ల
వ్యక్తి 1925 ఆగష్టులో దేహం విడిచి 1926 లో
దేహం ధరించాడు. ఇలాంటి వారికి కాలపరిమితి నిర్ణీత
మిగిలినవాళ్ళంతా పూర్వ కర్మను బట్టి ఎవరి పరిమితి
ఏర్పరుచుకుంటారు.

ఇక నాల్గవ తరగతి తీవ్ర విరోధాల్లో హత్యలు
వాళ్లు, ఆకస్మిక దుర్మరణాలు పొందినవాళ్ళు, భార్యా
మీద అతి తీవ్ర మమకారాలు కలిగి రైలు ప్రమ
మొదలైన పరిస్థితులలో ఇల్లు చేరకుండా దుర్మరణం
వాళ్ళు పూర్తిగా చావడం కష్టం. వాంఛలు పశు
సూక్ష్మ కోశాలన్నీ ప్రజ్ఞను పట్టి వదలవు. వాళ్ళు
ఆపేక్ష ఉన్న స్థలానికి ఆకర్షింపబడి అక్కడ
పోతారు. ఇంటిలో అనుకూలమైన తావునో,
బావినో నివాస స్థలంగా ఏర్పరచుకొని ఉంటారు
కొన్ని వందల సంవత్సరా లుండవచ్చు. ఎవరైనా యో
సంపన్నులు లెంపకాయ కొట్టినట్లు ప్రక్రియ చే
వీళ్ళు పిశాచత్వం నుండి మేల్కొని ఆ కోశాలు విడిచి
రాలేరు. ఈ లోపున దుర్బల మనస్కుల దేహాలను

ఆ దేహాల ఆధారంతో తమ కోర్కెలు తీర్చుకుంటూ ఉంటారు. లేదా పాములు, తేళ్ళు, పక్షులు తమ ఉపాధులుగా స్వీకరించి శతృత్వం కలవారిని హింసపెడుతూ ఉంటారు. అలాంటి ఇళ్ళలోనే నమ్మలేనంత తరచుగా పాములు, తేళ్ళు వస్తూ ఉంటాయి. ఆ పామును చంపితే ఇంకొక పామును ఆవేశించి ఆ శతృవు ఇంటిలోనికి తోలుకుని వస్తాయి. వీళ్ళకి కూడా అతి దీర్ఘమైన కాలపరిమితి ఉంటుంది.

వ్యక్తి : సూక్ష్మమైన అంశాలను సులువుగా కావలసినంత వివరంగా చెప్పారు మీరు. ఈ విషయాలు మీరు చెపుతుంటే మీతో పాటు మేముకూడా ఆయా లోకాలలో ఆయా సత్యాలను దర్శనం చేస్తున్నట్లుగా ఉంది. మీ వాక్కులే కిరణాలై మా కా లోకాలను చూపిస్తున్నాయి. ఆ లోకాల సన్నివేశాలతో మాకు సన్నిహితత్వాన్ని పెంచుతున్నాయి.

అనుకున్నవారికి పుట్టగలమా ?

వ్యక్తి : దేహం ధరించబోయే జీవి తా ననుకున్న తల్లి దండ్రులకు పుట్టడం సాధ్యమౌతుందా మాస్టారూ ?

మాస్టరుగారు : మనస్సులో ద్వేషాలు, శతృత్వాలు, అకారణ దుర్జనత్వం ఉన్నవాళ్లకి ఏదీ తమ వశంలో ఉండదు. దేహంలో ఉండగా మనమే వశంలో లేనపుడు, దేహం విడిచిన తరువాత తల్లిదండ్రులను ఎన్నుకోవడం వశంలో ఎలా ఉంటుంది? అలా కాక శాంతస్వభావులు, దీర్ఘ కోపాదులు లేని వారు, ఈర్ష్యాసూయలు లేనివారు, అపేక్షలు మాత్రం

ఎక్కువగా ఉన్నవారు, తమకు ప్రీతి పాత్రుల గ·
పుడతారు. అప్పుడు కూడ అక్కడికి ఆకర్షింప బడటవే
అనుకొని పుట్ట గలగడం ఉండదు. సిద్ధులైన పరమ
లొక్కరికే అనుకున్నచోట పుట్టడం సాధ్యం. శత్రు
వగైరా కలవారు శత్రువుల కుటుంబాలలోకి ఆకర్షింప
తప్పదు. అతి తీవ్రమైన పశుకోపములు, పగ కలవార
వులుగా కూడ పుట్టవచ్చు. ఒకమారు షిరిడీ సాయి
తన శిష్యుడితో తెల్లవారు జామున పొలాల్లో న
ఉన్నపుడు ఒక కప్పను పాము పట్టుకొన్నది. కప్ప
తప్పించుకుంటూ ఉన్నది. బాబా అక్కడ నిలబడి
పూర్వజన్మల పేర్లతో ఎలిగెత్తి పిలిచి "ఒరేయ్ వెధవ
జంతువులై పుట్టి కూడ బుద్ధిరాలేదా?" అని కేకవే
వెంటనే పాము కప్పని విడిచింది. చెరొకవైపుకి పారిపోయ
ఇలాంటి వాళ్లకి కూడ కాలపరిమితి ఎగుడుదిగుడుగా ఉ
జరుగుతుంది.

నవ జన్మ లభించాక మళ్లీ జంతు జన్మలువస్తాయా '

వ్యక్తి : పరిణామంలో జీవికి ఒకసారి మానవజన్మ లభి
మళ్లీ వెనక్కు వెళ్లి జంతు జన్మల్లో పుట్టడం జరుగు
మాస్టరుగారూ ?

మాస్టరుగారు : 100 కి 35 మందికి నరజన్మ కలిగాక
ప్రకృతి పరిణామంలో పురోగమనమేగాని తిరోగమనం
కారం కాదు. కాని నిర్దాక్షిణ్యంగా హత్యలు చేసిన
క్రూర జంతువుల దేహాలలో పుట్టడం కూడా ప్రకృతి

వాళ్లు పరిణామంలో వెనకబడి మళ్లీ ముందుకి రావాలి. దేశ కాలాతీతమైన ఉత్తమ విజ్ఞాన గ్రంథాలను నాశనం చేసే వాళ్లు, మతం కోసం ఇతర మతగ్రంథాలను తగలబెట్టే వాళ్ళు, పరజాతి ప్రాచీన పవిత్ర గ్రంథాలు దగ్ధంచేసే నాస్తిక పాషండ వాదులు, సర్వజ్ఞులైన బ్రిహ్మ వేత్తలను హత్యచేసే వాళ్ళు, తాత్కాలికంగా జంతు జన్మ ఎత్తుతారు. వారు మానవ ప్రజ్ఞతో తమకున్న పూర్వ సంస్కారాలలో జంతువుల దేహాల్లో జీవిస్తారు. వాళ్లు పెంపుడు కుక్కలు మొదలగు జన్మలెత్తి మాట్లాడుతూ ఉన్న నరులనుచూచి, అన్నీ గ్రిహిస్తూ మాట్లాడలేక నరక బాధ అనుభవిస్తారు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆధ్యాత్మిక ప్రసంగాలు, భక్తి ప్రిసంగాలు, భజనలు, పూజలు జరుగుతూ ఉన్న చోటుకి వచ్చి పడుకొని వింటూ ఉండే కుక్కలు, పిల్లులు అలాంటి జన్మలే. వాటిని కొట్టి తోలేస్తూ ఉంటారు. ఆ జీవులు చెప్పుకోలేక బాధపడుతూ జీవిస్తూ ఉంటారు. ఆహారానికి కాకుండా వినో దానికి వేటాడినవాళ్ళు కూడా వేటాడబడే జంతువులుగా పుడ తారు. ఇలాంటి ప్రిత్యేక సందర్భాల్లో తప్ప సామాన్యంగా నరులకు జంతు జన్మలురావు.

వ్యక్తి: అయితే మనం పురాణాల్లో వినే శాపకథలు నిజమే నన్నమాట.

మాస్టరుగారు: ఓం! అక్షరాలా అక్కడ వాళ్ల పాపం శాపంగా రూపొంది శిక్షననుభవింప చేస్తోందన్న మాట.

పురుషుడు స్త్రీగా, స్త్రీ పురుషుడుగా పుట్టే అవకాశం ఉందా?

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! ఒక జన్మలో పురుషుడుగా

పుట్టినవాడు మరొక జన్మలో స్త్రీగాను, ఒక జన్మలో
పుట్టిన జీవి తరువాత జన్మలో పురుషుడుగాను పుట్ట
అవకాశం ఉందా? ఇలాంటి తారుమారు సాధ్యమేనా

మాస్టరుగారు : పురుష దేహం, స్త్రీ దేహం అనే
కేవలం ఉత్పత్తి సౌకర్యానికి గాను ప్రకృతి ఏ
చేసినదే గాని జీవుడికి సంబంధించినది కాదు. ఏ దేహ
మైనా జీవుడు ఒక్కటే. కాని మానసిక సంస్కారాల
రించి స్త్రీ దేహం గాని, పురుష దేహం గాని సంక్రమి
సగటున చెప్పాలంటే ఒక జన్మ స్త్రీ దేహం, తరువాత
పురుష దేహం రావడం ఎక్కువ పరిపాటి. కారణ మే
స్త్రీ జన్మలో పురుషుణ్ని ప్రేమించడం, పురుష జ
స్త్రీని ప్రేమించడం సంస్కారంగా ఏర్పడి, దేహాంతం
ప్రేమింపబడిన సంస్కారం ప్రకారం దేహం వ
పురుష ద్వేషం గల స్త్రీలకు, స్త్రీ ద్వేషం గల పురు
దీనికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతుంది. ఈ ద్వేషం తీవ్రత
మాత్రం పురుష లక్షణాలు గల స్త్రీ, స్త్రీ లక్షణాల
పురుషుడుగా పుడతారు. అంతే కాక ఆస్తిపాస్తులు, వ
రాలు నడపడం, ఇంట్లో అధికారం చెలాయించడం
టయిన స్త్రీ, పురుష జన్మ ఎత్తుతుంది. అలాగే స్త్రీ
డైన దుర్బల మనస్కుడు స్త్రీ జన్మ ఎత్తుతాడు. అ
జన్మలే ఆడంగిలేకిగా నున్న పురుషులు, మగరాయు
నున్న స్త్రీలు అవుతారు.

ఇక సాధు జనుల విషయంలో చెప్పాలంటే
పోషణల బాధ్యతలు వహించిన వాళ్ళు పురుషులు

పిల్లల పెంపకం, ఇల్లు తీర్చుకోనడం, శ్రద్ధవహించిన వారు స్త్రీలుగాను పుడతారు. ఇక సిద్ధులు మాత్రం తమ కార్య క్రమానికి ఏ జన్మ అవసరమైతే ఆ శరీరం ధరిస్తారు.

వ్యక్తి : స్త్రీ పురుషులలో వీ రెక్కువ, వారు తక్కువ అని మనం ఎంచుకోనడమే గాని జీవి ఎప్పుడు ఏ శరీరాన్నైనా ధరించవచ్చునన్న మాట. ఈ సత్యం తెలిస్తే ఇక మానవులు ఒకళ్ళ నొకళ్ళు ఎంచుకోవడ మంటూ ఉండదు. స్త్రీల హక్కులని, పురుషుల పెత్తన మని కొట్టుకోవడం కూడా ఉండదు. చాలా బావుంది మాస్టారూ! మీలాంటివారు ఇలాంటి సత్యాలను విప్పి చెపుతుంటే లోకంలోని అర్థంలేని సమస్యలన్నీ ఇట్టే సర్దుకుంటాయి.

దంపతులు మళ్ళీ దంపతు లవుతారా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఒక జన్మలో దంపతులైనవాళ్ళు తరువాత జన్మలో కూడా దంపతులుగా కొనసాగే అవకాశం ఉంటుందా? మనవాళ్ళు దాంపత్యం జన్మజన్మల అనుబంధం అంటూంటారు, అది నిజమేనా?

మాస్టరుగారు: దాంపత్యం అనేది చాలామంది విషయంలో మానసిక కక్ష్యకు, ఆవేశ కక్ష్యకు అనగా కామ కక్ష్యకు ఎక్కువగా సంబంధించి వుంటుంది. ఈ కక్ష్యలకు ఒకజన్మలోనే నిరంతరత్వం ఉండదు గనుక ఆ దాంపత్యం ఆ జన్మతోనే సరి. ఆ జన్మలోనే విడిపోయిన వారెందరు లేరు? ఇలా ఎక్కువ మందిలో దాంపత్యం ఒక రైలుపెట్టెలో ప్రయాణీకుల

స్నేహంలాగే అంతం అవుతుంది. దాంపత్యానికి కా
కామమో, మానసిక పరిచయమో, ఆస్తిపాస్తుల
పాయమో, చాకిరీ మొదలగు సౌకర్యాలో అయిన
దొమ్మర సంసారంలాగ ఏ జన్మ కాజన్మే.

అరుదుగా కొన్ని దాంపత్యాలలో ఆత్మ మైత్రి ఏర్
తుంది. ఈ మైత్రి కారణాలమీద ఆధారపడి వుండదు. ఉ
హరణకి వివాహానంతరం భార్యకు మశూచికంపోసి
మొహంలాగ తయారైతే వారి స్థితికి కరగిపోయి తమ జన్మ
జాలి అంతా వారి కర్పించి ప్రాణప్రదంగా చూచుకొనే భ
లుంటారు. అలాగే భర్తకు కుష్టు మొదలైన వ్యాధులు వ
ప్రేమార్ద్రితతో వారికి సేవచేస్తూ ఉద్యోగం చేసికూడ భర
పోషించుకునే భార్యలుంటారు. అలాంటి వాళ్ళలో కొం
ఆ లోపించిన సౌఖ్యాన్ని వారికి చేకూర్చాలని జీవితం ధ
పోస్తారు. దాని పరిపూరణకై వాళ్ళు మళ్ళా దంపతులు
తప్పక పుడతారు. అప్పుడు కూడా అందరూ దంపతులు
పుట్టనక్కర లేదు. అన్నా చెల్లెల్లుగానో, తల్లీ బిడ్డలుగా
పుట్టవచ్చు లేదా ప్రాణమిత్రులుకావచ్చు. ఎలాంటి సంబం
ద్దరికీ సదుపాయమో అలాంటి సంబంధంలో.జన్మలెత్తవచ
దాంపత్యం అనేది కామ ప్రధానంగా ఉన్నవారికి మాత్ర
అది ఒక ప్రత్యేక సంబంధం. కామం యాదృచ్ఛికం అయ
వారికి ప్రేమపాత్రమైన ఏ సంబంధమైనా ఒక్కటే. కన
ఎలాగైనా పుట్టవచ్చు.

వ్యక్తి : చాలా లోతులు చూపించారు మాస్టారు! వి

విశ్లేషణ చాలా చక్కగా ఉంది. ఏం జరుగుతుందో చెప్తూనే ఎలా ఉంటే నిజమైన జీవితాన్ని అనుభవించగలమో కూడా మీరు మాకు సూచిస్తున్నారు. మీ సమాధానాలు మాకు సందేహాలను దీర్చటమే కాకుండా మమ్మల్ని సరైన మార్గంలో పడేటట్లు చేస్తున్నాయి.

మాస్టరుగారు : అడిగే వ్యక్తి ఏ దృష్టితో అడిగితే ఆ దృష్టికి తగిన సమాధానం వస్తుంది. నీవు మానవజన్మకు పరిపూర్ణత సిద్ధించడం ఎలాగ అన్న మంచి ఆశయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని అడుగుతున్నావు గనుక నీకు వచ్చే సమాధానాలు కూడ అంత పరిపూర్ణంగాను ఉంటాయి. పాత్రను బట్టి జలం ఇమిడినట్లే పాత్రతను బట్టి సమాధానం లభిస్తుంది.

ఏ కులంవారు ఆ కులంలోనే పుడతారా ?

వ్యక్తి : మాస్టరు గారూ ! ఒకసారి ఒక కులంలో పుట్టిన వ్యక్తి తరువాత జన్మలో అదే కులంలో పుడతాడా ? ఈ కులాలకు, జన్మలకు ఏమైనా సంబంధం ఉన్నదా! కులవృత్తిని ఆచరించిన వాడూ, ఆచరించని వాడూ ఎలాంటి ఫలితాలను పొందుతారు ?

మాస్టరుగారు : కులాలకి, వర్ణాలకి సంబంధం లేదు. కులాలు వృత్తిని బట్టి ఏర్పడిన తరాలు. కులవృత్తిని చెదరగొడితే సంఘానికి వృత్తి సాంకర్యం ఏర్పడుతుంది. అంటే ఎవడూ ఏ వృత్తినీ తిన్నగా చేసుకోలేని అసమర్థత ఏర్పడుతుంది.

ఈ జన్మలో అవలంబించిన వృత్తి కులవృత్తి అయితే సహజమైన ప్రావీణ్యం అబ్బుతుంది. అది సంస్కారంగా వచ్చే జన్మలో సంక్రమిస్తుంది. అంటే ప్రావీణ్యం సంక్రమిస్తుంది గాని అదే వృత్తి సంక్రమించ నక్కరలేదు. ఏ వృత్తి సంక్రమించినా పూర్వజన్మలోని ప్రావీణ్యంతో శోభిల్లుతుంది. కులవృత్తి చెదరగొట్టుకుని క్రొత్తగా మరియొక వృత్తిని ఏర్పాటు చేసుకున్నవాడు ప్రావీణ్యం కోసం ప్రాకులాడటం జరుగుతుంది. ఈ ప్రాకులాట సంస్కారం వచ్చే జన్మలో పీకులాటగా పరిణమిస్తుంది. అలాంటి దుస్సంస్కారం వలన ఏ వృత్తి మీదా నిష్ఠ కుదరదు. గుమస్తాపనికో, ఉద్యోగానికో పనికివస్తాడు గాని ఉపయోగపడే పనిచేయడానికి కావలసిన సమాధి (continuity) కుదరదు. దీనినిబట్టి తెలుసుకోవలసిన దేమిటంటే ఏ కులంలోవాడు ఆ కులంలోనే పుట్టడని. తన కులవృత్తి నారాధించేవాడు వచ్చే జన్మలో వృత్తి ప్రావీణ్యం వహించి ఇహపర సౌఖ్యాలను గడించు కుంటాడని ఉదాహరణకి పది సంవత్సరాలు వైద్యవిద్య నిష్ఠతో అభ్యసించినవాడు ఆ తరువాత సంవత్సరాలలో ఏ క్రొత్త విద్యనైనా ప్రావీణ్యంతో గడిస్తాడు. అలాగే ఒక జన్మలో ఒక కులవృత్తిలో నిష్ఠ కుదిరిన వాడికి వచ్చే జన్మలో లభించే క్రొత్త కుల విద్యకి ఈ నిష్ఠతోడై నిలుస్తుంది.

వ్యక్తి: తనకు ప్రకృతి ప్రసాదించిన కులవృత్తిని ఆరాధించినవాడు పరిణామ క్రమంలో పట్టాలు తప్పకుండా పయనించగల డన్నమాట.

పెరగడం సహజం. చలిదేశాలలో ఐరోపా మొదలైన ఖండాలలో పైన్ చెట్లు, ఓక్ చెట్లు పెరగడం సహజం. అక్కడ వంకాయలు, బీరకాయలు, మిరపకాయలు, అరటికాయలు మొదలైనవి ఉండవు. గేదెలు, దున్నలు ఉండవు. ఆ దేశాల ఆవులు మన దేశాల గొర్రెలకు పెద్దసైజులో ఉంటాయి. ఇలాంటి జాతి భేదమే నరుల్లో కూడా ఉన్నది. దీని వెనుక మరొక రహస్యం దాగి ఉన్నది. జంతువులలోనుండి పరిణామ దశలలో ఉత్తమ పరిణామం చెందే లోపున ఒక్కొక్క జాతిలో జన్మలెత్తుతాడు. ఒక్కొక్క జాతికి ఒక్కొక్క పరిణామస్థితి ఉండటమే దీనికి కారణం. ఒక్కొక్క జాతిలోని అపరిపూర్ణ లక్షణాలనుండి పరిపూర్ణతను ఆర్జించుకునే వరకు ఆ జాతిలో జన్మిస్తూ ఉంటాడు. అటుపైన కొంచెం ఎక్కువ పరిణామం గల జాతిలోకి వస్తాడు. ఇలా అన్ని జాతులు తిరిగి వస్తేనేగాని నరుడు పరిపూర్ణత చెందడు. ఇంతలో శతాబ్దాల తరబడి ఒక్కొక్క గుంపు జంతువులు ఒక్కొక్క గుంపు నరులుగా ఒకజాతిలో పుట్టి అక్కడనుండి జాతినుండి జాతికి ప్రయాణం చేస్తారు. ఈ గణాలను ఈ జాతుల క్రమాలలో నడుపుకుంటూ వెళ్ళే అధినాథుడైన ఒక పరిపూర్ణ నరుడుం టాడు. అతనికీ ఈ భూమికి సంబంధించి నంతవరకు "మనువు" అని పూర్వులు పేరు పెట్టారు. అతని పని ఈ జాతుల నిచ్చెన మీద నరులను నడిపిస్తూ ఉండటమే. అంతేకాక ఏ రెండు జాతులలోని ఉత్తమ గుణాల నైనా కలిపి కొత్త జాతులను కూడ అంట్లు గట్టి పరిణమింప జేస్తా డతడు. అతడు అలా సంక ల్పించిన శతాబ్దాలలోనే ఎక్కువగా రెండుజాతులవారు రాజ

కీయంగాగాని, వాణిజ్య పరంగాగాని కలుసుకోనడం, అంత ర్జాతీయ వివాహాలు ముమ్మరంగా జరగడం సంభవిస్తుంది. ఈ పెద్ద ప్రణాళిక ననుసరించిన క్రమంలో మాత్రమే ఒక జాతివారు, ఇంకోక జాతిలో పుడుతూ ఉంటారు. ఈ ప్రక్రియకి దేశాల విభాగంతో గాని, రాజకీయమైన జాతుల విభాగంతో గాని ఏమీ సంబంధం లేదు. అంతేకాదు. మన నమ్మకాలతో గాని, వివాహ నిబంధనలతో గాని, పూర్వాచార పరాయణతతో గాని ఎట్టి సంబంధము లేదు. ఆచార పరుడైన చర్చి క్రైస్తవుడుగా పుట్టి ఒకడు మిగిలిన వారిని పాపులని భావించడం అభ్యాసం చేసి, అదే సంస్కారంతో పట్టుదలగల హిందువుడుగా పుట్టి మిగిలిన వారిని అస్పృశ్యులంటాడు. అలాగే మడికట్టుకొని దూర దూరంగా బ్రతికిన ఆచారపు హిందువుడు ఆవేశపరుడైన మహమ్మదీయుడుగా పుట్టి మిగిలిన వాళ్లని కాఫర్‌లు అని ద్వేషించి అస్పృశ్యులుగా భావిస్తాడు. సంస్కారాలు శోధనం కాబోయే ముందు జన్మల లీలలు ఇలా వుంటాయి, అలాకాక ఏ జాతి వాళ్లని, ఆ జాతిలోనే మళ్ళా మళ్లా ప్రకృతి పుట్టనిస్తే ఏమౌతుందో తెలుసా! రోజూ అన్నం తింటూ ఆ పదార్థం ఏదీ దేహం నుండి బయటకు పోకూడదు అన్నవాడి గతి ఏమౌతుందో అంతే అవుతుంది. ఇంతకీ జన్మలను కల్పించటం వల్ల ప్రకృతి నరులకు ఉత్తమ గతిని ఉద్దేశిస్తున్నదని మరచిపోరాదు. జనన మరణాలు దేహాలకి ఏర్పరచడంలో ప్రకృతి వుద్దేశ్యం దేహియొక్క పురోగమనమే. దాని ననుసరించి ఎవడు ఎక్కడైనా పుట్టవచ్చు.

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఈ మీ వివరణ మాకు విశ్వ రూప సందర్శనాన్ని ప్రసాదించింది. సృష్టి పరిణామం, ఆ పరిణామ క్రమంలో జీవుల కొరకు అమర్చబడిన జాతుల నిచ్చెన, ఆ నిచ్చెన మీదుగా జీవులకు చేయూతనిస్తూ ముందుకు నడిపిస్తున్న మహాత్ముడైన మనువు, అతని లీలలు స్పష్టంగా దర్శన మిచ్చాయి. మీరు నోరు విప్పినంత మాత్రాన మాకు ఇన్ని వ్యూహాలు దర్శన మిచ్చినట్లే, ఆనాడు యశోదకు కృష్ణుడు నోరు విప్పగానే భువన భాండాలు దర్శనమిచ్చి ఉంటాయి. యశోదకు అనుగ్రహించిన దర్శన మెలాంటిదో ఇప్పుడు మాకు అనుభవానికి వచ్చింది. మా జన్మ నిజంగా ధన్యమైంది.

ఏసుప్రభువు పునర్జన్మ లేదన్నాడా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! క్రైస్తవులు పునర్జన్మ నంగీకరించరు గదా! నిజంగా బైబిలుగాని, ఏసుప్రభువు గాని పునర్జన్మ లేదని చెప్పడం జరిగిందా?

మాస్టరుగారు : క్రైస్తవ మతస్థులలో తెలియని వారికి పునర్జన్మ లేదేమో చెప్పలేము గాని, క్రీస్తు బోధలలో ఎక్కడా పునర్జన్మ లేనట్లు చెప్పబడలేదు. పునర్జన్మ సత్యం నరజాతి గ్రహించిన తరువాత చాలా వేల సంవత్సరాలకు ఏసుక్రీస్తు జన్మించాడు. తూర్పు దేశాలలో జన్మించి భరత భూమి యందు తపస్సు చేసిన ఏసుప్రభువు పునర్జన్మను గూర్చి విని ఉండడనటం హాస్యాస్పదం. మత క్రైస్తవులకు ప్రమాణ గ్రంథమైన హోలీ బైబిలులో పాత నిబంధన

(Old Testment)కి క్రైస్తవమతానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. క్రీస్తు బోధలలో ఏ సహస్రాంశమో క్రొత్త నిబంధనగా అతని శిష్యులచేత కూర్పు చేయబడి, వారి అనుయాయుల చేత సవరింపబడినది. సోమరులైన అతని శిష్యులు అతని బోధలలో ఎక్కువ భాగము గ్రంథస్తము చేయక ఈ చెవిని విని, ఆ చెవిని విడవటం జరిగింది. ఉన్న బోధలలో అతడు పునర్జన్మ నమ్మినట్లే ఉంది. ఒకనాడు తన శిష్యుల కిలా బోధించాడు. "నరుడు తిరిగి జన్మించిననే గాని భగవంతుని సామ్రాజ్యమును దర్శింపలేడు."

ఏసుప్రభువు పుట్టు గ్రుడ్డివాడికి దృష్టి కల్గించిన సందర్భములో ఒక శిష్యుడిలా పశ్నించాడు. "ప్రభూ! ఇతడు పూర్వం ఏమిచేసినందువల్ల ఇలా గ్రుడ్డివాడైనాడు" అని. దీనిని బట్టి క్రీస్తు అనుయాయులకు కూడ పూర్వజన్మ లున్నవని తెలుసు. చనిపోయిన వారంతా గోరీలలో బంధింపబడి పాపపుణ్య విచారణకై వేచి ఉంటారని విచారణ నాడు దేవుని పిలుపుతో గోరీలు బ్రద్దలుకొట్టుకొని వచ్చి విచారణ పొంది తగిన విధంగా శిక్షింప బడతారని ఏసు చెప్పిన బోధలోని అంతరార్థం కూడ దీనినే సూచిస్తున్నది. జీవులు మట్టితో చేయబడిన గోరీలవంటి దేహాలలో నిద్రావస్థలో ఉంటారని, మృత్యు సమయాన దేవుని పిలుపుతో ఇవతలకు వస్తారని, మరణానంతరం వారి పాపపుణ్యాలకు ఫలితంగా నరకం, స్వర్గం ఉంటాయని ఈ బోధలలోని అంతరార్థం. ఈ శతాబ్దంలో కూడ నిజమైన క్రైస్తవులు చాలమంది పునర్జన్మ సిద్ధాంతాన్ని వివరిస్తూ అనేక గ్రంథాలు వ్రాశారు.

హెలీనా పెట్రోవా బ్లావెట్‌స్కీ, లెడ్ బీటరు యోగి, అనీబిసెంటు, బెర్నార్డ్‌షా, హెచ్. జి. వెల్స్ అంతా పునర్జన్మని విశ్వసించటమే కాక అనేకుల పూర్వ జన్మల వృత్తాంతాలను గూర్చి వ్రాసినవారు కూడాను.

వ్యక్తి : సత్యము ఒకలా ఉండగా, జనంలో ప్రచారం మరియొకలా ఉన్నది. ప్రచారాలనుబట్టి మహానుభావుల, మహర్షుల బోధలు ఇవి అని నిర్ణయించడానికి వీలులేదు. ఒకప్పుడు మతస్థులు గమ్యం చేరడానికి మహానుభావులు వేసిన సత్యదర్శనమనే మార్గమునుండి తప్పి పోవచ్చును. మరొకప్పుడు తమ భయాలను, భ్రాంతులను, భ్రమలను, నమ్మకాలుగా, ఆచారాలుగా మార్చుకొని మహర్షుల బోధలే ఇవి అని నమ్ముతూ దారితప్పి సత్యదర్శనమునకు బదులుగా తమ తమ స్వంత భ్రమలలో చిక్కుకొని పోవుట కూడా జరగవచ్చు. ఇంకొక ప్రమాదం కూడా ఉన్నది. అవతార పురుషులు చేసిన పొడుపుకథల వంటి ఉపదేశాలకు, తోచిన అర్థాలు చెప్పుకొని అయోమయంలో పడిపోవచ్చు. ఇప్పుడు మీరు వరించిన గోరీల కథను అర్థం చేసుకొనడంలో ఆ పనే రిగింది కదా! మీ లాగ వివరించే వారు లభ్యపడకపోతే ఏ మతస్థుడికైనా తమ మతముయొక్క నిజస్వరూపం పూర్తిగా ోధపడదు అనిపిస్తుంది.

జన్మలో పుణ్యం వచ్చేజన్మలో అక్కరకు వస్తుందా?

వ్యక్తి : ఈ జన్మలో దానధర్మాలు చేస్తే, పుణ్యా

కార్యాలు నిర్వహిస్తే వచ్చే జన్మలో వాటి ఫలితం అనుభ వానికి వస్తుంది అంటారు. అది ఏ రూపంలో ఉంటుంది?

మాస్టరుగారు : దానధర్మాదులకు సంబంధించిన పుణ్య ఫలం రెండు రకాలు 1. ఆ దానాదుల వలన మనపై ఇతరు లకు కలిగే సద్భావ ఫలము. 2. దానాదులు చేయుటవలన ఆ జీవికి కలిగే సంస్కార ఫలం. అందులో మొదటిది ఈ జన్మ లోనే ఫలవంత మౌతుంది. ఒకడు అందరితో మంచిగా ఉంటే అందరూ అతనికి ఏ అవసరానికైనా తోడ్పడుతారుగదా! ఇక రెండవది సంస్కారఫలం. ఇది రాబోయే జన్మలో తప్ప కుండా ఫలిస్తుంది. అంటే సంతోషము, సుఖము, శాంతిగల చిత్తవృత్తి సంక్రమిస్తుంది. చేసిన పుణ్యం నిరంతరంగా చేయబడితే ఈ సంస్కారఫలం కూడా ఈ జన్మలోనే సిద్ధించి వచ్చేజన్మకు సంక్రమిస్తుంది. అలాగే చెడ్డ కర్మల ఫలితాలు కూడాను. ఆత్మ అనేది శనగపిండిలాంటిది. దానితో ఇతరవస్తు సంసర్గంవల్ల తియ్యగా ఉండే మైసూరుపాకం చేసుకోవచ్చు. దానితోనే కారంగా ఉండే పకోడీలు చేసుకో వచ్చు. అలాగే ఆత్మచుట్టూ ఏర్పడే పొరలు బుద్ధిగా, మనస్సుగా, ఇంద్రియ ప్రవృత్తులుగా మంచినిగాని, చెడుని గాని అంటించుకోవచ్చు. అభ్యాసబలంతో దేన్ని అంటించు కుంటే దాని రుచి ఎక్కువ అవుతూ ఉంటుంది. అదే జీవిత సత్యంగా రూపొందుతుంది. అదే కర్మ ఫలంగా ఈ జన్మ లోను, కర్మ సంస్కార ఫలంగా వచ్చే జన్మలోను సంక్ర మిస్తుంది.

వ్యక్తి : అయితే మన మాచరించిన కర్మలకు ఫలాలు ఆ జన్మలో పొందితే ఆ కర్మల సంస్కారం వచ్చేజన్మలో పొందుతామన్న మాట. సంస్కారాన్ని బట్టేగదా జీవి ఇష్టా యిష్టాలు, జీవిత విధానం రూపుగట్టుకొంటున్నాయి. కాబట్టి పూర్వజన్మల ప్రభావం మంచిదైనా, చెడ్డదైనా మనమీద విశేషంగానే ఉంటుందన్న మాట.

అంగవైకల్యాలకు పూర్వజన్మ పాపమే కారణమా ?

వ్యక్తి: మాస్టరుగారు ! కొందరు పుట్టుకతోనే కుంటివాళ్లు గానో, గుడ్డివాళ్ళుగానో, గూనివాళ్ళుగానో రకరకాల అంగ వైకల్యాలతో పుడుతూ ఉంటారు. ఇలాంటి దుర్భరస్థితులకు పూర్వ జన్మలలో వాళ్ళాచరించిన పాపకర్మలే కారణమని మనవాళ్ళు చెపుతూవుంటారు. ఈ అభిప్రాయం నిజమేనా? నిజానికి జరుగుతున్నదేమిటి ?

మాస్టరుగారు : భౌతిక శరీరానికి ఉన్న రూపం భౌతికం కాదు. ఆ రూపానికి కావలసిన ఫోటో మనస్సు లోపలి కక్ష్య లలో ఒక కక్ష్యలో ఉంటుంది. ఆ ఉన్న రూపంలోకి నింపు కొనటం కోసం మాత్రమే భౌతిక పదార్థం ఆహారాదులనుండి ఏర్పడుతుంది. ఆ రూపం చెక్కుచెదరకుండా ఉన్నంత వరకు భౌతిక దేహం చెక్కుచెదరకుండా పుట్టి పెరుగుతుంది. అలా కాక ఒకడు తన శత్రువును కత్తిపెట్టి పొడిచినపుడు ఆ పోటు యొక్క వైఖరి తన మానసిక రూపంలో సంస్కారంగా నిల బడి పోతుంది. వచ్చే జన్మలో తన దేహం ఆ పోటుతో ఏర్పడు తుంది. పుట్టినప్పటినుండి ఆ భాగంలో దౌర్బల్యం వుంటుంది.

ఆ దౌర్బల్యం వైద్యాది ప్రక్రియలతో తీరదు. వైద్యం చాల వరకు భౌతికం, కొంతవరకు ప్రాణమయం, అరుదుగా మాత్రమే మనోమయం కనుక సంస్కారమయమైన ఆ కత్తిపోటు ప్రదేశంలో ఉన్న రోగాన్ని నివారణ చేయడం సాధ్యం కాదు. గుండెలలో పొడిచినవాడికి నివారణకు సాధ్యంకాని, గుండెపోటు రోగం వుంటుంది. చెయ్యి విరగ్గొడితే చేతికిరోగం. కాలు నరికితే కాలికి రోగం లేక వికలాంగత పుట్టుకతోనే సంక్రమిస్తాయి. వానికి కావలసిన కార్యానికోసం సవాయి మొదలైన రోగాలున్న తల్లి గర్భం తనకు స్థానం అవుతుంది. సిఫిలిస్ వలన వికలాంగుడు, గుడ్డివాడు మొదలైనవారు పుడతారని మాత్రమే వైద్య శాస్త్రానికి తెలుసు. ఆ గర్భంలోనే ఎందుకు పుడతారన్నది పూర్వం చేసిన నేరం సంస్కారం. అలాగే దుర్బుద్ధి, మందబుద్ధి మొదలైన విషయాలు కూడా. జడులకు, మందబుద్ధులకు జీవనోపాధి పోగొడితే ఆ జడుని స్మరణ తనకు సంస్కారంగా సంక్రమించి జడుడై పుడతాడు. ఆహారానికి కాక ఇతర విషయాలకు జంతువులను వికలాంగులుగా చేసినా అంతే. చెట్లకు మాత్రం బాధ ప్రాణమయమే గాని, మానసికము కాదు గనుక కలప, మంచాలు మొదలైన వాటికి చెట్లను నరికితే సంస్కారం అంటదు. ఊరికే హత్యా బుద్ధితో చెట్టును నరికినా వికలాంగత వస్తుంది. హత్యా సంకల్ప సంస్కారమే దీనికి కారణం. జంతువులకు బాధ పడేందుకు మనసున్నది గనుక హంతకు స్మరణ సంస్కారం ఉంటుంది. మానవునకు ఊహాబలం కూడా ఉన్నది గనుక నరహింస వలన కలిగే స్మరణ సంస్కారం మరీ

ఎక్కువ. ఈ తరతమ భేదాలతోనే వికలాంగతలు మొద లైనవి వర్తిస్తాయి.

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! హోమియో విధానంలో మానసికమైన దుర్లక్షణాలెన్నో సర్దుకుంటాయని, మనిషి మొత్తంలోనే కావలసిన మార్పు వచ్చి జీవితం చక్కబడు తుందని అంటారుగదా! మరి పూర్వ జన్మవలన కలిగిన సంస్కారమయమైన ఘోరవ్యాధులనుండి హోమియో విధానం మనిషికి విముక్తిని ప్రసాదించ లేదా! అది ప్రసా దించగలిగితే అప్పుడా జీవి పూర్వ జన్మలో ఆచరించిన పాప ఫలితాల నుండి బయట పడవచ్చుగదా!

మాస్టరుగారు : అలోపతీ విధానంలో నివారణ కాని మహా వ్యాధులు హోమియో వైద్యంలో నివారణమవటం అనుభవసిద్ధం. కారణమేమంటే అలోపతీ వైద్యం పునాదుల లోనే భౌతిక శరీర నిర్మాణానికి తప్ప ప్రాణమయ మనో మయాదులకు తావులేదు. పెద్ద వ్యాధులు ప్రాణమయ మనోమయ కోశాదులలో పుట్టి భౌతిక శరీరంమీద వ్యక్త మవుతాయి. హోమియో వైద్యం కేవలం మనోమయ కోశా లను రోధనచేసి వదిలి పెడుతుంది. దానితో అన్నమయ కోశం తిన్నగా సర్దుకుంటుంది. అంత మాత్రాన అన్ని వ్యాధులు హోమియోపతీకి లొంగుతాయనడం చాదస్తం. పుట్టుకతో గుడ్డివాడో, కుంటివాడో ఉంటే హోమియో మాత్రం ఏం చేస్తుంది? అలాగే గుండెకాయ వంకరగా పుట్టినవాళ్ళు ఉంటారు. వాళ్లు గుండె జబ్బులతో సున్నితంగా

బ్రతుకుతూ ఆ జబ్బుతోనే చనిపోతారు. కొందరికి కొంత వయస్సు దాటేటప్పటికి దృష్టి క్రమంగా పోతుంది. మరి కొందరికి పితృపితామహక్రమంలో ఒక వయస్సు దాటే సరికి బ్రహ్మ చెముడు వస్తుంది. హోమియోపతి డాక్టరు అలాంటివాళ్ళకి ప్రదక్షిణం చేసి దణ్ణం పెట్టడం తప్ప చేయ గలిగిందేమీ లేదు. హోమియోపతీకి తగ్గని కొన్ని మహా వ్యాధులు ఆయుర్వేదంలో తగ్గుతాయి. సర్వవ్యాధులకి మానసిక దుర్విపాకం (Psora) కారణమని హోమియో శాస్త్రం చెపుతుంది. దాని నివారణ కూడా చేస్తుంది. కానీ మరల సోరా సోకకుండా ఉండే విధానం హోమియోలో లేదు. ఏ వైద్య సిద్ధాంతంలోను వ్యాధులు రాకుండా కాపాడే విధానం లేదు. వచ్చిన వ్యాధిని నయం చేయడం వేరు, ఆరో గ్యంగా బ్రతకడం వేరు. ఆరోగ్యంగా బ్రతకడానికి కావలసింది ఆచారంగాని ఔషధం కాదు. ఆచారం జరగాలంటే ధర్మాత్ముల సత్సాంగత్య మొక్కటే ఔషధం. దాన్ని భవరోగ భేషజం అన్నారు. భవరోగం పూర్వ జన్మ దుస్సంస్కారాలవల్ల వస్తుంది. దానిని నివారించుకోనడానికి వృద్ధోపసేవ అవసరం.

ఇక పూర్వజన్మ సంస్కారాలు అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయాల ద్వారా వ్యక్తమవుతాయిగాని అక్కడ పుట్టవు. సంస్కారాలుండేవి జీవుడులోనూ, వ్యక్తమయ్యేవి దేహంపైన. ఈ సంస్కారాలు ఆయా వ్యక్తుల స్వభావాలుగా ఉంటాయి. ఆ స్వభావాలకి మందు లుండవు. ఈ మానసికలక్షణాలు గల వాడికి ఈ మందు పనిచేస్తుంది, అని కనిపెట్టగల హోమియో

సిద్ధాంతులు కూడ "నాకే జబ్బు లేదు. నాకు మందెందుకు" అనేవాడికి మానసిక లక్షణానికి మందు వేయలేరుకదా! ఇలాంటి లక్షణాలే పూర్వ సంస్కారాలు. అజీర్ణ వ్యాధితో బాధ పడుతూ ఉండే పాండురోగికి లివర్ చెడి పోతుంది. అలాంటి వాళ్లలో చాలామంది కారాలు, ఉల్లిపాయలు, మసాళాలు తింటే వ్యాధి ఎక్కువవుతుంది. తినకుండా ఉండలేరు. నువ్వు సత్యం చెపితే నీదగ్గర మందుపుచ్చుకోరు. చెప్పనివాడి దగ్గర కూడాప్రాణం మీదకువచ్చినపుడు మందుపుచ్చుకొని కొంచెం తగ్గగానే మానేస్తూ ఉంటారు. ఇలాంటి మానసిక లక్షణాలు ఏ హోమియోపతీ మందుకి తగ్గుతాయి? ఇలాంటి లక్షణాలే పూర్వ దుష్కర్మ ఫలితాలు కనుక ఇవి ఘోరకర్మఫలితాలుగా సంస్కారాలై పురికొని పట్టి ఉంటే ఏ వైద్యమూ అక్కరకు రాదన్నది ముమ్మాటికి సత్యము. అలాంటి వ్యాధులకి కూడా అధర్వణ వేదంలో చక్కని ప్రక్రియ లున్నాయి. ఆచరిస్తే ఆ దుష్కర్మ సంస్కారాలు తొలగిపోతాయన్నది నూటికి నూరు పాళ్లు సత్యం. కాని "ఆచరిస్తే" అన్నచోట వైద్యులు ఓడి పోక తప్పదు. వాడు ఆచరించడుకదా! ఘోరదుష్కర్మ ఫలితం ఇలా ఉంటుంది. ఉదాహరణకు పూర్వ జన్మలో ఒకడు ఇంకొకడి పేదరికాన్ని అవకాశంగా తీసుకుని తక్కువ అన్నం పెట్టి, ఎక్కువపని చేయిస్తాడు. ఇలా పన్నెండు సంవత్సరాలు చేయించాడనుకోండి. ఈ జన్మలో ఐశ్వర్యం ఉండి అజీర్ణ వ్యాధితో బాధపడుతూ ఉంటాడు. "అన్నం తింటే చస్తావు. గంజి తాగుతూ ఉండు" అని మేలుకోరి చెపుతాడు డాక్టరు. దీన్నే జ్యోతిష్కుడు తనభాషలో నీకు ద్వితీయంలో శని నీచలో

ఉన్నాడు. వాడినికుజుడు చూస్తున్నాడు. నీకు అజీర్ణ వ్యాధి ఉంటుంది. తిన్నది అరగదు. శనిదశలో కుజాంతరం దాటే దాకా ఇంతే'' అంటాడు. అప్పటికి పండ్రెండేండ్ల లెక్క సరి పోతుంది. తన జబ్బు తగ్గించే వైద్యవిధానం మీద అప్పటికి గాని నమ్మకం కుదరదు. అప్పుడు విరక్తిపుట్టి అన్నం మానేసి గంజి తాగుతాడు. వ్యాధి నయమవుతుంది. ఆ పన్నెండేళ్ల లోపున వాడికి మీరు చేయగల వైద్య మేమిటి ? నచ్చని వాడికి ఎలానచ్చ చెపుతారు. కనుక నే కర్మఫలానికి వైద్య శాస్త్రం పనికిరాదు.

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! అలాంటప్పుడు ఏ మహానుభావు డైనా అనుగ్రహిస్తే ఆ జీవికి కర్మఫలసంస్కారాల నుండి విమో చనం లభించడానికి అవకాశం ఉందంటారా ?

మాస్టరుగారు: తప్పకుండా! అతీతమైన దివ్యశక్తి సంపన్నత గల మహానుభావుడు ఎవడైనా తనఆత్మశక్తితో అనుగ్రహిస్తే ఈ దుష్కర్మవాసన రహితం కాగలదు. దానికీ, వైద్య శాస్త్రా నికీ సంబంధం లేదు.

వ్యక్తి: ఆ అనుగ్రహం వేలాదిమందిపై వర్షించడం, వాళ్లు పూర్వ సంస్కారాలు నుండి విముక్తిపొంది స్థిమితపడటం మేము నిత్యము చూస్తూనే ఉన్నాం కదా !

ఆర్థిక అసమానతలకు పూర్వజన్మ కారణమా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ ! మనం లోకంలో ఉన్న వాళ్లని, లేని వాళ్ళని చూస్తున్నాం. స్వర్గ సౌఖ్యాలనుభవిస్తున్న

వాళ్లని, కూటికి కూడా నోచుకోని వాళ్ళని చూస్తున్నాం. ఈ తరతమ భేదాలకు వారు పూర్వజన్మలో ఆచరించిన పాప పుణ్యాలే కారణమని మనవాళ్ళు అంటూ వుంటారు. ఈ నమ్మకం నిజమేనా? ఆర్థికమైన అసమానతలకు పూర్వ జన్మల పాప పుణ్యాలే కారణ మంటారా?

మాస్టరుగారు: ఆర్థికములైన ఎక్కువ తక్కువలు జన్మ కారణాలుగా ఉండటానికి ధనంతో అతడు వ్యవహరించిన వైఖరి యొక్క సంస్కారమే కారణం గాని, పాప పుణ్యాలు కావు. పాపపుణ్యాలు సంస్కారాలుగా, వచ్చే జన్మలో కలిగించేది దుఃఖాన్ని, సుఖాన్ని మాత్రమే గాని నిర్ధనత్వాన్ని, సంపదని కాదు. ధనానికి, సుఖానికి సంబంధం ఎలా లేదో, నిర్ధనత్వానికి, దుఃఖానికి కూడ అలాగే సంబంధం లేదు. లక్షలు ఉండి, దిగుళ్ళతో ఏడ్చేవాళ్ళు, భార్యాభర్తలు మాట్లాడుకోని వాళ్లు, తండ్రి కొడుకులు ద్వేషించుకునేవాళ్లు ఉన్నారు. ఏ రోజు తిండికి ఆ రోజు పని చేసి సంపాదించి ధైర్యంతో, సంతోషంతో, నిత్య తృప్తితో బ్రతికే వాళ్లు ఉన్నారు. గంజి తాగి గడిపిన పూటకూడా సీతారాములు లాగ జీవించే దంపతులున్నారు. గోచీ పెట్టుకొని ఆకు లలములు, భోంచేస్తూ దేనినీ లెక్క చేయకుండా జీవించే వాళ్ళూ ఉన్నారు. కనుక సుఖదుఃఖాలకి, ఆస్తి, అంతస్తులకి సంబంధం లేదు. పూర్వజన్మలో పుణ్య కర్మలు సుఖాన్నిస్తాయి గాని ఆస్తి నివ్వవు. అలాగే పాప కర్మలు దుఃఖాన్నిస్తాయి గాని నిర్ధనత్వాన్ని కలిగించవు. ఇంకొకడికి పెట్టకుండా సుఖా లనుభవించే ధనికుడు తినడానికి నోచుకోని అజీర్ణ వ్యాధి

లతో పుడతాడు గాని, నిర్ధనుడుగా పుట్టనక్కర లేదు. నిరంతర దానాలు చేసినవాడికి భోజనాది సౌకర్యాలు అప్రియత్నంగా సమకూరుతాయి గాని ధనికుడు కానక్కర లేదు. ఇక సంపద, నిర్ధనత్వము దేనివల్ల కలుగుతాయి? అనే ప్రశ్నకి నేర్పరితనం వల్ల మాత్రమే కలుగుతాయి అని సమాధానం. ఆ నేర్పరితనం సత్కర్మ సంస్కారంతో కూడినదైతే సంపదనార్జించే సామర్థ్యం వస్తుంది. దుష్కర్మ సంస్కారంతో కూడినదైతే అన్యాయంగా సంపద నార్జించే సామర్థ్యం వస్తుంది. అలాగే జూదము, పానము, వ్యభిచారము మొదలైన మార్గాలలో దుర్వ్యయము చేసిన వాడికి కలిగే సంస్కారం ఈ జన్మలో దారిద్ర్యాన్ని కలిగిస్తుంది. కనుకనే నిత్య దరిద్రుడికి నిరంతర ధనసహాయం చేసినా దగ్ధం చేసుకుంటాడే గాని అనుభవించలేడు. అప్పులు యిచ్చి వడ్డీల కాశించి తిరిగి రాబట్టుకోకుండా చనిపోయినవాడు ఆ సంస్కారం వల్ల కలిగిన గర్భాత్రంతో అప్పులు చేస్తూ జీవిస్తాడు. వాడి అప్పులు తీర్చినా మళ్ళీ చేస్తూనే ఉంటాడు. అప్పులు తీసుకుని అశక్తతతో కాక, దుర్బుద్ధితో ఎగ్గొట్టిన వాడు ఆ సంస్కారంలో వడ్డీల కాశించి అప్పులిచ్చి దెబ్బతింటాడు. ఈ ఆస్తి పాస్తుల లోకాలకి, సుఖానుభవానికి ఏ విధమైన సంబంధము లేదు. డబ్బు విషయంలో నిస్సహాయులను భయపెట్టి, లౌక్యంతో జీవించిన వాడు ధనాన్ని విశేషంగా కూడబెట్టే నేర్పరితనంతో పుట్టి ఆ కూడబెట్టిన దాన్ని గూర్చి జీవితమంతా భయంతో గడ గడలాడుతూ జీవిస్తాడు.

వ్యక్తి : ధనం నేర్పరితనం వల్ల మాత్రమే సమ
తుంది అన్నారు మీరు. ఆ నేర్పరితనాన్ని మీరు
వివరిస్తే మాకు కూడా ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది.

మాస్టరుగారు : నిరాఘాటంగా అన్నోదకాలు
చెయ్యడం అబ్బిన వాడికి ఆ వస్తు సేకరణ చేసే నేర్ప
అబ్బుతుంది. అందులో కొంత భాగమే ధనం సంపాదించ
నేర్పరితనం. భయం లేకుండా దానికి ఖర్చు పెట్టే
భయం లేకుండా న్యాయమార్గాన ధనాన్ని ఆకర్షిం
నేర్చుకుంటాడు. ఈ నేర్పరితనం వచ్చే జన్మలో ధనవ
చేస్తుంది.

అలాకాక ఎవడికీ, ఎమీ ఖర్చు పెట్టకుండా ధనం కూ
లక్షణం గలవాడికి ధనం లొంగుతుంది గాని, స
టం తెలియదు. దాన ధర్మాలు పేరు కోసమో, తన వ
పెంచుకోవడం కోసమో చేసేవాడికి ఈ నేర్పరితనం పో
కనుక అలాంటి వాళ్లు దానాలు చేసి చివరకు నిర్ధనులై
పోతారు. వాడికి మిగిలే సంస్కారంతో వచ్చే జన్మలో
పనిచేస్తుంది. తత్ఫలితంగా ఎంత ప్రయత్నించినా చి
చేతికిరాదు. ఎవరైనా వాడికి ధన సహాయం చేయడాని
ల్పించినా చేయలేకపోతారు. గట్టిగా ప్రయత్నిస్తే
కూడ ఇరుకున పడతాడు. నీవు కొందరికి సహాయం
మనుకునే సరికి అప్రయత్నంగానే చేతికి ధనంవస్తుంది
కొందరికి చేద్దామనుకునేసరికి నీకు రావలసింది బిగిసిపో
నీ సంకల్పం ఆ యిద్దరి విషయంలో ఒకటే అయినా వాళ్ల
కర్మ ననుసరించి యిలాంటి తేడాలు వస్తూ వుంటాయి.

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ ! ఇలాంటి తేడాలతో బాధ పడుతున్న వాళ్లు కూడా మహానుభావుల సన్నిధికి చేరి వారికి మనస్సును సమర్పణ చేసుకుంటే ఆ దుస్సంస్కారాలన్నీ తొలగి పోతాయిగదా !

మాస్టరుగారు : తప్పకుండా తొలగిపోతాయి. ఇలా తొలిగి పోవడాన్నే భృక్త రహితం అన్నారు సి. వి. వి. గారు.

E. పూర్వ జన్మల స్మృతులు

పూర్వజన్మలు గుర్తుకొస్తాయా ?

వ్యక్తి : కొంతమందికి పూర్వజన్మలు గుర్తు వచ్చి వింటూ ఉంటాం. అలాంటి నిదర్శనాలు వార్తాపత్రికల్లో కనపడుతూ ఉంటాయి. ఇక కథల్లో, సినిమాల్లో విశేష ప్రచారం ఉన్నది. నిజంగా పూర్వజన్మలు గుర్తు యంటారా ? వస్తే ఎలాంటి స్థితిలో గుర్తుకు వస్తాయి ?

మాస్టరుగారు : ఈ పూర్వజన్మ జ్ఞానం విషయం ప బండలాగ సూక్ష్మమైన పొరపాట్లతో కూడి ఉ శాస్త్రీయ వర్గీకరణం చేయడానికి ప్రయత్నించినవా జారి పడుతూనే ఉంటారు. తరగతులుగా విభజించుకు గాని వీటి బండారం బయటపడదు.

1. సిద్ధులైన పరమగురువులు శతాబ్దాల తరబడి వలసిన లోక శ్రేయస్సు, ప్రణాళికలకు అలవాటు పడ ుక వారి పూర్వాపర జన్మల జ్ఞానం చత్వారం లేక ంటుంది. నిద్రపోయి లేచినవాడు నిన్నటి పని ఎలా ం సుకుంటాడో ఈ గురువులు పూర్వజన్మ ప్రణాళికను పూర్తి చేస్తూ ఉంటారు.

2. సిద్ధుల స్థితి కలుగబోయే ముందు సృష్టి పరిణ కారణంగా మొదట కొన్ని జన్మలలో చెదురు మదు పూర్వ జన్మల సంబంధాలు, పేర్లు, ఊళ్ళు స్ఫురించే కొందరుంటారు. ముఖ్యంగా భార్యా భర్తల మధ్యగాని,

బిడ్డల మధ్యగాని ప్రేమ తీరకుండా అకాల మరణాలు సంభవించినపుడు ఆ తరువాత జన్మలో కొంత పూర్వజన్మ జ్ఞానం పీచులాగ రేగుతుంది.

3. యోగసాధన, భక్తిజ్ఞాన వైరాగ్యాది ఆధ్యాత్మిక సాధనలు సక్రమంగా నడుస్తూ మధ్యలో చనిపోయినప్పుడు కూడ పూర్వజన్మ జ్ఞానం కలుగుతుంది. దానిపైన వారికి స్వామిత్వం ఉండదు. కలిగినన్నాళ్లు కలుగవచ్చు. తరువాత పోనూవచ్చు.

4. కొన్ని మానసిక వ్యాధులు, అక్రమ, అశాస్త్రీయ యోగసాధనలు కారణంగా నిద్రలో సూక్ష్మదేహం అనేక ప్రదేశాలకు పర్యటనం చేసి వస్తూ ఉంటుంది. అప్పుడు కనుపించిన అజ్ఞాత నగరాలూ, ప్రదేశాలూ, ఇళ్లూ వాకిళ్లూ, వ్యక్తులూ, కుటుంబాలూ వాళ్ళతో నిద్రావస్థలో జరిగిన సంభాషణలు, మెలకువ వచ్చేసరికి జ్ఞప్తి ఉండదు. కొంతకాలం తరువాత జ్ఞప్తికి వస్తాయి. అవి తమ పూర్వజన్మలకు సంబంధించినవి అని భ్రమపడటం జరుగుతుంది. తీరా పరిశోధకులు పోయి చూసి వస్తే అన్నీ సరిపోతాయి. కనుక పూర్వజన్మ జ్ఞానమేనని వారు కూడ అధికారరీత్యా సర్టిఫికెట్టు ఇవ్వవచ్చు. ఉదాహరణకు ఈ శతాబ్దంలోలోనే జరిగిన శాంతిదేవి పూర్వజన్మ కథ మొదలైనవి.

5. మనస్సులోని పొరలలో ఒక పొరకి దూరదృష్టి దూరశ్రవణం ఉన్నది. అది ఒక్కొక్కప్పుడు కొందరిలో తాత్కాలికంగా కదులుతుంది. అప్పుడు ఏవో అజ్ఞాతకుటుంబాల పేర్లు,

వాళ్ళ పై తరాలవారి పేర్లు, వాళ్ళ ఇళ్ళలోని వ్యవహా
మనస్సుకి తగుల్తాయి. అదంతా తమ పూర్వజన్మ వాతా
మని భయపడవచ్చు. పరిశోధకులు కూడా అంగీకరించవ

ఇన్ని వికల్పాలతోనూ కలగలుపుగా ఉత్సాహ
తములైన పామర మనస్సులు విద్యావంతములైనా, క
ఈ మొత్తాన్ని పూర్వజన్మ జ్ఞానంగా పరిగణనం చేస
సత్యాన్ని గ్రహించినట్లు సంతోషపడతాయి. వీటి వడప
తెలిసిన ప్రజ్ఞ కలవారికి మాత్రమే నిజమైన పూర్వ
జ్ఞానం, దాని ప్రయోజనం తెలుస్తాయి.

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! దర్శనానుభవా
మీరు చేసిన ఈ పూర్వజన్మ స్మృతుల వర్గీకరణం, వి
అపూర్వంగా ఉన్నాయి. సహజంగానూ ఉన్నాయి. ఈ
నకు అనుగుణంగా సరైన ఉదాహరణలను వివరంగా
పూర్వజన్మ స్మృతులను గూర్చి ప్రామాణికమైన
గ్రంథం తయారవుతుంది. మీ ఆశీస్సులతో తగినవారు
పనికి పూనుకుంటారు అనుకుంటాను.

మాస్టరుగారు: అవును. టైం వచ్చినప్పుడు ఈ గ
తప్పకుండా దిగివస్తుంది. నీలాగే ఎవరో కూర్చొ
గ్రంథాన్ని తయారు చేస్తారు.

గర్భస్థ శిశువుకు పూర్వజన్మల స్మృతి ఉంటుందా?

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! గర్భస్థుడైన జీవుడికి తన
వరకూ జరిగిన జన్మలన్నీ గుర్తుకొస్తాయని అప్పుడతను

తప్పులకు బాధపడుతూ చేయవలసిన పనులను గూర్చి ఊహిస్తూ ఉంటాడని అంటూ ఉంటారు. ఇది ఎంతవరకూ నిజం? నిజానికి అప్పుడు జరిగే దేమిటి?

మాస్టరుగారు : గర్భస్థుడైన జీవికి అంతకుముందు జరిగిన జన్మలన్నీ గుర్తుంటాయి. అంటే పేర్ల జాబితాలు, చుట్టాల మొగాలు, వాళ్ళతో జరిగిన లావాదేవీలు గుర్తు ఉంటాయని అర్థంకాదు. కుండలు చేసేవాడికి చేస్తూ ఉండగా బద్దలయి పోయిన కుండలన్నీ సంఖ్యతోసహా గుర్తుండనక్కరలేదు. మనము చుట్టాలు, స్నేహితులు, పూర్వ జన్మలలోనివి అన్నీ కలిపి ఈ బద్దలైపోయిన కుండల్లాంటివి. గుర్తుండటం అంటే కుండలు బద్దలయినాయని గుర్తుండటం మాత్రమే.

ఇక్కడ నుండి రైలెక్కి మద్రాసు పోతూ ఉన్నవారికి దారిలో ఊళ్ళన్నీ గుర్తుంటాయి. రైలు దిగిన వెనుక తన పనులలో పడతాడు గనుక ఈ ప్రయాణం దారి గుర్తుండదు. మళ్ళా మద్రాసులో రైలెక్కినప్పటి నుండి దిగే లోపున అదేదారి, ఆవేఊళ్ళు వ్యుత్క్రమంగా (Reverse Order) గుర్తుంటాయి. అంటే అన్ని స్టేషన్ల పేర్లు బట్టీ అని అర్థంకాదు. ప్రయాణంలో పొరపాట్లు జరుగకుండా ఉండడానికి కావలసినంత వరకు మాత్రమే గుర్తుంటుంది. దారిలో ఎక్కడ కాఫీ, టిఫిన్ తీసుకోవాలి, స్నానంచేయాలి, భోజనం చేయాలి మొదలైనవి గుర్తుంటాయి. మధ్య స్టేషన్లలో మన వాళ్ళు ఎవరైనా వస్తారని ఏర్పాటుంటే వాళ్ళు గుర్తుంటారు. అలాగే గర్భస్థుడైన జీవుడికి తానెక్కడ నుండి గర్భంలో ప్రవేశించిందీ ఇటుపైన ఎక్కడెక్కడకు వెళ్ళవలసి ఉంటుందీ

అన్నీ గుర్తుంటాయి. మరొక విషయం! రైలులో కూర్చున్నంతసేపు దిగిన తరువాత చేయవలసిన కార్యక్రమాన్ని గూర్చి చక్కని అభిప్రాయం ఏర్పాటు చేసుకోవచ్చు. కాని చాలామంది దిగిన తరువాత పరిసరాల ప్రభావం వల్ల ఆ కార్యక్రమాన్ని మర్చిపోతారు. లొల్లి చేసుకుంటారు. మళ్ళీ రైల్లో ఎక్కాక ఆ పని చేయటానికి వీలుపడలేదు. వాడ్ని కలుసుకోలేక పోయాను అని గుర్తుకువస్తాయి. అలాగే సంసార బద్ధులైన జీవులకు జన్మంతా మర్చిపోయిన అంశాలను గూర్చిన జ్ఞానం మళ్ళా గర్భస్థుడైనాక గుర్తుకువస్తుంది. ఉదాహరణకి ఒక స్నేహితుడు పెళ్ళికి వాడితో కూడ ఉండి సహాయం చేయడానికి మద్రాసు బయలుదేరిన వాడికి ఆ ఊళ్ళో దిగంగానే అనుకోకుండా ఒక సినిమాస్టార్‌తో పరిచయం అవుతుందనుకో. నూతన కార్యక్రమం ఏర్పడి చివరికి అతికష్టంమీద పెళ్ళి ముహూర్తం వేళకు మాత్రం హాజరై తిరిగివస్తాడనుకో. తిరుగు ప్రయాణంలో రైలు ఎక్కాక నెమరువేసుకుంటే వచ్చిన పని సక్రమంగా నెరవేర్చలేదని తెలుస్తుంది. అలాగే గర్భస్థుడైన వెంటనే అంతకు ముందు జన్మల విషయంలో తాను ఎలా ప్రవర్తించ లేకపోయాడో ఇటుపైన ఎలా సక్రమంగా ఉండాలో తెలుస్తుంది.

దేహాన్ని విడిచేముందు పూర్వజన్మలు గుర్తుకొస్తాయా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! జీవి శరీరాన్ని వదలబోతూ ఉండగా అతనికి అసలు తాను వచ్చినపని అది ఎంతవరకు చేయగలిగినది, ఎంతవరకూ చేయలేకపోయినదీ బోధపడటానికి అవకాశం ఉన్నదా?

మాస్టరుగారు : కొందరికి శరీరం వదలబోతూ ఉన్న కొన్ని నిముషాలలోనో, గంటలలోనో తన జన్మల పౌరా పర్యం గోచరిస్తుంది. అది ఎట్లాంటిదంటే కొన్ని గంటలలో ప్రయాణం చేయబోతున్నామని నిర్ణయించు కొన్నప్పుడు వెళ్ళే పనికి కావలసిన వస్తువులు సర్దుకోవడం, అడ్రసులు, టెలిఫోను నంబర్లు తీ సు కో వ డ ం మొదలైన సన్నాహం వంటిది. చివరికి క్షణాల్లో ఇంకా మిగిలి ఉంటే త్వర త్వరగా అన్నీ గుర్తుచేసుకొని సర్దుకుంటాం, అలాంటిదే ఇది. ఈ జ్ఞానం నిశ్చల మనస్సులకు మాత్రమే కలుగుతుంది. తక్కిన వాళ్ళకు కలుగదు. కంగారు పడేవాడు ప్రయాణానికి ముందు చేసుకోవలసిన సర్దుబాట్లు మర్చిపోవడం గజిబిజి చేసుకొనడం జరుగుతుంది. అలాగే చచ్చిపోవడానికి కంగారుపడే వాళ్ళం దరూ భార్యనూ, పిల్లలనూ పిలిపించు కొనడానికి, అప్పులు వసూలు చేయించుకొనడానికి తంటాలు పడతారేగాని, నిశ్చలత్వాన్ని పొందలేరు. వారికి చివరి క్షణాల్లో ఈ సర్వ జన్మల జ్ఞానం కలగడం సంభవం కాదు.

దేహం విడిచిన తరువాత గుర్తుకొచ్చే అవకాశం ఉందా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ ! దేహం విడిచిన తరువాత జీవి తనకు మిగిలిన స్మృతుల సంస్కారాల వల్ల ముందు నరకం, తరువాత స్వర్గం అనుభవిస్తాడని చెప్పారు మీరు. ఆ రెండూ అయిపోయిన తర్వాత మళ్ళీ తనకు తగిన తల్లితండ్రుల దగ్గరకు ఆకర్షించబడే లోపున అంతవరకూ అతను ఎత్తిన జన్మలు,

ఆ జన్మలలో అతను నడిచిన విధానం, ఆ విధానంలో తప్పొప్పులు, ప్రస్తుత కర్తవ్యం పూర్తిగా బోధపడే అవకా ఏదైనా ఉన్నదా ?

మాస్టరుగారు : గర్భస్తుడు కాబోయే ముందు సంస్కా బలంతో ఆ గర్భం వైపుకు లాగబడటమే గాని తెలిస్క సర్దుకునేదీ ఏదీ ఉండదు. తెలియటంగాని, సవరించుకోవ గాని, పురోగతికి అడుగులు వేయటంగాని శరీరంలో ఉండ మాత్రమే సాధ్యం. దేహము, మనస్సు, బుద్ధి, ఇంద్రియా మొదలైన పనిముట్లుండగా మాత్రమే కిరీటం చక్క పె కోవడం ఉంటుంది. ఇల్లు, అడ్రెసు, పోష్టు, టెలీఫోను మ ఉన్నవాడికి కార్యక్రమాలు ఉంటాయి గాని ఎడారిలో ఏట్లోనో నడిపించుకొని పోబడే వాడికి ఏ కార్యక్రమా సాధ్యపడతాయి. సమస్త సామర్థ్యాలతో కూడిన దేహం జీ చక్కని విద్యాలయం. ఒక క్లాసులో చదువుకొనడ పరీక్షలు వ్రాయడం, పై క్లాసుకు అర్హత సంపాదించడ కాలేజీ పనిచేసే రోజులలో సాధ్యపడుతుంది గాని, వేస శెలవల్లో కాదు. శెలవలకు ముందు ఏ కక్ష్యలో కాలేజ వదలిపెడతామో ఆ తరువాత కక్ష్య ప్రారంభం మళ శెలవలు ఆఖరయిన రోజునే. అలాగే దేహం విడిచా దేహం పొందే లోపల తెలియటం సాధనలో పురోగమి చడం ఏమీ ఉండవు. తెలియటానికి తలకాయ, లేక హృ యం మొదలైన ఉపాధు లుండాలి. టైం చూచుకోవడ గడియారం ఉన్నప్పుడే. రేడియో ప్రోగ్రాములు వినడ రేడియో పెట్టి ఉన్నప్పుడే. అలాగే తెలుసుకొనడం, ని

లకాయ ఉన్నప్పుడే గాని వదిలాక కాదు. ఈ
కార్యక్రమం కోసమే దేహాలు అనే ఉపాధులు
శరీర మాద్యంఖలు ధర్మ సాధనం.'
యక కొంత మంది ఈ పాపిష్టి జన్మ ఎందుకని
రితే దేవుడు దగ్గరకు వెడతామని భావించే వాళ్ళు
క శ్రీమన్నారాయణమూర్తి ఎంత తొందరగా
అంత మంచిది " అని జీవిత మంతా గొంతిక
చియుండే అభాగ్యు లున్నారు. దేహం విడిచాక
సర్వజ్ఞత్వం ఉంటుందని భ్రమపడే వాళ్ళున్నారు.
ళ్ళలో కొంత మంది దేహం విడిచిన వాళ్ళని
పిలిచి ఫౌంటెన్ పెన్ బిగించి సందేశాలు
సే వాళ్ళున్నారు. తమకు తెలియని శాస్త్ర సత్యా
చచ్చినవాళ్ళను ప్రశ్నించి పెన్ను, పేపరు
డిక్టేషన్ కోసం ఎదురు జూసే వాళ్ళూ ఉన్నారు.
న వాడికైనా చనిపోక ముందు ఏమి తెలుసో
అంతకంటే ఎక్కువ తెలియదు. మహానుభావులు
నిపోయినా, వారికన్నీ తెలిసినా మనం పిలిస్తే
న్ లోకో, సీసాలోనికో, మన మీదికో వచ్చే
ళ్ళకేమీ లేదు. ఇకపోతే తీవ్రమైన కోరికలతో
చ జీవులు మాత్రం ఎవడి దేహంలో దూరు
వేచి యుంటారు. ఆవాహన చేస్తే వచ్చేది ఈ
ళ్ళ మాత్రమే. ఈ సంగతి తెలియక స్పిరిట్
అభ్యాసం చేసేవాళ్ళు కాళిదాసునో, షేక్స్
యంకా చాలకపోతే ఆంజనేయస్వామినో పిలుస్తా

ఉంటారు. ఇదిగో వస్తున్నానని అదే పేరుతో ఎవడో పిశాచం దిగి వస్తాడు. ఈ పిశాచ జీవులలో వంచన బుద్ధి తప్పకుండా ఉంటుంది. వాడికి తోచిన పిచ్చి సమాధానాలు చెప్పి - నేను ఫలానా మహాపురుషుణ్ణి అని చెపుతాడు. ఇలా పదిసార్లు పిలవగా, పిలవగా పిలిచినవాడి బుర్రలోకి ఆ పిశాచాలకు రహదారి ఏర్పడుతుంది. వాళ్ళు మెల్లగా చోటు చేసుకొని ఆ పిలిచినవాడి స్వబుద్ధికి మాంద్యం కల్పించి తమ తీరని కోరికలు వాడి దేహం ద్వారా తీర్చుకుంటూ ఉంటారు. కాలక్రమాన శరీరమానసారోగ్యాలు హరించి, ప్రాణశక్తి పీల్చి అతనిని పిప్పిచేస్తారు. నైతికబలం కూడా తగ్గి అతడు అబద్ధాల రాతలు కూడ వ్రాస్తూ వారెవరో దిగివచ్చి చెప్పారు అంటూ ఉంటాడు.

వ్యక్తి : మీరు చెప్పింది నిజమే మాస్టారూ! నేనలా స్పిరిట్ రైటింగ్ వ్రాసేవాళ్ళని, వ్రాయించే వాళ్ళని ...శాను. పాపం చాలామంది కుర్రాళ్లు ఈ విధానంలో ...్రో దేవతలు పలుకుతారని తమ కలల్లో మహానుభావులు ...లుకుతారని, తమకు సందేశాలు ఇస్తూ ఉంటారనీ, సం... ...హాలు తీరుస్తూ ఉంటారనీ ఆకర్షింపబడుతూ ఉంటారు ...క్రమంగా నీరసించిపోతూ కూడా ఉంటారు. అవి అలా ...ఉండగా మానవుడికి పురోగతి దేహంలో ఉండగా మాత్రమే ...సాధ్యమని మీరు చెపుతుంటే నిజమేనని తెలుస్తుంది. లే... ...పోతే ప్రకృతి ఇంత కథ ఎందుకు ఏర్పాటు చేస్తుంది. ఈ ...త్యాన్ని తెలుసుకోలేక చాలామంది దేహాన్ని నిర్లక్ష్య...

చేయడమో, తాము చేసిన పాపఫలితంగా భావించడమో, బంధ కారణమని భ్రమపడటమో చేస్తూ శరీరాన్ని నిరసిస్తూ నిందిస్తూ జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసుకుంటూ ఉంటారు. సైకిల్ తొక్కటం రానివాడు తొక్కబోయి పడి సైకిల్‌ను తిట్టినట్లు ఈ శరీరాన్ని ఉపయోగించుకోవడం చేతకాక నిందిస్తూ ఉంటారు. దేవుని సృష్టిని నిందించేవాడు దేవుడ్ని ఎలా చేరగలడో నాకు బోధపడదు.

కుండలిని దగ్గర జన్మలు రికార్డు అయి ఉంటాయా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఇంతవరకు మనం ఎత్తిన జన్మలన్నీ మనలో కుండలిని దగ్గర రికార్డు చేయబడి ఉంటాయని కుండలిని ప్రభోధం జరిగినప్పుడు క్రమంగా అవి విచ్చుకొని తెలుస్తాయని అంటూ ఉంటారు. దీని కథ ఏమిటి?

మాస్టరుగారు : కుండలిని అంటే చుట్ట చుట్టుకొని యున్నది అని అర్థం. మనం చదువుకున్న వేల పేజీల పుస్తకాల విజ్ఞాన మంతా మన బుర్రలో ఎలా ఇమిడి ఉంటోంది? చుట్ట చుట్టిన టేపులాగ ఉంటుంది. మళ్ళీ వాడుకోవాలంటే చుట్టనుండి లాగితేనేగాని బయటికిరాదు. అలాగే మన ప్రజ్ఞ అనే దీపం ఉన్న ఇల్లే ఈ దేహం. మన ఇంట్లో ఎప్పటెప్పటి నుండో అమర్చుకున్న వస్తువులన్నీ వేటి స్థానంలో అవి సర్దబడి ఉంటాయి. వాటిని ప్రజ్ఞ బయటకు లాగితే గాని వాడుకొనడం సాధ్యం కాదు. నిత్య దినచర్యకు కావలసిన కొద్ది వస్తువులు మాత్రమే స్మృతి పథంలో ఉండటం, ఇంట్లో సర్దిన మిగిలిన వస్తువులన్నీ స్మృతికి దూరంగా ఉండటం

సహజం. కాని ఒక సమర్థుడైన ఆఫీసరు ఆఫీసుల
బీరువాలలో ఉన్న ఫైళ్ళు అతని స్మృతి పథంలో ఉ
ఏది కావలసినా క్షణంలో తీసి కావలసిన కాగితం గు
అదే విధంగా శక్తితో జోడించిన ప్రజ్ఞ పని చేస్తు
ఒక చోట, ప్రజ్ఞ ఒక చోట పనిచేయడం ఇంద్రియ
విషయంలో తప్పదు. వాడిలో శక్తి పట్టుదలలో
ప్రజ్ఞ ఇంద్రియాలలో మనస్సులో ఉంటుంది. ఏద
చిస్తూ దురదబెట్టి గోక్కుంటూ ఉన్నవాడికి ప్రజ్ఞ
నలో కొంతశక్తిని వినియోగిస్తూ ఉండగా మరికొ
వేరుగా గోక్కుంటానికి వినియోగిస్తూ ఉంటుంది. అ
శక్తి రెండు చిల్లుల గ్లాసులో పోసిన నీరు లాగ త
ఉంటుంది. ఒకచిల్లే ఉంటే ధారలో శక్తి తగ్గుతుంది.
ఎక్కువ చిల్లులతో జల్లెడలాగ ఉంటే శక్తి
పోతుంది. అలాగే ప్రజ్ఞ అనేక తాపత్రయాలలో
శక్తి ఖర్చవటమేగాని పని జరగటమనే ప్రసక్తి
లాంటి వ్యక్తిలో ఉన్న శక్తిని చాలవరకు ప్ర
ణాల్లో దాచి ఉంచి కొంచెం కొంచెంగా మాత్ర
స్సులోకి వదుల్తూ ఉంటుంది. దుర్వ్యయం చేసే కుర
హాయచేసి చిల్లర డబ్బులు మాత్రం ఇచ్చి అసలు
క్కడ దాచిందో తెలియనీయని తల్లిలాగ ప్రక
సార బద్ధుల విషయంలో క్రమంగా నీతి, నియ
్యాసం అబ్బుతున్న వాడికి ఈ శక్తిని ఉన్ముఖంగా
మొదలు పెడుతుంది ప్రకృతి. ఆ వదలడం చు
పు కండె విప్పటంలాగ ఉంటుంది. ఈ దారపు

లాంటి శక్తి కేంద్రాలు వెన్నెముకలో ఉన్నాయి. వాటినే షట్చక్రాలు అంటారు. తాపత్రయాలలో బాధపడే వ్యక్తిలో శక్తి దాగి ఉండే చోటు మూలాధారం. దీనికి ఈ దేహాన్ని ప్రాణంతో బిగించి ముడివేసే లక్షణం ఉన్నది. దేహంలోని భౌతిక పదార్థాల పేర్పు మూలాధారం దగ్గర ప్రాణంతో ముడివేయబడి ఉంటుంది. కనుకనే మాట్లాడే ప్రయత్నం ఇక్కడ ప్రారంభ మౌతుంది. నాదానికి ముందు మన మాట ఇక్కడ బిందువుగా ఉంటుంది. మాట్లాడటంలో విద్యుత్ప్రసారం రూపంలో అది మిగిలిన చక్రాలలోనికి ప్రసరించి కంఠం దాకా ఉచ్చారణగా, శ్వాసగా ప్రసార మవుతూ [శ్వాస అంటే పీల్చబడే గాలికాదు. పీల్చి విడిచే శక్తి] కంఠంలో శబ్ద తరంగాలుగా ఆకాశంలోని విద్యుత్తును రేపి మనస్సులో అభిప్రాయాలుగా రూపొంది వాక్యంగా వెలువడుతుంది. ఈ లోపున షట్చక్రాలలో ఉన్న అక్షరాల ప్రజ్ఞలను మైపు కొట్టినట్లు కదిలిస్తుంది. దానితో కావలసిన అక్షరాలు వాక్యంగా పలుకుతాయి. ఈ కారణం వల్లనే ఇదంతా సరస్వతీ చతుర్ముఖుల లోకం అన్నారు. ఈ మొత్తం ప్రసారం జరుగుతూ ఉన్న శక్తి మాట్లాడకముందు చుట్ట చుట్టుకొన్న పాములాగ మూలాధారంలో నిద్రిస్తూ వుంటుంది. ఈ ప్రసారాల దారి ఊర్ధ్వ లోకాలు. ఇవి కాక ఇంకొక జీవుడికి శరీరాన్ని ఉచ్ఛరించే దారికూడ ఈ మూలాధారం నుండే బయలు దేరుతుంది. దానినే కామ సంభోగం అంటారు. ఇవి అధో లోకాలు. ఇవి రెండూ దేవయానం, పితృయానం అనబడతాయి. ఈ రెండింటిని వాడుకో వలసిన

జీవుడు పట్టి ప్రజ్ఞ. అష్టాంగ యోగ సాధనతో వాడుకోవడం నేర్చుకుంటాడు. అప్పుడు శక్తి, ప్రజ్ఞ ఒక్కటిగా పని చేస్తాయి. అన్ని దీపాలు వెలుగుతూ వున్న ఇంట్లో దీపాలే మనుష్యులుగా పనిచేస్తే ఎలా వుంటుందో అలాగే ఇంట్లో వున్న అన్ని వస్తువులు సమకాలికంగా గుర్తు వుంటాయి. అలాంటి స్థితిలో ఒక్క పూర్వజన్మ విషయం మాత్రమే గుర్తుండటం పెద్ద విశేషం కాదు.

వ్యక్తి : పూర్వజన్మల పుణ్యమా అని కుండలిని స్వరూపం చక్కగా బోధపడింది మాస్టారూ. యోగసాధన, దాని పరమావధి అన్నీ ఈ కొద్ది సేపట్లోనే మీ మాటలలో మాకు దర్శనమిచ్చాయి. ఇది గుర్తుంటే చాలు, పూర్వ జన్మ గుర్తున్నా లేక పోయినా పర్వాలేదు.

నాడీ గ్రంథాల కథ

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! నాడీ గ్రంథాలనే విచిత్రమైన గ్రంథాలుంటాయట కదా! వాటిలో మన పూర్వ జన్మ విశేషాలు, ఈ జన్మలో విశేషాలు వ్రాయబడి వుంటాయట గదా! అందరి జన్మల పూర్వ జన్మల విశేషాలను దర్శించడం వాళ్ళ కెలా సాధ్యమయిందంటారు. అసలా గ్రంథాలను గూర్చిన సత్యా సత్యాలేమిటి?

మాస్టరుగారు : లోకంలో ఎంత విలువైన విషయం బయట పడుతుందో అన్ని నకిలు విషయాలు కూడ అక్కడే బయట పడతాయి. అలాంటిదే ఈ నాడీ గ్రంథాల గ్రంథం.

పగలు రాత్రి తెలిసిన మనకు రేపుకూడా పగలు రాత్రి వుంటాయని తెలుస్తుంది. శనివారం తరువాత ఆదివారం అని తెలుస్తుంది. రాబోయే సంవత్సరంలో ఎండాకాలం, వానా కాలం, చలికాలం వున్నాయని తెలుస్తుంది. ఇవి మనకి తెలిసినట్లే ద్రష్టలకు (అంటే మనకన్న కొంచెం ఎక్కువ చూడగలిగే వారికి) యుగాలు యుగధర్మాలు తెలుస్తాయి. అలాగే జనన మరణాలు, జన్మలు, వాటి కార్యక్రమాలు తెలుస్తాయి. ఒక్కొక్క జీవుని కార్యక్రమం కాక జీవుల కార్యక్రమాలు తెలుస్తాయి. కొందరికి ఇంట్లో విషయాలు కొందరికి ఊళ్ళో విషయాలు, కొందరికి దేశంలో విషయాలు, కొందరికి భూగోళ ఖగోళ పరిభ్రమణం తెలియడంలో ఉన్న తరతమ భేధాల వంటివే ఇవి. దేశంలో విషయాలు తెలియడానికి దిన పత్రిక ఎలాంటిదో జీవుల విషయాలు తెలియడానికి జాతక పత్రిక అలాంటిది. దానితో కొందరికి వ్యక్తుల జన్మ ఫలితాలు తెలిస్తే మరికొందరికి ఆ వ్యక్తుల గుంపులు దిగివచ్చే కథలు తెలుస్తాయి. ఇవే నాడీ జాతకాలు. ఏ శతాబ్దంలో నైనా ఒక ప్రదేశంలో అక్షాంశ, రేఖాంశాలమీద ఆధారపడి అక్కడ జీవించే జీవులు దిగివస్తారు. వారి జీవిత చరిత్రలు, పేర్ల అర్థాలు మొదలైనవన్నీ గ్రహ గతుల ననుసరించి తెలుస్తాయి. వీని గ్రంథస్థ రూపాలే నాడీ గ్రంథాలు. ఇందులో అందరి జీవితాలుండటం సత్యంకాదు. కొంత కాలపరిమితిలో దిగివచ్చే కొన్నివందల జీవుల చరిత్రను కొందరు గుణించి గ్రంథస్థం చేస్తారు. మళ్ళా కొన్నివందల సంవత్సరాల తరువాత ఇంచు

మించుగా అదే క్రమంలో అవే జీవిత ఘట్టాలతో, అవే పేర్లతో, అవే వంశవృక్ష నిర్మాణాలతో మరొక గుంపు జీవులు దిగి వస్తారు. వారికి కూడా వెనుక వ్రాసిన గ్రంథాలు పనికి వస్తాయి. ఇక్కడ ఒక రహస్యం వున్నది. ఏ శాస్త్రం రానివారు కొందరు చేరి ఒక ప్రదేశంలో ఒకటి రెండు శతాబ్దాలలో వున్న కుటుంబాల క్రమాలను తీసుకుని జన్మాంతర డైరీ వ్రాసిపెట్టిపోతే కొన్నివందల సంవత్సరాల తరువాత ఇంకొక గుంపు జీవులకు, ఆ డైరీనాడీ గ్రంథం అవుతుంది. ఉదాహరణకి " రామయ్య భార్య జానకమ్మ. వాళ్ళకి యిద్దరు కొడుకులు. రామయ్యకి పదహారో సంవత్సరంలో వివాహం" అని జరిగినది జరిగినట్లు గ్రంథస్థంచేస్తే మళ్లా అది ఇంకొక కుటుంబానికి నాడీ గ్రంథం అవుతుంది. అలాగే రామయ్య మిత్రుడి డైరీ వ్రాస్తే అదీ పనికి వస్తుంది. దీనితో అనుకున్నంత జ్యోతిశ్శాస్త్ర ప్రమేయం అక్కర లేదు. కాకపోతే శ్రమపడివ్రాసిన వాళ్ళ కాలానికి అది పనికిరాదు. ఒకరైతు తన సంవత్సర డైరీలో పొలం పనులన్నీ వ్రాస్తే అది స్థూలంగా పనికి వస్తుంది. అలాగా జన్మల డైరీలు వ్రాస్తే సూక్ష్మంగా కూడా పనికివస్తాయి. అది వ్రాసినవారు ఆ వ్యక్తి జాతక చక్రం, హస్త రేఖలు కూడా వ్రాస్తారు. తరువాతవారు అవి చూచుకొని ఈ జాతకాన్నిబట్టి, ఈ హస్త రేఖలను బట్టి ఇన్ని వివరాలు ఎలా వ్రాశాడా అని ఆశ్చర్యపోతారు.

మన కాలంలోనే మన పేరుతో ఎంతమందో ఉంటారు. వాళ్ళలో మనకు వివాహమయిన వయస్సులోనే వివాహమయినవాళ్లు కొందరుంటారు. మనభార్య పేరు గల భార్య

గలవాళ్లు అందులో కొద్దిమంది ఉంటారు. ఇలా ఒకటి రెండు రాష్ట్రాలలో మన పేరుతో గలవాళ్ళని జల్లెడపట్టి డైరీలు వ్రాస్తే కొంచెం ఇంచుమించుగా మన జీవిత ఘట్టాలతో సరిపోలిన జీవితాల వాళ్ళు చాలామంది దొరుకుతారు. ఆ యిద్దరి జాతకాలు ఒకటిగానే ఉండవచ్చు. లేదా ఇద్దరి చేతుల్లో కొన్ని ప్రత్యేక రేఖలు (ముఖ్యంగా వేలిముద్రలు) సామ్యంతో ఉండవచ్చు. ఇలాంటి జాతకాలని వర్గీకరణంచేసి ఒక క్రమంలో వ్రాస్తారు నాడీ గ్రంథ కర్తలు. అందులో మనకు పూర్తిగా సరిపోయినదాకా ఓపికపట్టి జాతకాన్ని వెతుక్కోకపోతే ఫలితాలు సరిపోవు. తన జాతకమే అనుకొని భ్రమపడి ఇంకొకడి జాతకాన్ని వ్రాయించి తెచ్చుకొని కొందరు బాధపడతారు. ఉదాహరణకు ఈ దిగువనిచ్చే మూడు డైరీలు చూడండి.

1. ప్రకాశరావు అనే వాడికి భార్య సుబ్బమ్మ. సంతాన బాధను గూర్చి అతడు ఈ జాతకం చూచుకొనడానికి వస్తాడు.

2. సూర్యప్రకాశరావు భార్య రామసుబ్బమ్మ. వాళ్ళకి సంతానం కలిగి నష్టమైంది. వారు సంతాన వివరాలకోసం వస్తారు.

3. కోటిసూర్య ప్రకాశరావు భార్య వెంకట సుబ్బమ్మ. వారికి కొడుకు పుట్టి చనిపోయాడు. తరువాత కూతురు పుట్టి చనిపోయింది. తరువాత సంతానం ఉన్నదేమో తెలుసుకునేందుకు వస్తారు.

ఈ మూడు జాతకాలు పక్కపక్కనే వ్రాసి ఉంటాయి. ఇలాంటి గుంపు 30, 40 జాతకాలు కూడా ఉండవచ్చు. ఒక్కొక్కప్పుడు "వెలుగు అనే అర్థంగల పేరుగలవాళ్లు" అని గ్రంథం ప్రారంభం అవుతుంది. వాడిపేరు కాంతయ్య కావచ్చు. దానిని చూసి ప్రకాశరావు తనదే నని వ్రాయించుకుంటాడు. పై ఉదాహరణంలో మూడవవాడు మొదటి జాతకాన్ని తనదిగా భావించి వ్రాయించు కొన వచ్చు. వీరి నలుగురికి దాదాపు 30 సంవత్సరాల వయస్సు దాకా స్థూలంగా సన్నివేశాలు ఒకేలాగు ఒకే వయస్సులో జరుగుతాయి. ఆపైన ఎవరి దారి వాడిది. 30 సంవత్సరాల లోపున వ్రాయించుకొనేవాడు ఈ నాల్గింటిలో ఏదో ఒకటి తనది అని పట్టుకుపోవచ్చు. తరువాత ఫలితాలు సరిపోలేదని ఏడుస్తాడు. జాగ్రత్తగా ఓపికతో వెతికించు కుంటే ఆజన్మాంతం ఫలితాలు సరిపోతాయి అనడానికి కీర్తి శేషులు విస్సా అప్పారావుగారు ఉదాహరణ.

ఇక అబద్ధాల నాడీ గ్రంథాల విషయం. కొందరు మోస గాళ్ళు ఒకనాడీ గ్రంథం దగ్గర పెట్టుకొని, అందులో ఉన్న వాటికి నప్పించి మీరడిగిన విషయాలన్నీ వ్రాసివ్వగలరు. మరి కొందరు సంభాషణలో మీ పేర్లు, విషయాల, జన్మ ...నం రాబట్టుకొని మీ జాతకం వెతకడానికి వారంరోజులు ...ం తీసుకుని మీరు వచ్చేసరికి సొంతకవిత్వం వ్రాసి ఉంచు ...రు. శుభలేఖలపైన అడ్రసులు వ్రాసినట్లు. మరికొందరు పిశాచి మొదలైన క్షుద్ర శక్తులతో మీ మనస్సు నుండి

మీ గత జీవితమంతా పేర్లతోసహా రాబట్టి గ్రంథాలు నింపి ఇస్తారు. మరికొందరు ఆ శ్రమ కూడా అక్కరలేకుండా మిమ్మల్నే రైండు పుస్తకం, తెల్లకాగితాలు తెచ్చుకోమని ఒక అర తాళపత్రగ్రంథం తెరచి అందులో చూస్తూ మీ జీవితాన్ని కీర్తించి మీకే డిక్టేట్ చేస్తారు. తిరుజ్ఞాన సంబంధ నాయనార్ అనే నాడీ గ్రంథవేత్త కంబ రామాయణం తాళపత్ర గ్రంథం ముందు పెట్టుకొని కర్ణ పిశాచితో ఎంతో మంది జాతకాలు వాల్యూములు నింపారు. ఒకొక్కడి జాతకం పాడుతూ ఇలా కూని రాగం తీసేవాడు. "పార్వతి తన బిడ్డయైన గణపతితో చెబుతున్నది. వత్సా! నీ తొండము స్పర్శగలిగిన ఈ భక్తుడు ఫలితాలు చెప్పించు కొంటూ ఉండగా పైన వాయు విమానం వెడుతుంది." అయిదు నిమిషాలలో విమానం వెళ్ళేది. దీనికి నాడీ గ్రంథం అక్కరలేదు. విమానాల టైం తెలిస్తే చాలు. సినిమా తారలు, డబ్బు బలిసిన వ్యాపారస్థులు వచ్చినపుడు ఇలా చదివేవాడు. "వత్సా గణేశా! ఈ జాతకుని 46వ సంవత్స రంలో భార్య గర్భవ్యాధితో మరణిస్తుంది" గణపతి తల్లిని ఇలా ప్రశ్నిస్తాడు. "జగన్మాతా! నా భక్తుడికి ఆపద తీర డానికి మార్గంలేదా!" పార్వతి ఇలా చెబుతుంది. "లేకేమి నాయనా! ఇతడు పూర్వజన్మలో ఒక ఆడలేడి గర్భంలో బాణం కొట్టి చంపాడు. దాని మగలేడి విలపిస్తూ యితన్ని శపించింది. ఈ భక్తుడు మూడు తులాల బంగారంతో లేడి విగ్రహం చేయించి యథోక్తంగా పూజించి ఈ గ్రంథం చదివిన ఋషికి దానంచేసి వస్త్రాలంకారాలతో సత్కరించి

ప్రదక్షిణ నమస్కారాలు చేసి ఆశీస్సులు తీసుకుంటే ఈ ఆపద సంభవించదు.

ఇలాంటి వింతలెన్నో నాడీ గ్రంథాల పేరుతో పవిత్రమైన శాస్త్ర సంప్రదాయానికి ఇలా తూటాకులు కట్టి అప్రతిష్ఠ తెచ్చిన భరతమాత పుత్రులు కూడా ఉన్నారు. తస్మాత్ జాగ్రత్త.

కోరి నాడీ గ్రంథాలు తయారు చేయించి వ్రాయించుకునే మహానుభావులు కూడ ఉన్నారు. కొందరు గురువుల శిష్యులు తమ గురువుగారి నాడీ గ్రంథాన్ని చక్కని సంస్కృత కవిత్వంలో రచన చేయించి ప్రచారం చేస్తున్నారు. అందులో ఆ గురువు పూర్వ కల్పాలలో దత్తాత్రేయుడని, అగస్త్య మహర్షియని, నందీశ్వరుడని ఈ జన్మలో మిగిలిన మదాంధులైన గురువుల గర్వం అణచి ధర్మ సంస్థాపన చేయటానికి వచ్చారని (ఇంకొక గురువు నాడిలో ఈ గురువు మదాంధుడని ఉంటుంది.) ఆ గురువు శిష్య పరంపర వాళ్ళ నాడీ జాతకాలు కూడ గురువు జాతకంతో పాటు పుట్టలాగ బయటకు కదిలి వస్తాయి. ముఖ్యంగా ఈ నాడీ గ్రంథం వ్రాయించిన గ్రంథసాంగుడు ఉత్తము శిష్య పుంగవుడని పూర్వ జన్మలో భరద్వాజుడని మిగిలిన శిష్యులెవరూ ఆ గురువు జ్యోతిని ఇతనిలాగ చూడగలవారు కారని ఉంటుంది. మరి కలియుగం గదా! ఇలాంటివి తప్పవు. ఒక్కొక్కప్పుడు పార్వతి, గణపతి, కుమారస్వామి కాకభుశుండుడు పూర్వయుగాల్లో వ్రాసి యుంచిన ఈ శ్లోకాల్లో వ్యాకరణ

దోషాలు తప్పతిప్పలు. పైగా "వ్యాపారార్థ నమక్షయ్యం" మొదలగు ప్రయోగాలు అందులో వాణిజ్యం అనడానికి వ్యాపారం అని పొరపాటున వ్రాయడం కూడ ఉంటాయి.

వ్యక్తి: నాడి గ్రంథాల గ్రంథం చాలా చిత్రంగా వుంది మాస్టారూ! నాడీ గ్రంథాల నిర్మాణాన్ని గూర్చి మీరు చెప్పిన అంశాలు ఎంత ఆశ్చర్యాన్ని కల్గించాయో నకిలీ నాడులను గూర్చి మీరు చెప్పిన విశేషాలు అంత నవ్వును పుట్టించాయి. వినేవాళ్ళ వ్యామోహాన్ని చెప్పే వాళ్లు సొమ్ము చేసుకుంటున్నారు. ఈ సత్యాలు సామాన్యులకు ఎంత తెలిస్తే అంత మంచిది.

F. చేతబడులు - దిగదుడుపులు

చేతబడులున్నాయా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఎవరికైనా దీర్ఘకాలం ఒంట్లో బాగుండకపోతే వాళ్ళ బంధువులు ఎవరైనా గిట్టని వాళ్ళు చాత బడి చేశారనో, చిల్లంగి పెట్టారనో అనుమానిస్తూ ఉంటారు. ఎవరైనా అనుకోకుండా పోయినా, వాళ్ళ వాళ్ళకు ఈ అనుమానం వస్తూ ఉంటుంది. నిజంగా చాతబడులు ఉంటాయా! ఉంటే అవి ఎవరిమీద చేస్తే వారి మీద పనిచేసి హానిని కలిగిస్తాయా!

మాస్టరుగారు : చాతబడి అనేది తప్పకుండా పనిచేస్తుంది. కాని అందరిమీదా పనిచేయదు. ఎవరికైనా దుర్మరణం పొందడం పూర్వకర్మ ఫలితమేగనుక అలాంటివాడి మీద మాత్రం పనిచేస్తుంది. ఒక్కొక్కడు పుర్రెను చూపిస్తే దడుచుకుంటాడు. ఒకొక్కడి వాకిట్లో ఎముకలు పేర్చిపెడితే వాడికి భయం వేసి జర్వం వస్తుంది. అలాగే ఒకబొమ్మను తయారుచేసి ఒకడి పేర ఆ బొమ్మకు మేకుదింపితే వాడిశరీరంలో ఆ భాగానికి జబ్బు పట్టి మరణిస్తాడు. ఇలాంటి వాటిమీద భయాలు అనుమానాలు ఉన్నవాడికి ఇలాంటి ప్రక్రియలు సోకి పనిచేస్తాయి. పూర్వ జన్మలో ఎవరికైనా ప్రాణభీతి కలిగిస్తే ఈ జన్మలో భయాలతో, అనుమానాలతో బ్రతికే మనస్తత్వం అబ్బుతుంది. అలాంటివాళ్ళమీద మాత్రం చాతబడులు తప్పక పనిచేస్తాయి. కనుకనే కొన్ని కుటుంబాలలో వ్యక్తులు ఎప్పుడూ తమకు ఎవరో ఏదో అపకారం చేశారని నమ్ముతూ ఉంటారు. అలా

కాక అమాయకులుగా ఏదీ పట్టించుకోకుండా, నిర్భీతిగా బ్రతికే వాళ్ళమీద ఏమీ పని చేయవు. ఎదుటివాడిలో అపకార బుద్ధి ఉన్నదని శంకించడం దుష్కర్మ కనుక అలాంటి సందేహాలు ఉన్నవాళ్ళమీద పని చేస్తాయి. అది వాళ్ళ దుష్కర్మ ఫలితమే. అచంచలమైన భక్తితో దైవానికి సమర్పణగా తమజీవితాన్ని భావించి జీవించే వాళ్ళమీద ఏవీ పని చేయవు. వాళ్ళకి కష్టాలు వచ్చినపుడు కూడ ఇంకొకరిమీద అనుమానపడటం ఉండదు గనుక వారిమీద అవి పని చేయవు. అలాగే మృత్యుభీతి లేని వాళ్ళ మీదా పని చేయవు. ముఖ్యంగా యుద్ధంలో పోరాటం చేసే వాళ్ళ మీదా పని చేయవు. అందుకనే చాతబడి చేసి చంపు తామని బెదిరించే వాళ్ళెవరూ వాళ్ళని ఏమీ చేయ్యాలేరు. పాకిస్తాన్ యుద్ధంలో ఈ చాతబడి మొనగాళ్లు పాకిస్తాన్ సైన్యాలమీద చాతబడి ఎందుకు చేయలేదు. అక్కడ ఈ పప్పు లుడకవు. ఏదో ఒక కర్క్తృత్తి ఉంటేగాని భీతి ఉండదు. భీతి ఉన్నవాడిమీద గాని చాతబడి పని చేయదు.

వ్యక్తి: అయితే భయపడని వాళ్ళని, నిజమైన భక్తి గల వాళ్ళని, మృత్యుభీతి లేని వాళ్ళని చేతబడులు ఏమీ చేయలే వన్న మాట. భయపడే వాళ్ళలో కూడ వాడు బ్రతకాలా, పోవాలా అన్నది నిర్ణయించేది వాడి పూర్వ కర్మే గాని చేతబడి కాదన్న మాట. చేతబడి చేసినా చేశారని వాడు భయపడినా బ్రతికే యోగం ఉంటే ఆ చేతబడిని తిప్పికొట్టే వాడు ఏదో ఒక రూపంలో దొరుకుతాడన్న మాట. నిజమే.

చేతబడి చేసేవాడు అవతలి వ్యక్తి జీవిత
నిర్ణయించలేడు గదా! నిర్ణయం మన
ఉంటుంది. కనుక చేతబడులు, గీతబళ్ళు
హేలు మాని మన మానాన మనం
ఉండదు. అంతేనా మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు : ఉన్న విషయం ఇంతే
తానికి మనం కర్తలం గాని, మరొక
గాలేదు. మనకు జరిగే మంచో, చెడో
బట్టి, ప్రవర్తనను బట్టి జరుగుతుంది. ఈ
చిన వాడు తనను తాను దిద్దుకుంటాడు కా
ఏడవడు. ఇతరుల మీద పడి ఏడవటమనే
లేనప్పుడు ఎవరు ఏమిచేసినా, ఏమి చేయిం
ఏమీ లేదు. అలా కాక ఇతరుల మీద
స్వభావం మనలో ఉన్నప్పుడు అవతల వ
పోయినా చేశాడనే అనుమానంలో మనం
అలా మంచం ఎక్కిన వాళ్ళు, మరణించి
మంది ఉన్నారు.

దిగ దుడుపులు కథ

వ్యక్తి: కొందరు కోయవాళ్ళు "నీ వెక
నీళ్ళు దాటావు. అప్పటినుండి నీ కథ అ
భయపెడుతూ ఉంటారు. నిజంగా ఎర్రనీ
నీళ్ళు దాటితే, ఆ కీడు దాటిన వాళ్ళను
అసలీ దిగదుడుపుల కథ ఏమిటి? ఎందుకు

దాటిన వాళ్ళని ఎందుకు ఇబ్బంది పెడతాయి? ఈ దిగ దుడుపులు అవసరమా? ఇవి శాస్త్రీయమైనవేనా? లేక మూఢ నమ్మకాలా?

మాస్టరుగారు: దిగదుడుపులు, ఎర్రనీళ్లు, దిష్టి తీసిన వస్తువులు తొక్కినా, దాటినా పీడలు అనారోగ్యాలు చుట్టుకుంటాయని ఒక ప్రతీతి వున్నది. ఇందులో కొంత నిజం వున్నది. కొంత మనోదౌర్బల్యం వున్నది. దిష్టి, దిగదుడుపు మొదలైన విధానాలు, ప్రాచీన శాస్త్రీయవైద్య విధానాల్లో ఒక భాగం. ప్రాచీన జాతుల వైద్యశాస్త్రం, నవీన వైద్యశాస్త్రం కన్నా చాలా విస్తృతమైనది, శాస్త్రీయమైనది అనే సత్యం ఏ డాక్టరూ కాదనడానికి వీలులేదు. కాదనడానికి ముందు ఈ దిగువ అంశాలను ఋజువు చేయవలసిన బాధ్యత వున్నది.

1. ప్రాచీన భారతీయ, ఈజిప్టు, చాల్డియా, మెక్సికో ఆఫ్రికా జాతుల వైద్య శాస్త్రాలలో ద్రవ్యమైన శరీరానికే కాక ప్రాణమయ, మనోమయ, సంస్కారమయ శరీరాలకు కూడా వైద్యవిధానంవున్నది. నవీనవైద్య శాస్త్రం ముఖ్యంగా అల్లోపతీ ద్రవ్యమయ శరీరాన్ని దాటి ఏమీ ఎరుగదు.

2. మానవుడు దేహం కాదని, దేహానికి చేసే రిపేరు మానవుణ్ని ఆరోగ్యవంతుణ్ని చేయడానికి చాలదని ప్రాచీనుల సిద్ధాంతం. అనారోగ్యాలకు కారణాలు మానవుడి ఇష్టాయిష్టాలలో, అలవాట్లలో ఉంటాయి కానీ శరీరాల్లో వుండవు. ఇష్టాయిష్టాలకి వైద్యం వుంటుందని కూడ అల్లోపతీకి తెలియదు.

3. స్థూల శరీరం వేరే ఒక శరీరం కాదని, సూక్ష్మశరీర నిర్మాణం మీద ఆధారపడి, నీళ్ల మీద మంచుగడ్డలాగ తేలుతూ వుంటుందని సూక్ష్మ శరీర నిర్మాణంలో వచ్చిన ప్రతి మార్పు స్థూల శరీరం మీద వ్యాధిగా కనుపిస్తుందని అల్లోపతీకి తెలియదు. నీళ్లల్లో సిరాకలిపి మంచుగడ్డ కట్టిస్తే ఆ మంచుగడ్డకున్న సిరారంగు నీళ్లతో కడిగితే పోదు. అలాగే ఔషధాలతో భౌతిక శరీరాన్ని కడిగితే వ్యాధి బాధలు తాత్కాలికంగా పోవచ్చుగాని వ్యాధులు పోవు. మళ్లీ వస్తూనేవుంటాయి.

4. పరిసరప్రాంతాలకి, వాతావరణానికి ప్రభావిత మయ్యే లక్షణం స్థూల శరీరం కన్నా సూక్ష్మ శరీరానికి ఎక్కువ ఉంది. గోటితో గుచ్చితే ఆ గుచ్చు మాయమయ్యే లోపున కొన్ని గంటలు నిలవ ఉండటం తరువాత క్రమంగా మాయమవడం సూక్ష్మ శరీరంలో కలిగే మార్పులే గాని స్థూల శరీరానివి కావు. సూక్ష్మ శరీరం వెళ్ళిపోయిన శవాన్ని గిచ్చితే ఆ గిచ్చు మాయమవ్వకుండా అలాగే ఉంటుంది. బ్రతికి వున్న దేహానికి బ్లేడు తెగితే మళ్లా చెక్కు కట్టుకు రావడం సూక్ష్మ శరీరంలో జరిగే వైద్యం. ఈ సూక్ష్మ శరీరం ప్రాణమయము, మనోమయము అని ప్రాచీన శాస్త్రం చెబుతుంది. దిష్టి తగలడం, దెయ్యం పట్టడం, సూక్ష్మ శరీరానికే. కనుకనే ఆవలింతలు, ఒళ్ళు విరుపులు వస్తాయి. దానికి వైద్యమే దిష్టిమంత్రం, భూత వైద్యం. (భూతవైద్యం పేరుతో అనేక మూర్ఖ, మోటు పద్ధతులు అమలులో వున్నాయి. వాటిని మనం లెక్కలోకి తీసుకోవడం లేదు.)

దైవభావనతో మిళితమైన సూక్ష్మ శరీరం ఆరోగ్య తరంగాలను వెదజల్లుతుంది. ఆ తరంగాలు స్పర్శ ద్వారా, చూపు ద్వారా, సంభాషణ ద్వారా, నీటిద్వారా, కొన్ని చెట్లు కాల్చిన బూడిద ద్వారా ఇంకొకరికి సంక్రమించి ఆరోగ్యవంతుడ్ని చేస్తాయి. తీర్థం ఇవ్వడం, విభూతి పెట్టడం అంటే ఇదే. ఈ సూక్ష్మశరీర వైద్య విధానం అమోఘమైనది. అలాగే ఎర్రనీళ్ళు, ఎండుమిరప కాయలు, ఉప్పు కూడా పరిసారణ ద్రవ్యాలుగా వాడవచ్చు. కొబ్బరికాయ, నిమ్మకాయ కూడా వాడవచ్చు. వీటినే దిగదుడుపు వస్తువులు అంటారు. వీటితో చేసే ప్రక్రియని దిష్టి తీయడం అంటారు. సంప్రదాయ సిద్ధమైన కుటుంబాలలో నేటికి ఈ పద్ధతి అన్ని దేశాలలోనూ వుంది. ఫ్రెంచి దేశంలో ముసలమ్మలు బిందెలో మిరియాలు, మిరపకాయలు, ఉప్పు ఎర్రగా మాడ్చి దిష్టి తీసి పళ్ళెంలో నీళ్ళు పోసి ఆ నీళ్ళమీద ఆ బిందెను బోర్లిస్తారు. వేడిగా వున్న బిందెలో గాలి తక్కువ అవటం చేత బిందె మూతితో పళ్ళెం లోని నీళ్ళను ఎగపీలుస్తుంది. అది పీల్చే లోపున ఒళ్ళు నొప్పులు, ఆవులింతలు తగ్గుతాయి. ఇంతవరకూ ఇది సత్యం.

ఇక ఇందులోని మూఢ విశ్వాస భాగమేమిటంటే మంత్రం పెడుతున్నవాడు ఆ దృష్టి దోషాన్ని తనలోకి కుంటున్నానని. దానితో వాడి సంకల్ప శక్తి వల్ల ఆ దృష్టి దోషం తనకు సోకి మంత్రం పెడుతున్నంత సేపు ఆవలింతలు వస్తాయి. కొందరు వైద్యులు కూడా రోగిలోని రోగాన్ని

తాను తీసుకుంటున్నానని భ్రమపడే వాళ్ళ
నానా రోగాలు సంక్రమిస్తాయి. ఈ లక్ష
గురువులు అనబడేవాళ్ళల్లో కూడా కొందరికి
చుట్టూ ఉన్న ఆకాశం, సూర్యరశ్మి, ప్రాణా
రోగాలను నయం చేయడం ఈ వైద్యంలో
విధానం. అలాకాక వైద్యుడు తన సంకల్పశ
లను ఎగ పీల్చడం అంధ విశ్వాసం. అలా
వస్తువులను తొక్కినా, దాటినా ఆ పీడలు
నమ్మడం కూడా. నమ్మకం ఉన్నవాళ్ళకి త
మిస్తాయి. ఇది నమ్మకంలోని బలంవల్లనే కా
లోని దోషం వల్లకాదు. ఈ మూఢ నమ
రంగా చేసుకుని నీ వేదో దాటావని భయపెట్ట
మొదలైన వాటితో ధనార్జన చేసే వాళ్లునా
తన బావమరిది చేత మెడికల్ షాపు పెట్టించి
మందులన్నీ రోగికి వ్రాసిచ్చినట్లే ఇది కూ
వృత్తి.

తాయత్తుల మహిమ

వ్యక్తి: అయితే మాస్టరుగారూ! తాం
లయిన వాటికి నిజంగా శక్తి ఉంటుందా? ఈ
గూర్చి రకరకాల కథలు చెప్తూ ఉంటారు. కొ
వారలు పగలు తాయత్తులిస్తే అవి కట్టుకున్న
వాళ్ళ దగ్గరకు ఆకర్షింప బడతారని మొ
విశేషాలు చెపుతూ ఉంటారు. ఇంతకీ వీటి క

మాస్టరుగారు: తాయత్తులు, మూలికలు సూక్ష్మ శరీరం మీద ప్రభావం కలగజేస్తాయనడంలో సందేహమేమీ లేదు. పూర్వ వైద్య విధానంలో "మణి మంత్రౌషధ సిద్ధులు" అని ఉండేవాళ్లు. మణి అంటే ఖనిజాలతో చేయబడిన లోహాది వస్తువులని అర్థం. ఇక మంత్రవైద్యం, బీజాక్షరాలు, వేద మంత్రాలు, సంభాషణ, సంగీతాల ద్వారా జరిగే వైద్యం. ఓషధులంటే చెట్లు. కొన్ని చెట్ల స్పర్శవల్ల సూక్ష్మ శరీరం ప్రభావిత మౌతుంది. మణులలో అయస్కాంతం, ఓషధులలో తెల్ల జిల్లేడు, తులసి, రావిచెట్టు ముఖ్యమైనవి. అలాగే రాగి, పంచ లోహం ముఖ్యమైనవి. ఈ మధ్య అమెరికావాళ్లు నమ్మారని నాగరికులు కూడా చేతికి రాగి కడియం వేయించుకుంటున్నారు. కాలికి వీరభద్రుడి కడియమని ఉంది. దాన్ని అమెరికా వాళ్ళింకా నమ్మలేదు గనుక బానిస బుద్ధులైన భారతీయులు ఇంకా వేసుకోవడం లేదు. ఇవి కాక మరికొన్ని ఖనిజాలు, వృక్షాలు దుష్టంగా కూడా వాడవచ్చు. ఉదాహరణకి ఉమ్మెత్తాకు ఇంట్లో హోమం చేస్తే చేయబడిన ఇంట్లో అందరికీ నిద్రలో దెయ్యాలు కనిపిస్తాయి. దీనినే ఉన్మత్త భైరవీ తంత్రం అంటారు. మళయాళ దేశంలో దీన్ని ఎక్కువగా వాడేవారు. అలాగే పిల్లి మీసాలు, కుక్కతోక వెంట్రుకలు కత్తిరించి కలిపి ఇంట్లో హోమం చేస్తే ఆ ఇంట్లో ఏ ఇద్దరికీ పొత్తు కుదరదు. దీనికి మంత్రాలు అక్కర్లేదు. ఎవరైనా చేసి ఫలితం చూడవచ్చు. ఏ జంతువునైనా చంపి దానినోట్లో ఆముదపు గింజలు పెట్టి పాతిపెడితే చెట్టు మొలుస్తుంది. ఆ చెట్టుకి పండిన ఆముదపు

గింజ నోటిలో పెట్టుకుని పదిమంది మధ్యకుపోయి ఆ జంతువు పేరు అరిస్తే కొన్ని క్షణాలసేపు ఆ అరుస్తున్న వాడికి ఆ జంతువుల తల ఉన్నట్లు ఇతరులకు కనిపిస్తుంది. ఇవన్నీ మనోమయ శరీరంలో వికారాలు పుట్టించడం. కోడిపెంట ధూపం వేస్తే ఎదుటివాడికి బుర్ర పనిచేయదు. అంతలో వాడు చెప్పినట్లు చేస్తాడు. అలాచేసి డబ్బులు కాజేసే భూత వైద్యులున్నారు. ఇలాగే కొన్ని ప్రక్రియలతో దూరంనుండి సూక్ష్మ శరీరాన్ని ఆకర్షించవచ్చు. (Astral attraction) నిద్రలో ఇలా ఆకర్షిస్తే వాళ్లు తెలియకుండా లేచి వెళ్ళి పోతారు. అంటే భౌతిక శరీరాన్ని కూడా తీసుకునే వెళ్ళి పోతారు. ఇలా చేయడానికి కొందరు మూలికలు వాడతారు. తాయత్తుగా ఇచ్చి ఆకర్షిస్తారు. కొందరు గర్భిణీ స్త్రీ గర్భంలో ఉన్న పిండాన్ని తెంపి తీసివేసి దాంట్లో ఉన్న సూక్ష్మ శరీరాన్ని ప్రయోగించి ఇతరులను ఆకర్షిస్తారు. ఇవన్నీ శాస్త్రీయ పద్ధతులకు దుర్వినియోగాలు. డాక్టర్లలో కొందరు దుష్టులు ఆపరేషన్ కోసం మత్తు మందిచ్చి అంద మైన స్త్రీని చెరిచిన కేసులున్నాయి. ఇవన్నీ శాస్త్రద్రోహా నికి ఉదాహరణలు. ఇవన్నీ లొంగిన వారిపైననే పని చేస్తాయి. మంచి చెడ్డల వివేకం కలవాళ్లు, దైవ భావన తెలిసినవాళ్లు అలాంటి భూతవైద్యాలకి, ఇలాంటి డాక్టర్లకి లొంగరు గనుక వారిమీద అవి పనిచేయవు.

నరుని దృష్టికి నల్లరాయి....

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! నరుడి దృష్టికి నల్లరాయి కూడా

పగులుతుందంటారు కొందరు. నిజంగానే కొంత కొంతమంది చూపులవల్ల చెట్లు మాడిపోతూ ఉండటం, జంతువులు దెబ్బ తింటూ ఉండటం, చక్కగా ఉన్న మనుష్యులకు ఆరోగ్యాలు దెబ్బతింటూ ఉండటం జరుగుతూ వుంటుందని చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. నేను ప్రత్యక్షంగా కొన్ని సన్నివేశాలు చూశాను కూడా. మా ఇంటి పక్కన మేడ దిగుతూ మాకు తెలిసిన ఒకాయన మా దొడ్డివైపు చూచి గెలవేసిన అరటి చెట్లను చూపిస్తూ చాలా బావుందిరా ఆ చెట్టు అన్నాడు, పక్క వాడితో. అతనింకా పూర్తిగా మెట్లు దిగనేలేదు. అరిటిచెట్టు ఫెళ ఫెళ మని విరిగి నేల కూలింది. నా ఆశ్చర్యానికి అంతు లేదు. ఈ దృష్టిదోషం ఆ వ్యక్తులకు ఎలా ఏర్పడుతుంది? తమ దృష్టికి ఆ దోషం ఉన్నదని తెలియని వాళ్ళుకూడా ఉన్నారు. ఈ దుస్థితినుండి బయట పడాలంటే ఆ వ్యక్తి ఏం చెయ్యాల్సి ఉంటుంది?

మాష్టరుగారు : నరుడి దృష్టికి నల్లరాళ్ళుకూడా పగులుతాయని చెప్పిన మాటలో అతిశయోక్తి ఉన్నా సత్యంగూడ వుంది. నల్లరాళ్ళు సామాన్యంగా పగలవు గాని నరులమీద, జంతువులమీద దృష్టిదోషం బలంగా సోకడం ప్రత్యక్షంగా చూస్తాం. ఆవుకి పాలు పితుకుతూవున్న శబ్దం విని ఒకాయన అది మంచి ఆవు అనుకున్నాడు. మరునాటినుండి ఆ ఆవుకి పొదుగు పుండ్లు పడి నెత్తురు వచ్చింది. నిమ్మకాయలు మా దొడ్లో కాసినాయని ఇస్తే ఒకామె బాగున్నాయనుకొంది.

రోజుల మీద ఆ నిమ్మచెట్టు ఎండి చనిపోయింది. ఇది మానసిక శరీరం (మనోమయకోశం) లో ఉన్న ఒక దుష్ట ప్రకృతి. కొందరికి ఆశీర్వాద బలం ఉన్నట్లే ఈ దృష్టి దోషం కూడా కొందరికి వుంటుంది. ఇది పుట్టుకతో వస్తుంది. ఇది ఉన్నట్టు కూడా వాళ్ళకి తెలియక పోవచ్చు. నిత్యపూజ, వేదాధ్యయనం, జప హోమ తపస్సులు ఆచరిస్తే ఇది పోతుంది. ఈ దోషం అందరిమీద పనిచేయదు. సుకుమార శరీరులు, తేలికగా అలిసి పోయేవాళ్ళు, భయాందోళనలు కలవారు ఎక్కువగా దీనితో పరిభావితులౌతారు. వాళ్ళుకూడా నిత్యం దైవ ధ్యానం చేస్తే ఈ పరిభావం పని చేయదు. ముఖ్యంగా అనుమానాలు, ఎదుట వాడ్ని శంకించడం, దెయ్యాలను, భూతాలను గూర్చి ఎక్కువగా ఆలోచించడం కలవారిమీద ఇవి ఎక్కువగా పనిచేస్తాయి. అంతేకాదు. వారి ఇంట్లో, ప్రాంగణంలో తిరిగే జంతువులపైన, పెరిగే చెట్లపైన కూడా ఈ దృష్టి దోషాలు, చేతబడులు ఎప్పటికప్పుడు పనిచేస్తూ వుంటాయి. నమ్మని వాళ్ళమీద, వాళ్ళ చెట్లమీద, జంతువుల మీద పనిచేయవు.

ఈ నమ్మకంపోవటంలో రెండు రకాలుంది. భయపడి నమ్మకపోయే వాళ్ళు కొందరు (ఎక్కువగా నమ్ముతూ నమ్మకూడదు అనుకునే వాళ్ళు) సమస్తంలో దైవమే ఉన్నాడని తెలిసి వీటిని నమ్మక పోయేవాళ్ళు కొందరు ఉంటూ ఉంటారు. అందులో మొదటి తరగతి వాళ్ళమీద ఇవి ఎక్కువగా పనిచేస్తాయి. అంటే బాహాటంగా నమ్మి అనుమానపడే వాళ్ల మీదకన్న ఎక్కువబలంగా పనిచేస్తాయి. ఇక

రెండవతరగతి వాళ్ళమీద అంటే నిజమైన దైవ భావన గల వాళ్లమీద ఏవీ పని చేయవు.

వ్యక్తి : నిర్మలంగా నిశ్చింతగా ఉండటం, నిరంతర దైవ భావనలో వుండటం మానవుడికి అభ్యాసమైతే ఈ చేతబడులు, దిగ దుడుపులు, తాయత్తులు తంకర్లు, దృష్టిదోషాలు ఇవేవీ పని చేయవన్నమాట. అందుకే మనవాళ్లు ప్రతి ఇంట్లో తప్పని సరిగా పూజామందిరమని, దేవుడికి దీపారాధన చేసుకోవడమని, సద్గ్రంథ పఠనమని, సంకీర్తన చేసుకోవటమని ఏర్పాటు చేసుకుంటూ వచ్చారు. అడుగడుగునా దైవ భావన కలిగేటందుకు అనుగుణంగా జీవితాన్ని మలుచుకుంటూ వచ్చారు. ఈ సంప్రదాయమే మనకు శ్రీరామరక్ష. అంతేనా మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు : అంతేనోయ్! మనసుపెట్టి ఆచరించిన కొలదీ మనవాళ్ళు ఏర్పాటుచేసిన సంప్రదాయం ఎంత దివ్యమైనదో అనుభవానికి వస్తుంది. ఆ దివ్య జీవనానికి అలవాటు పడినవాడు మరొకడికి దేవుడి తరపున అభయం పడతాడు గాని తాను భయపడడు.

G. మందులు - వశీకరణం

వశపరచుకునే మందులు.

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! కొంతమంది స్త్రీలు పురుషులకు మందులు పెట్టి తమ వశంలో ఉంచుకుంటూ ఉంటారని వింటూ వుంటాం. కొన్ని సందర్భాల్లో భార్యలు భర్తలను తమ వశంలో ఉంచుకొని ఈ మందుల ద్వారా తమ గుప్పెట్లో పెట్టుకొని మిగిలిన బంధువులకు కాకుండా చేస్తూ ఉంటారని కూడ వినికిడి. అలాంటప్పుడు వాటిని కక్కించే వాళ్ళుంటారని, వాళ్ళు ఎన్నాళ్ళనాటి మందు నైనా కక్కించ గలరని చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. నిజానికి ఇలాంటి మందు లున్నాయా? వీటి కథేమిటి?

మాస్టరుగారు : ఆపేక్షలు పోయేందుకు, మనస్సు విరిగి పోయేటందుకు మందులు పెట్టటం, అవి పనిచేయుటం నిజం. మనస్సుని పనిచేయకుండా వికాసం తగ్గించే ద్రవ్యాలని ఈ ప్రక్రియల్లో వాడతారు. ఉదాహరణకి ఒక స్త్రీ తన గోరు తీసి చూర్ణంచేసి పురుషుడికి ఆహారంలో కలిపి ఇస్తే ఆ పురుషు డామెకు లొంగుతాడు. ఇలా పురుషుడు చేసినా స్త్రీ లొంగుతుంది. మలాన్ని ఎండబెట్టి ఆహారంలో కలిపి ఇచ్చినా ఇలా జరుగుతుంది. స్త్రీ రజస్సు పురుషుడికి, పురుషుని శుక్లం స్త్రీకి ఇలాగే పనిచేస్తాయి. ఇలాంటివెన్నో ప్రక్రియలు కొన్ని తంత్ర గ్రంథాల్లో చూడవచ్చు. ఫలితాలు ప్రత్యక్షాలు. కానీ ఆనాటి నుండి వారి ఆరోగ్యం నశించి క్రమంగా కృశించిపోతారు. కొందరు జడులై పోవడం

కూడ కద్దు. కడప, కర్నూలు జిల్లాలలో వైధవ్యం పొందిన స్త్రీలు ఒక విషపదార్థాన్ని (పేరు చెప్పడం మాకిష్టంలేదు) ఆవగింజలాగ చేసి ఆవాలతో కలిపి ఉప్మా మొదలైన వాటిలో పోపువేసి పెడతారు. మూడు మాసాల్లో అన్న హితవులేక ఆ పురుషుడు చచ్చిపోతాడు. ఇలా ఎంతమంది పురుషుల్ని చంపితే అంత ఆయుర్దాయం వచ్చే జన్మలో భర్తకి పెరుగుతుందని వారి నమ్మకం. ఇవి భౌతిక విషాలు. కనుక జాగ్రత్త వహించడం అవసరం. కేవల దైవభావన ఇక్కడ రక్షించదు.

ఇక ఈ తిన్న మందులకు పరిహారం శాస్త్రీయమైన ఔషధ సేవన ఒక్కటే. ఉదాహరణకి హోమియోపతిలో "నక్స్‌వామికా" IM (Nux vomica IM) రెండు మూ డోసులు రెండు మూడు నెలల్లో వాడితే ఇలాంటివి రహితమౌతాయి. ఇది కాక కక్కించడం అనే పద్ధతి ఒకటి ఉంది. అది పట్టి బూటకం. తిన్నది కడుపులో నిలవ వుం టుందా? ఆరు నెలల. క్రిందట పెట్టిన మందు కక్కితే పడి పోతుంది అనడంకన్న మూర్ఖత ఇంకొకటి లేదు. తిన్నది ఏదైనా జీర్ణం కావడానికి కొన్ని గంటలు చాలు. కాకపోతే దీనికొక ప్రయోజనం ఉంది. మూర్ఖులకి సంశయ రహితం చేయడానికి సైకలాజికల్ ట్రీట్‌మెంట్ కింద ఈ మూర్ఖ పద్ధతి పనికి వస్తుంది. ఎవరో తనకు మందు పెట్టారని ఊరికే అనుమానపడే వాళ్ళకి ఈ కక్కించడమే రాజ వైద్యం, భూతవైద్యం. దీన్ని అడ్డు పెట్టుకొని డబ్బు సంపాదించేవాళ్ళు శవాలమీద గుడ్డలు ఎత్తుకుపోయే వాళ్ళ వంటివారు.

వ్యక్తి : మందులు ఉన్న మాట నిజం, శక్తించటం అన్న మాట అబద్ధం అన్నమాట. మందులు పెట్టడం వల్ల వ్యక్తులు కృశించి, నశించి పోతారని తెలిసి కూడ పెట్టేవాళ్ళు అమాయకులైనా అయి ఉండాలి, అన్నిటికీ తెగించిన వాళ్లైనా అయి ఉండాలి.

వశీకరణ ఉంగరాలు.

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! స్త్రీలను వశీకరణం చేసుకోవడం కోసం ఉంగరాలు ఉన్నాయని, అవి పెట్టుకుంటే కోరినవారు వశమౌతారని పత్రికలలో కూడ ప్రకటనలు కనపడుతూ ఉంటాయి. మరి ఈ ఉంగరాల కథేమిటి?

మాస్టరుగారు : వశీకరణానికి ఉంగరాలు, తాయత్తులు అమ్మటం పద్ధతి ఒకటి ఉన్నది. పత్రికలలో కూడ ప్రకటనలు చూస్తూ వుంటాం. వశీకరణం కావాలి అనే బుద్ధి గల వాడు దుర్బల హృదయుడని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. ఆరోగ్యవంతుడైన వాడికి భార్య వశీకరణం చాలు. మిగిలినది పతకుక్క వంటి ప్రవర్తన. అలాంటి వాళ్ళకి అలాంటి స్త్రీలే లొంగుతారనడంలో అసహజత ఏమీ లేదు. వానికి తాయత్తు లక్కరలేదు. ఉభయ పక్షాలకి వ్యభిచార బుద్ధి ఉండటం చాలు. అది లేనిచోట తాయత్తులు కట్టుకున్నా, ఉంగరాలు పెట్టుకున్నా తన్నులు తినడం తప్పదు. ఇక ఈ తాయత్తులు, ఉంగరాలు అమ్మేవాళ్ళ విషయం ఏమిటంటే కొనేవాళ్ళున్నప్పుడు అమ్మేవాడమ్ముకుంటే తప్పేముంది. పూర్వం "చాడీలు చెప్పేవారికి శిక్ష ఏమిటి" అని అక్బరు ప్రశ్నిస్తే "వినేవాళ్ళ చెవిలో దబ్బలాలు పెట్టి పొడవటం" అని బీర్బల్ చెప్పాడుట. అలాంటిదే ఇదీను.

H. పూనకాలు - ఆవేశాలు

పూనకాల నిజస్వరూపం ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! కొందరికి తరచుగా పూనకాలు వస్తూ ఉంటాయి. ఉత్సవాలలో, జాతర్లలో పూనకాలు వచ్చి ఊగిపోయే వాళ్లని చూస్తూ వుంటాం. దేవుళ్ళు, దేవతలు వాళ్ళనావేశించి మాట్లాడుతూ ఉంటారని అందరూ వాళ్ళ దగ్గరకు చేరుకుంటూరు. నిజంగా వాళ్ళని దేవుళ్ళు, దేవతలు ఆవేశిస్తారంటారా? ఒకవేళ ఆవేశించినా ఆ హంగామా అంతా దేవుళ్ళు చేసేదంటే నమ్మశక్యం కాకుండా ఉంది. ఈ పూనకాల నిజస్వరూపం ఏమిటంటారు?

మాస్టరుగారు: భక్తి ఒక్కొక్క కక్ష్యలో ఒక్కొక్క రకంగా పనిచేస్తుంది. ఎక్కువమంది భక్తిపరులుగా ఉంటారు. ఆవేశం సామాన్యంగా సూక్ష్మమలాలతో అపరిశుద్ధమైన సూక్ష్మ శరీరంలో వ్యక్తమౌతూవుంటుంది. అప్పుడు అలాంటి ఆవేశానికి పశుబలం ఎక్కువ అవుతుంది. అంటే కామ క్రోధాలకు, రాగ ద్వేషాలకు ఏ బలం ఉంటుందో, అలాంటివారి భక్తి భావానికి అదే బలం ఉంటుంది. వారికి పూనకాలు వస్తూ ఉంటాయి. ధర్మా ధర్మాలను గురించి వారికి వున్న అభిప్రాయాలు ఇంకా వ్యక్తం కాకుండా ఈ సుప్త చైతన్యంలో వున్న ఇష్టాయిష్టాలు ఈ ఆవేశంలో కొట్టుకొని వస్తుంటాయి. వీరి భక్తి శ్రావణ భాద్రపదాల వరదల్లో నది నీరులాగ రజస్సుతో కలిసి ఎర్ర బురదలాగ వుంటుంది. వారికి అప్పుడప్పుడే అంటే కొద్ది జన్మల క్రిందటే భక్తి భావం ఉదయించి

వుంటుంది. అది ఆవేశనం కలిగించటానికి వారిలో
యిష్టాలను తీరిపెట్టినట్లు కదలిస్తూ వుంటుంది. తో
బడిన వారి వుద్దేశ్యాలు గిన్నె కడిగిపోసినట్లు భళ్లు
టకు వస్తూవుంటాయి. వాటికి తా మారాధించే నర
రూపమో, వీరాంజనేయుడి రూపమో, వేంక
రూపమో ముద్రింపబడి వుంటుంది. అపవిత్ర భావ
కూడ అదృష్టవశాన దైవరూపం ముద్రింపబ
ఆశ్చర్యంలేదు. బంకమట్టి మీద వినాయకుడి బొమ్మ
పడుతున్నది గదా! బలమైన రాగ ద్వేషాలమీద ఇష్ట
పేరు ముద్రింప బడుతుంది. ఇవే పూనకాలు. భక్తి
కొన్ని జన్మల్లో సూక్ష్మ శరీరాన్ని పవిత్రం చేస్తుంది
పైన ఈ పూనకాలేమీ వుండవు. శరదృతువులోని
నిర్మలతత్వం నిశ్చలంగా మిగులుతుంది. అపరిశుద్ధత
చేత కదలింపబడినపుడు పరిశుద్ధి ప్రారంభమాత్ర
మోక్షధర్మం సిద్ధించదు. దీనినే వివరిస్తూ రామా
నార్యుల వారు "అతి సంతోషశ్చ మోక్ష విరోధ
వరించారు. పరిశుద్ధి చెందినవారిలో కూడ ఆవేశం
కానీ అది భవ్యావేశం. తిక్కనగారు దీనిని భవ
వేశంగా మలచుకొన్నారు. వ్యాస మహర్షిని భారతం
డానికి ప్రోత్సహించింది ఈ భవ్యావేశమే. భక్తిలో
లేకపోతే పరమాత్మతో సంయోగాపేక్షవుండదు.
నిర్మల దివ్యశృంగారం సిద్ధించదు.

భక్తి జీవుడికి చక్కెరలాంటిది. చక్కెర పరి
నీటిలో వేసినా, పైడుకాలువ నీరు తెచ్చి అందులో

నిమ్మకాయరసంలో వేసినా తియ్యదనాన్ని కలిగించక మానదు. తన పని తాను చేస్తుంది. కాని వున్న సరుకునుబట్టి తుక తుక వుడకటమో దుర్వాసనతోడి మాధుర్యానుభవం పెల్లుబకటమో జరుగుతుంది. అదే పూనకం నిర్మల జలాల్లో చక్కెర కలిపినట్లు వర్తిస్తుంది. మహానుభావులలో భక్తి, వారిలోని ఆవేశం మధుర సంగీతాన్ని, కవిత్వాన్ని, నర్తన కీర్తన కౌశల పారవశ్యాదుల్ని కలిగిస్తుంది. పూనకంలో వుండే పర్యుత్సుకత్వం, నిర్మలత్వంలో వుండదు.

పూనుతున్నారని చెపుతూన్న దేవతలందరు మంచివాళ్ళే. ఆంజనేయస్వామి రామదూతగా పనిచేశాడు కాని ఎవరికి పూనకాలంటూ తోక మెలిపెట్ట లేదు. అలాగే నరసింహస్వామి ప్రహ్లాదుడ్ని రక్షించాడు. పూనే లక్షణం ఆ దేవతల్లో వుండదు. ఈ భక్తులే దేవతలను పూనుతారు. ఈ రంకెలు, కేకలు వీళ్లలోని కామక్రోధాదులేగాని దేవతలు కాదు. చూచేవాళ్ళు తన్నకుండా భయపడటానికి ఇలా దేవతల పేర్లు చెల్లుతుంటాయి.

వ్యక్తి : పూనకం స్వరూపాన్ని సులువుగా విప్పి చెప్పారు మీరు. మీరు చెపుతూ ఉంటే ఆ పూనకం వచ్చిన వ్యక్తి ప్రాణమయ, మనోమయ కోశాలలో జరుగుతున్న విశేషాలు, విచిత్రాలు చక్కగా స్పష్టంగా దర్శనమిచ్చాయి. మహర్షులు త్రిలోకజ్ఞులన్నప్పుడు ఈ మనోమయ, ప్రాణమయ, భౌతిక లోకాల సారము, తెలిసినవారన్న దర్శనం నా కిప్పుడు

కలుగుతోంది. ఈ త్రికాలాలలోను సమానంగా
వారు తప్ప ఇలాంటి సూక్ష్మ విషయాలను ఇంత స
సమగ్రంగా వివరించలేరు.

ప్రశ్నలు చెప్పు దేవుళ్ళు

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఒక చిత్రమైన సంశయ
మంది భక్తులను గూర్చి కొన్ని విశేషాలు వింటు
వాళ్లు వారానికొకరోజు భక్తుల ప్రశ్నలకు జ
ఉంటారని, ఆ వారం నాడు వాళ్ల ఇష్ట దేవత వారి
మన క్కావలసిన విషయాలన్నీ చెపుతూ ఉంటుంద
లడగదల్చిన వాళ్లు ఆ వారంనాడు వెళ్లాలని చె
ఉంటారు. ఇక ఆ వారం నాడు తండోపతండాలు
చేరుతూ ఉంటారు. క్యూలో నిలబడి వరుసగా వెళ్ళి
లకు ఏకరువు పెడుతూంటే ఆ దేవుడో, దేవత
చెపుతూ వుంటారు. ఈ కథలలోని సత్యమేమిటి?
వారంనాడు ఆ దేవుడు ఆ భక్తుడ్ని ఆవేశించి పలుకుతా

మాస్టరుగారు : దేవతలకి, వారాలకి ఉన్న
భక్తులు మాట్లాడి పెట్టిందే. మనస్సుకి అభ్యాసబ
వారాలు ప్రాధాన్యం వహిస్తాయి. వేంకటేశ
శుక్రవారం నాడు పనిచేయలేడా? ఆంజనేయులు మ
నాడు తప్ప మరో రోజున సముద్రం దాటలేడా?
ఇండ్లలో భక్తులు ఏర్పాటు చేసుకున్న వారా లివి.

ఇక ప్రశ్నలు చెప్పటానికి, భవిష్యత్తును,
వివరించడానికి ఆ దేవతలకేం కర్మ పట్టింది. మనసు

ఏది అభ్యాసంచేస్తే దాంట్లోనే భగవంతుని అంతర్యామిత్వం ఉంటుంది. పరిశ్నలూ, భవిష్యత్తూ, చెప్పే సామర్థ్యం భక్తి భావంతో ఆత్మ విశ్వాసాన్ని పుంజుకుని ఒంటికాలిమీద లేస్తుంది. అలాంటి మొండిధైర్యానికి భక్తిభావమే అక్కర్లేదు. మద్యం కైపుచాలు. ఒక్కొక్క చిల్లర జ్యోతిష్కుడూ, థాట్ రీడింగ్ (Thought reading) వాడూ, బుడ్డీ వేశాక ధారాళంగా చెపుతారు. ఆ బుడ్డీని కూడా కొందరు దేవుడి పేరుతో పుచ్చుకోవడానికి కాళీ ఉపాసన అంటారు. అదీ బుడ్డీ ఖాళీ అయిందాకా పనిచేస్తుంది. తీరా ఈ వేంకటేశ్వరస్వామి, ఆంజనేయులు, కాళికాదేవి చెప్పే పరిశ్నలు కూడా కొన్ని తప్పిపోతూ ఉంటాయి. ధారాళంగా నోటికి ఏది వస్తే అది చెప్పేసినా నూటికి యాభైపాళ్లు జరుగుతాయిగదా! గనుక దేవుళ్లు ప్రశ్నలు చెప్పుకునే దుకాణాలు పెట్టుకుంటారనడంలో ఆవేశం ఎంత ఉందో అసత్యం అంత ఉంది. తిరుపతి దాకా పోయి సమక్షంలో మొక్కుకునే కోరికల్లోనే కొన్ని తప్పి పోతూ ఉంటాయి. దీని అర్థం ఏమిటి? భక్తికి, ఆ కోరికలకు సంబంధం లేదనీ, భగవంతుడి డ్యూటీలు అవి కాదనీ అర్థం. కాకపోతే నిస్సహాయ దుర్బల హృదయులకి ధైర్యం చెప్పటానికి ఈ పద్ధతులు పనికివస్తాయి. కాని ఈ దుకాణాలు పెట్టేవాళ్లల్లో ధైర్యం ధారపోసే వారికన్నా ధనం ఆకర్షించే వారే ఎక్కువ. బాధతో ఉన్న వాడిదగ్గర పదిరూపాయలు పుచ్చుకొని మభ్యపెట్టి మరింత నిస్సహాయుడ్ని చేయుటమే ఎక్కువ జరుగుతుంది. నిజమైన భక్తులు, ఉపాసకులు వీటికి చాలా దూరంగా ఉంటారు.

సోదిలో సత్యం

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! మరి సోది చెప్పేవాళ్లుంటారు కదా! వాళ్ళు సోది చెప్పేటప్పుడు, అడిగేవాళ్ళు పోయిన బంధువులు గాని, ఇష్టదేవతలు గాని వచ్చి పలుకుతూ వుంటారు గదా! అప్పుడు జరుగుతున్న దేమిటి?

మాస్టరుగారు : సోదిలోను, ఒక్కొక్కప్పుడు పూనకాల్లోనూ అనేక రహస్య విషయాలు బయట పడుతూ ఉంటాయి. సోది చెప్పే వాళ్ళల్లో రెండు రకాల వాళ్ళుంటారు. కొందరు దేవతలను ఆవాహన చేస్తారు. కొందరు పోయిన వాళ్ళను ఆవాహన చేస్తారు. దేవతలను ఆవాహన చేసినప్పుడు వాళ్ళల్లోని అమాయిక ప్రకృతే దేవతా రూపం వరించి పలుకుతుంది. ఆత్మ సమర్పణ చేసుకున్న ముముక్షువులకు తప్ప మిగిలిన వాళ్ళందరికీ ఇష్టదేవత రూపంలో ఉపాసికులే అంతర్యామిత్వం వహిస్తారు. ముముక్షువులలో దేవుడే జీవుడుగా ఉంటాడు. మిగిలిన ఉపాసకులలో జీవుడే దేవుడి పాత్రధారిగా ఉంటాడు. అతడు గుప్త వస్తుజ్ఞానం కలిగి ఉంటాడు. ఈ జ్ఞానం ప్రతివారిలోనూ దాగి ఉంటుంది. అభ్యాసంలో అమాయిక ప్రకృతి కలిసి ఉంటే చక్కగా వ్యక్తమౌతుంది. కనుకనే సోది చెప్పేవాళ్ళ నోట గుప్తవస్తుజ్ఞానం పలుకుతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు సన్నిహిత భవిష్యత్తు కూడ చాల అరుదుగా పలుకుతుంది. గుప్తవస్తు జ్ఞానం ఎంత లభమో భవిష్యత్తు తెలియటం అంత దుర్లభం. అందుకనే జరిగిన వన్నీ చాలామంది చెపుతారు. అవి మీ మనస్సులోనే

ఎక్కడో స్మరణలుగా దాగి ఉంటాయి కనుక వారికి సులభంగా అందుతాయి. భవిష్యత్తు ఎక్కడా దాగి ఉండక పోవడమే కాక తయారయి కూడా వుండదు కనుక ఎవరికీ అందదు. మనోగతంలో కార్యక్రమం రూపంలో, అల్లంత దూరంలో ఉన్న భవిష్యత్తును మాత్రం అందిపుచ్చుకుని చెప్పవచ్చు.

ఇక చనిపోయిన వాళ్లని ఆవాహన చేసేవాళ్ళ సంగతి చూద్దాం. ఆ చనిపోయిన వాళ్ళు ఈ సోది మనిషి వస్తుందని ఎదురు చూస్తూ ఏ దూలానికో పట్టుకుని వేళ్ళాడుతూ ఉండటం సాధ్యమా? వాళ్ల దోవన వాళ్ళు వాళ్ళ కర్మను బట్టి జనన మరణాల చక్రంలోకి వెళ్లిపోతారు. ఇక మిగిలేది ఆ పోయిన వాళ్ళని గూర్చి ఈ బంధువుల కున్న ఆవేశాత్మక స్మృతులు. వాటిని అందిపుచ్చుకుని చెప్పటం జరుగుతుంది. కొన్ని రోజుల క్రితం చనిపోయిన వాళ్లు మాత్రం ఒక్కొక్కప్పుడు ఆవేశిస్తూ వుంటారు. వాళ్ళకి కూడా తెలిసేది గుప్తవస్తుజ్ఞానమే గాని భవిష్యత్తు కాదు. బ్రతికి ఉన్నప్పుడు వాళ్ళకెంత తెలుసో చనిపోయిన తరువాత కూడా అంతే. కాకపోతే వున్న విషయాలని పెట్టెలలోకి, భోషాణాలలోకి, మనస్సులలోకి దూరి అందించగలరు.

వ్యక్తి : సోది స్వరూపం చాలా బావుంది మాస్టారూ! అమాయికమైన మానసిక ప్రకృతి గల సోదివాళ్ళ నుండి సరైన సోది వస్తూ ఉంటుందన్న మాట. వాళ్ళకి గుప్తవస్తు జ్ఞానం బాగా అబ్బుతుందన్న మాట. మామూలుగా కూడా

అమాయికంగా ఉన్న వ్యక్తులకి ఇలాంటి అంశాలు తట్టుతూ ఉండడం అనుభవంలోని విషయమే. మలినపడని అమాయికత్వానికి ఈ శక్తులు సహజంగా, త్వరగా అబ్బుతాయన్న మాట.

మంగా చేసినా మంచి కోరికతో చేస్తే అభివృద్ధే
తుంది. ఇంతకన్న సత్యంలేదు.

విగ్రహాలు పెట్టుకుంటే,

వ్యక్తి : సామాన్యంగా మన ఇళ్ళల్లో ఒక న
ఉన్నది. పటాలు పెట్టుకొని పూజచేసుకుంటే పరవా
సంసార పక్షంగా ఉంటుందని విగ్రహాలు పెట్టుకునే
యితే నియమం, నిష్ట చాలా ఉండాలని, లేకపోతే
లేదని మనవాళ్ళల్లో చాలామంది నమ్మకం. సత్యం
టంటారు?

మాస్టరుగారు : దీనిలో ఏ మాత్రం సత్యంలేదు.
ఉంటే అన్నీ ఉంటాయి. నిష్ట నియమాలు ఆచార
శుచికోసం ఏర్పడ్డాయి. మూర్ఖులకు అవే భయ
కాలుగా ఉంటాయి. శుచికోసం మానవుడు కల్పించు క
చారాలు. భక్తి మానవుడు కల్పించుకున్నదికాదు.
స్సుకి దైవం ప్రసాదించేది. కనుకనే కావాలని ఆచా
నేర్చుకోవచ్చుగాని కావాలన్నప్పుడు భక్తిరాదు. భ
గ్రహాన్ని గాని, పటాన్నిగాని ఎలా ఆరాధించుక
ప్పలేదు.

వ్యక్తి : చాలాబావుంది మాస్టారూ! ఆచార
కి మీరు చేసిన విశ్లేషణ. నిజమే, మానవుడు కా
రవంతుడు కావచ్చు గాని భక్తుడు కావడం మ
దనుగ్రహం వల్ల మాత్రమే జరుగుతుంది.

సత్యం చెప్పాక చాలా నిదర్శనాలు మనస్సులో మెదులు తున్నాయి. ఆచారవంతుల్లో చాలామంది ఆచారానికిచ్చిన ప్రాధాన్యం భక్తికి, భగవంతుడికి ఇవ్వరేమిటా అని నాకు తరచు కోపం వస్తూండేది. ఇప్పుడు తెలిసింది. భక్తి మనం నేర్చుకుంటే వచ్చేది కాదని, పైవాడి అనుగ్రహ విశేష మని. ఇకపై ఎవరిని చూసినా నాకు కోపం రాదు. చూశారా! మీతో సంభాషణలో క్షణంలో నాలో ఎంత మార్పు వచ్చిందో.

శివలింగం ఇంట్లో ఉంటే ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! చిన్న ధర్మ సందేహం. శివ లింగాన్ని ఇంట్లో పెట్టుకోవడానికి చాలామంది ఇష్ట పడరేమండీ? సాలగ్రామ దానం తీసుకోవడానికి కూడా చాలామంది భయపడటం చూశాను. ఎందుకండీ శివుడంటే ప్రత్యేకంగా అంత భయం ?

మాస్టరుగారు : మిగిలిన దైవ విగ్రహాలెంతో శివలింగం కూడా అంతే. దాని విషయంలో ప్రత్యేకంగా భయం ఉన్నదంటే శివుడ్ని చూచి భయపడుతున్నారన్న మాట. భయం ఉండటం శివద్రోహం అవుతుంది గాని శివభక్తి కాదు. తండ్రిని చూచి భయపడేవాడు పితృభక్తుడు కాగలడా! ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వాడు తండ్రికి ద్రోహం తలపెడతాడు. శివలింగం శివ స్వరూపమని నిజంగా నమ్మే వాడికి శివుడంటే మంగళ కరుడని తెలుస్తుంది. వాడికి శివ లింగాన్ని ఇంట్లో ఉంచుకొనడానికి భయపడే గతి పట్టదు.

వ్యక్తి: చాలాబావుంది మాస్టారూ! చాలామ
సుల్ని తినేస్తున్న అనుమానాల్ని, భయాన్ని,
తీసేశారు. నిజమే. తండ్రింటే భయపడే వాడే
భయపడతాడు.

నైవేద్యాల తారతమ్యాలు

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! చాలామందిలో మరో
ఉంది. పూజామందిరంలో దేవుడి ఫొటోలు మాత్ర
స్నానం చేసి పంచదార నైవేద్యం పెట్టుకున్నా సరిప
విగ్రహాలు గనుక ఉంటే తప్పని సరిగా మహా
పెట్టి తీరాలని అంటూ ఉంటారు. మరి దీని సంగతే

మాస్టరుగారు: నైవేద్యం పటానికి పెట్టినా, వి
పెట్టినా తినేది భక్తుడే. దేవుడు ఇచ్చేవాడే గానీ
కునేవాడు కాదు. అలాంటప్పుడు పటంలో దేవు
దారని, విగ్రహంలో దేవుడు మృష్టాన్న భోజనాన్ని
డనటంలో సత్యంలేదు.

మంత్ర జపాలు - వేద మంత్రాలు

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! మంత్రం సక్రమం
చేయకపోయినా, వేదమంత్రాలను స్వరం లేకుండా
రించినా మంచిది కాదంటారు. ఇది నిజమే నంటార

మాస్టరుగారు: మంత్రం సక్రమంగా జపం
పోతే చిక్కులున్నమాట నిజమే. జపం చేసే విధా

యనిదే ఏ మంత్రమూ చేయరాదు. జపం అంటే మంత్రాన్ని స్పీడుగా పఠించటం అనుకుంటే ప్రమాదం. దానివల్ల బుర్ర తిరగడం, నరాలు వేడెక్కడం, మనస్సుకి పట్టుదల, అలసట కలగటం సంభవిస్తుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు తలకు పక్షవాతం కూడా రావచ్చు. ఈ దోషం మనస్సుని కేంద్రీకరించడం వల్ల వస్తుంది. గాని మంత్రంవల్లకాదు. అలా కాకుండా ప్రశాంతిగా మంత్రాక్షరాలను ఉచ్ఛరిస్తూ మధురమైన సంగీత మార్గాన భావనచేస్తే మంత్రసిద్ధి తప్పకుండా కలుగుతుంది.

ఇక వేదమంత్రాల సంగతి స్వరం లేకుండా పఠిస్తే కొంప మునిగేదేమీ లేదు. కాకపోతే ఫలితం మాత్రం ఉండదు. ఆ మంత్రాల్లోని సాహిత్యంతో సరిపెట్టుకోడం జరుగుతుంది మాక్స్ ముల్లర్ మొదలైన వారికి ఎంత అర్థమైనాయో వీళ్ళకీ అంతే అర్థ మవుతాయి. వేదం సంగీత ప్రధానం గనుక స్వరం ప్రధానం. నాదంలో లీనంకావటానికి ఈ సంగీతం, దాని ద్వారా అనుభూతి లోకాలలో ఉన్న అనుభవాలు ప్రసన్న మౌతాయి. అవే దేవతలుగా పనిచేస్తాయి ఒక త్యాగరాజ కృతిగాని, జయదేవుని అష్టపదిగాని సాహిత్యంలో చదువుకుంటే ఏ మొస్తుంది? అందులోని అర్థాలు చెప్పవచ్చు. "శాంతమ్ము లేక సౌఖ్యమూ లేదు" అనే త్యాగరాజకృతి చదువుకుంటే శాంతమూరాదు, సౌఖ్యమూ రాదు. అర్థం మాత్రం తెలుస్తుంది. అదే కృతిని గానంచేస్తే శాంతము, సౌఖ్యము కలుగుతాయి. ఇలాంటివే వేదమంత్రాలు కూడ. ఒక నాటకం చదువుతూ వుంటే తెలిసే

దానికి, మంచి నటులు నటిస్తున్నప్పుడు చూస్తే ఏ తేడా ఉన్నదో అదే తేడా వేదమంత్రాలు స్వరం లేకుండా చదువుకొని అర్థం చెప్పుకోడానికి, స్వరంతో గానంచేస్తూ యజ్ఞాలు మొదలైన వాటిలో ప్రయోగం చేయడానికి మధ్య ఉన్నది. మొదటి పద్ధతిలో అర్థం తెలుస్తుంది. రెండవ పద్ధతిలో వేదం అబ్బుతుంది. ఇలాంటి గ్రంథాలు అర్థం కోసం వ్రాయబడినవి కావు. అర్థంకూడా అనుభవానికి మనస్సుని మథించడానికి ఒక సాధనంగా మాత్రమే వాడబడి ఉంటుంది అంతేకాని స్వరం లేకుండా చదివితే అనర్థం ఏమీ జరుగదు.

వ్యక్తి : చాలా చక్కగా ప్రస్ఫుటంగా భోదపడింది మాస్టారూ! జపంగాని, వేదపఠనం గాని సంగీత ప్రధానంగా ఉండి నాదంలో మనలను నిలిపేదిగా వుండాలన్నమాట.

జపమాల అవసరమా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! జపానికి జపమాల అవసరమా? కొందరు తులసి పూసల మాలనో, రుద్రాక్షమాలనో వరికోరి ఏర్పాటు చేసుకుంటూ ఉంటారు. వీటిని ఉపయోగించటం వల్ల ప్రత్యేక ప్రయోజనం ఏమైనా ఉన్నదా ?

మాస్టరుగారు : జపానికి, జపమాలకి చుక్కెదురు. ఏ మంత్రాన్నైనా చేస్తూ జపమాల త్రిప్పితే సిద్ధించేది మంత్ర సంఖ్య ఒక్కటే గాని మంత్ర దేవత కాదు. లెక్కెట్టు కుంటూ మంత్రం చేసే వాడికి లెక్కలొక్కటే దక్కుడు. ప్రత్యక్షమయ్యేది జపమాలలోని పెద్దపూసతప్ప మంత్ర దేవత కాదు.

108 కన్న ఎక్కువ మార్లు మంత్రం చేస్తే దండగ అనుకునే వాడికి జపం వల్ల ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. ఇక తులసి పూసలు, రుద్రాక్షలు మనం జపంచేస్తున్నట్లు మనకు, ఇతరులకు తెలియటానికి పనికివస్తాయి. ఇవన్నీ కలియుగ ఆడంబరాలేగాని భక్తిసాధనాలు కావు.

జింక చర్మం ఆవశ్యకమా ?

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! జపం చేసుకోవడానికి కూర్చునేందుకు గాను కొందరు జింక చర్మాన్ని వాడుతూ ఉంటారు. కొందరా చర్మాలకోసం జపాన్ని వాయిదా వేసి మరీ ప్రయత్నిస్తూ ఉంటారు. నిజానికి జపానికివి అవసరమా ?

మాస్టరుగారు : చేలాజిన కుశోత్తరంగా జపానికి కూర్చోమని కృష్ణుడు చెప్పాడు. కాని స్థిత ప్రజ్ఞుడికి ఇందులో ఒక 'కాభాష' ఉన్నది. సాధకుడి చర్మమే అజనం. కట్టిన వస్త్రమే చేలం. దేహం మీది కేశాలే కుశాలు. కాకపోతే సదుపాయంగా వుండటానికి మడత పెట్టిన వస్త్రంగాని, ధర్భల చాపగాని, జింక చర్మంగాని వాడుకోవడం బాహ్యలక్ష్యం. అందులో ఏదో ఒకటి చాలు. మూడూ అక్కర్లేదు. "చేలాజిన కుశోత్తరం" అన్న సమాసంలో ఒకదాని మీద ఒకటి వేసుకుని కూర్చోమని అర్థం చెప్పుకోనడం గ్రంథకర్త ఉద్దేశ్యం కాదేమో ననిపిస్తుంది. చేలోత్తరంగానో, కుశోత్తరంగానో, కూర్చోవచ్చునని ఇందలి భావం. మరొక విషయం. ఈ బాహ్య సాధనాలు తప్పనిసరిగా వుండాలని లేదు. తపోనిష్ఠకు పూనుకున్న వాళ్ళు చాలామంది స్థండిల భూమిపై

సాధన చేసినట్లు భారత భాగవతాది గ్రంథాలు చెప్పుతున్నాయి. ఇవి తప్పనిసరి అయినట్లైతే ఎవడు జపం ప్రారంభించాలన్నా ముందు ఒక జింకను చంపాలి. అది అన్యాయం. మన జపానికి జింకను చంపడం ఎందుకు? జింక చస్తే దాని కుటుంబానికి తీరని నష్టం. మనం జపం ప్రారంభించకపోతే లోకానికేమీ నష్టంలేదు. కనుక జపం కావలసినవాడు సాధుమార్గంలో పోవటం నేర్చుకోవాలి. పూర్వకాలంలో కొందరు చనిపోయిన జింకల చర్మం మాత్రం తీసుకునేవారు. అప్పుడు తప్పు లేదు.

వ్యక్తి : చాలా సంశయాలు తీరాయి మాస్టారూ! కొంత మంది వట్టినేల మీద కూర్చుని జపం చేసుకుంటే ఆ వచ్చే శక్తింతా భూమిలోకి పోతుందని భ్రమపడేవాళ్ళని కూడ చూశాను. మీరు చెప్పారుగదా! వట్టి నేలమీద కూర్చుని తపోనిష్ఠలో నిలిచి సిద్ధి పొందినవాళ్ళెందరో భారత భాగవతాలలో కనపడతారని. దేవుడిమీద దృష్టి ఉంటే ఉన్నవేవోచాలు. ఆ దృష్టి తగ్గినప్పుడు లేనివేమిటో, కావలసినవేమిటో గుర్తుకొస్తూ ఉంటాయి. చేలాజిన కుశోత్తరం అన్నదానికి మీరు చెప్పిన అర్థం ఉన్నదే అదిచాలా బావున్నది. మనం జపం చేసుకోవటానికి మన శరీరమే మనకి వేదిక అని చెప్పారు మీరు.

ఏ దిక్కుకు తిరిగి ప్రార్థన చేయాలి ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఫలానా దిక్కువైపుకే తిరిగి జపాలు, పూజలు చేసుకోవాలనే నియమం ఏదైనా ఉన్నదా?

చాలామంది తూర్పు దిక్కు మంచి దంటారు. కొందరు ఉత్తరం ఐనా ఫరవాలేదంటారు. పడమర దక్షిణాల విషయం సామాన్యంగా వొప్పుకోరు. ఈ దిక్కుల కథేమిటి?

మాస్టరుగారు : జప తపాదులు భక్తి భావన కోసమైనపుడు అంతర్యామి అన్ని దిక్కులలోను ఉన్నాడు. ఏ దిక్కు తిరిగి కూర్చున్నా సాధన జరుగుతుంది. కాని భూమి మీద ఉన్న జీవులు అహోరాత్రాలకు బద్ధులు గనుక సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయాలు అందరినీ ప్రభావితం చేస్తాయి. వాటి ధర్మాలను అనుసరించి తూర్పువైపు తిరిగి కూర్చోవటం ఎక్కువ అనుకూలం. అలాగే ఉత్తర దక్షిణ ధృవాలు అందరి వెన్నెముకలలోను చైతన్య వేగాన్ని పుట్టిస్తున్నాయి. కనుక వాటి ధర్మాలననుసరించి ఉత్తర దిక్కుగా తిరి కూర్చోవటం కూడా దైవభావనకు అనుకూలం. అది క ఆరోగ్యం కోరినవారు దక్షిణ దిక్కుగాను, విఘ్ననాశ కోరినవారు పశ్చిమ దిక్కుగాను తిరిగి సాధన చేయటం కూ అనుకూలం. ఏది కావలసినవారు ఆ దిక్కుగా తిరిగి సాధన చేయాలి. కేవలం భక్తి భావన, బ్రహ్మ వర్చస్సు, విద్యాభివృద్ధి కోరినవారు ఉత్తరంగానో తూర్పుగానో తిరిగి కూర్చోవాలి.

వ్యక్తి : ఇంతకూ చెడ్డ దిక్కు అంటూ ఏదీ లేదన్నమాట. మన స్వభావాన్ని బట్టి, ఆవశ్యకతను బట్టి దిక్కును ఎంచుకోవచ్చు నన్నమాట. సర్వ సామాన్యంగా తూర్పు, ఉత్తరం సర్వజీవులకు అనుకూలం అన్నమాట. అంతేనా మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు : అంతే! అంతే!

పడకగదిలో దేవుని పటాలు పెట్టవచ్చా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! మరో సందేహం అడుగుతాను. పడకగదిలో దేవుడి పటాలుగాని, కేలండర్లు గాని ఉండటానికి వొప్పుకోరు కొంతమంది. అలా ఉండటంతప్పా?

మాస్టరుగారు : దేవుడి పటాలు లేనిగదిలో దేవుడుండ డనుకుంటే ఈ సందేహం వస్తుంది. పడకగదిలో మనం రహస్యంగా చేసే పనులను దేవుడు చూడడని, అందులోనూ దీపం ఆర్పేస్తే ఏమీ కనపడదని భావించేవారికి దేవుడే అనవసరం. కాబట్టి పడకగదిలో పటం ఉన్నా, లేకపోయినా దేవు డున్నాడు. పటం పెట్టుకొన్నందువల్ల మంచిదేగాని చెడ్డ ఏమీ లేదు. పటం మనకి దేవుడు జ్ఞాపకానికి రావడానికే గాని దేవుడు రావడానికికాదు. వాడక్కడ లేకపోతేగా వేరే రావడానికి. స్మరణ కుపకరిస్తుంది గనుక పటం ఉండటం మంచిది.

శిష్యులతో మాస్టరుగారు

A. వివిధ కేంద్రాలవారు

మీ ఊరు రావడం మీ చేతుల్లోనే ఉంది.

వ్యక్తి : మాష్టరుగారూ! మీరు మా మీద శీతకన్ను వేశారు. అటుపక్కకి వస్తూకూడ మా ఊరు రావటంలేదు. ఇంకలాభంలేదు. ఫలానప్పుడు వస్తానని మీ చేత అనిపించుకుని వెడదామనే వచ్చా నీ సారి.

మాష్టరుగారు : అనడానికేమిటి అంటాను. కానీ రావడం మాత్రం నా చేతుల్లో లేదు.

వ్యక్తి : మరి?

మాష్టరుగారు : మీ చేతుల్లో ఉంది.

వ్యక్తి : అదేమిటి మాస్టారూ! మాలో ప్రతి ఒక్కర మీరు రావాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటున్నాము కదా.

మాష్టరుగారు : అక్కడే వచ్చింది ఇబ్బంది. ఎవడికి వాడ కోరుకుంటున్నాడు గాని, అందరూ కలసి కోరుకోవటమనేద మీ కింకా చేత కాలేదు. పదిహేనేళ్ళు అయినా పనికి వచ్చే పని ఒక్కటీ మీ వల్ల జరగలేదు.

వ్యక్తి : అదికాదు మాస్టారూ! నా సంగతి మీకు తెలుసుగదా! నా మటుకు నేను శక్తి వంచన లేకుండ మీ మార్గంలో పనిచేస్తూనే ఉన్నాను కదా!

మాస్టరుగారు: మీతో వచ్చిన బాధ ఇదే. అందరూ తెలివిగల వాళ్ళయితే వచ్చే యిబ్బందులు ఇలాగే ఉంటాయి. అందుకే అన్నాను ఆంధ్రులు పొడి అన్నం మెతుకులువంటి వారని. పదిహేనేళ్ళ బట్టి ప్రయత్నిస్తున్నా మిమ్మల్ని కలిపి నడపడం నాకు చేతనయిందా! ప్రతిసారి మీరే గెలుస్తున్నారు. నేనే ఓడిపోతున్నాను. నీలాగే ప్రతివాడు రావడం, ఇలాగే నా కాలాన్ని తినడం, మళ్ళీ వెళ్ళి యథాపూర్వంగానే నడుచుకోవడం. ఎవడికి వాడు మిగతావాళ్ళు మన మాట వింటే బాగుంటుందనుకొంటున్నారు గాని మనం మిగతావాళ్ళతో ఎందుకు కలిసి మెలిసి ఉండటం లేదు అన్న ఆలోచన రావటం లేదు. మీలో ఒకళ్ళ కొకళ్ళు నచ్చేవరకు, ఒకచోటే అందరూ కలిసి పనిచేయటం నేర్చుకునే వరకు, నేను మీ వూరు రావడం అనేది సాధ్యపడే పనికాదు. మీరలా కలిసి పని చేస్తున్నప్పుడు మీరు పిలువనక్కర లేకుండా నేనే వస్తాను. అందుకే అన్నాను నేను రావడం నాచేతుల్లో లేదు. మీ చేతుల్లో ఉంది అని. మీ చేతుల్లో ఉన్నదానిని వచ్చి నన్ను సతాయిస్తే ఎలా ? చేతనయితే చేతల్లో చూపండి.

వ్యక్తి: (పాదాలకు నమస్కరించి లేచి) వస్తాను మాస్టారు.

మాస్టరుగారు: మంచిది వెళ్ళిరా.

మంచిపని – అయస్కాంతం.

వ్యక్తి: మాష్టరుగారూ! మీ దగ్గర ఉంటే ఒళ్ళు తెలి

యదు. ఇక్కడ మీ సాన్నిధ్యంలో రోజులు క్షణాల్లా గడచి పోతాయి. కాని మా ఊళ్ళో ఎందుకనో ఇలాంటి వాతావరణం ఏర్పడటం లేదు మాస్టారూ. అక్కడికీ అవకాశం కుదిరినప్పుడల్లా నలుగురం కలుసుకుంటూనే ఉంటాం. ప్రార్థన మొదలైనవి చేస్తూనే ఉంటాం. కానీ ఏదో లోటు కనపడుతూనే ఉంది.

మాస్టరుగారు : పూలు గుట్టగా పోయబడినపుడు ఒకలా ఉంటాయి. దండలుగా తీర్చి దిద్దబడినపుడు మరొకలా వుంటాయి. ఆ దండలు పూజ్యులైన వారి మెడల నలంకరించినపుడు ఇంకొకలా ఉంటాయి. అలాగే మీరందరూ మంచి పూలవంటి వారు. ప్రార్థన వలన మీరు చక్కని దండలుగా తీర్చి దిద్దబడవలసి ఉంది. ఇలా తీర్చి దిద్దబడాలి అంటే రోజూ ఒకేచోట ఒకే కాలానికి మీరంతా చేరి ప్రార్థన చేసుకోవటం అలవాటు చేసుకోవాలి. ఆ పైన పదిమందికీ ఉపయోగపడే మంచిపనులలో మీరు చేయగలిగిన వాటి ఒకటో రెండో ఎంచుకుని వాటిని క్రమబద్ధంగా ఆచరించడం ప్రారంభిస్తే నువ్విక్కడ అనుభవిస్తున్న అనుభూతి అక్కడా లభిస్తుంది. మంచిపని ప్రారంభిస్తేనేగాని మన జీవితాలకు క్రమశిక్షణ అబ్బదు. మామూలుగా నలుగురు కలుసుకున్న దానికి, మంచిపనికై నలుగురు కలుసుకున్న దానికీ తేడా చాలావుంది. మనం ఇనుప ముక్కలమైతే, మంచిపని అయస్కాంతం లాంటిది. అది మనను కూడా అయస్కాంతాలుగా మారుస్తుంది. అప్పుడు మనం అనుభవించే స్థితి వేరు.

వ్యక్తి : కర్తవ్యం బోధపడింది మాస్టారూ. మీరు చెప్పినట్లే తు. చ. తప్పకుండా నడుచుకొంటాము. పూలలాంటి మేము మీ సాన్నిధ్యంలో దండలుగా తీర్చి దిద్దబడి సత్కార్మాచరణ ద్వారా మాస్టరుగారి మెడలో అలంకరించబడి తరిస్తాం. ఆశీర్వదించండి.

మాస్టరుగారు : తథాస్తు.

ఆచరణ వెనకాల—

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! మీ రొకసారి మా ఊరు రావాలి. మీ పాదం మా ఇంట మోపాలి. మీ పాద పూజ చేసుకొనే అవకాశం మాకు ప్రసాదించాలి. మీరు ఒక్క రెండు మూడు రోజులైనా మా గృహంలో ఉండాలి.

మాస్టరుగారు : నీ కోరిక చాలా బావుంది. అలాచేస్తే బావుండునని నాకూ ఉంది. కాని నేను రావటానికి, చెయ్యటానికి చిన్న నియమం ఉన్నది. ఎక్కడైతే సజ్జనులు పది మంది కలిసి నిస్స్వార్థంగా రోగులకు, ఆర్తులకు, సేవ చేస్తూ టారో అక్కడకు మాత్రమే నేను రావడానికి అవకాశం ంది. ఈ నియమాన్ని మీరు పాటించగలిగితే మీ రావడానికి నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు.

వ్యక్తి : మంచిది మాస్టారూ మీరు చెప్పినదానికి తగ్గట్లుగా మా ఊరిని తీర్చిదిద్దుకొని మళ్ళీ కన్పిస్తాను. త్వరలో మా ప్రయత్నాలు ఫలనకూడేటట్లుగా ఆశీర్వదించండి.

మాస్టరుగారు : ఆచరణ వెనకాల ఆశీస్సు లెప్పుడూ ఉంటాయి.

అదృష్టం మీదేనా ?

వ్యక్తి : మీ రాక మాకెంతో బలాన్ని ఇచ్చింది. మీ ఆశీస్సుల బలంవల్లనే మేమంతా ఈ చిన్న మంచిపనికి పూనుకున్నాం. మా కాలనీ వాళ్ళందరం కలిసి ఈ స్థలాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నాం. మాది లేబరు కాలనీ. దేవుడి దయవల్ల అన్ని విద్యలు వచ్చినవాళ్లు మాలోనే ఉన్నారు. రాళ్లు మేమే తీసికొన్నాము. గుడిగోడలు మేమే కడుతున్నాము. తరువాత Electric Wiring అదీ మేమే చేసెయ్యగలం. అందరం కలిసి సీతారాముల విగ్రహాలకి, మిగతా విగ్రహాలకి ఆర్డరు ఇచ్చాం. మా డ్యూటీలు పోను మిగిలిన కాలమంతా ఇక్కడే ఈ పనులలోనే గడుపుతున్నాం. సాధ్యమైనంత త్వరలో రామాలయం అన్ని హంగులలో పూర్తి అయిపోవాలని మా వాళ్ళందరి సంకల్పం. మీ రొక్కసారి వచ్చి, జరుగుతున్న పనులను చూచి ఆశీర్వదిస్తే కొండంత బలం కలుగుతుందని మే మందరం అనుకున్నాం. అనుకున్న తడవుగా నేను మీ దగ్గరకి రావడం, అడిగినదే తడుపు మీరీ ప్రాంగణంలో అడుగు పెట్టడం అంతా లీలగా ఉ ఇప్పుడు మాకు పనిచేయడం శ్రమ అనిపించటంలేదు. ఆ కున్న పని అనుకున్నట్లుగా రోజుల్లో అయిపోతుందన్న ధైర్యం, విశ్వాసం కలుగుతున్నాయి.

మాస్టరుగారు : మీరు చేస్తున్న పవిత్రమైన ప్రయత్నా లన్నీ నాకెప్పటి కప్పుడు గమనికకు వస్తూనే ఉన్నాయి. మిమ్మలను చూస్తుంటే ఆనాడు వారధి కట్టిన వానరులే ఇలా దిగి వచ్చారని అనిపిస్తోంది. మీ ధృఢ సంకల్పమే నిరాటం కంగా గుడిని పూర్తి చేసుకుంటుంది. మీకు చేస్తున్నట్లు తెలియకుండానే పని పూర్తియై గుడి వెలుస్తుంది. రాముడి దగ్గర ఒక విచిత్రమైన పద్ధతి ఉంది. ఆనాడు వానరుల సహా యంతో వారధి నిర్మాణం జరిపించి నట్లుగానే, ఆనాటి నుంచీ ఈనాటి వరకూ ఉండీ లేనివాళ్ళ సామూహిక ప్రయత్నాల వల్లే రామాలయాలు వెలిసేటట్లు చేస్తాడు. ఈనాడు మీరు కూడా అదే సత్యాన్ని నిరూపిస్తున్నారు. నాకు చాలా తృప్తిగా, సంతోషంగా ఉంది. మీ కాలనీలో అందరూ శుచి, శుభ్రాలు పాటిస్తూ, స్నానము - సంధ్య, పూజ- పునస్కారము చేసుకుంటూ మీ మీ విధి నిర్వహణలో ఏమరుపాటు లేకుండా ప్రవర్తిస్తూ సద్గ్రంథపఠనము, సత్కాలక్షేపాలతో కాలమంతా రాముని సేవగానే సద్వి నియోగ పరుస్తున్నారని నేనెరుగుదును. మీ ప్రయత్నాలు ఫలవంత మౌతాయి. మళ్ళీ వచ్చి విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపన చేస్తాను. వస్తాను.

వ్యక్తులు : మీకు మీరుగా మాటిచ్చారు. ఎంత అదృ ష్టం బాబూ.

మాస్టరుగారు : అదృష్టం మీదేనా? నాదీను!

గారూ! రేపు రాత్రికి మా ఊరు
కదా! నేను ఈ రోజు వెళుతున్నాను.
ప్పటికి సిద్ధంగా ఉంటాను.

లాగే! అది సరేగాని ఇంతకీ మన బస
శావు?

ట్లోనే మాష్టారూ.

అలావద్దోయ్! మీ ఆవిడ ఆరోగ్యం
తాకిడికి తట్టుకోలేదు. ఇక మనం ఉంటే
తూ ఉంటారో తెలుసుగదా! పనిపూర్తై
ప్పటికి మీ ఆవిడ తుక్కైపోతుంది. ఈ
పెట్టుకునే ఈ మధ్య ఏ ఊరు వెళ్ళినా
దు. గురువుగారు వచ్చి వెళ్ళారుట అంటే
దారు నెలలకు గాని ఊపిరి పీల్చుకో
డైపో కూడదు కదా! అందుకనే ఆ ఊళ్లో
ise లోనో, Lodge లోనో, బస ఏర్పాట
తున్నాను. అప్పుడు జనం ఎవరూ హైరాన
ఆనందించటానికి వీలుంటుంది. నువ్వా
అనవసరంగా ఆవిడని యిబ్బంది పెట్టకు.

మిటి మాష్టారూ, యిబ్బంది అంటారేమిటి
అడుగుపెడితే అదే పదివేలని మా ఆవిడ,
నాస్తున్నారు.

మాస్టరుగారు : నేను చెప్పినట్లు చెయ్యవోయ్ నువ్వు. మీ ఇంటికి నేను రావడమేగా నీకు కావలసింది. తప్పకుండా ఖాళీచేసుకుని మీ ఇంటికి వెళ్ళి చూసివద్దాం. బస మటుకు వేరే ఏర్పాటు చేసెయ్యి.

వ్యక్తి : అలాగే మాస్టారు. వస్తాను.

మాస్టరుగారు : మరొకచోట ఉంటానన్నానని బాధపడకోయ్. నువ్వుకూడా వ్యామోహ పడితే ఎలా? రేపొద్దున నీ శిష్యుల విషయంలో నువ్వుకూడ ఇలాగే ప్రవర్తించటం నేర్చుకోవాలి. మనవల్ల శారీరకంగాగాని, ఆర్థికంగాకాని శక్తికి మించిన శ్రమ అవతల వాళ్ళకి ఎప్పుడూ కలుగ నివ్వకూడదు. ఈ మాత్రం జాగ్రత్త పడకపోతే ఏదేదో సాధిస్తున్నా మనుకొని నమ్ముకున్న జనాన్ని యిబ్బంది పెట్టడం జరుగుతుంది.

వ్యక్తి : వినటానికి ప్రస్తుతం బాధగా ఉన్నా మీరు చెప్పింది మాత్రం తెలుసు కోవలసిన సత్యమే మాష్టారూ.

మాస్టరుగారు : క్రమంగా బాధ పోయి సత్యం మరింతగా బోధ పడుతుందిలే.

మనం పనిచేయడం మానేస్తేనే.........

వ్యక్తి : నమస్కారం మాస్టారు నిన్ననే వచ్చాను.

మాస్టరుగారు : ఏమిటోయ్ మీ ఊరు విశేషాలు?

వ్యక్తి : మీరు తప్పులెంచు తున్నాను అని అనుకోకుండా ఉంటే మా ఊరి పరిస్థితిని గూర్చి రెండు ముక్కలు చెపుతాను.

మాస్టరుగారు : చెప్పవోయ్. ఉన్న విషయం చెప్పటానికి జంకెందుకు?

వ్యక్తి : మీరు వ్రాసిన ఉత్తరాలు, అవీ మా కతను చూపించటంలేదు. మీరు వచ్చినపుడు కూడా మాలో కొంద రికి తెలియని సందర్భాలు ఉన్నాయి. ఎందువల్లనో మావూరి కార్యక్రమాలలో ఎదుగుదల కనపడటం లేదు. అతను మమ్ములను కలుపుకొని కార్యక్రమాలు నిర్వహించాలన్న ఉత్సాహం చూపడం లేదు. మీకు ప్రతినిధిగా ఉంటాడను కున్న అతను ఇలా ప్రవర్తిస్తాడని మేము ఊహించ లేదు. మీలాగ ఉండి మమ్మల్ని తృప్తితో నడిపిస్తాడని ఆశించాం. మా కలలు ఫలించ లేదు.

మాస్టరుగారు : మీరనుకున్నట్లు అతను ఉండాలని మీరనుకుంటున్నారు. అతను చెప్పినట్లు మీరు నడుచుకుంటే బాగుంటుందని అతను అనుకుంటున్నాడు. ఎవరూ ఎవరితోను రాజీపడటం జరగటం లేదు. సంవత్సరాలు జరిగిపోతున్నాయి నలుగురు కలిసి ఒకచోట ఒకరి ఆధ్వర్యంలో అరమరికల లేకుండా మంచిపనిని చేసుకోవటం మీకు ఇంకా చే కాలేదు. ఊరికే ఇక్కడికి వచ్చినా కాలహరణం చేసినా కా మీదపడి కన్నీళ్ళు కార్చి ఏం ప్రయోజనం? నా టైమ్‌కూడ పాడు చేయడం తప్ప. పోనీ ఆ వచ్చేది కూడ అందరూ కలిసి ఒకసారి రావడం ఉండదాయె. ఒకడికి తెలియకుండా ఒక వచ్చి వెళుతూ వుండడమేగా మీరు చేస్తున్నది! పోనీ

లేసినా మీకు సత్యం బోధపడదు. ఉన్నమాట చెప్తే మాస్టరుగారు సానుభూతి చూపకుండా కోప్పడ్డారనుకుంటారు గాని, సత్యం గ్రహించరాయె! నిన్ను కోప్పడుతున్నానంటే అతన్ని సమర్థిస్తున్నానని కాదు అర్థం. అతను మీరు కూడ ఎలావుంటే బాగుపడతారో అలా వుండటానికిగాను కోప్పడుతున్నాను.

వ్యక్తి: మీరు చెబుతున్నది మా మేలు కొరకే అని మాకు తెలుసు. మాలో లోపాలు లేవని మేము అనలేము. మా లోపాలు మాకు కనపడుతునే ఉన్నాయి. మేము సర్దుకోవటానికి తప్పకుండా ప్రయత్నిస్తాము. అతనుకూడా ఇలాగే సర్దుకుంటే బాగుంటుంది కదా అని మా ఆశ.

మాస్టరుగారు : నీ సంగతి నువ్వు చూడవోయ్. మనం పనిచెయ్యడం ఆపేస్తేనే మరొకడు పనిచేస్తున్నాడో లేదో మనకు చూడడానికి సమయం చిక్కుతుంది. మనని మనం దిద్దుకోవడం మానినపుడే ఎదుటి వాళ్ళు దిద్దుకోవలసిందేమిటో మనకు కనపడుతుంది. మనం అనుకొన్నందువల్ల చెప్పుకొన్నందువల్ల అవతలి వాళ్లు బాగుపడి పోతారనుకోవడం భ్రమ. మనని మనం సరైన మార్గాన పెట్టుకుంటే క్రమంగా మనని చూచివాళ్లు సరియైన మార్గాని కొస్తారు ఇదొక్కటే సత్యం.

వ్యక్తి : బోధపడింది మాస్టారూ కర్తవ్యం. మీరు చెప్పినందువల్ల కాకుండా మిమ్ములను, మీ ప్రవర్తనను చూచే కదా! మాలో మేము మార్పు తెచ్చుకుంటున్నది. అలాగే

మా పరివర్తనని మేము సరిగ్గా మలుచుకుంటున్న కొద్దీ అవతల వ్యక్తులు కూడా మా యెడల తమ పరివర్తనలో క్రమంగా మార్పు తెచ్చుకుంటారు. ఇదిగో ఈ సమన్వయము, ఈ సమాధానము కొరకే మా లోపల గూడు కట్టుకొని యున్న బాధను మీ ముందర ఉంచడం జరిగింది. సందేహమనే చీకటితో నిండిన మా మనస్సు సమన్వయమనే వెలుగుతో ఇప్పుడు నిండింది. ఇలా రెండు, మూడు నెలల కొకసారి అయినా మీ దర్శనం చేసుకోవటానికి వస్తే మా బ్యాటరీలు కొంచెం చార్జి అవుతూ ఉంటాయి. మళ్ళీ వీలు దొరకగానే తమ దర్శనం చేసుకుంటాను.

మాస్టరుగారు : మంచిది వెళ్ళిరా! మళ్ళీ కలుద్దాం.

వ్యక్తి : ఈ సారి మీ ఉపదేశాని కనుగుణంగా మా కార్యక్రమాలను తీర్చి దిద్దుకొని మిమ్మల్ని కలవడం జరుగుతుంది.

మాస్టరుగారు : అంత పనీ చేయగలవు కనుకనే ఈ పావుగంట ఖర్చుపెట్టి నిన్ను కోప్పడింది. శుభం. వెళ్ళిరా!

నడుచుకోవలసిన పద్ధతి.

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! మీ దర్శనం చేసుకుని, ఉపన్యాసాలు విని, మీరు చేస్తున్న సేవా కార్యక్రమాల్ని చూసిన తరువాత మా ఊళ్ళో కూడ ఇలాంటి కార్యక్రమాలు ప్రారంభించి నడిపితే బావుంటుందన్న కోరిక కలిగింది. కాని వచ్చిన చిక్కేమిటంటే మా ఊరిని

కుళ్లు రాజకీయాలు, అఖిల్లేని ముఠా తగాదాలు, ఎవడు
పని చేసినా మరొకడు ఓర్చలేడు. అలాంటిచోట
మంచి పనులను ప్రారంభించి నడపడం సాధ్యమౌతుంద
అని ఒక విధమైన సందేహము, భయము కలుగుతున్నాయి

మాస్టరుగారు : వాటిని గూర్చి ఆలోచించకుండా నీ
చేయదలచిన మంచి పనిని నీవు మొదలుపెట్టు. నీవు చేే
స్నది మంచి పనని నీకు తెలుసు కాబట్టి నువ్వు ఎవ
సంప్రదించి పర్మిషన్ పొందవలసిన పనిలేదు. నీకు నీవు
నీకు తోచిన విధంలో Work చెయ్యటం మొదలు పెట్ట
మొదటి దశలో కొందరు నిన్ను ఎగతాళి చేస్తారు. నీత
కలిసి వచ్చినవాళ్ళతో కలిసి నీ Work రోజు రోజుకు పెర
పోతుంది. మీ సేవ పొందిన వ్యక్తుల అండదండలతో మ
కార్యక్రమాలు మరింత విస్తృతి చెందుతాయి. అప్పు
పూర్వము ఎగతాళి చేసినవాళ్ళే మిమ్మల్ని చూచి భం
పడటం మొదలు పెడతారు. మీరేదైనా సాధించగలరన
నమ్మకం వాళ్ళకి కుదిరిన కొలది వాళ్ళ భయం మరిం
పెరుగుతుంది. మీ ఎడల ఎలా ఉండాలో అలా ఉండటం
ఎంత దూరంలో ఉండాలో అంతదూరంలో ఉండటం నేరు
కుంటారు. కొంత కాలానికి నిజం తెలిసి వచ్చి వాళ్ళభయ
భక్తిగా మారుతుంది. అప్పుడు వాళ్ళే పని కట్టుకొని మి
గూర్చి మీ మంచితనం గూర్చి ప్రచారం చేయడం ప్రార
భిస్తారు. ఎక్కడ, ఎప్పుడు మంచి పనిని ప్రారంభించిన
వాతావరణంలో ఇలాంటి మార్పులే వస్తాయి. కనుక మీర
నిర్భీతిగా సేవా కార్యక్రమాలు మీ ఊరిలో ప్రారంభించ

్ను. రెండు మూడేండ్లు అయ్యేప్పటికి పార్టీల లందరూ మీ యింటి దగ్గర డిస్పెన్సరీలో రోగులకు వ్రాసి మందులు కడుతూ ఉంటారు. వేరే పనిలేక వల్ల ఆ జనమంతా నినాదాలతో తిరుగుతున్నారు. ాన్న మంచి పనిని మీరు చూపినప్పుడు పూల దగ్గరికి ంలు చేరినట్లు వాళ్ళందరూ ఇక్కడికే చేరుకుంటారు. ోవలసిన పద్ధతని ఒకటుంది. ఆ పద్ధతి ప్రకారం success కాకపోవడం అనేది ఇక ఉండదు. పని మనది ్పుడు, పదిమందికీ పనికి వచ్చేదైనప్పుడూ దాని వలన అపేక్షించకుండా శ్రద్ధతో మనం ఆచరిస్తున్నప్పుడు ఆ పని పెరగక పోవటం అనేది ఉండదు. వాము ప్రారంభమయిన ఆ పని త్రివిక్రమత్వం సాధించిచే ఇక ఆగదు.

క్తి: మీరుండగా మాకేంకావాలి మాస్టారు? మీరు ప్రకారం నడిపిస్తూ ఉండండి, మేము నడుస్తా ము.

ాస్టరుగారు: తప్పకుండా! మీ రే స్థాయిలో పని ంటే ఆ స్థాయిలో నా నుండి ప్రణాళిక మీకందు ఉంటుంది.

B. పెళ్లివారు

మీ ఆవిడ నీకు నిజమైన గురువు.

భార్య : మాస్టరుగారూ! ఈ రోజు మావారిని
కొచ్చాను. నేనెంత ధైర్యం చెప్పినా ఆయన మాత్రం
పెళ్ళిగురించి బెంగ పెట్టేసుకొని రాత్రిళ్ళు నిద్ర కూ
పోవటం లేదు. మధ్యలో ఒక రాత్రివేళ "ఏమిటో మె
నిద్ర" అని నన్ను కూడా లేపి కూర్చోపెడుతున్నా
మాస్టరుగారి దయవల్ల అన్నీ అవే అయిపోతాయని నేనె
సార్లు చెప్పినా ఆయనకు మాత్రం తల కెక్కడం లేదు." "
నీవలాగే అంటావు. ఆలోచించాకుండా పనులెలా
తాయి. అన్నీ మాస్టరుగారిమీంద పడేసి కూర్చుంటే
పోతుందా?" అంటూ ఉంటారు పదే పదే.

మాస్టరుగారు : ఏమయ్యా స్వామీ! ఆలోచిస్తే ప
లయి పోతాయంటావా? అయితే చెప్పు. నిద్ర మానుకొ
ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే అమ్మాయి పెళ్ళి అయిపోతుంద
నువు నిజంగా నమ్మితే నీతో బాటు మేం కూడా 'టీ' తా
మేల్కొంటాం. నీ నిద్రతోపాటు మా నిద్రకూడా చం
వేస్తాం. ఏం! అలా చేయమంటావా చెప్పు.

భర్త : అదికాదు మాస్టారూ! అనుకున్నట్లవ లేద
మనస్సదోలా అయిపోతుందంతే.

మాస్టరుగారు : అది మార్గం కాదని తెలిసి కూడా అల
అయిపోతే ఎలాగు? అమ్మాయి అదృష్టాన్ని బట్టి కా

అనుకూలిస్తుంది. అనుకూలించనపుడు తగిన రీతిలో ప్రవర్తించడమే మనం చేయవలసిన పని. మన మనస్సు ఆందోళనలకు, ఆవేదనలకు లోను గాకుండా ఉంటేనే ఆ అనుకూలమైన కాలం వచ్చినపుడు తగినట్లు ప్రవర్తించ గలం. ఏం! బోధ పడిందా? ఎప్పుడు చేయవలసిన పని అప్పుడు చేయటం అభ్యాసం చేసేవాడికి ఆలోచించడానికి ఖాళీ ఉండదు. ఆలోచించే అవసరమూ ఉండదు.

భార్య: మాస్టరుగారు చెబుతోంది మీకు బోధపడుతోందా? ఆ పాదాలను నమ్మండి. మీరు కూడా నాలాగ నిశ్చింతగా ఉండగలరు. మాస్టరుగారి దర్శనం అయ్యాకే, జరగవలసింది సమయానికి నా ద్వారా జరుగుతూ ఉండడమే తప్ప, నే నాలోచించడం ఎప్పుడైనా చూశారా? పనులు ఆలోచిస్తే అయ్యేవికావు, ఆయన చూస్తే అయ్యేవి. ఏది ఎప్పుడు జరిపించాలో ఆయనకు తెలుసు. ఇప్పటికైనా గ్రహించుకోండి.

భర్త: నాకు మటుకు తెలియదేమిటే? కాకపోతే నీలాగా నిబ్బరంగా నిలబడ గలగటం నాకింకా చేతకావటం లేదు.

భార్య: ఆ విషయమేదో "ఆయన" ముందే చెప్పుకుంటే సర్దుకుంటుందనే మిమ్మల్నిక్కడకు తీసుకురావటం.

మాస్టరుగారు: నీకు నేను కాదయ్యా, మీ ఆవిడే నిజమైన గురువు. ఆవిడ చెప్పినట్లు వింటే చాలు. ఇక్కడదాకా రానక్కరలేదు.

భర్త : అదినిజమే మాస్టరుగారూ మీ మాటకీ, ఆ
మాటకీ నా అనుభవంలో తేడాలేదు. ఆవిడేదన్నా చెప్పి
అంటే మీ సంకల్పమేనని నాకు తెలుస్తూనే ఉంటుంది. మీ
'మీడియమ్స్' అంటారే వాళ్ళల్లో ఈవిడ ఒకతె. నన
కుటుంబాన్ని సరిజేసేందుకై మాయింట్లో మీ ఏర్పా
చేసిన మీడియ మన్నమాట.

మాస్టరుగారు : ఆ మాత్రం 'సత్యం' నీ కందితే చా
ఇక నీ గూర్చి నాకు దిగులులేదు. పూర్వం "నీవే సఖుడ
గురుడవు" అని ఉండేది ఇపుడు "నీవే నా భార్యకూ
నిజముగ కృష్ణా" అని కలుపుకొని నన్ను తలుచుకుంట
ఉండు.

భార్య : దాని అర్థమేమిటో తెలుసా? మీ రివ్వాల్సిను
దిగులు పడదామన్నా పడలేరన్నమాట.

మాస్టరుగారు : నువ్వేమిటి రహస్య ప్రకాశ
చేసేస్తున్నావ్.

భార్య : అంతా మీదయ మాస్టారూ! మీరు తలు
కుంటే దేనిని అనుగ్రహించలేరు?

మాస్టరుగారు : నీలాగ నిలబడిన వారికి మాస్టరు
లేమైనా అనుగ్రహించగలరు.

భార్యాభర్తలు : వస్తాం మాస్టరుగారూ!

మాస్టరుగారు : వెళ్ళిరండి శుభం.



నన్నేం చెయ్యమంటావో నీవే చెప్పు

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! సాయంత్రం వెళ్ళిపోదామనుకున్న దాన్ని మీతో మాట్లాడటం అవలేదని ఈ రాత్రికి ఉండిపోయాను. ఇప్పటికి అవకాశం దొరికింది మీతో మాట్లాడటానికి.

మాస్టరుగారు : సరే. ఉపోద్ఘాతం ఆపి విషయ మేమిటో చెప్పు.

వ్యక్తి : మీకు తెలియని దేముంది. అక్కడ నలుగురూ, అమ్మాయికి పెళ్ళి కాలేదని సతాయిస్తున్నారని చెప్పుకున్నానుగదా! చాలాసార్లు. (అని కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది)

మాస్టరుగారు : ఇలా ఏడుస్తున్నావు గనుకనే వాళ్ళలా సతాయిస్తున్నారు. ఎవరు ఉడికిపోతారో వాళ్ళను ఉడికించడం లోక లక్షణం. ఏం ఆ సతాయించే వాళ్ళని సరైన సంబంధం పట్టుకు రమ్మనక పోయావా? చెయ్యటానికి నువ్వు సిద్ధమే గదా? "చేతనైతే సంబంధం తీసుకురండి లేకపోతే నోళ్లు మూసుకు కూర్చోండి'' అని వాళ్ళకి చెప్పాలి.

వ్యక్తి : వాళ్ళలా కూర్చోరు గదండీ !

మాస్టరుగారు : వాళ్ళనోళ్ళు మూతబడాలంటే ఒకటే మార్గం. వాళ్ళ మాటలు నువ్వు లెక్క చెయ్యటం లేదని వాళ్ళకు తెలియాలి. వాళ్ళ మాటలు పట్టించుకోకుండా మీ

పని మీరు చూసుకుంటుంటే నోరు నొప్పెట్టేదాకా
సతాయించి ఇకలాభం లేదని తెలుసుకొని వాళ్ళే
కుంటారు.

వ్యక్తి: మరింతకీ అమ్మాయి సంగతి...

మాస్టరుగారు: ఆ విషయంలో ఏం చెయ్యాలో నీకెప్
చెప్పాను. నీకు చేయగలనన్న ధైర్యం నీకుంటే నీ దగ్గర
పెట్టుకో! లేకపోతే నాకు అప్పచెప్పేయి. నీకు ధై
చాలదు. నా దగ్గర వదిలిపెట్టలేవు. మరి నేనేంచేసేది? అ
సమస్య నీలోనే ఉంది. అది తేల్చుకోవలసింది కూడా ను
నాదేముంది. నీకేది కావాలంటే అది చేస్తాను. నిర్ణయి
వలసింది నువ్వు.

వ్యక్తి: నిర్ణయించ వలసిందేమిటి మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు: నా నిర్ణయం ఎప్పుడో చెప్పాను గ
అది ఆచరణలోకి రాలేదంటే ఇక నిర్ణయించవలసింది ను
నేనా? నువ్వు నిర్ణయించు. నిర్ణయించి చెప్పు. నన్నేం చే
మంటావో! వెళ్ళిరా!

పెళ్లికి చూడవలసిం దేమిటి?

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! మీతో ఒకముఖ్యమైన విష
మాట్లాడాలి.

మాస్టరుగారు: ఏమిటి చెప్పండి.

మా అమ్మాయికి ఒక సంబంధం వచ్చింది. కుర్ర
్ాయిలో ఉన్నాడట. ఎం. టెక్. ప్యాసయ్యాడుట.
ు వేల వరకూ సంపాదిస్తున్నాడుట. వాళ్ల తల్లి
కొంచెం పెద్ద మొత్తం మీద మోజుంది. అదిస్తే
ు నన్నారు. మీరు బాగుంది అంటే నేను ముందుకు
ు.

ుగారు : అబ్బాయిని మీరు చూశారా ?

లేదండీ, వాళ్ల పెద్దలతో మాట్లాడాను. ఈ
తా వాళ్లే చెప్పారు.

ుగారు : అమ్మాయిని అవతలి వాళ్లు చూశారా ?

: లేదండీ. కట్నం నిర్ణయమయ్యాక ఏకంగా చూస్తా

ుగారు : చాలా బాగుంది. మీరు అబ్బాయిని
ు. వాళ్ళు అమ్మాయిని చూడలేదు. అబ్బాయి
ు ఒకరి నొకరు చూచుకోనే లేదు. 'ఎం. టెక్' కు
ుకు, బియస్‌సి యాభై వేల నిచ్చి నిశ్చయం చేసు
ారు. మీరంతా ఉన్మత్త స్థితిలో ఉన్నప్పుడు ఇంక
్ప దేముంది ?

: అదికాదు .... అదికాదు మాస్టరుగారూ! మీరు
నట్లే నడుచుకొంటాను.

ురుగారు : పెళ్ళికి చూడవలసిం దేమిటి? అబ్బాయినీ

అమ్మాయినా? డిగ్రీలని, డబ్బునా? అబ్బాయికి అమ్మాయికి ఈడూజోడూగా ఉంటుందా లేదా? మనస్తత్వాలు కలుస్తాయా లేదా? దాంపత్యం నప్పుతుందా లేదా? అనేవి చూసుకొని అవన్నీ సరిపోయిన తర్వాత చెప్పుకోవలసిన తుక్కు విషయాలు వల్లించి, మీరు నిర్ణయం చేయమంటే నేనేం చేసేది? మనం పెళ్ళి చేస్తున్నది మన పిల్లలకని కొంచెం గుర్తుండాలి. నువ్వు నీ కూతుర్ని వదిలించుకోవాలని చూస్తున్నావ్. వాడు వాడి కొడుకుని చూపించి గుంజుకోవాలని చూస్తున్నాడు. ఇలాంటి తల్లిదండ్రులు చేసేవి నిజమైన పెళ్ళిళ్ళవుతాయా? చూడవలసిన నిజాలను మరచి మీరూ, వాళ్ళూ అప్రధానమైన వాటికి ఆరాట పడుతున్నారు. మధ్యలో నన్ను ఇరికించడం ఎందుకు? మీరు చేస్తున్న పని బాగున్నదని మీ రనుకొంటున్నారు. దానికి నన్ను సర్టిఫికెట్టు యిమ్మంటున్నారు. అంతేనా?

వ్యక్తి: నిజమే మాస్టరుగారూ? మీ మందలింపుతోగాని నాకు నిజం బోధపడలేదు. పెద్ద ఉద్యోగస్తుడి కిచ్చి పెళ్ళిచేద్దామనే తప్ప దాంపత్యానికి జతగూర్చే ముందు అంత కన్నా విలువైనవి చూడవలసినవి ఉంటాయి. అవి చూడకుండా మనవాళ్ళు తొందరపడి చేసినందువల్లనే చాలా సంసారాల్లో కలతలు పుట్టుకు వస్తున్నాయనీ ఇప్పుడు అనిపిస్తోంది. నేను మీ బిడ్డలాంటి వాడిని. తొందరపడినందుకు క్షమించండి. మీరు చెప్పిన ముఖ్యమైన అంశాలు నప్పనిదే నేను అమ్మాయికి పెళ్ళి చెయ్యను. నప్పాయని నేను కాక

మీరు అన్ననాడు మీ చేతుల మీదుగానే ఆ మూడు ముళ్ళూ వేయిద్దురుగాని. వస్తాను. దయ ఉంచండి.

మాస్టరుగారు : దయ ఉండబట్టే గదా స్వామీ! పూనుకొని చివాట్లు పెట్టింది. నువ్వు వచ్చిన ఊపుకి నేను బ్రేకు వెయ్యకపోతే రేపే శుభలేఖలు వేయించేసేవాడివి. వెళ్లి పెళ్లి కొడుకుని చూసిరా! నేనెందుకు బ్రేకు వేశానో నీకే బోధ పడుతుంది.
జాగ్రత్తగా బుట్టలో పడేయి.

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! మనవాడు వాళ్ళమ్మాయికి సంబంధం నిశ్చయించాడుట. ముహూర్తం కూడా పెట్టాడుట. జాతకాలు పంపించాడు మీకు చూపించమని. చూస్తారా మాస్టారూ! ఇమ్మంటారా ?

మాస్టరుగారు : అక్కరలేదు. అలా ఉండనీ.

వ్యక్తి : మరి అతనికి ఏమని వ్రాయమంటారు.

మాస్టరుగారు : అలాగే అనుకున్నట్లే కానిమ్మని వ్రాయి

వ్యక్తి : అయితే వీటినేం చేయమంటారు.

మాస్టరుగారు : ఒకటి చెయ్యి, జాగ్రత్తగా ఆ బుట్టలో పడేయి. అదేమిటోయ్! అలాచూస్తావ్. పెళ్లికి ముహూర్తం పెట్టుకున్నాక ఇప్పుడు మనల్ని జాతకాలు చూడమనడంలో అర్థమేమిటి? చూసి ఒకవేళ నప్పలేదని చెప్పామనుకో! పెళ్లి చేయడం మానేస్తాడా! అందుకే చూడనక్కర లేదన్నాను. మన చేత అవుననిపించుకోవడమే గదా అతనికి కావల్సినది. అలాగే అనుకున్నట్లే కానిమ్మని వ్రాయి.

తిరుపతిలో పెళ్ళికి ముహూర్తం.

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! తిరుపతిలో అమ్మాయి పె
జరపడానికి నిశ్చయమైంది. మీరు ముహూర్తం పెట్టాలి.

మాస్టరుగారు : తిరుపతిలో చేస్తున్న పెళ్ళికి మనంకా
ముహూర్తం పెట్టవలసింది వెంకటేశ్వర స్వామి. ఆయ
సన్నిధిలో చేస్తూ ఇంకెవరినైనా ముహూర్తం పెట్టమన
అడిగారంటే ఇంక అక్కడ చేయడం అనవసరం. నే
మటుకు పెట్టను. ఇంకెవరిచేతైనా మీరు పెట్టించుకున
పెట్టుడు ముహూర్తానికి మాత్రం అక్కడ పెళ్ళి జరగ
వాడి ఇష్ట ప్రకారం చేయడానికి అక్కడికి వెళ్ళాలిగాని వ
ఇష్ట ప్రకారం చేసుకునే వాడికి అక్కడికెందుకు.

పెద్దవాడికి పెళ్ళి కాకుండా.........

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! మా పెద్దవాడి సంగతి మీ
తెలుసు గదా! వాడేమో పెళ్ళి చేసుకోనంటున్నాడు. మీ
చెబితే ఏమైనా వింటాడేమో తెలియదు. ఈ రెండో వా
సంబంధం మూడేళ్ళ క్రితమే నిశ్చయమైంది. వాళ్ళేవె
పెళ్ళికి తొందర పడుతున్నారు. పెద్దవాడి పెళ్ళికాకుం
రెండోవాడికెలా చేయటమా అని మేం పెద్దవాడికి స
చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాం. ఏళ్లు జరిగిపోతున్నాయి గా
వాడు దారికి వచ్చేటట్లు కనబడటంలేదు. ఇప్పుడేం చే
మంటారు? ఈ సమస్య ఎలా తేలుతుందంటారు?

మాస్టరుగారు : ఇందులో సమస్యేముంది తేలడానికి చేసుకుంటా నన్నవాడికి చేసెయ్యడం. చేసుకోనన్నవాడికి వాడు చేసుకుంటా ననేదాకా ఆగడం.

వ్యక్తి : మరి పెద్దవాడికి కాకుండా.........

మాస్టరుగారు : ఆ అనుమానం ఏమీ అక్కర లేదు. వాడి యోగం ఎప్పుడుంటే అప్పుడౌతుంది. దానికి మీరేంచేస్తారు? చేసుకోనంటున్న వాడిని బ్రతిమాలుతూ చేసుకుంటానన్న వాణ్ణి పట్టించుకోకపోతే అవతల ఆడపిల్లగలవాళ్లేమైపోతారు. ఆ పెద్దవాడి సంగతి నాకు వదలి చిన్నవాడికి లక్షణంగా పెళ్లి చేసెయ్యండి. ఆ పెద్దవాడు కొద్దికాలం పోతే వాడే చేసుకుంటా నంటాడు. అప్పుడు నేనే చేస్తాను వాడి పెళ్లి.

వ్యక్తి : అలాగే మాస్టరూ! తమ రాజ్ఞాపించినట్లే కార్యక్రమం నడిపిస్తాను.

ముహూర్తం నిశ్చయమయ్యాక....

వ్యక్తి : మాస్టారూ! మీరు ఉత్తరంలో వ్రాసినట్లే అన్నీ జరిగాయి. అమ్మాయికి వివాహం నిశ్చయమైంది. ప్రధానం కూడా జరిగింది.

మాస్టరుగారు : మరి పెళ్ళెప్పుడు నిశ్చయించారు?

వ్యక్తి : ముహూర్తమింకా నిశ్చయంకాలేదు మాస్టారూ. వాళ్ల వాళ్లంతా తలోకచోటా దూర దూరంగా ఉన్నారుట! వాళ్లందరికీ సెలవులు కలిసి రావాలని చూస్తున్నారు.

మాస్టరుగారు : ఏది ఏమైనా ఒకసారి అవుననుకొన

తర్వాత సాధ్యమైనంత తర్వలో జరిగిపోవడం మంచిది. నిశ్చయానికీ, ముహూర్తానికీ మధ్య ఎక్కువ గ్యాప్ వుండటం మంచిదికాదు. త్వరలో ముహూర్తం పెట్టించే ఏర్పాట్లు చూచుకోండి.

మీ విశ్వాసమే రప్పించగలదు.

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఈ రోజు రాత్రి 8-30కి అమ్మాయి వివాహం. మీరు సకుటుంబంగా రావాలి.

మాస్టరుగారు : కుటుంబం వస్తారు. నేను రావడానికి ప్రయత్నిస్తాను. ఒకవేళ నేను రాలేకపోయినా మీరు బాధ పడకూడదు. నేను రాకపోవడం జరిగితే ఎలాంటి సన్నివేశంలో ఉండి ఉంటానో మీకు తెలుసుగదా! మంచి జరిగే చోట మనం ఉన్నా లేకపోయినా ఫరవాలేదు. ప్రమాదంగా ఉన్నచోట మనం ఉండి జాగ్రత్తగా కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించవలసి ఉంటుంది. కనుకనే అన్నాను నేను రాలేకపోతే బాధ పడగూడదని.

వ్యక్తి : కానున్న దంపతులు అదృష్టవంతులైతే మీ క్రైమ్‌కి ఏ సీరియస్ కేసులూ లేకుండా ఉంటాయి. మీరాక వారికి ప్రాప్తి వుంటే మీ క్రైమ్‌కి అవకాశం తగ్గుతుంది.

మాస్టరుగారు : మీ విశ్వాసమే తగిన వాతావరణాన్ని సృష్టించగలదు. పదండి. ఆ వేళకు అక్కడ ఉంటాను.

వ్యక్తి : సంతోషం. ఆ మాటే మాకు అనంతమైన ఉత్సాహాన్నిస్తుంది.

సమస్యలు - పరిష్కారాలు

కుటుంబ నియంత్రణ ధర్మమేనా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! కుటుంబ నియంత్రణ అవలంబించడం ధర్మమే నంటారా?

మాస్టరుగారు : ప్రకృతిని వ్యతిరేకించడం ధర్మమెలా అవుతుంది?

వ్యక్తి : మరి పిల్లలు ఎక్కువైతే భరించడం, పోషించడం ఎలా?

మాస్టరుగారు : పిల్లలను ఎక్కువగా కనమని మిమ్మల్ని ఎవరు బలవంతం చేశారు?

వ్యక్తి : ఏమిటి మాస్టారూ మరీ అలాగంటారు?

మాస్టరుగారు : అదేమిటయ్యా! ఉన్నదున్నట్లు అడిగితే ఇబ్బందిగా మొహం పెడతావేమి? ప్రకృతిలో ఏ జీవికైనా ఈ సమస్య వచ్చిందా? ఒక్క మానవునికి తప్ప.

వ్యక్తి : రాలేదు.

మాస్టరుగారు : ఎందుకు రాలేదంటావు? అవి ఋతు కాలంలో సంతతికోసం మాత్రమే కలుసుకుంటున్నాయి. మానవుడు సంతతి కలుగకుండా సుఖపడదామని చూస్తున్నాడు. ఇతర జీవులకు ఆ సుఖం లభించకుండా కృత్రిమంగా

సంతానోత్పత్తి జరిగేటట్లుగా శాస్త్రిలు కనిపెడుతున్నాడు. తన సుఖానికి సంతానం అడ్డు రాకుండా శాస్త్ర సహాయంతో జాగ్రత్త పడాలని చూస్తున్నాడు. చూశావా మన అభ్యుదయం !

వ్యక్తి : ఇంతకీ అనుసరించ వలసిన మార్గం ఏమిటంటారు?

మాస్టరుగారు : నువ్వు కష్ట పెట్టుకోకుండా ఉంటానంటే చెబుతాను.

వ్యక్తి : భలేవారు మాస్టారూ మరీ ఆట పట్టిస్తున్నారు. ఇంతకూ అసలుమార్గం ఏమిటో చెప్పండి. మీ అండతో నేను ఆచరించి పదిమందికి ప్రచారం చేస్తాను.

మాస్టరుగారు : అసలు కామం అనేది ఎందుకు ఏర్పడిందంటావు? ప్రకృతి చాలా తెలివైనది "బాబూ! మీ తర్వాత తరాలు నిలబడాలి. కాస్త పెళ్లి చేసుకుని సహకరించండి." అని బ్రతిమాలి అడిగితే మనం కాళీ లేదన్నట్లు మొహం పెడతామని దానికి బాగా తెలుసు. అందుకని కుక్కకి బెల్లంముక్క పడేసినట్లు మానవుని మనస్సుకు కామాన్ని విసిరింది. దాంతో ఎవరికి వారు స్వంత ప్రేమనీ, స్వంత పెళ్ళనీ, స్వంత పిల్లలనీ, కానీ కూలి అడగకుండా ప్రకృతి పని చేసి పెడుతున్నారు, మన పని అనిపించేటట్లుగా తనపని చేయించుకుంటుంది. ఈ రహస్యాన్ని గమనించి మన పనిగా కాక, ప్రకృతి పనిగానే సంతతి కొరకు మాత్రమే కామాన్ని అనుభవించినవాడు యోగి అవుతున్నాడు.

అలాంటి యోగి జీవితంలో సంతతి ఎంతవరకు అవసరమో, అంతవరకే కామానుభవ ప్రసక్తి ఉంటుంది. కావలసిన సంతతి కల్గిన తరువాత కామప్రసక్తి విడిచి కేవలం స్నేహితులుగా, సహచరులుగా దివ్య జీవనాన్ని గడపడం వివేకవంతుని మార్గం.

వ్యక్తి : మీరు వివరించిన సత్యాలు నూటికి నూరుపాళ్లు నిజాలు. కాని ఒక్కటే బాధ. ఈ కాలం మనుషులు ఈ సత్యాలు ఎంతవరకు ఆచరణలో పెట్టుకోగలరూ అని.

మాస్టరుగారు : మనం ఆచరణలో పెట్టుకోనంత మాత్రాన సత్యాలు సత్యాలుకాకపోవు. రాబోయే శతాబ్దంలో ఏం జరుగుతుందో తెలుసా? తలిదండ్రులు పిల్లలకి ప్రదర్శనశాలలో చూపిస్తూ "ఇక్కడ బొమ్మలు ఇరవయ్యో శతాబ్దం వాళ్ళవి. వీళ్ళు కామం చేతిలో ఓడిపోయినవాళ్ళు. అదే వీళ్ళ ప్రత్యేకత" అని చూపిస్తారు. అప్పుడా పిల్లలు మన ముఖాలు ఎలాచూస్తారో ఊహించవచ్చు.

వ్యక్తి: అయితే మన మనుమళ్ళు మనని వెక్కిరిస్తారన్న మాట.

మాస్టరుగారు : ఓ! దర్జాగా.

వ్యక్తి : అయితే మనం బాగుపట్టానికి ఏమిటి మార్గం?

మాస్టరుగారు : ఒక్కటే మార్గం ఉంది. మన మనుమళ్ళకి మళ్ళీ కొడుకులుగా పుట్టి ఎలా బ్రతకాలో నేర్చుకుందాం.

జనాభా తగ్గేదెలా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ప్రస్తుతం జనాభా సమస్య పెద్దదిగా ఉందికదా! ఇది ఎందుకింత పెద్దదయిందంటారు? దీనిని అదుపులోనికి తేవటం ఎలా? పాపం గవర్నమెంటు వాళ్ళు నానా ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. కాని పరిస్థితి ఒక కొలిక్కి రావటంలేదు.

మాస్టరుగారు : ఈ సమస్య కేవలం మనం సృష్టించుకొన్నది. జనాభా పెరగడానికి మొదటి కారణం– మానవుడు కావలసిన సంతానాన్ని పొందకుండా తన కామానికి బై ప్రోడక్టుగా (Bi Product) సంతానాన్ని పొందడం. రెండవది శరీరం ధరించిన పని అయిపోగానే తృప్తితో శరీరాన్ని వదిలి వేయాలి అనే వివేకం లేకపోవడం.

వ్యక్తి : అంటే?

మాస్టరుగారు : నువ్వు భారతం చదివావా!

వ్యక్తి : చదివాను.

మాస్టరుగారు : అందులో చివరకు ధర్మరాజు వాళ్ళేం చేశారు? తాము శరీరం ధరించిన పని అయిపోగానే పరీక్షిత్తుకు పట్టంకట్టి ఉత్తరాభిముఖంగా తిరిగిచూడని ప్రయాణం చేశారుగదా! దానినే మహాప్రస్థానం అంటారు. అలా వెళ్తూనే వారి వారి శరీరాలు వదిలి వేశారు. అది మన పెద్దలు అనుసరించిన మార్గం. ఈ మార్గం ప్రకారం శరీరాలతో దిగివచ్చిన వారు తమ పనులు, కర్తవ్యాలు పూర్తి

కాగానే వివేకవంతులై శరీరాలు వదలి వేస్తుంటే జనాభా అనేది సమస్య కాదు. అయితే ఇక్కడ వదలి వేయడం అంటే తాను వచ్చినపని అయిపోయిందనుకొని ఏ ఆత్మహత్యో చేసుకోవడం కాదు. యోగ మార్గంలో ప్రయోజనాత్మక మైన దివ్య జీవనం నడుపుతున్న వాడికి దిగివచ్చినపని పూర్తి కాగానే చెట్టునుండి పండిన పండురాలినట్లు శరీరం రాలి పడి పోతుంది. జీవితాన్ని కోరికల కొరకు ఖర్చుపెట్టడం కాక, కర్తవ్యం కొరకు వినియోగించినవాడికే ఈ విలువైన అవ కాశం లభిస్తుంది. ఎప్పుడెప్పుడు ప్రజలు వివేకవంతులై కామశక్తినీ, జీవశక్తినీ లోకహిత దృష్టిలో సద్వినియోగ పరచుకుంటారో అప్పుడప్పుడు జనాభా సమస్యలవంటి సమ స్యలు ఊహిద్దామన్నా ఉండవు.

వ్యక్తి : మీలాంటి వారివల్లే లోకంలో అలాంటి మంచి మార్పు రాగలదని నా నమ్మకం.

మాస్టరుగారు : మీ కా నమ్మకం కలిగింది అంటే మేము వచ్చినపని జరుగుతోంది అన్నమాట.

యువతరం దారి తప్పడానికి కారకు లెవరు ?

వ్యక్తి: మాస్టరుగారూ! ఏమిటో ఈ మధ్య యువతరం మరీ వెర్రితలలు వేస్తోంది. ఎప్పుడు ఎలా ప్రవర్తిస్తారో ఆ కుర్ర వాళ్ళకే తెలియకుండా ఉంది. కాబోయే పౌరులు కదా వీళ్లు! దేశ భవిష్యత్తు వీళ్ళమీద ఆధారపడి ఉందికదా! వీళ్ళిల పద్ధతి లేకుండా విచ్చలవిడిగా విధ్వంసకరంగా ప్రవర్తించ

డం చూస్తుంటే ఏమై పోతారా వీళ్ళు అనిపిస్తుంది. అసలు వీళ్లు ఇలా ఎందుకు చెడిపోయా రంటారు?

మాస్టరుగారు : మన పిల్లలు కనక చెడిపోయారు. చెట్టునుబట్టికదా కాయలు ఉండేది? మనను బట్టి మన పిల్లలు ఉంటారు. యువతరం అని వాళ్ళకు వేరే నామకరణం చేస్తా వెందుకు, తప్పించుకోడానికి? అక్కడ ఉన్నది నీ పిల్లలు, మనలాటి వాళ్ళ పిల్లలు. వాళ్ళను అలా తయారుచేసింది మనమూ, మన ప్రవర్తన. మనం వాళ్ళ పట్ల ఎలా ఉండాలో అలా ఉండటం లేదు కనుక వాళ్లు, వాళ్ళ కెలా తోస్తే అలా ఉంటున్నారు. కోప్పడకు, ఒక చిన్నమాట అడుగుతాను. మనదగ్గరనుండి – అంటే మన తరం నుండి పిల్లలు నేర్చుకోవలసినది ఏమిటి ఉందంటావు? కోర్టుల కెక్కడం నేర్చుకోవాలా? కులాల తగాదాలు నేర్చుకోవాలా? తాగుడు, జూదం నేర్చుకోవాలా? ఏం నేర్చుకోవాలి? నేర్చుకోవలసినది లేక, నేర్చుకోవలసిన దేమిటో తెలియక అలా వీధిన పడుతున్నారు ఆ కుఱ్ఱవాళ్ళు.

వ్యక్తి : మీరు చెప్పిన సత్యాన్ని నేను కాదనలేను. ఈ ం తల్లిదండ్రులకు నైతిక విలువలు తక్కువ. కాని పిల్లల యంలో చేయవలసినదంతా చేస్తున్నాము కదా!

మాస్టరుగారు : చేయవలసిందంతా చేస్తున్నామంటావా! ఏమిటా చేస్తున్నది? మాటలు కూడా రాకముందే కాన్వెంట్లలో పారేస్తున్నాం. డ్రెస్ కట్టించి, పుస్తకాలు చేతికిచ్చి టిఫిన్ బాక్సు సర్ది, కాన్వెంట్ బస్సు ఎక్కిస్తే మన

తారు. ఏం బోధపడిందా? మనపిల్లలు కనక చెడిపోయారని ఎందుకు అన్నానో!

వ్యక్తి : బాగా బోధ పడింది మాస్టారు!

మాస్టరుగారు : ఏమిటోయ్ బాగా అంటున్నావు.

వ్యక్తి : అదే మాస్టారూ సినిమారీలులో ఉన్న చిన్న మచ్చ, తెరమీద పెద్ద మచ్చగా కనపడినట్లు మనలో ఉన్న లోపాలే మనపిల్లలను అలాపాడు చేస్తున్నాయి. దిద్దవలసినది వాళ్ళను కాదు. ముందు మనని మనం దిద్దుకోవాలి అని. మీ మాటలతో నిజంగా నాకు కనువిప్పు కలిగింది మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు : అయితే మొత్తం మీద బోధ పడిందంటావు.

వ్యక్తి : మీరు చెప్పడం, వంట పట్టక పోవడమూనా!

పిల్లలకి పద్ధతి వచ్చేదెలా ?

వ్యక్తి : ఏమిటో మాస్టారూ! ఎన్ని అమర్చి పెట్టినా ఈ పిల్లలు ఒకపద్ధతిలోకి రావడం లేదు. వాళ్ళల్లో వాళ్ళకి కలవడం లేదు. ఏం చేస్తే వీళ్ళు ఒకదారికి వస్తారో నాకు బోధపడటం లేదు.

మాస్టరుగారు : ఏమి టేమిటి అమర్చి పెట్టావు పిల్లలకి?

వ్యక్తి : అక్కడికీ చదువుకోడానికి ఎవరిరూము వాళ్ళకి ఏర్పాటు చేసాను. ఒక్కొక్కళ్ళకి ఒక్కొక్క టేబిల్ లైటు

కూడా ఏర్పాటు చేసాను. ఒకే బళ్ళో చదువుతున్నా ఎవరి క్యారేజి వారికి ఏర్పాటు చేసాము. ఇలాగ పోట్లాటలు రాకుండా ఉండాలని ఎవరివి వారికి ఎన్ని ఏర్పాటు చేసినా ఒకళ్ళతో ఒకళ్లు కలిసి ఉండలేక పోతున్నారు.

మాస్టరుగారు : మీరు పిల్లలకు చేసింది ఏర్పాటు అనుకుంటున్నారేమో – అది ఏర్పాటు కాదు వేర్పాటు. వారు చెడిపోవడానికి ఎన్ని కావాలో అన్నీ చేసి చెడిపోయారని ఏడుస్తారేం? ఎవరి రూములో వాడు ఉంటూ, ఎవడి లైటు దగ్గర వాడు చదువుకొంటూ, ఎవరి క్యారేజీలో వాడు భోంచేస్తూంటే, ఇక వాళ్ళెందుకు కల్సి ఉంటారు? మీరు చేసిన ఏర్పాట్లతో వాళ్లు – ఎవళ్ళకి వాళ్ళుగా బ్రతుకుతున్నారు. ఒకళ్ళకి ఒకళ్ళుగా బ్రతకవలసిన అవసరం వాళ్ళకేమిటి?

వ్యక్తి : అయితే ఇప్పుడు ఏం చేయాలంటారు?

మాస్టరుగారు : శృతిమించిన తర్వాత ఇంకా ఇప్పుడు నువ్వు చేసేదేమిటి? వాళ్ళే నిన్ను ఏమైనా చేస్తారు. ఒకటి చేసుంటే బావుండేది.

వ్యక్తి : ఏమిటది మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు : నీళ్లు పోయిన తర్వాత గట్టు వేసినట్లు నీకు పనికి రాకపోయినా మిగిలిన వాళ్ళకైనా పనికివస్తుందేమో చెబుతాను విను. చిన్నప్పటినుండి పిల్లలు కలిసి బ్రతికేటట్లుగా వారి దినచర్య అమర్చాలి. కలిసిగట్టుతనం మనం

నూరి పోస్తే వచ్చేది కాదు. వాళ్ల దినచర్యలోనే వాళ్లకు అలవడేటట్లుగా చూడాలి. ఒక తొట్టిలో నీళ్ళు అందరూ పోసుకునేటట్లు చూడటం, ఒకేచోట అందరూ కలిసి భోంచేసేట్లు చూడటం, ఒక హాలులో అందర్నీ పక్క పక్కన పడుకోనేట్లు చూడటం, ఒకే క్యారేజిలో నలుగురూ నాల్గు ముద్దలు తినేట్లు చూడటం, మొదలైన పద్ధతులు ఆచరణలో పెడితే కలిసి బ్రతకటంలోని రుచి ఆ పిల్లలకి తెలుస్తుంది. ఆ రుచి తెలిసిన తర్వాత చిన్న చిన్న విభేదాలు అవీ వస్తూ పోతూ ఉన్నా, వాళ్ళంతా జీవితాంతం కలిసి ఉండాలనే కోరుకుంటారు. ఎలాగ నడిపితే పిల్లలకి కలసిమెలసి ఉండాలని ముచ్చట కలుగుతుందో, అలాగ నడపటం చేతైననాడు తల్లిదండ్రుల పాత్రను మనం సరిగా నిర్వహించగలిగామన్న మాట.

పల్లెటూళ్ళు ఎందుకిలా మారాయి ?

వ్యక్తి : చూస్తుంటే మా పల్లెటూళ్ళ కన్న ఈ బస్తీలే నయంగా కనుపిస్తున్నాయి బాబూ. ఇక్కడ ఒకళ్ళఊసు ఒకళ్ళకి పట్టదు. ఎవళ్ళ మానాన వాళ్లు పొట్ట పోసుకుంటూ ఉంటారు. ఇదంత మంచి లక్షణం కాకపోయినా గుడ్డిలో మెల్లగా మా పల్లెటూళ్ళ కన్న ఇదే నయమనిపిస్తోంది. పల్లెటూళ్లు మునపటిలా లేవుబాబూ! పూర్వం మా చిన్ననాటి రోజులలో కడుపులో చల్ల కదలకుండా హాయిగా ఉండే వాళ్ళం. మరి ఇప్పుడో – ఎక్కడ చూసినా కులాల కొట్లాటలు, పార్టీల పోట్లాటలు, కొడుకుని ఒక పార్టీవాడు

చేరదీస్తే. తండ్రిని మరొక పార్టీవాడు నిమురుతున్నాడు! కొంప కొంపకీ రామరావణ యుద్ధమే. గవర్నమెంటు వారి పుణ్యమా అని తాగితే తప్పు లేదన్నారు గదా! ఇక తాగని వాడిదే తప్పుగా కనపడుతోంది. పరిస్థితులు బాగుండలేదు బాబూ. పాలకుండల్లాంటి పల్లెటూళ్లు విషపు ముంతల్లా మారి పోతున్నాయి. ఎవణ్ణి ఎవడు కలుపుకుంటాడో, ఎవణ్ణి ఎవడు కూలదోస్తాడో చెప్పలేకుండా ఉన్నాం. మంచి, మానవత్వం మరి కనపడటంలేదు బాబూ ఈ కలియుగంలో. ఈ జనం గతి ఇంతేనంటారా! వీళ్ళకి ఇక మంచిరోజులు రావా బాబూ? మీ లాంటి వారిని చూసినప్పుడల్లా మళ్ళీ మంచిరోజులు వస్తాయని అనిపిస్తూ ఉంటుంది. మీలాంటి వాళ్ళు కలుగ చేసుకోకపోతే ఈ జనం ఎటుకేసి పోతున్నారో వాళ్ళకే తెలియటం లేదుబాబూ. అసలు మా చిన్ననాటికి, ఇప్పటికీ ఇంతలో యింత మార్పు ఎలా వచ్చిందంటారు?

మాస్టరుగారు: మీ చిన్ననాటి రోజులలో పల్లెటూళ్లు ఎలా ఉండేవో మీకు తెలుసుగదా? ఆ రోజులలో ఎవళ్ళ పని వాళ్ళు చేస్తూ అందరూ కలిసి, మెలిసి బ్రతికేవారు. కులాలు ఉండేవి గాని, కులాల మధ్య ఎక్కువ తక్కువలు, కొట్లాటలు ఉండేవికావు. జనం అంతా భేదాలు లేకుండా మామ, తాత, బాబాయి అంటూ వరసలు పెట్టుకొని పిలుచుకునేవారు. ఒకళ్ళింటికి చుట్టమొస్తే అందరూ ముచ్చటపడేవారు. ఒకళ్ళింట్లో కష్టమొస్తే అందరూ ఆదుకొనేవారు. ఊరంటే ఒకే పెద్ద కుటుంబంలా ఉండేది. ఊళ్ళో జరిగిన మంచిగాని, చెడుగాని అందరూ బాధ్యత పడేవాళ్ళు.

ఏనాడైతే రాజకీయాలు పల్లెటూళ్లలో ప్రవేశించాయో ఆనాటినుండే పల్లెటూళ్లు పాడైపోవడం మొదలు పెట్టాయి. రాజకీయ నాయకులు తమ, తమ స్వార్థాలకోసం, పదవుల కోసం, కుల తత్వాలను రెచ్చగొట్టి అమాయిక ప్రజలను తమ చేతులలో కీలు బొమ్మలుగా చేసుకున్నారు. ప్రజల బలహీనతను కనిపెట్టి, వాళ్ళకి తాగబోయించి, వాళ్ళచేత వాళ్ళ తలలే పగలగొట్టించి, భీభత్సాలు చేయించడం ప్రారంభించారు. చదువుకున్నవాళ్ళు పల్లెటూళ్ళను బాగుచేయ వలసినదిపోయి, తమ తెలివితేటల నుపయోగించి పల్లెటూళ్ళను పార్టీలపాలు, కోర్టులపాలు, పోలీస్‌స్టేషన్లపాలు చేసారు.

ఇది యిలా ఉండగా భూములను, వృత్తులను, వదలి చదువులు చదివి పల్లెటూళ్ళ వాళ్లంతా ఉద్యోగాలకై వేటాడుతూ పట్నాలకు రద్దీ పెంచసాగారు. చదువుకున్న వాళ్లకు తిరిగివెళ్లి తమ తమ గ్రామాలను తీర్చి దిద్దుకుందామన్న సద్బుద్ధి కలగటంలేదు. పట్టణ ప్రభావం పడటం వలన గ్రామాలలో కూడ పాడి పంటల మీద కన్న నోట్ల కట్టలమీద మోజు పెరిగింది. పాడిపంటలు విక్రయించుకొని నోట్ల కట్టలు కూడబెట్టుకొనే తత్వం పెరిగింది. ఎక్కడైతే పాడిపంటలు కన్నా నోట్ల కట్టలు గౌరవింప బడతాయో అక్కడ ప్రశాంతత మరి ఉండదు; తృప్తి ఇక లభించదు. ఎక్కడైతే పాడిపంటలు, వృత్తి విద్యలు నిరాదరింప బడతాయో అక్కడ నిరాశ, నిస్పృహలు రాజ్యమేలతాయి.

ఎక్కడైతే మనిషికన్న డబ్బు ముఖ్యమన్న భావన పెరుగుతుందో అక్కడ మనిషికి రక్షణలేని స్థితి ఏర్పడుతుంది. ఈ కారణాలవల్ల మన పల్లెటూళ్లు మీరు చెబుతున్నంత భయంకరంగా తయారైనాయి.

వ్యక్తి : అవి మళ్ళీ బాగుపడే మార్గమేమి టంటారు?

మాస్టరుగారు : ఒకప్పుడు చదువుకున్న వాళ్ళ స్వార్థబుద్ది వల్ల యీ పల్లెటూళ్ళు పాడైపోవడం ప్రారంభమైంది. మళ్ళీ ఇప్పుడు చదువుకున్న వాళ్ళ త్యాగ బుద్ధి వల్ల పల్లెటూళ్ళు బాగుపడ వలసి ఉంది. కర్తవ్యాన్నెరిగిన విద్యావంతులు గ్రామాలకుచేరి, తమ, తమ, సత్కార్యాచరణలతో గ్రామాలను తీర్చి దిద్దటం జరగాలి. ప్రస్తుతం సరియైన దారిచూపే వాళ్ళు లేక అయోమయంలో పడిపోతున్నారు జనం. నమ్మదగిన మనుషులు, తమకు దారిచూపే మనుషులు, ఎక్కడ దొరుకుతారా అని వెయ్యి కళ్ళతో వెతుక్కుంటున్నారు. ఈ సమయంలో వివేకవంతులైన విద్యావంతులు పూనుకుంటే కొద్ది సంవత్సరాలలోనే పల్లెటూళ్ళు మళ్ళీ ఊపిరి పీల్చుకుంటాయి. కులతత్వాలు, రాజకీయాలు, కోర్టు తగాదాలు కొట్లాటలు తమను చెడగొట్టేవే కాని, తమకు కూడు పెట్టేవి కావని వాళ్ళకిప్పుడిప్పుడే తెలిసివస్తోంది. సరైన దారి చూపగలిగే వారికే తమనుతాము సమర్పించుకునే స్థితికి వస్తున్నారు వాళ్లు. ఇది గమనించిన నేను చదువుకోవడానికి ఇక్కడకు వచ్చిన కుర్రవాళ్ళను తీర్చి దిద్ది పనికివచ్చే వాళ్ళుగా తయారు చేసి, వాళ్ళ వాళ్ళ ఊళ్ళకు పంపించడం మొదలు పెట్టాను.

అక్కడికి వెళ్ళి వాళ్ళ విద్యాలయాలు, వైద్యాలయా
విద్యా శిక్షణలు, పురాణేతిహాస ప్రవచనాలు వె
చారు. ఇప్పుడా ప్రాంతాలు వాళ్ళే నమ్మలేనంత గ
పోయాయి.

వ్యక్తి: అయితే నన్నిప్పుడు ఏం చేయమంటారు?
చేయమంటే అది చేస్తాను.

మాస్టరుగారు: నేను చెప్పిన కుర్రవాళ్ళ మా
మీరూ అనుసరించండి. మిమ్మల్ని నేను తయారుచే
మీరు మీ గ్రామాన్ని తీర్చి దిద్దండి.

వ్యక్తి: మీదగ్గర తయారయిన కుర్రవాళ్ళని
చూశాను. వారి తీరుచూడగానే నాకు కొండంత
వచ్చింది. వాళ్ళ మార్గాన నడిచి జీవితాన్ని సద్వి
పరుచుకోవాలని కోరిక కలిగింది. మీరునన్ను నడిపి
నడవడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను.

మాస్టరుగారు: నడవడానికి మీరు సిద్ధమైతే,
డానికి నేనుసిద్ధమే. ఇవ్వాళే హోమియోక్లాసులు
భిస్తున్నాను. రండి, మీరూ విందురుగాని.

వ్యక్తి: వినడమేమిటి? మీ ఆశీర్వాదం ఉంటే నే
మందులివ్వాలని ఉంది.

మాస్టరుగారు: తప్పకుండా యిస్తారు. మీ మం
ఊళ్ళో అన్నిరోగాలు కుదురుతాయి.

వ్యక్తి: ఆరోజు రావాలి బాబూ!

మాస్టరుగారు : త్వరలోనే వస్తుంది. ఇదిగో వచ్చింది మనం దిగవలసిన చోటు. దిగండి వెళదాం.

పట్టణాలకెందుకు ఎగబ్రాకుతున్నారు ?

వ్యక్తి : రాను రాను వ్యవసాయాలు చేయడం కష్టమై పోతోంది మాస్టారూ! జనమంతా వ్యవసాయమంటే భయపడి పొలాలమ్ముకుని, పిల్లలను చదివించుకుని, పట్టణాలలో స్థిరపడటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఈ స్థితి ఎందుకిలావచ్చిందో బోధపడటం లేదు మాస్టారూ !

మాస్టరుగారు : గత యాభై సంవత్సరాలుగా ఒక విచిత్రమైన దుస్థితి ప్రారంభమై నానాటికి తీవ్రరూపం ధరిస్తోంది. జీవితావసరాలైన వ్యవసాయము, వృత్తి విద్యలకు నిరాదరణ హెచ్చు పెరుగుతోంది. ఇన్ని శతాబ్దాలుగా పెద్ద పెద్దకుటుంబాలను పోషిస్తూ వచ్చిన వ్యవసాయం, వృత్తి విద్యలపై ఈనాడు జనానికి నమ్మకం సన్నగిల్లుతోంది. వాటిని నిర్వహించడం వల్ల కుటుంబపోషణ జరగదేమో, వారసులు బ్రతికి బట్టకట్టరేమో నన్న భయం పెరుగుతోంది. దానితో జనం ఉద్యోగాలవెంట, వ్యాపారాలవెంట పడుతున్నారు. ఏదో ఒకలా నాలుగు డబ్బులు సంపాదించుకుందామనే కక్కుర్తి పడిపోతున్నారు. మొత్తం మీద జరుగుతున్న దేమిటంటే జీవనాధారాలైన వ్యవసాయం, వృత్తి విద్యలనుండి విముఖులై జనం నోట్లవెంట పడుతున్నారు. దీనితో నోట్లకు విలువ తగ్గిపోతోంది. ఉత్పత్తిచేసే వారికన్న, ఆ ఉత్పత్తులనుపయోగించి డబ్బు చేసుకునే వాళ్ళు పెరుగుతున్నారు. దీనిలో అన్ని

వస్తువుల ధరలు ఆకాశాన్నంటుతున్నాయి. రాను రాను జనం శ్రమపడకుండా డబ్బు సంపాదించే మార్గాలకోసం అన్వేషిస్తున్నారు. తాము శ్రమపడకపోగా శ్రమపడి జీవించే వారిని చిన్న చూపు చూడడం నేర్చుకుంటున్నారు. శ్రమ పడకుండా జీవించడం ఘనతగా భావిస్తున్నారు. ఈ విధంగా జాతిలో ఎక్కువ మంది సామర్థ్యాన్ని కోల్పోయి. నిర్వీర్యులవుతున్నారు.

ఒక విత్తనం వేస్తే మొక్క వచ్చి కొన్ని వందల గింజల నిస్తోంది. ఒక ఆవుని పెంచితే ఎన్నో ఆవులు, ఎద్దులు మనకు లభిస్తున్నాయి. ఈ విధంగా వాటికవిగా పెరుగుతున్నవి దైవ సంపదలు. ఒక గడియారం పాతిపెడితే కుళ్ళిపోతుంది తప్ప పది గడియారాలు పుట్టవు. ఒక వందరూపాయలనోటు పాతి పెడితే మరో పది వందరూపాయలనోట్లు పుట్టవు. ఈ విధంగా తయారు చేసినంత వరకు ఉండేవి, లేకపోతే నిలిచిపోయేవి, మానవుడు తయారు చేసుకుంటున్న సంపదలు. వాటికవిగా వర్ధిల్లే దైవ సంపదలను నిరసించి, మానవ సంపదలపై బ్రతికి బట్ట కట్టాలని ప్రయత్నిస్తున్న మానవుడు ఒక వేళ నోట్ల కట్టలు కూడబెట్టినా తృప్తి లేక అశాంతిలో పడి కొట్టుకుంటున్నాడు. ఎవరోదాకా ఎందుకు? మన తాత తండ్రులనాటి కన్నా మన హయాంలో నోట్ల రద్దీ పెరిగింది. వందలూ, వేలు కనపడుతున్నాయి. కాని మన తాత తండ్రులకన్నా ఎక్కువ తృప్తితో మనం బతకగల్గుతున్నా మని గుండెమీద చెయ్యివేసుకుని చెప్పగలమా? వారి జీవితాలలో ఉన్న ప్రశాంతి, మన జీవితాలలో ఉన్నదని అన

గలమా? ఈ విధంగా ప్రస్తుతం మనం ఒక రకమైన అయోమయ స్థితిని సృష్టించుకొని కొట్టు మిట్టాడుతున్నాం.

వ్యక్తి: అయితే ఈ అయోమయ స్థితి తొలగిపోయేదెలా? మళ్ళీ మంచిరోజులెలా వస్తాయి?

మాస్టరుగారు: మొహమాట పడకుండా మనం వళ్ళు వంచి పనిచేసిన రోజున నోట్లకట్టలపై వ్యామోహాన్ని ఇప్పటికైనా విడిచి, పాడిపంటలకు, వృత్తి విద్యలకు మన పిల్లల్ని తరలించిన రోజున వస్తాయి. ఎవడు జీవుల కవసరమైన పని చేస్తున్నాడో, ఎవడు పనిచేయకపోతే తిండి, బట్ట, ఇల్లు మొదలైనవి ఉండవో, అలాంటి వృత్తినిర్వాహకులకు మనం పెద్ద పీటవేసి గౌరవించి గలిగిననాడు, వాళ్ళ ఇండ్లలో వస్తుల ప్రసక్తి లేకుండా నిండుగా ఉండేలాగున మనం చూడగలిగిననాడు, దేశానికి ఈ దీనస్థితి పోతుంది. అన్నం వండి పెట్టే అమ్మను అవమానించటం లాంటిదే, అన్నాన్ని పండించిపెట్టే వ్యవసాయదారుణ్ణి అవమానించటం. ప్రజలను ప్రభుత్వం రెండు తరగతులుగా చేయాలి. జీవనాధారాలైన వ్యవసాయ, పాడి, వృత్తి విద్యలు నిర్వహిస్తున్నవారు మొదటి తరగతి క్రింద కొస్తారు. మిగిలిన వారందరు రెండవ తరగతి అవుతారు. ఈ మొదటి తరగతి వారికి మొదటి స్థానం ప్రభుత్వం ఇవ్వాలి. వారికా గౌరవం లభించిననాడు వారు చెదరిపోయి మరొకళ్ళ నాశ్రయించడం ఉండదు. ఈ సత్యాన్ని ప్రజలు, ప్రభుత్వమూ కూడా గుర్తించి, వివే

కంతో పరివర్తిస్తే తప్ప ఇప్పుడు మనమున్న అయోమయ స్థితి తొలగదు.

వ్యక్తి : మీరన్నట్లు మనము, మన పిల్లలు ఈ ప్రయత్నాలకు పూనుకోవాలి. ఇలా పూనుకునే వాళ్లు పెరిగేకొద్దీ వెనకటి మంచి రోజులు మళ్ళా వస్తాయి. మీ లాంటి వారి సారథ్యంలో మళ్ళీ ధర్మసంస్థాపన తప్పకుండా జరుగుతుంది.

మాస్టరుగారు : సత్యాన్ని గ్రహించి మీ లాంటి వాళ్ళంతా కలిసివచ్చిన రోజున ధర్మసంస్థాపన కష్టమేమీ కాదు.

వ్యక్తి . మన తండ్రుల తర్వాత నుండి దారి తప్పిన పరిస్థితి, మన పిల్లలతో దారికి వస్తుందేమో ననిపిస్తోంది.

మాస్టరుగారు : తప్పకుండా! మన పిల్లలు, మన పిల్లల పిల్లలు, మనలాగ గుడ్డిగా బ్రతకరు. ఏది మంచో, ఏది చెడో గ్రహింపి. మొహమాటం పడకుండా మంచిని ఆచరించ గల వారు ఇప్పటికిప్పుడే భూమి మీదకు పిల్లలుగా దిగివస్తున్నారు. ఆ పిల్లలు మళ్ళీ చల్లని రాజ్యాన్ని రూపొందించుకోగలరు.

వ్యక్తి : ఆ రోజుకొంకు వయస్సుడిగి, ముదుసలినైనా వేచి చూడాలని ఉంది.

మాస్టరుగారు : అంత అక్కర లేదు. మీ శరీరంలో సత్త్వ తగ్గక ముందే మీరనుకున్న రోజులు రాగలవు.

వ్యక్తి : అంతా తమ దయ.

ధరలు తగ్గే దెప్పుడు ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ధరలు రోజు రోజుకీ ఊహించ లేనంతగా పెరిగిపోతున్నాయి. జీవించడం దుర్భరమై పోతుంది. నిత్యావసర వస్తువుల్ని కూడా సమకూర్చుకోలేక పోతున్నాం. పరిస్థితికి తట్టుకోలేక ఉద్యోగస్తులు జీతాలు పెంచమని అడుగుతున్నారు. ఏమి ప్రయోజనం? 15 రూపాయలు జీతం పెరిగితే దానికి పదింతలు ధరలు పెరుగుతున్నాయి. పోనీ ఉత్పత్తులు చూద్దామా అంటే పూర్వం కన్నా పెరిగాయే గాని తగ్గలేదు. ఈ విషమ స్థితి ఎలా సర్దుబాటు అవుతుంది? ఈ ధరలు అదుపులోకి ఎలా వస్తాయి?

మాస్టరుగారు : ధరలు పెరగటంవల్ల జీతాలు పెంచటం జరిగినప్పుడల్లా మళ్ళీ ధరలు పెంచడం జరుగుతోంది. ఇందులో ఏ ఒక్కటి కోరేవాళ్లు దేశభక్తి కలవాళ్ళు కారు. ధరలు పెంచదల్చుకున్నవాళ్ళు ప్రభుత్వాన్ని కొనడానికి ప్రయత్నం చేస్తే దీనికి పరిష్కారం లేదు. జీతం పెరగడం అన్నా, ధర పెరగడం అన్నా వ్యక్తికి తక్కువ పనిచేసి ఎక్కువ ఫలితం రాబట్టుకోవాలన్న దుర్బుద్ధి ఉండడమే దీనికి మూలం. అక్కడ వైరాగ్యం రానిదే ఇక్కడ పరిష్కారం రాదు. ఎక్కువ పనిచేసి తనకు కావలసినది మాత్రం వాడుకునేవాళ్ళు పుట్టనిదే ఇది పరిష్కారం కాదు. కనుక రాజయోగమే తరందాకా దీనికి పరిష్కారం లేదు.

జీతాలు పెంచమనే వాళ్ళు ఒక వర్గం. ధరలు పెంచదల్చుకున్న వాళ్ళు ఒకవర్గం. ఇద్దరిలోనూ రెండు విధాల దుర్బుద్ధి

కనుపిస్తుంది. తక్కువపనిచేస్తాను—ఎక్కువ ఫలితం కావాలి అని ఒకరు, ఎక్కువ పనిచేయి — తక్కువ ఫలితం నీకు చాలు అని ఒకరు, వాదించుకోవడం ఈ రెండు వర్గాలవారి లోనూ కనుపించే దుర్బుద్ధి. ఇది తేలదు. ఒకరు సర్దుకుంటే వాళ్ళని రెండవ వర్గం వాళ్ళు తినేస్తారు. రెండుపాములు ఒకదాని నొకటి మింగటానికి తోకలను వేటాడుతూ గుండ్రంగా తిరుగుతూ ఉంటే ఏమి జరుగుతుందో ఈ ధరల, జీతాల పెంపకంలో కూడా అంతే జరుగుతోంది. అంటే పరిష్కారం లేదు. తరం మారితే బుద్ధి మారవచ్చు. అప్పుడు పరిష్కారం ఉంటుంది. ఈ పరిష్కారానికి మూల సూత్రం ఒక్కటే. ఐదు రూపాయల పనిచేసి రెండు రూపాయలతో తృప్తిపడే వారు, ఐదు రూపాయల లాభానికి అమ్మే వస్తువుని, రెండు రూపాయల లాభానికి అమ్మటంతో తృప్తి పడేవారు పుట్టుకు రావడం ఒక్కటే దీనికి పరిష్కారం. అంటే కొన్ని వేల సంవత్సరాల క్రిందట మానవుడు కనిపెట్టిన నిష్కామ కర్మ యోగం, వైరాగ్యం అనే రెండు పంచాంగాలని బూజు దులిపి శిరోధార్యం చేసుకోవాలి. కనుకనే చెప్పాను, ఇప్పటికి పరిష్కారం కాదని.

వ్యక్తి : మీరు చెప్పిన మార్గానికి అనుగుణమైన ప్రవర్తనని ఆచరణలో పెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాం. ఇలా ఒకొక్కరు ఈ సత్యం లోనికి మేలుకోవడం ప్రారంభిస్తే మీరన్నట్లు వచ్చేతరం నాటికైనా పరిస్థితి కుదుట పడటానికి అవకాశం ఉంటుంది. మీరన్నట్లు వేటాడుకుంటున్న పాముల కథలాగానే ఉన్నది ఇప్పటి సమాజస్థితి. మీ లాంటివారి

సారథ్యంలో జాతి ఈ పీడ కలనుండి మేలు కోవాలని కోరు కుంటున్నాను. మనిషికి డబ్బు ముఖ్యం అనుకుంటున్న స్థితినుండి డబ్బుకన్న మనిషికి ఎదుటమనిషి ముఖ్యం అన్న మానవత్వం లోనికి జాతి మేలుకుంటే తప్ప ఇలాంటి సమస్యలకు పరిష్కార ముండదు.

కులాలు ఉండటం మంచిదా?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! కులాలు ఎప్పటినుంచో ఉన్నా ఈ మధ్య కాలంలో కులద్వేషాలు, కులతత్వాలను రూపు మాపాలనే నినాదాలు ఎక్కువవుతున్నాయి. అసలు ఈ కులాలు ఉండటం మంచిదా? లేక పోవడం మంచిదా?

మాస్టరుగారు : కులతత్వాలు వేరు. కులాలు వేరు. కుల తత్వాలు రాజకీయ వాదుల మనస్సులలో పుట్టినవి. కులాలు వృత్తులకు సదుపాయంగా మానవ ప్రకృతి ననుసరించి పుట్టి నవి. అయితే ఇతర దేశాలలో కులాలు లేవుగదా అనవచ్చు. అది సత్యంకాదు. సంఘంలో విభాగం అన్ని దేశాలలోనూ ఉన్నది. ఆయా భాషలను బట్టి పేరు మాత్రం మారుతుంది. ఒక్కొక్క వృత్తి చేసేవారు ఈ రోజుల్లో యూనియన్లు అని ఏర్పాటు చేసుకుంటున్నారు. అవి ఎలా ఏర్పడుతున్నాయి? ఫలానా పని చేసేవారంతా ఏకం కావాలని, వర్థిల్లాలని కోరడమంటే కొత్తగా కులాలు ఏర్పాటు చేసుకోవడమే కదా. అలాగే ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ (Chamber of commerce), వీవర్స్ అసోసియేషన్, మొదలైన పేర్లు కులాలనే కొత్త పేర్లతో సూచిస్తాయి. కాకపోతే కులాల

విభాగంలో ఉన్న సదుపాయం, సౌకర్యం వీటికి లేవు. ఒక గుంపువాళ్ళంతా వాళ్ళలో వాళ్ళే ఇచ్చి పుచ్చుకోవడాలు, వివాహాలు చేసుకున్నందువల్ల సదుపాయమేగాని, నష్ట మేమీ లేదు. ఆహారాది వైఖరులు, దినచర్య, మరీ విభిన్నంగా ఉంటే, వివాహితులు సర్దుబాటు చేసుకునే టప్పటికి చాలారోజులు పడుతుంది. తొందరపాటు ఉంటే ఈ సర్దుబాటు జరిగే లోపుననే విడాకులుకూడా జరుగుతున్నాయి. దాంపత్య సౌభాగ్యానికి ఏకాంతపుగది కావాలనుకోవడం ఎంత సహజమో, ఒకవృత్తి వాళ్ళంతా ఒక కులంగా ఏర్పడి, స్వేచ్ఛ, నిర్భీతి, అనుభవిద్దాం అనుకోవడం అంతే సహజం. అంతమాత్రాన మిగతా కులాలని ద్వేషించాలని ఎక్కడా లేదు. ద్వేషం దుష్టుడికి సంబంధించినదికాని, కులానికి సంబంధించినది కాదు. అన్నికులాల్లోనూ మంచి వాళ్ళున్నారుగదా! కులాలవల్ల ద్వేషాలు పుడతాయనడం ఆ చెప్పేవాళ్ళకే నమ్మకం ఉన్నమాట కాదు. ఆ నమ్మకమే ఉంటే వాళ్లన్ని రాజకీయ పార్టీ లెందుకు పెట్టుకుంటారు? మరొక రహస్యం. కులాలుండకూడదనే వాళ్లంతా తమకులం వాళ్లకి ఉద్యోగా లిచ్చుకుంటున్నారుగదా! దాని అర్థమేమిటి? మనస్సులో కులా లుండాలని నమ్ముతూ, పైకి ఉండకూడ ని అరుస్తున్నారన్నమాట! పైగా కులాల పేర వివిధ భాలు పొందుతూ ఉన్న వాళ్ళు తమ కులం ఎప్పుడూ కుండా చేసుకోరు. ఏ కులంలో నైనా మంచివాళ్ళు, శాల హృదయం గలవాళ్ళు, తమకుల సంప్రదాయాల్ని రవించుకుంటూనే ఇతర కులాల వాళ్ళకి సహాయం చేస్తు

న్నారు. బీదవాడి భార్యకి కూడా పండగకు చీర కొనిపెట్టడం భావ్యంగాని, తన భార్యను ఇతరుడి కిచ్చి పెళ్ళి చేయడం విశాల హృదయం కాదుగదా! ఎవడన్నా అలా చేయాలని వినాదాలు చేశాడంటే వాడికింకా పెళ్ళి కాలేదనో, వాడి భార్య వాడికి పనికి రావడం లేదనో అర్థం చేసుకోవాలి. కులాలు వదిలిపెట్ట మనడం కూడా అలాంటిదే. ఒక ఇల్లు కట్టుకొని తన కుటుంబంతో ఉంటూ ఉంటే ఆ ఇల్లు నీకే ఎందుకుండాలి? మే మంతా ఉండవచ్చుగదా అనరాదు. అలా అన్నట్లయితే ఎవరికీ ఉండటానికి వీలు లేకుండా పోతుంది. అలాగే కులాల సంగతికూడా! ఒక కులంవాళ్లు — ఇంకొక కులంవాళ్ళని పెళ్ళి చేసుకుంటేనో, ఎంగిలి తింటేనో, విశాల హృదయం కలుగు తుందని వాదించడం ఆత్మవంచన. ఇంకొక కులంలోని బీద పిల్లకు సహాయం చేయడం ఇష్టంలేని వాడు కూడా ఆ పిల్లను పెళ్ళి చేసుకుంటాననవచ్చు. తనవాళ్ళు కాకపోయినా సహాయం చేయగలగడంలో ఉండే విశాలత్వం వేరు. తన వాళ్ళుగా చేసుకుందామనే స్వార్థబుద్ధి వేరు. తనచెంబు కాకపోయినా ఎదుటి వాడికి తోమిపెట్టినవాడు ధర్మాత్ముడు. అది తనకిస్తే తోముకుంటానన్న వాణ్ణి నమ్మటానికి వీల్లేదు.

ఇక ఇతర దేశాలలో కులాలసంగతి చూడు. అమెరికాలో తెల్లవాడు, నల్లవాడు చస్తే కలవరు, ఫ్రాన్సులో వంటవాడు, వడ్డనచేసి చాటుకు వెళ్ళి తలుపేసుకుంటేనే గాని పెద్ద కుటుంబాల వాళ్లు భోంచేయరు. అంతస్తు తేడా ఉన్నవాణ్ణి తెల్లవాళ్ళు భోజనానికి పిలవరు. బెల్జియంలో ఫ్రెంచిభాష మాట్లాడే వాళ్ళూ, ఫ్లెమిష్ భాష మాట్లాడే వాళ్ళూ కలి

భోంచేయరు. ఆర్థిక సామ్యం లేని వాళ్ళ మధ్య వివాహాలు జరుగవు. ఇలాంటి విభేదాలు ఉండకూడదుగాని, పరస్పరం సహకరించే కులా లుండవచ్చు. కులాల్ని నిందించడానికి కారణం ఒక కులం మీద ఉండే ద్వేషమేగాని విశాల భావం కాదు.

వ్యక్తి : చాలా చక్కగా వివరించారు మాస్టారూ మీరు. మీ రన్నట్లు ద్వేషానికి దుష్టత్వం కారణం గాని కుల మెలా కారణం అవుతుంది ? ఎక్కువ తక్కువలు కూడా మానవుల మనస్సుల్లో పుట్టే విషవృక్షాలు గాని కులాలకు సంబంధించినవి కావు. మనిషి తాను సరిగ్గా ఉన్నప్పుడు అన్నీ సరిగ్గానే ఉంటాయి. తాను చెడిపోయినపుడు అన్నిటినీ చెడగొట్టు కుంటాడు. మీరు వివరించి చెబుతుంటే నాకు బోధపడిందేమి టంటే మనం మనుషుల్లో నైతిక విలువలు పెంచడానికి కృషి చేయాలిగాని, అక్కర్లేని, అర్థంలేని వివాదాలు చేయకూడదు అని.

మాస్టరుగారు : మంచో, చెడో ఉన్నది మనిషిలోనే గదుటోయ్ ! వీడి మనస్సనే ఉపకరణానికి (Instrument) కి జీరో యెర్రర్ కట్టుకోవడం చేతనైతే సమస్యలే ఉండవు. అవి చేతకానప్పుడే వివాదాలు పెరుగుతాయి.

సెక్యులరిజం అంటే ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ ! సెక్యులరిజం పేరిట ఎన్నో వివాదాలు, ప్రవచనాలు జరుగుతున్నాయి. ఇంతకీ సెక్యులరిజం అంటే ఈ వివాదాలు చేసే వాళ్ళెవరికీ సరిగ్గా తెలుసునని

చెప్పలేం. మతాలు లేకపోవడమే, మతసిద్ధాంతాలను, ఉపదేశాలను పట్టించుకోక పోవడమే సెక్యులరిజం అని కొంత మంది నమ్ముతున్నారు. దానితో పిల్లలకు, యువకులకు, ధార్మికమైన క్రిమశిక్షణను పరిపాలకు లివ్వలేక పోతున్నారు. ఈ శిక్షణ లేకపోవటం వల్ల నీతినియమాలు తగ్గి జనం దారితప్పుతున్నారు. నిజమైన సెక్యులరిజం అంటే ఏమిటో మీరు కొంచెం వివరించి చెప్పాలి.?

మాస్టరుగారు : సెక్యులరిజం అంటే మతానికి అతీతమని అర్థం గాని, మతరహితమని అర్థం కాదు. మత ప్రిభుత్వాలు ఉన్న దేశాలు, మతాలు కారణంగా పట్టపగలు వేలమందిని హత్య చేసుకుంటూ ఉన్న దేశాలు ప్రిచండంగా విజృంభిస్తూ ఉన్న ఈ అనాకరికపు శతాబ్దంలో క్రిమశిక్షణకు సహాయం చేసే మత సంప్రిదాయాలు ఉండటం వల్ల మేలే చేకూరుతుంది గాని, తలవంపు ఏమీ ఉండదు. "మా జాతి ఈ మతానికి సంబంధించినది" అని ప్రికటన చేయడానికి క్రైస్తవ దేశాలుగాని, మహమ్మదీయ దేశాలుగాని, ఏమీ సిగ్గుపడటం లేదు. ఇతర మతాల వాళ్లకి స్వేచ్ఛ నిస్తున్నది, భారతదేశం ఒక్కటేనన్న సత్యం ఎవడూ కాదనలేడు. అలాంటప్పుడు ఇతరమతాల వాళ్లుగాని, స్వలాభం కోసం వాళ్ళని ఆకట్టుకునేందుకు భజనచేసే వాళ్లుగాని, దుండగం చేసినా విభేదాలు కల్పించడానికి చూచినా సహించనక్కరలేదు. సహిస్తే మనది మతాతీత సామ్రాజ్యం కాదు. ఎవరి హద్దులలో వాళ్లుండటం

సెక్యులరిజం అవుతుంది. అంతేకాని జాతీయతను సమన్వయపరిచి ఐక్యభావం పెంపొందించడానికి ప్రభుత్వం కూడ ఒక మతానికి సంబంధించి ఉండడంలో తప్పు లేదని అనేక దేశాల ప్రశాంత ప్రభుత్వాలను చూస్తే స్పష్టపడుతుంది. ఇంతకూ మతం అనేది మానవుని క్రమశిక్షణకు, ఆత్మ వికాసానికి తోడ్పడే శిక్షణాలయం. ఈ విషయం హిందూమతానికి సంబంధించినంత వరకూ మిగిలిన వాటికన్న ఎక్కువ సత్యం. ఎందుకంటే ఈ మతం ఒకే ప్రవక్తనుగాని, ఒకే అవతారమూర్తినిగాని మాత్రమే అనుసరించాలని ఎన్నడూ శాసించలేదు.

ఇంతకీ భారతదేశంలో ఉన్న జాతీయమైన పునాది హిందూమతం కూడా కాదు. సనాతన ధర్మం దీని పునాది. అది ఏ ఒక్క మతమూ కాదు. కనుకనే వేదాలలో- ఉపనిషత్తులలో, పురాణాల్లో, ధర్మశాస్త్రాల్లో 'మత' మనే వ్యవస్థ ఎక్కడా ఉన్నట్లు ఎవరూ చూపలేరు. హిందూ మతం కూడా ఈ పుస్తకాలలో ఎక్కడా కనపడదు. ఇక మిగతా మతాల సంగతి సోదిలోకి కూడా రాదు. తృప్తి కోసం ఎవరెన్ని మతాలు పెట్టుకున్నా, ఎంత మంది నూతన మత స్థాపకులు దిగివచ్చినా, అందులో మంచి అనేది ఉన్నంత వరకు సనాతన ధర్మంలో ఒక భాగమే అవుతుంది. మానవుడు ఎలా నడుచుకొని ఇహపరాలు సుఖవంతం చేసుకోవాలో చెప్పేది సనాతన ధర్మం. అందులో ఎంతమంది అవతార మూర్తులు దిగివచ్చినా వారిని ప్రత్యేక మత కర్తలుగా చిత్రించినవారు ఆ మార్గం నుండి తమ మార్గాన్ని

సంకోచ పరుచుకోక తప్పదు. సనాతన ధర్మాన్ని సంస్థాపించినవారు అవతార పురుషులు, ప్రవక్తలు, దేవుని పుత్రులు అవుతారు. వారిలో ఒకడి పేర చెల్లేది మతం అవుతుంది. కనుక ఏ మతమూ సనాతన ధర్మం మాత్రం కాలేదు. భారత దేశానికి సహస్రాబ్దాలుగా వెన్నెముక వంటిది ఈ సనాతన ధర్మం. కనుక అది ఒక్కటే నిజమైన సెక్యులరిజం.

వ్యక్తి : చాలా స్పష్టంగా బోధపడింది. మాస్టారూ! అవతార మూర్తు లందరూ సనాతన ధర్మాన్ని సంస్థాపన చేస్తూంటే మానవులు వ్యామోహంలో పడి సనాతన ధర్మాన్నుండి తప్పుకొని ఆ మూర్తుల పేర మతాలు మాత్రం మిగుల్చుకుంటున్నారన్న మాట. ఈ సత్యాన్ని తెలిసి సనాతన ధర్మానికి మనని మనం సమర్పణ చేసుకున్న నాడు అవతార మూర్తులందరిలోను మనకు ఒకే వెలుగు దర్శనమిస్తుంది. ప్రజలచేత సనాతన ధర్మాన్నవలంబింపచేసి అవతారమూర్తు లందరిలోనూ ఒకే వెలుగును అనుభవింపచేసిన పరిపాలకులే సెక్యులరిజాన్ని పాటించిన వారవుతారు.

మహానుభావుల మర్మాలు

సత్యసాయిబాబా

A. మహిమలు చేయడమెందుకు ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! అన్నీ బాగున్నాయి కాని, సత్యసాయిబాబాగారు మిరకిల్స్ చేయటమే నాకు నచ్చలేదు. మిరకిల్స్ చేయకుండా ఆయన నిర్వహిస్తున్న మిగతా మంచి పనులనే పెంచుకున్నట్లైతే ఆయన మీద ఇన్ని దుష్ప్రచారాలు ఉండేవి కాదేమో అన్పిస్తోంది.

మాస్టరుగారు : మహానుభావులు భూమికి దిగివచ్చినప్పుడు తగిన రీతిలో వాళ్ళ వాళ్ళ ప్రణాళికను నిర్ణయించుకుంటూ ఉంటారు. బాబాగారి ప్రణాళికలో మిరకిల్స్‌కు కూడా స్థాన మిచ్చారాయన. మిరకిల్స్ రెండు రకాలు. 1. సాధించుకుంటే వచ్చేవి. ఇవి క్షుద్రవిద్యా ఉపాసనల వల్ల సిద్ధిస్తాయి. 2. వాటంతటవి వరించేవి. పరిణామ క్రమంలో ఉత్తమమగు స్థితిని పొందిన కొద్దీ సూర్యుని నుండి కిరణాలు వ్యక్తమైనట్లు ఇవి అప్రయత్నంగా వ్యక్తమవుతుంటాయి.
...కు ఇది మహిమ కాని వారికది సహజం. తనని
...వరించిన మహిమలను సద్వినియోగ పరుస్తూ
...నాన్ని ఆకర్షించి ధర్మ మార్గంలో పెడుతు
... పిల్లవాణ్ణి గిలక్కాయిచ్చి మరిపించినట్లు
...ట్టుకుంటున్న జనాన్ని తమ మహిమలతో

మరిపించి నిజస్థితిలోకి నడిపిస్తున్నాడాయన. ఫలాపేక్షే పని మంచిదా చెడ్డదా అనేది, అది ఎందుకు చేస్తున్నామన్న దానిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. గారడీవాడూ చేస్తున్నాడు మహిమలు. రూపాయలు సృష్టించి మురిపించి, కాసీలు అడుక్కుంటున్నాడు. మరికొందరు వస్తువుల్ని సృష్టించి ఇచ్చి, తమను దివ్యాంశ సంభూతులుగా గుర్తించమని అడుక్కుంటున్నారు. కాని బాబాగారు మానవులను ఉద్ధరించడానికి మాత్రమే మహిమలను ఉపకరణాలుగా ఉపయోగిస్తున్నారు. అందువల్లనే ఇక్కడికి రానక్కర్లేదు. ఇళ్ళ దగ్గరే ఉండి ధ్యానం చేసుకోండని ఆయన ఎన్నిసార్లు చెప్పినా జనం ఆయన దగ్గరకు వెళ్ళకుండా ఉండలేక పోతున్నారు. తల్లి కాఫీ ఇస్తోంది. హోటల్ వాడూ కాఫీ ఇస్తున్నాడు. మనతో పని ఉండి మనల్ని కాకాపట్టే వాడు మరింత మంచి కాఫీ ఇస్తున్నాడు. మూడూ కాఫీలే. మూడిటి విలువ మాత్రం ఒకటికాదనేది స్పష్టమే కదా! మహిమల విషయంలో కూడా అంతే. ఏ పని ఎవరికి చేసినా ఆ పని చేయడంవల్ల ఎదుటి వారి నుండి ఏమైనా కోరితే అది వ్యాపారం అవుతుంది. ఏమీ కోరకుండా ఎవరికి ఏ పని చేసినా అది పరానికి బాట అవుతుంది. మన నుండి ఏమీ ఆశించకుండా మన కొరకు పని చేస్తున్నవారే మహానుభావులు, దైవ స్వరూపులు.

B. అంత వైభోగమా !

వ్యక్తి : మిగతావన్నీ బాగానే ఉన్నాయి. కాని మాస్టారూ బాబాగారు భోగాలతో తులతూగటమే నాకు

నచ్చలేదు. నిరాడంబరంగా ఉండవచ్చు కదా! అవతార పురుషుడన్న వాడు ఉండవలసిన తీరేనా అది?

మాస్టరుగారు : అవతార పురుషులు భోగాలు అనుభవించకూడదా! ఆ లెక్కన చూస్తే శ్రీకృష్ణుడు ఇంతకన్నా భోగంగా బ్రతికాడు. మరి అతనికి దణ్ణం పెట్టడం మానేశామా? మీరు చెప్పింది మీకు నచ్చిన పద్ధతి. ఆయన నుంటున్నది ఆయనకు నచ్చిన పద్ధతి. మన ఐడియాలకు తగ్గట్లు మహానుభావులు నడుచుకోవాలను కోవడం అహంకారపడటం అవుతుందా? ఆరాధించడం అవుతుందా?

C. ధనధాన్యాలు సృష్టించవచ్చుగా?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఈ బాబాలు, మాతృశ్రీలు, ఆశీస్సులు, ఉపన్యాసాలు, మహిమలు చూపకపోతే దారిద్ర్యంతో బాధ పడుతున్న మన దేశ ప్రజలందరకు తమ మహిమలతో ధనధాన్యాలను సృష్టించి ఇచ్చి వాళ్ళ బాధలు తీర్చవచ్చుకదా!

మాస్టరుగారు : మీరన్న తీరులో మనకు విదేశాల నుండి అపకారం ఎలాగూ జరుగుతూనే ఉంది. ఇంకా వీళ్ళను కూడా ఇరికించడం ఎందుకు? విదేశాలనుండి పాలపొడి, గోధుమలు మొదలైనవి మన దేశానికి దిగుమతి అవుతుంటే మనవాళ్ళు పండించటం మాని ఓడలవైపు చూస్తూ కూర్చోవడం చూస్తున్నాంకదా! మీరు అడిగారు కాబట్టి ఉన్న నిజం చెబుతాను వినండి. నేను ప్రతి సంవత్సరం ప్రపంచాన్ని

చుట్టి వస్తున్నాను. కాని ప్రకృతి వనరుల విషయంలో మన దేశంలాంటి దేశం నాకు ఎక్కడా కనపడలేదు. అప్పుడు ఆలోచించాను. మన దేశం ఎందుకింత దారిద్ర్య స్థితిలో ఉన్నదీ అని? నాకు వచ్చిన సమాధాన మేమిటంటే దేశం దారిద్ర్య దేశంకాదు. దేశంలో ఉన్న మనం మన సోమరితన వల్ల, అవివేకంవల్ల, దారిద్ర్య స్థితిలో ఉన్నాం అని. మన దేశంలో ఎక్కువమంది వళ్ళు వంచి పనిచేయడానికి ఇష్టపడక పోవడం వల్ల, కొద్ది మంది కష్టించి పండించిన ఆహార పదార్థాలు అవివేకంతో ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేస్తోండటంవల్ల, మన దేశానికీ దీనస్థితి వచ్చింది. ఇలాంటి స్థితిలో ధనధాన్యాలు సృష్టించి పొయ్యడం జాతికి విషం పెట్టడంతో సమానం. వళ్ళు వంచి ఎవరి పనులు వాళ్ళు క్రమశిక్షణతో చేసేట్లు చూడటమే ఇప్పుడు జరగవలసిన ధర్మ సంస్థాపన. ధర్మ సంస్థాపన అంటే అదే. ఎవడి ధర్మాన్ని వాడు తు. చ. తప్పకుండా ఆచరించేట్లు చూడటం.

D. నిజంగా అవతార పురుషుడేనా ?

వ్యక్తి : మాస్టారూ! బాబాగారు నిజంగా అవతార పురుషుడే నంటారా?

మాస్టరుగారు : ఆ అనుమానం ఎందుకు వచ్చింది?

వ్యక్తి : ఆయన గొప్పవాడే నేను కాదనను. కాని సాక్షాత్తు దేవుడేనని ఆయనని పూజించటం కొంచెం విడ్డూరంగా ఉంటుంది.

మాస్టరుగారు : ఆయన మాటలు మీరు విన్నారనుకుంటాను. మీరు దేవుడేనా అని అడిగితే ఆయన ఏం చెబుతాగో తెలుసా? "నేను దేవుణ్ణే. ఆ సంగతినాకు తెలుసు. నీవూ దేవుడివే. ఆ సంగతి నీకు తెలియదు. అది తెలియ చెప్పడానికే వచ్చాను." ఆ మాటలు కొంచెం మంత్రాల లాగ ఉంటాయి. మననం చెయ్యగా చెయ్యగా తప్ప బోధపడవు.

E. ఏమిటా అవతార పురుషుని లక్షణం ?

వ్యక్తి : ఎందుకు మాస్టారూ! అవతార పురుషుడు, అవతారపురుషుడని బాబా వెనకాల పిచ్చెక్కినట్లు పడుతున్నారు జనం. ఇంతకూ అతనిలో ఉన్న అవతార పురుషుని లక్షణం ఏమిటి?

మాస్టరుగారు : మానవు లందరికీ కావలసింది, మామూలు మనుషులు చేయలేక పోతున్నదీ చేసి చూపడమే అవతార పురుషుల లక్షణం. అందరూ పిల్లలను ఎలా పెంచాలో తెలియక కాన్వెంట్ల పాలుచేసి కాలక్షేపం చేస్తున్న రోజులలో ఊరూరా బాలవికాస్‌లు పెట్టి ఆయన పిల్లలను తీర్చిదిద్దే బాధ్యత చేపట్టారు. వయసులో ఉన్న కుర్రవాళ్ళు ఎంతెంత వెర్రి వేషాలు వేస్తున్నారో మనం చూస్తున్నాం కదా! మన కాలేజీలన్నీ ఎంత చక్కగా ఉంటున్నాయో మనకు తెలుసుకదా! మరి ఆయన కాలేజీలు పెట్టి కుర్రవాళ్ళని చేర్చుకొని ప్రొద్దున్న సాయంత్రం ప్రార్థన, సంకీర్తన నీతి నియమం, నిష్ఠ, కావలసిన విద్య, అన్నీ నేర్పిస్తున్నారు. మరి ఇది అందరూ చేయగలిగారా? మనం ఎవరైతే ధన

వంతులనీ, మోతుబరులనీ అనుకుంటున్నామో వాళ్ళందరూ తెల్లవారు ఝామునే లేచి, స్నానాలు చేసి కాలినడకన ఊరంతా నగర సంకీర్తన చేయటం మనం చూస్తున్నాం కదా! ఇలాగ మానవులందరికీ కావలసినవీ, మానవులందరూ చేసుకోలేక పోతున్నవీ జరిగేటట్లుగా చూసేవారే అవతార పురుషులనబడతారు. ప్రజలకు, నాయకులకు, ప్రభుత్వాలకు నిర్వహించడం సాధ్యం కాని పనులను నిర్వహించి చూపిస్తున్న వారు అవతార పురుషులు కాక మరేమౌతారు?

రమణ మహర్షికి క్యాన్సరు రావడమా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! రమణమహర్షికి క్యాన్సరువ్యాధి వచ్చిందంటారు గదా! అంతటి అవతార పురుషునికి క్యాన్సరు వ్యాధి రావడంలో అర్థం ఏమిటండీ?

మాస్టరుగారు : రమణ మహర్షికే కాదు. రామకృష్ణ పరమహంసకి కూడా క్యాన్సరు వ్యాధి వచ్చింది. దీనికి కారణాలు రెండు విధాలు.

1. ఆ మహానుభావులు చేసే సాధనలో పూర్వ కర్మ ఫలితాలను రహితం చేసుకొనే వ్యామోహం లేకుండా కర్మ నాశం చేసుకోవడం. అప్పుడు కర్మ బంధం తెగిన తరువాత కూడా పూర్వం చేసిన కర్మల ఫలితాలు అయిపోయే వరకూ వర్తిస్తూనే ఉంటాయి. అప్పులు చేయటం మానుకున్న వాడికికూడా వెనుకటి అప్పులకి సమాధానం చెప్పడం

తప్పదు. దేహాన్ని గూర్చి పూర్వ కర్మ విషయంలో పట్టించుకోని వాళ్ళకి ఇలాంటివి వస్తాయి. పట్టించుకొన్న వాళ్ళు పట్టుబట్టి దీన్ని కూడా రహితం చేసుకోవచ్చు. వాళ్ళ కిలాంటివి రావు. దేహానికి వ్యాధి వస్తే నష్టమేమిటని రమణ మహర్షి లాంటి వాళ్ళ మతం.

2. ఇలాంటి మహానుభావులకి కర్మ బంధంతో ఏమీా ప్రమేయం లేకపోయి నప్పటికీ నరజాతి యొక్క సామూహిక దుష్కర్మ ఫలాలు వీళ్ళ దేహాలు మీాదుగా పోతాయి. అలాంటప్పుడు ఫలితం ఎప్పుడూ క్యాన్సరు వ్యాధే.

వ్యక్తి : సామూహిక దుష్కర్మ ఫలం ఏ మహానుభావుడి మీాదుగా పోయినా అప్పుడు ఆ మహానుభావుడికి క్యాన్సరు వ్యాధే వస్తుందా మాస్టారూ!

మాస్టరుగారు : అవును తప్పకుండా క్యాన్సరు వ్యాధే వస్తుంది. "ఈసోటెరిక్ హీలింగ్" అనే పవిత్ర గ్రంథంలో జ్వాల్‌కూల్ మహర్షి ఈ విషయాన్ని వివరించారు చూడు.

ఆశ్రమంలో శిష్యుల కోపతాపాలు

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! రమణ మహర్షి ఆశ్రమంలో ఆయన ఉన్న రోజులలోనే ఆ ఆశ్రమంలో ఉండే శిష్యులు చాలా మంది ఎంతో ఘోరంగా ప్రవర్తించే వారుట. కథలు కథలుగా చెపుతూ ఉంటారు ఆ శిష్యుల దుండగాలను గూర్చి. తన కళ్ళముందే అవన్నీ జరుగుతున్నప్పుడు రమణ మహర్షి చూస్తూ ఉపేక్షించడం ఎందుకు మాస్టారూ?

పూనుకొని వాళ్ళను క్రమశిక్షణలో నడిపించ వచ్చుగదా! మరి రమణ మహర్షి ఎందుకలా చేయలేదు?

మాస్టరుగారు : రమణ మహర్షి అయినా, రాముడైనా, కృష్ణుడైనా తమ భక్తులకు అవతార పురుషులే గాని, ఆశ్రమంలో ఉన్న వాళ్లకి కాకపోవచ్చు. కృష్ణుడితోపాటు ద్వారకలో ఉన్న యాదవుల గతి ఎలాంటిదో రమణ మహర్షితో పాటు ఆశ్రమంలో ఉన్న చాలామంది గతి కూడ అలాంటిదే ఆశ్రమంలో చేరే వాళ్ళల్లో అందరూ అవతార మూర్తికోసం చేరరు. ముద్దకోసం చేరేవారి దగ్గర నుండి ఆశ్రమంపై అధికారం కోసం చేరే వాళ్ళదాకా ముష్టి వాళ్లు ఉంటూనే ఉంటారు. అవతారమూర్తులకి ఆశ్రమం సృష్టిలో ఒకభాగమే కాని ప్రత్యేకత ఏమీలేదు. అందుకే ఒక్కొక్కప్పుడు అకస్మాత్తుగా ఆశ్రమాన్ని, శిష్యుల్ని విడిచి ఇంకొక చోటికి వెళ్ళిపోయిన వాళ్ళు కూడా ఉన్నారు. పిల్లి పిల్లల్ని మార్చినట్లు శ్రీకృష్ణుడు వ్రేపల్లెనుండి బృందావనానికీ, అక్కడి నుండి మధురకూ అక్కడి నుండి ద్వారకకూ మకాం మార్చాడు. అలాంటి వాళ్లకు జీవిత కాలంలో చేయదల్చుకున్న పని ముఖ్యం గాని, తనవెంట ఉన్నవాళ్ల కోసం తాపత్రయం ముఖ్యంకాదు. వాళ్ళకి ఉండేది తాపత్రయం కాదు ప్రేమ. దాని కందరూ ఒక్కటే. వాళ్ళ వాళ్ళ అర్హతను బట్టి ఆ ప్రేమ పొందుతారు. ఆశ్రమంలో శిష్యుల్ని సర్దటం మొదలు పెడితే రమణ మహర్షికి కూడా ఒక బోర్డింగ్, లాడ్జింగ్ హోటల్ వాడికి పట్టినగతే పడుతుంది. హోటల్ వాడు చేసినంత సంరక్షణ ఎవ్వడూ

చెయ్యడుగదా! వాడికి నీ మీద వ్యామోహం ఎ
నీ వల్ల వాడు సుఖ సంతోషాలు పొందుతున్నాడ
జీవితం నీ మీద ఆధారపడి ఉంది. రమణమహర్షి జీవి
మంలో శిష్యులమీద ఆధారపడి లేదు. అంతర్యామి
ఆధారపడి ఉంది. తనకు ఉన్నది నీ కిస్తాడు గా
తీసుకోమని బలవంత పెట్టడు.

వ్యక్తి : బోధ పడింది మాస్టారూ! కనువిప్పు
మహానుభావుల జీవనసరళి దర్శన మిచ్చింది.

అరవిందుడు సాధించిన దేమిటి ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! అరవిందయోగి స
సమరంలో దీక్షతో పనిచేస్తూ మధ్యలో అంతర్యా
ధం వలన తపస్సుకి తరలి వెళ్ళిపోయాడు గదా! ఆ
పోవడం వలన ఆయన ప్రత్యేకంగా సాధించిం
కొందరు ప్రశ్నిస్తూ ఉంటారు. అసలేం జరిగిందో,
జరిగిందో? మీరు చెప్పాలి.

మాస్టరుగారు : బాహ్య ప్రపంచంలో ఎవడైన
గల మంచిపని చాలా పరిమితంగా సాగుతుంది. ఆ
మించి ఏ మహాత్ముడూ భౌతిక కక్ష్యలో చేయలేడ
మంచి వైద్యుడైనా భూమిమీద అందరికీ మందులి
ఇది భౌతికంలోని పరిమితత్వం. దీన్ని తెలిసిన వారు
తమవంటి వాళ్ళ కొన్ని వందలమంది చేత అదేప
రంగాలలో చేయించడం నేర్చుకుంటారు. దానికి

బాహుళ్యంలోని కొందరి మనస్సులను ఆకర్షించి నడిపించడం కావాలి. దానికోసం వారు తపస్సు చేసి తమ మనస్సును ఇతరుల మనస్సులలోనికి వ్యాపింప చేస్తారు. అది వాళ్ళ వాళ్ళ స్వంత సంకల్పంలాగా పనిచేస్తూ ఉంటుంది. అలా చేయడానికి ఒక శక్తివంతమైన, ప్రశాంతమైన ప్రత్యేక స్థానం అవసరం. వాళ్ళు ఆ ప్రదేశాన్ని కనిపెట్టి అక్కడ స్థిరపడి అక్కడి నుండి పని ప్రారంభిస్తారు. భారత దేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం ప్రయత్నించిన వారందరి మీద ఇలాంటి ప్రభావం అరవిందుడికి ఉన్నది. అది కొంత అతని పనుల ద్వారా, మరికొంత అతని రచనల ద్వారా, ఇక మిగిలిన భాగం తపస్సు ద్వారా సాధించ బడ్డది. ఇది జరిగింది అన డానికి ఒక్కటే నిదర్శనం. తన జన్మదినంనాడు భారత దేశానికి స్వాతంత్ర్యం రప్పిస్తానని అతడు ఎంతో ముందుగా చాటి చెప్పాడు. అది అలాగే జరిగింది.

మరొక విషయం అవతారమూర్తులు, కారణ జన్ములు, తాము దేనికోసం జన్మించారో తెలుసుకొని దానినిబట్టి మెలుగుతారు గాని ఇతరులు సాధిస్తున్న మార్గాన్నే తాము సాధించాలని అనుకోరు. ఒక జాతికి సంబంధించిన కార్య సాధన మార్గాలు కొన్ని వేలుంటాయి. అందులో ఒక్కొక్కడు ఒక్కొక్క పని చేస్తాడు. ఒకడు చేసింది ఇంకొకడు చేయ టానికి తయారు కాకూడదు. మన మందరం కలిసి గురుపూజలు చేస్తున్నామంటే ఏమిటి అర్థం? ఉపన్యాసాలు ఇచ్చేవాళ్ళు వేరు, వంటశాలలో వండేవారు వేరు, భోజనాలు

వడ్డించేవారు వేరు. ప్రయాణ సౌకర్యాలు చేసేవాళ్లు వేరు. వీళ్ళల్లో ఒకళ్లు చేసేపని వదిలిపెట్టి ఇంకొక పనికి పోతే ఏమౌతుంది? వంటశాలలో వారు గురుపూజలు మూడు రోజులు మనకు కనిపించలేదంటే వారేమీ చేయలేదని అర్థంకాదు. వారుచేసేది కనపడదు. అలాగే జ్ఞానమయ, తపోమయ లోకాలలో చేయవలసిన వారు చేసేది భౌతిక మైన లోకంలో 'హంగామా' గా కనపడదు. మొత్తానికి కార్యక్రమం జయప్రదం కావడం పెద్దలందరి సంకల్పం. ఇలాంటి కారణాల వల్లనే ముమ్మిడివరం బాలయోగిలాంటి వారు అసలే ప్రపంచానికి కనపడరు. వాళ్ళది వంటశాల, స్టోర్ రూము 'ఇన్‌ఛార్జి'

వ్యక్తి : బోధపడింది మాస్టారూ! మహానుభావులు పని చేసే తీరు, పురిటి నొప్పులు గొడ్రాలికేమి తెలుస్తాయన్నట్లు అలాంటి వారి తత్వం మీ వంటివారే వివరించాలి.

బాలయోగి – ఆహార స్వీకరణ

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ముమ్మిడివరం బాలయోగిని గూర్చి ఈ మధ్య వాదోపవాదాలు బాగా సాగుతున్నాయి. ఆయన ఆహారంతీసుకుంటాడని కొందరు, తీసుకోడని కొందరు తీసుకోకుండా ఉండడం ఎలా సాధ్యమని కొందరు, ఎవరికి తోచినట్లు వాళ్లు సిద్ధాంతాలు చేస్తున్నారు. ఆయనచూస్తే సంవత్సరానికొక్కరోజు బయట కొస్తాడు. ఆ నాడు కూడా మనస్సు గ్రహాలో ఉండడు. ఏమిటి ఆయనను గూర్చిన సత్యా సత్యాలు?

మాస్టరుగారు : ముమ్మిడివరం బాలయోగి భోజనం చేయడని చెప్పేది, చేస్తాడని అనుమాన పడేది ఇతరులే గాని, అతనుకాదు. అతడు భోజనం చేయనని చెప్పలేదు. గనుక ఒకవేళ చేస్తూ ఉన్నా అంత పెద్ద అపచార మేమీ లేదు. అన్నం తింటం బూతుపని అయితే ఈ ప్రశ్నించే సన్యాసి సరుకంతా ఎందుకు భోంచేస్తున్నారు? అతడు తిననని చెప్పలేదు గనుక తింటున్నా, లోకాన్ని మోసంచేసింది ఏమీ లేదు. ఒకవేళ అతగాడికి భోజనమే అవసరమయితే దర్శనమిచ్చే రోజుల్లో రోజంతా ప్రజలమధ్యనే కూర్చుంటాడు. అప్పుడు భోజనంగాని, మంచినీళ్ళుగాని అవసరం రావా! కనీసం ఒకటికైనా లేవడా! ఈ ప్రశ్నించే వాళ్ళల్లో ఎవరైనా కుక్కతోక కదలకుండా ఉన్నంత సేపైనా నిశ్చలంగా ఉండగలరా? మరి అతడు కూర్చోపెట్టిన పద్ధతిలోనే రోజంతా ఉండిపోతాడు. దాన్నిబట్టే ఊహించవచ్చు తెలివి ఉంటే.

అన్నపానీయాలు లేకుండా శరీరంతో ఉండటం సాధ్యమా? అనే ప్రశ్న ప్రశ్నించే వారి విషయంలో ఎలాగూ తేలదు. సాధ్యమయినవారి విషయంలో నమ్మకం లేదు గనుక ఎలాగూ తెలుసుకోలేరు. సాధ్యమయిన పక్షంలో వారికి తేలే విధానమేమిటో వారే చెప్పవలసి ఉంటుంది. సాధ్యమా? అనే ప్రశ్నకు సాధ్యమే అనటానికి అతడే నిదర్శనంగాని ప్రశ్నించేవారు కానప్పుడు అది వారికి తేలే సమస్యకాదు. ఇకపోతే ఒక సంవత్సరం తమ కెదురుగుండా అతన్ని కూర్చోమనవచ్చు. తాము ఒక సంవత్సరం అతడి కెదురుగుండా కూర్చో గలిగి నప్పుడే అది సాధ్యం. అంత

ఓపిక ఉన్నవాడు ఆయనను పరీక్షించ నక్కరలేదు. తానే అలా కూర్చుని చూపిస్తాడు. కాబట్టి ఇది తేలే బేరంకాదు.

వ్యక్తి : మూర్ఖులు తమనుబట్టి మహాను భావుల్ని అంచనా వేస్తూ ఉంటారు. అలా వేసినప్పుడే ఇలాంటి అర్థం లేని అనుమానాలు వస్తూ ఉంటాయి.

అమ్మసన్నిధిలో దొంగతనమా ?

వ్యక్తి : మాస్టరుగారూ! ఆ మధ్య జిల్లెళ్ల మూడి అమ్మ గారి ఆశ్రమంలో దొంగలు పడ్డారని చెప్పుకున్నారు. సర్వజ్ఞు రాలైన అమ్మ సన్నిధిలో దొంగతనం ఎలా సాధ్య మయింది మాస్టారూ ?

మాస్టరుగారు : జిల్లెళ్లమూడిలోనే కాదు, రమణమహర్షి ఆశ్రమంలో కూడా దొంగలు పడ్డారు. సింహాచలం స్వామి నగలు కూడా ఎత్తుకు పోయారు. అమ్మకు సర్వజ్ఞత్వం ఉన్నదని ఆమె చెప్పలేదు. ఆమె తరపున ఎవరూ మొహ మాట పడ నక్కరలేదు. అమ్మలో ఉన్న దేవుడే, దొంగ లోనూ, వాడు పట్టుకొన్న కర్రలోనూ కూడా ఉన్నాడు. దేవుడి పని దొంగల్ని కాయటం కాదు. కనువిప్పు కలిగించ డం. అంతర్యామి దేవుడు అందరిలోనూ ఉంటాడు. కనువిప్పు కలిగించే సంకల్పం గల అదే దేవుడు కొందరి రూపంలో ఉంటాడు. ఎవరి పని వాడు చేస్తూ వుంటాడు. గుళ్లో దేవుడికి, పూజారికీ యేభేదం వుందో అమ్మకి, అక్కడ చుట్టూ ఉన్న వాళ్ళకీ అదే భేదం వుంది. పూజార్ల మెలకువను బట్టి దొంగ

...నాల్లో జరుగుతూ ఉంటాయి. అది వాళ్ళకి,
...ఏన కర్మబంధం. దానికీ దేవుడికీ ఎలాంటి
...మున వాళ్లు మాడుగుల దగ్గర మిథిల నిర్మించే
...నే సంధికొట్టి ఎందుకు పోయింది? మొదటగా
... సోదరబృందంలో కొందరు ప్రవర్తింపచేసిన
...నికి కారణం. అలాగే జనసమ్మర్దంలో ఎవరి
...టప్పుడు వారికి లభ్యమౌతుంది. ఈ ఆశ్రి
క్షేత్రాల్లో జరిగే దొంగతనాలన్నీ

...డదేమి ?

...తో దూరం నుండి పనివేళా చూద్దామని
...కాం గదా! ఇంతా వెళితే అమ్మ ఎక్కువగా
...ట్లాడదు. నోరారా మాట్లాడ వచ్చుగదా!
...దుకు మాట్లాడదో తెలియదు.

...రు : అమ్మను చూడటానికి నీవు వెళ్లావుగాని,
...మ్మని పిలువలేదు. కనుక ఆమె ఎలా ప్రవ
...యించే అధికారం నీకు లేదు. ఆమె ప్రవర్త
...కునే అవసరం నీకు కలిగితేనే వెళ్లు. రోగి
...ద్యుడు చేస్తే రోగం తగ్గదు. బిడ్డకోరింది తల్లి
అజీర్ణం చేసి చస్తాడు.
...టే ప్రేమ అని అర్థం. దానికి నువ్వు అనుకునే

పరివర్తనంగాని, అక్కడ మిగిలినవాళ్లు చూపే పరివర్తనంగాని ముఖ్యంకాదు. ప్రేమ అంటే అనుభవంగాని, పరివర్తనం కాదు. తల్లి ఆపేక్ష బిడ్డకు తెలియక పోవచ్చు, అంత మాత్రాన ఉపన్యాసాలు, ఉపదేశాలు మేపనక్కర లేదు. నీకు ఆకలి వేస్తే పెట్టిన అన్నం నువ్వే తింటావు. అప్పటి దాకా ఆగిచూడు.

ఇంతమంది అవతార పురుషులైతే ఎలా?

వ్యక్తి : మాస్టారూ! ఎవరో ఒకరే అవతార పురుషు లైతే వాళ్ళకి దణ్ణం పెట్టుకొని తరించటానికి వీలుంటుంది. ముగ్గురో, నల్గురో అవతార పురుషులుగా చెలామణీ అవు తున్నప్పుడు ఇందులో ఎవర్ని అనుసరించాలా అని సందేహం వస్తూ ఉంటుంది. ఆ కనపడే దేవుడేదో ఒక్క రూపంలోనే కనపడితే ఈ చికాకులన్నీ ఉండవుకదా? మతాల పేరిట ప్రజలు కొట్టుకోరుకదా?

మాస్టరుగారు :ఇన్నిసార్లు ఇన్ని రూపాలుగా దేవుడు దిగి రావడం వాడిదే తప్పంటావు. వాడి పేరిట మతం మతాలు పెట్టి కొట్టుకుంటూ, ఈ కొట్లాటకు వాడే కారణ మంటావు.

వ్యక్తి : కాదు మాస్టారూ! వీటి అన్నిటికీ సమన్వయం కుదిరేది ఎలాగా అని!

మాస్టరుగారు : రోజూ సూర్యోదయం అవుతోందికదా! నిన్న వచ్చిన సూర్యుడు, ఈ రోజు వచ్చిన సూర్యుడూ ఒక డేనా అని మన కెప్పుడైనా అనుమానం వచ్చిందా? ఆ అను

ఘ్యానం వచ్చిన వాడెంత పిచ్చివాడో, ఈ దిగి వస్తున్న అవతార పురుషులంతా ఒకరేనా అన్న అనుమానం వచ్చిన వాళ్ళు కూడా అంతే. అసలువాడు, మన అందరిలో కలుపుకొని ఉన్నది 'నేనొక్కడినే', మరి రెండవది లేదంటున్నాడు. మరి దానికేం చెబుతావు.

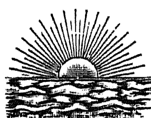
మన ఇంటికి కరెంటు పెట్టించుకొన్నపుడు అవసరాన్ని బట్టి నాల్గుచోట్ల నాలుగు లైట్లు వేయించుకుంటాం. నాలుగులైట్లు వెలిగించుకుంటాం. అందులో ఏ బల్బులో వెలుగుతున్నది నిజమైన కరెంటు అని గాని, ఏ బల్బుని ఇప్పుడు మనం ఉపయోగించుకోవాలని కాని ఆలోచిస్తున్నామా! అలాగే జాతి అవసరాన్ని బట్టి దైవం కావలసినన్ని శరీరాలతో నలువైపులకి దిగి వస్తాడు. ఎవరికి తగిన రీతిలో వారికి శిక్షణ ఇస్తాడు. వాళ్ళల్లో ఎవరి ప్రణాళికకు మన సంస్కారం దగ్గరగా వుంటుందో అక్కడకు మనం చేరి శిక్షణ పొందటం జరుగుతుంది. మన సంస్కారానికి ఏది దగ్గరో అక్కడ చేరటం వుంటుంది గాని, వున్నవాళ్ళల్లో ఎవరు ఎక్కువగా కీర్తింపబడుతున్నారో అక్కడ చేరటం వుండదు. విద్యార్థి కాలేజీ అంతా తిరిగినా చివరకు తన క్లాసు రూములోకి వచ్చి చతికిలబడినట్లు ఎన్ని రూపాలలో దైవాన్ని దర్శించినా మన సంస్కారానికి దగ్గరగా వున్న రూపం దగ్గర మనం చతికిల బడతాం. దానినే మనం నచ్చడం అంటాం. ఈ రహస్యం తెలియక తొలి రోజుల్లో మనకు నచ్చిన వాడే మహానుభావుడనీ, మిగతావారు కారనీ ప్రచారాలు చేస్తాం. అప్పుడే మతాలు పడతాయి. ఇవి చిన్నపిల్లల తగాదాల లాంటివి.

పరిణామంలో ముందు మెట్లు ఎక్కుతున్న కొద్దీ మతాలు కొట్టుకోవడం కోసం ఏర్పడలేదనీ, సౌకర్యంకోసం ఏర్పడినా యనీ తెలుస్తుంది.

వ్యక్తి: ఇలా వివరించి చెప్పేవారు లేకనే ఇన్ని గొడవలు వస్తున్నా యేమో అనిపిస్తూ వుంటుంది.

మాస్టరుగారు: వివరించి చెప్పేవారు, లేకపోవడ మనేది ఉండదు. ఇప్పుడు నీకు నేను దొరకలా! అలాగే సత్య దర్శనాన్ని ఎవరు పోయినా ప్రసాదించేవాడు పక్కనే ఉంటాడు. ఇది ప్రకృతి చేసిన ఏర్పాటు. వివరించినపుడు వినేవాళ్లు దొరకాలి. అంటే వినగలిగే చెవులు మొలుచుకుని రావాలి. ఏసుక్రీస్తుగా ఇదివరకే చెప్పి ఉన్నాను.

వ్యక్తి: చాలాబావుంది మాస్టారూ! లోకం చెడిపోతుం దనుకున్న నాకు చెడిపోవడం అనేదే ఉండదని మీ దయవల్ల తెల్సింది.



జూఎక్వేరియన్ ప్రింటింగ్ స్కూల్, శ్రీనగర్ విశాఖ-16.

"నిన్నటి వరకు మనకు తెలియని విషయాలు ఈ రోజు మనకి తెలిసాయి అంటే, ఈ రోజు వరకు మనకు తెలియని విషయాలు రేపు తెలియటానికి అవకాశం ఉంది" అన్నది Common sense. ఈ రోజు మనం గ్రహించలేనిదీ, మనకు తెలియనిది, మన శాస్త్ర పరిజ్ఞానంతో నిరూపించబడనిది, శాస్త్రీయం కాదనిగానీ సత్యం కాదని గాని ఎవరైనా అంటే అది వారి పసితనం, మాత్రమే!

ఈ గ్రంథంలో ఎన్నెన్నో విషయాలున్నాయి. ఎన్నో సమస్యలకు పరిష్కారాలున్నాయి. ఎన్నో శాస్త్రాలకు సమన్వయాలున్నాయి. ఎన్నో సిద్ధాంతాలకు వివరణ లున్నాయి. ప్రాక్ పశ్చిమ దేశీయుల సంప్రదాయాలు, ప్రాచీన, అధునిక శాస్త్రకారుల, ఋషుల, ద్రష్టల శాస్త్ర దర్శనాలు, వాటి సమన్వయాలు ఉన్నాయి. ఇవన్నీ కేవలం ఊహాలు కావు. సిద్ధాంతాలు కావు. ప్రతిపాదనలు కావు. యుగ యుగాల ద్రష్టలు, పురాణపురుషులు, శాస్త్రజ్ఞులు తమ అనుభవంతో దర్శనంతో గ్రహించినవి, మనకు అందించినవి. ఎందరెందరో కులపతి చెంతకు వచ్చిన ఆర్తులు, జిజ్ఞాసువులు, శాస్త్రజ్ఞులు, చరిత్రకారులు, విద్యావేత్తలు, నాయకులు వారు వేసిన ప్రశ్నలు, వాటికి ఆయన ఇచ్చిన సమాధానాలు- ఈ సంభాషణలు - సమన్వయాలు.